

Nr. 10 – 2011
Side 1341–1459

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 10
Utgitt 15. desember 2011

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2011	
Nov. 18.	18. Lov nr. 42 om endr. i betalingssystemloven og finansieringsvirksomhetsloven mv. (gjennomføring av EØS-regler som svarer til direktiv 2009/44/EF og direktiv 2009/110/EF) 1341
Nov. 11.	11. Endring av navn fra Justis- og politidepartementet til Justis- og beredskapsdepartementet (Nr. 1090)..... 1420
Nov. 18.	18. Ikrafts. av lov 18. november 2011 nr. 42 om endringer i betalingssystemloven og finansieringsvirksomhetsloven mv. (gjennomføring av EØS-regler som svarer til direktiv 2009/44/EF og direktiv 2009/110/EF) (Nr. 1107) 1429
Forskrifter	
2011	
Okt. 28.	28. Forskrift om internkontroll etter vassdragslovgivningen (IK-vassdrag) (Nr. 1058) 1346
Nov. 4.	4. Forskrift om påbud om observatør om bord ved lysfiske i Skagerrak (Nr. 1076)..... 1403
Nov. 3.	3. Forskrift om stopp i fisket etter sild sør for 62° N i 2011 (Nr. 1080) 1405
Nov. 7.	7. Forskrift om avgifter på lufthavnene til Avinor AS (Nr. 1081) 1405
Nov. 7.	7. Forskrift om fastsettelse av tvangsmulkt etter reindriften (Nr. 1082) 1412
Nov. 7.	7. Forskrift om avgift ved brudd på bruksregler etter reindriften (Nr. 1083) 1413
Nov. 8.	8. Byggeforskrift for Longyearbyen 2012 (Nr. 1087)..... 1414
Nov. 9.	9. Forskrift om fredning av statens kulturhistoriske eiendommer (Nr. 1088)..... 1418
Nov. 15.	15. Forskrift om rettigheter og bruk av tvang under opphold i barneverninstitusjon (Nr. 1103) ... 1424
Nov. 18.	18. Forskrift om kommunal medfinansiering av spesialisthelsetjenesten og kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter (Nr. 1115) 1451
Endringsforskrifter	
2011	
Okt. 24.	24. Endr. i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer (Nr. 1054) 1344
Okt. 28.	28. Endr. i forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjenester (Nr. 1056)..... 1345
Okt. 28.	28. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 (Nr. 1057)..... 1345
Okt. 31.	31. Endr. i forskrift om kontroll med fremmede skip og flyttbare innretninger i norsk havn mv. (havnestatskontrollforskriften) (Nr. 1059) 1353
Okt. 24.	24. Endr. i forskrift om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler (Nr. 1060) 1353
Nov. 1.	1. Endr. i forskrift om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopater (TSE) (Nr. 1063) 1388
Nov. 1.	1. Endr. i forskrift om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv. (Nr. 1064)..... 1390
Nov. 1.	1. Endr. i forskrift om beskyttelsestiltak for bestemte frø og bønner importert fra Egypt (Nr. 1065)..... 1392
Nov. 1.	1. Endr. i forskrift om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv. (Nr. 1066)..... 1393
Nov. 1.	1. Endr. i forskrift om sikkerhetsforvaltning av veginfrastrukturen (vegsikkerhetsforskriften) (Nr. 1067)..... 1394
Nov. 1.	1. Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1068)..... 1394
Nov. 1.	1. Endr. i forskrift om merking og omsetning av fôrvarer (Nr. 1069) 1397
Nov. 2.	2. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1070)..... 1399
Nov. 2.	2. Endr. i forskrift om sanksjoner og tiltak mot Libya (Nr. 1071) 1400
Okt. 28.	28. Endr. i forskrift om opptak til Høgskulen i Volda (Nr. 1072)..... 1400
Okt. 28.	28. Endr. i forskrift om studium og eksamen ved Høgskulen i Volda (Nr. 1073) 1400
Nov. 1.	1. Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (Nr. 1074)..... 1401
Nov. 4.	4. Endr. i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1075)..... 1403
Okt. 24.	24. Endr. i forskrift om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften) (Nr. 1079) ... 1403
Nov. 8.	8. Endr. i forskrift om stopp i fisket etter sild sør for 62° N i 2011 (Nr. 1086)..... 1414

Nov.	10.	Endr. i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) (Nr. 1089).....	1419
Nov.	5.	Endr. i forskrift om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester (Nr. 1091).....	1420
Nov.	11.	Endr. i forskrift om reduksjon av ektefelle tillegg og barn tillegg på grunn av inntekt (Nr. 1092).....	1420
Nov.	11.	Endr. i forskrift om statstilskott etter AFP-tilskottsloven kapittel 4 (Nr. 1093).....	1421
Nov.	11.	Endr. i forskrift om kombinasjon av avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og arbeidsinntekt (pensjonsgivende inntekt) (Nr. 1094).....	1421
Nov.	11.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2011 (Nr. 1095).....	1421
Okt.	25.	Endr. i forskrift om forbudte skytevåpen og godkjente halvautomatiske skytevåpen (Nr. 1099).....	1422
Nov.	3.	Endr. i forskrift om byggesak (byggesaksforskriften) (Nr. 1100).....	1422
Nov.	11.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 (Nr. 1101).....	1422
Nov.	14.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 (Nr. 1102).....	1423
Nov.	15.	Endr. i forskrift om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter (Nr. 1104)	1427
Nov.	16.	Endr. i forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner (Nr. 1105).....	1428
Nov.	17.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av krepsdyr fra Bangladesh til humant konsum (Nr. 1106)	1429
Nov.	9.	Endr. i forskrift om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) og forskrift om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) (Nr. 1108).....	1429
Nov.	9.	Endr. i forskrift om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak (Nr. 1109).....	1434
Nov.	14.	Endr. i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr (Nr. 1110).....	1435
Nov.	15.	Endr. i forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer (Nr. 1111).....	1436
Nov.	17.	Endr. i forskrift om sikkerhet ved leketøy (Nr. 1112).....	1441
Nov.	17.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 1113)	1441
Nov.	17.	Endr. i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) (Nr. 1114)	1450
Nov.	18.	Endr. i restkontrollforskriften (Nr. 1116).....	1458
Nov.	21.	Endr. i forskrift om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apotekvirksomhet (Nr. 1117).....	1458
Nov.	21.	Endr. i forskrift om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter (Nr. 1118)	1459

Diverse

2011

Okt.	28.	Meddel. om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenet (førerforskriften) (Nr. 1055)	1345
Nov.	8.	Meddel. om tilføyelse i EØS-henvisningsfeltet i forskrift 19. mai 2011 nr. 508 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av muslinger fra Peru (Nr. 1084).....	1413
Nov.	8.	Opph. av forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av fiskevarer fra Gabon (Nr. 1085).....	1413

Rettelser

		Nr. 2/2011 s. 335 (i forskrift 1. mars 2011 nr. 212 om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Lillehammer)	1459
		Nr. 9/2011 s. 1337 (i forskrift 21. oktober 2011 nr. 1050 om endring i forskrift 20. desember 2010 nr. 1756 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011)	1459

		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 15. desember 2011

Nr. 10

18. nov. Lov nr. 42 2011

Lov om endringer i betalingsystemloven og finansieringsvirksomhetsloven mv. (gjennomføring av EØS-regler som svarer til direktiv 2009/44/EF og direktiv 2009/110/EF)

Prop.139 L (2010–2011), Innst.28 L (2011–2012), Lovvedtak 3 (2011–2012). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 10. og 15. november 2011. Fremmet av Finansdepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg IX nr. 15 (direktiv 2009/110/EF) og nr. 16b og vedlegg XII nr. 4 (direktiv 2009/44/EF). Kunngjort 18. november 2011 kl. 14.30.

Følgende lov oppheves:

 Lov 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker.
- 2 Lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven).
- 3 Lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag (finansavtaleloven).
- 4 Lov 17. desember 1999 nr. 95 om betalingsystemer m.v.
- 5 Lov 23. mai 2003 nr. 35 om visse sider av elektronisk handel og andre informasjonssamfunnstjenester (ehandelsloven).
- 6 Lov 26. mars 2004 nr. 17 om finansiell sikkerhetsstillelse.
- 7 Lov 1. april 2005 nr. 14 om europeiske selskaper ved gjennomføring av EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10a (rådsforordning (EF) nr. 2157/2001) (SE-loven).
- 8 Lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven).

I

 Lov 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak oppheves.

II

 I lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker skal § 1 første ledd annet punktum lyde:

 Mottak av midler som nevnt i finansieringsvirksomhetsloven § 4c–1 første ledd utgjør ikke innskudd dersom de mottatte beløp umiddelbart byttes mot elektroniske penger utstedt av et e-pengeforetak.

III

 I lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner gjøres følgende endringer:

§ 1–2 første ledd nr. 7 oppheves.

§ 1–3 første ledd ny nr. 7 skal lyde:

7. e-pengeforetak med tillatelse etter § 4c–2.

§ 1–4 første ledd ny nr. 6 skal lyde:

6. e-pengeforetak med tillatelse etter § 4c–2,

Nåværende nr. 6 blir ny nr. 7.

§ 2a–6 første ledd ny bokstav f skal lyde:

- f) e-pengeforetak,

Nåværende § 2a–6 første ledd bokstav f og g blir nye bokstav g og h.

§ 3–16 skal lyde:

§ 3–16. Virksomhetens omfang

Finansieringsforetak kan bare drive finansieringsvirksomhet og valutavirksomhet samt virksomhet som naturlig henger sammen med dette. Finansieringsforetak kan også gis tillatelse til å drive virksomhet som betalingsforetak etter § 4b–2 første ledd, eller tillatelse til å drive virksomhet som e-pengeforetak etter § 4c–2. I så fall kan det settes som vilkår at slik virksomhet drives i eget foretak.

Vedtektene skal ha bestemmelser om hva slags finansieringsvirksomhet, valutavirksomhet, betalingstjenestevirksomhet og e-pengevirksomhet det enkelte foretak skal kunne drive.

Bestemmelsen i første ledd er ikke til hinder for at et foretak midlertidig driver eller deltar i driften av annen virksomhet i den utstrekning det er nødvendig for å få dekning av krav. Finanstilsynet kan kreve at foretaket opphører med slik virksomhet innen en fastsatt frist.

§ 4b–1 første ledd nr. 2 skal lyde:

2. foretak som utsteder betalingsmidler i form av elektroniske penger etter reglene i kapittel 4c,

Nytt kapittel 4c skal lyde:

Kapittel 4c. E-pengevirksomhet**§ 4c–1. Utstedelse av elektroniske penger**

Med elektroniske penger menes en elektronisk lagret pengeverdi, representert ved en fordring på utstederen, som er utstedt etter mottak av midler for å utføre betalingstransaksjoner, og som er anerkjent som betalingsmiddel av andre foretak enn utstederen.

Elektroniske penger kan bare utstedes av foretak som har tillatelse til å drive virksomhet som e-pengeforetak, og institusjoner som nevnt i § 1–4 første ledd nr. 1 og 4. Norges Bank og postgirokontorer kan også utstede elektroniske penger når dette følger av ellers gjeldende lovgivning.

Finansieringsforetak eller betalingsforetak kan gis tillatelse til å drive virksomhet som e-pengeforetak.

E-pengeforetak med hovedsete i annen stat i EØS kan etablere og drive e-pengevirksomhet gjennom filial eller drive grensekryssende virksomhet her i riket uten tillatelse etter denne lov, dersom foretaket har tillatelse til å drive virksomhet i hjemstaten og er undergitt tilsyn fra myndighetene der. Dette gjelder bare virksomhet som foretaket kan drive etter tillatelse i hjemstaten, og som Norge etter EØS-avtalen er forpliktet til å anerkjenne.

§ 4c–2. Konesjon til e-pengeforetak

Tillatelse til å drive virksomhet som e-pengeforetak gir adgang til å utstede elektroniske penger og, med mindre annet er fastsatt i tillatelsen, til å utføre:

- a) én eller flere former for betalingsoverføring og andre betalingstjenester som omfattes av finansavtaleloven § 11 første ledd,
- b) omsetning av valuta i forbindelse med utstedelse av elektroniske penger og betalingstransaksjoner med utlandet, jf. reglene i kapittel 4a,
- c) kredittytting innenfor fastsatte kredittgrenser ved gjennomføringen av oppdrag om betalingsoverføring dersom kreditten ikke ytes av midler mottatt ved utstedelse av elektroniske penger eller betalingsoverføring, og er kortsiktig og skal tilbakebetales senest innen 12 måneder.

Et e-pengeforetak kan også gis tillatelse etter § 3–3 til å drive virksomhet som finansieringsforetak. I så fall kan det settes som vilkår at slik virksomhet drives i eget foretak.

Et e-pengeforetak har ikke adgang til å motta innskudd eller andre tilbakebetalingspliktige midler fra allmennheten. Betalingsmidler som et e-pengeforetak har mottatt fra kunder som betaling for elektroniske penger, skal uten ugrunnet opphold omgjøres til elektroniske penger. E-pengeforetak har ikke adgang til å svare renter av elektroniske penger.

Betalingsmidler som et e-pengeforetak har mottatt ved utstedelse av elektroniske penger, skal plasseres på særskilte konti som betrodde midler uten at foretakets øvrige kreditorer eller andre kan søke dekning i midlene. Det samme gjelder betalingsmidler som e-pengeforetaket mottar fra kunder i forbindelse med utføringen av betalingsoverføring som omfattes av første ledd.

§ 4c–3. Alminnelige regler, forskrifter mv.

Reglene i §§ 2–2 til 2–5, § 3–2, § 3–6 samt §§ 3–8 til 3–15 og § 4b–4 gjelder tilsvarende for e-pengeforetak.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om e-pengeforetak, herunder regler om organisering, virksomhet, kapitalkrav, eierforhold, sikring av midler, innløsning av elektroniske penger, bruk av agenter og oppdragstakere, vilkår for tillatelse, tilbakekall av tillatelse, nemndsbehandling av tvister og tilsyn.

Departementet kan i forskrift unnta visse former for e-pengevirksomhet og e-pengeforetak helt eller delvis fra bestemmelser om e-pengeforetak gitt i eller i medhold av lov.

IV

I lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag skal § 35 sjette ledd tredje punktum lyde:

For elektroniske penger som definert i finansieringsvirksomhetsloven § 4c–1 gjelder likevel første til fjerde ledd med mindre institusjonen ikke kan sperre kontoen eller betalingsinstrumentet.

V

I lov 17. desember 1999 nr. 95 om betalingsystemer m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1–2 nytt annet ledd skal lyde:

Verdipapiroppgjørssystemene skal ha en operatør som er ansvarlig for etablering og drift, og som er organisert som nevnt i § 2–4 første ledd i denne lov.

§ 1–3 første ledd skal lyde:

Med deltaker menes avregningsentral, oppgjørsbank, sentral motpart, operatør for annet system og annen institusjon eller foretak som deltar i et interbanksystem eller verdipapiroppgjørssystem.

§ 1–3 nytt ellefte ledd skal lyde:

Med samvirkende system menes to eller flere system der operatørene har gjort avtale med hverandre om utføring av oppdrag på tvers av systemene. En ordning som er innført mellom samvirkende systemer, utgjør ikke et system.

§ 4–1 tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder bare systemer med minst tre deltakere, i tillegg til operatør, eventuell oppgjørsbank, eventuell sentral motpart og eventuell avregningsentral, som har avtalt at norsk lovgivning skal anvendes for systemet i samsvar med § 4–3 og som er meldt til EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med § 4–5.

§ 4–2 første ledd skal lyde:

Avtaler om avregning og oppgjør kan gjøres gjeldende etter sitt innhold selv om det innledes insolvensbehandling hos en deltaker i det aktuelle systemet, i et samvirkende system, eller en systemansvarlig for et samvirkende system som ikke selv er en deltaker, når oppdraget er lagt inn i systemet før det er innledet insolvensbehandling.

§ 4–2 tredje ledd skal lyde:

Dersom et oppdrag blir lagt inn i systemet etter at det er innledet insolvensbehandling etter første ledd, og oppdraget gjennomføres i løpet av virkedagen insolvensbehandlingen innledes, gjelder første ledd tilsvarende dersom operatøren kan godtgjøre at operatøren ikke hadde eller burde hatt kunnskap om at insolvensbehandlingen var innledet på det tidspunktet retten til å tilbakekalle ordren bortfalt. Systemet skal i sine regler fastsette hva som menes med virkedag, og som dekker oppgjør både på dagen og på natten og omfatte alle hendelser i løpet av syklusen til systemet.

§ 4–2 nytt fjerde ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser, herunder unntak fra dekningsloven, om bruk av en deltakers disponible midler til å gjennomføre oppgjør på oppgjørsdagen i forbindelse med innledning av insolvensbehandling hos deltakeren.

§ 4–4 første ledd skal lyde:

Sikkerhet som er stilt overfor en sentralbank innenfor EØS-området, en operatør, eller en deltaker i interbanksystem eller verdipapiroppgjørssystem, kan ikke omstøtes etter dekningsloven § 5–7.

§ 4–5 første ledd skal lyde:

Operatøren for interbanksystemer som nevnt i § 4–1 skal gi melding til Norges Bank om hvem som er deltaker i systemet, og om endringer med hensyn til deltakerne. Operatøren for et verdipapiroppgjørssystem som nevnt i § 4–1 skal gi tilsvarende melding til Finanstilsynet.

§ 4–5 annet ledd skal lyde:

Norges Bank skal gi melding til EFTAs overvåkingsorgan om systemer og operatører for systemene som omfattes av kapitlet her, og gi melding om innledning av insolvensbehandling hos en deltaker i et slikt system.

VI

I lov 23. mai 2003 nr. 35 om visse sider av elektronisk handel og andre informasjonssamfunnstjenester skal § 6 første ledd bokstav h lyde:

- h) utstedelse av elektroniske penger av en institusjon som går inn under et unntak gitt i medhold av finansieringsvirksomhetsloven § 4c– 3 tredje ledd, og

VII

I lov 26. mars 2004 nr. 17 om finansiell sikkerhetsstillelse gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) finansiell sikkerhet: kontante innskudd, finansielle instrumenter og gjeldsfordringer,

§ 2 første ledd ny bokstav g skal lyde:

- g) gjeldsfordring: pengekrav som oppstår som følge av at en kredittinstitusjon bevilger kreditt i form av et lån til en debitor som ikke er forbruker.

§ 4 første ledd første punktum skal lyde:

Det kan avtales at sikkerhetshaver skal ha bruksrett til stilt finansiell sikkerhet, men slik bruksrett kan ikke avtales til gjeldsfordringer.

VIII

I lov 1. april 2005 nr. 14 om europeiske selskaper ved gjennomføring av EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10a (rådsforordning (EF) nr. 2157/2001) skal § 7 første ledd bokstav f oppheves.

IX

I lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel gjøres følgende endringer:

§ 8–1 første ledd nr. 6 oppheves.

Nåværende nr. 7 blir nytt nr. 6.

§ 17–4 nytt åttende ledd skal lyde:

(8) Når Statens innkrevingsssentral er pålagt å innkreve gebyr som nevnt i første til fjerde ledd, kan den inndrive kravene ved trekk i lønn og lignende ytelser etter reglene i dekningsloven § 2–7. Innkrevingsssentralen kan også inndrive kravene ved å stifte utleggspant for kravet dersom panteretten kan gis rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til en tredjeperson, jf. panteloven kapittel 5, og utleggsforretningen kan holdes på Innkrevingsssentralens kontor etter tvangsfullbyrdsloven § 7–9 første ledd.

X

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan bestemme at de enkelte bestemmelser skal tre i kraft til ulik tid.

Verdipapirhandelloven § 17–4 nytt åttende ledd får virkning også ved inndrivning av gebyr mv. som har forfalt før endringen trer i kraft.

24. okt. Nr. 1054 2011

Forskrift om endring i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 24. oktober 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzy (forordning (EF) nr. 396/2005 endret ved forordning (EF) nr. 178/2006, forordning (EF) nr. 149/2008, forordning (EF) nr. 260/2008, forordning (EF) nr. 839/2008, forordning (EF) nr. 256/2009, forordning (EF) nr. 822/2009, forordning (EF) nr. 1050/2009, forordning (EF) nr. 1097/2009, forordning (EU) nr. 304/2010, forordning (EU) nr. 459/2010, forordning (EU) nr. 600/2010, forordning (EU) nr. 765/2010 og forordning (EU) nr. 893/2010. Kunngjort 1. november 2011 kl. 14.10.

I

I forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltet tilføyes henvisning til EØS-avtalen vedlegg II, kap. XII

- nr. 54zzy (forordning (EF) nr. 396/2005) tilføyes: forordning (EU) nr. 304/2010.

I § 1

- nr. 54zzy (forordning (EF) nr. 396/2005) tilføyes: forordning (EU) nr. 304/2010.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordning (EF) nr. 396/2005

Innledningen til forordning (EF) nr. 396/2005 skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 396/2005. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 178/2006, forordning (EF) nr. 149/2008, forordning (EF) nr. 260/2008, forordning (EF) nr. 839/2008, forordning (EF) nr. 256/2009, forordning (EF) nr. 822/2009, forordning (EF) nr. 1050/2009, forordning (EF) nr. 1097/2009, forordning (EU) nr. 459/2010, forordning (EU) nr. 600/2010, forordning (EU) nr. 765/2010, forordning (EU) nr. 893/2010 og forordning (EU) nr. 304/2010. Endringsforordningene er ikke innarbeidet i grunnforordningen, men gjengis nedenfor.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

- **M13** Forordning (EU) nr. 304/2010

Etter beskrivelse av M12 settes inn:

M13

Endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg II med hensyn til grenseverdier for restmengder av plantevernmidler i eller på visse produkter.

Leddet «Vedleggene gjengis ikke her, men kan fås ved henvendelse til Mattilsynet, Felles postmottak, Postboks 383, 2381 Brumunddal, e-post postmottak@mattilsynet.no, kontakttelefon 06040, eller leses på Mattilsynets hjemmeside www.mattilsynet.no» fjernes.

I oversikten over forordninger i pdf tilføyes følgende i kronologisk rekkefølge

Se her for å lese forordning (EU) nr. 304/2010:

28. okt. Nr. 1055 2011

Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften)

Hjemmel: Meddelelse fra Statens jernbanetilsyn 28. oktober 2011, jf. forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften). Kunngjort 1. november 2011 kl. 14.10.

Vedtak 2010/17/EF ble 21. oktober 2011 innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XIII nummer 42ga med ikrafttredelse 1. november 2011. Dette vedtaket tilføyes hjemmelsfeltet i forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften) på grunn av rettsharmoni.

28. okt. Nr. 1056 2011

Forskrift om endring i forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester

Hjemmel: Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 28. oktober 2011 med hjemmel i forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) § 9–1 bokstav i, jf. lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 10–6. Kunngjort 1. november 2011 kl. 14.10.

I

I forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester gjøres følgende endring:

§ 9–1c skal lyde:

§ 9–1c. *Overtredelsesgebyr*

Ved overtredelse av bestemmelsene i § 2–1a, § 2–2, § 3–3, § 3–7, § 3–8, § 3–10, § 6–7, § 8–1, § 8–1a og § 8–3 kan det ilegges overtredelsesgebyr.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. okt. Nr. 1057 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. oktober 2011 med hjemmel i forskrift 20. desember 2010 nr. 1756 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 § 32. Kunngjort 1. november 2011 kl. 14.10.

I

I forskrift 20. desember 2010 nr. 1756 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 gjøres følgende endringer:

§ 16 første ledd (endret) skal lyde:

Kvoteenhet etter hjemmelslengde og faktisk lengde er som følger:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Faktisk lengde</i>	<i>Kvoteenhet</i>
Under 11 m	Under 11 m	–
	Over 11 m	–
11–14,9 m	Under 11 m	19,6997

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Faktisk lengde</i>	<i>Kvoteenhet</i>
	Over 11 m	18,7236
15–20,9 m	Under 11 m	19,6951
	Over 11 m	18,7193
21–27,9 m	Under 11 m	20,0422
	Over 11 m	19,2999

§ 16 annet ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Faktisk lengde under 11 m</i>		<i>Faktisk lengde 11 m og over</i>	
<i>gde</i>		<i>Maksimalkvote</i>	<i>Herav garantert</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Herav garantert</i>
under 7 m	1,21	Ubegrenset	27,1	Ubegrenset	24,0
7–7,9	1,43	Ubegrenset	32,0	Ubegrenset	28,3
8–8,9	1,70	Ubegrenset	38,1	Ubegrenset	33,7
9–9,9	2,08	Ubegrenset	46,6	Ubegrenset	41,2
10–10,9	2,25	Ubegrenset	50,4	Ubegrenset	44,6
11–11,9	3,02	59,5	57,2	56,5	54,6
12–12,9	3,59	70,7	68,1	67,2	65,0
13–13,9	4,34	85,5	82,3	81,3	78,5
14–14,9	4,95	97,5	93,8	92,7	89,6
15–15,9	5,85	115,3	105,8	109,6	103,3
16–16,9	6,51	128,2	117,8	121,9	115,0
17–17,9	7,19	141,6	130,1	134,6	127,0
18–18,9	7,94	156,4	143,6	148,6	140,2
19–19,9	8,61	169,5	155,8	161,1	152,1
20–20,9	9,21	181,3	166,6	172,3	162,6
21–21,9	8,85	177,4	165,9	170,8	165,1
22–22,9	9,23	185,1	173,0	178,2	172,1
23–23,9	9,60	192,4	179,9	185,2	179,0
24–24,9	9,97	199,9	186,9	192,5	185,9
25–25,9	10,27	205,7	192,5	198,1	191,5
26–26,9	10,65	213,4	199,6	205,5	198,6
27–27,9	10,94	219,3	205,1	211,2	204,0

II

Denne forskrift trer i kraft 31. oktober 2011.

28. okt. Nr. 1058 2011

Forskrift om internkontroll etter vassdragslovgivningen (IK-vassdrag)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 28. oktober 2011 med hjemmel i lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven) § 54 og § 58, lov 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer § 12 nr. 19 og lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. § 2 nr. 16. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 1. november 2011 kl. 14.10.

§ 1. Formål

Forskriften skal sikre at det etableres internkontroll og fremme kontinuerlig forbedringsarbeid, slik at krav fastsatt i eller i medhold av vassdragslovgivningen blir oppfylt.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften forstås med:

- internkontroll:* interne systemer og rutiner som sikrer at anlegg og tiltak som omfattes av § 3 oppfyller krav fastsatt i eller i medhold av vassdragslovgivningen.
- den ansvarlige:* den som er ansvarlig for å oppfylle denne forskriften. For anlegg og tiltak som omfattes av § 3 bokstav a og bokstav d er den ansvarlige konsesjonæren. For anlegg som omfattes av § 3 bokstav b og bokstav c er det eieren, dersom NVE ikke har godkjent en annen, jf. damsikkerhetsforskriften § 2–9.
- vassdragslovgivningen:* lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom mv. (industrikonsesjonsloven), lov 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer, lov 15. mars 1940 nr. 3 om vassdragene, jf. vannressursloven § 66 annet ledd, lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven) og damsikkerhetsforskriften.
- avvik:* brudd på krav fastsatt i eller i medhold av vassdragslovgivningen.

§ 3. Virkeområde

Forskriften gjelder for:

- a) vassdragsanlegg som har konsesjon etter vassdragslovgivningen, jf. § 2 bokstav c,
- b) kraftverk som har tillatelse til å utnytte konsesjonsgitte reguleringer og fall,
- c) vassdragsanlegg omfattet av damsikkerhetsforskriften og
- d) grunnvannstiltak som har konsesjon etter vannressursloven.

Forskriften gjelder også hjelpeanlegg som tilhører vassdragsanlegg og grunnvannstiltak som nevnt i første ledd.

For anlegg som nevnt i første ledd bokstav a og d gjelder forskriften fra konsesjon er gitt. For anlegg som nevnt i første ledd bokstav b gjelder forskriften fra tillatelsen er gitt. For anlegg som nevnt i første ledd bokstav c, som ikke er konsesjonspliktige, gjelder forskriften fra vedtak om bruddkonsekvensklasse i medhold av damsikkerhetsforskriften er truffet. Forskriften gjelder inntil vassdragsanleggene er lovlig nedlagt, jf. vannressursloven § 41.

§ 4. Plikt til internkontroll

Den ansvarlige skal sørge for at det innføres og praktiseres internkontroll for anlegg og tiltak som omfattes av § 3.

Norges vassdrags- og energidirektorat skal ha melding dersom den praktiske gjennomføringen av internkontrollen utføres av en annen enn den ansvarlige. Det må i så fall foreligge skriftlig avtale som regulerer forholdet.

§ 5. Innholdet i internkontrollen

Den ansvarlige skal utarbeide og gjennomføre rutiner og prosedyrer som sikrer at krav fastsatt i eller i medhold av vassdragslovgivningen knyttet til miljø og sikkerhet er oppfylt. Internkontroll innebærer at den ansvarlige skal:

1. sørge for at relevante lover, forskrifter og vedtak som gjelder egne anlegg og tiltak er tilgjengelig og ha kunnskap om de plikter som følger av disse,
2. ha oversikt over anlegg og tiltak som omfattes av § 3, herunder kart, tegninger og annen nødvendig dokumentasjon,
3. sørge for at personellet har de kunnskaper og ferdigheter som er nødvendige for å sikre at anlegg og tiltak som omfattes av § 3 og driften av slike, oppfyller krav fastsatt i eller i medhold av vassdragslovgivningen, herunder ha en plan for hvordan faglig kompetanse skal etableres, opprettholdes og utvikles,
4. beskrive organisasjonen, herunder hvordan det kvalifiserte personell er organisert med ansvar, oppgaver og myndighet,
5. foreta og protokollere de målinger og registreringer som er nødvendige eller pålagt for å sikre at anlegg og tiltak drives i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av vassdragslovgivningen,
6. kartlegge farer og problemer med hensyn til miljø og sikkerhet og på denne bakgrunnen vurdere risiko, samt utarbeide tilhørende planer og gjennomføre tiltak for å redusere risikoforholdene,
7. konkretisere hvordan vilkår og betingelser satt i konsesjoner, godkjenninger og lignende skal oppfylles,
8. utarbeide og gjennomføre rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge avvik,
9. foreta systematisk gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt, f.eks. gjennom interne revisjoner.

Der det er stilt spesifikke krav i eller i medhold av vassdragslovgivningen som angår disse punktene, skal internkontrollen som et minimum dekke de spesifikke kravene.

Internkontrollen skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse i det omfang som er nødvendig for å etterleve krav fastsatt i eller i medhold av vassdragslovgivningen.

Dersom internkontrollsystemet for et anlegg eller tiltak inngår i et større internkontrollsystem, skal det enkelte anlegget eller tiltaket kunne identifiseres.

§ 6. Dokumentasjon

Alle krav som følger av § 5 skal dokumenteres skriftlig.

Internkontrollen skal dokumenteres i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. Dokumentasjon på oppfyllelse av krav i eller medhold av vassdragslovgivningen, for eksempel instruksjer, tillatelser, godkjenninger og sertifikater, skal inngå i internkontrollen.

Norges vassdrags- og energidirektorat kan kreve at den ansvarlige framlegger de opplysninger, dokumenter eller annet materiale som er nødvendig for å dokumentere etterlevelsen av denne forskrift.

§ 7. Tilsyn og kontroll

Norges vassdrags- og energidirektorat fører tilsyn med at bestemmelser fastsatt i denne forskriften overholdes.

§ 8. Dispensasjon

Norges vassdrags- og energidirektorat kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskriften.

§ 9. Pålegg om tvangsmulkt

Norges vassdrags- og energidirektorat kan ilegge tvangsmulkt i samsvar med vannressursloven § 60, vassdragsreguleringsloven § 12 nr. 21 annet ledd og industrikonsesjonsloven § 26.

§ 10. Overtredelsesgebyr

Ved overtredelser av bestemmelsene i § 4, § 5 og § 6, kan det ilegges overtredelsesgebyr i medhold av vannressursloven § 60a.

§ 11. Straff

Overtredelser av bestemmelsene § 4, § 5 og § 6 kan straffes med bøter eller fengsel i samsvar med vannressursloven § 63.

§ 12. Gebyr til dekning av tilsynskostnader

Norges vassdrags- og energidirektorat kan kreve inn gebyr til dekning av kostnader for tilsyn med oppfyllelse av forskriften.

For oppfølging av bestemmelsene i forskrift 18. desember 2009 nr. 1600 om sikkerhet ved vassdragsanlegg (damsikkerhetsforskriften) fastsettes gebyret ut fra en dams bruddkonsekvens, høyde og oppdemt magasinivolum. For mindre dammer eller andre vassdragsanlegg enn dammer, kan det fastsettes minstesatser.

For miljøtilsyn ved oppfølging av anlegg i forbindelse med kraftproduksjon fastsettes gebyret på grunnlag av midlere årsproduksjon i kraftverket. Ved mindre anlegg kan det fastsettes minstesatser.

For anlegg uten tilknytning til kraftproduksjon kan det fastsettes standardgebyrer.

§ 13. Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2012.

Fra samme dato oppheves forskrift 21. februar 2003 nr. 199 om internkontroll for å oppfylle lov om vassdrag og grunnvann.

Merknader til de enkelte bestemmelser**Til tittel**

I tittelen foreslås lovhenviingen endret til internkontroll «etter vassdragslovgivningen». Dette er gjort for å avspeile at forskriften ikke bare er ment å gjelde oppfyllelse av krav etter vannressursloven, men også etter vassdragsreguleringsloven og industrikonsesjonsloven. For øvrig omfatter begrepet også damsikkerhetsforskriften som er gitt med hjemmel i vannressursloven. Disse regelsettene har i denne sammenhengen fellesbetegnelsen «vassdragslovgivningen», jf. definisjonen i ny § 2 c.

«IK-vassdrag» er foreslått som offisiell korttittel på forskriften. Til sammenligning har forskrift 19. mars 2004 nr. 537 om internkontroll for å oppfylle akvakulturlovgivningen korttittelen IK-Akvakultur. Departementet mener dette er en enkel og presis måte å identifisere den aktuelle internkontrollforskriften på.

Om forskriftens hjemmelsgrunnlag

Etter vannressursloven § 54 gir vassdragsmyndigheten forskrift om internkontroll og internkontrollsystemer. Hjemmelsgrunnlaget for den nye forskriften omfatter også vassdragsreguleringsloven og industrikonsesjonsloven.

Likelydende bestemmelser i vassdragsreguleringsloven § 12 nr. 19 og industrikonsesjonsloven § 2 tredje ledd nr. 16 angir hvilke kontrolltiltak konsesjonæren må akseptere. Her heter det:

«Det skal pålegges konsesjonæren å underkaste seg den kontroll med overholdelsen av de i konsesjonen eller i medhold av denne fastsatte betingelser som vedkommende departement finner nødvendig. Utgifter hermed kan kreves dekket av konsesjonæren.»

Slike vilkår blir standardmessig tatt inn i konsesjoner etter vassdragsreguleringsloven og industrikonsesjonsloven. Dette gir hjemmel for å stille krav om internkontroll i virksomhetene for oppfyllelse av plikter etter disse konsesjonene også etter disse lovene. Ved å utvide hjemmelshenviingen til å omfatte disse lovene, får man en klar hjemmelsforankring for kravet om internkontroll for disse tiltakene.

Til § 1 Formål

Bestemmelsen er en videreføring av § 1 Formål i den tidligere forskriften, men med noen språklige endringer.

Uttrykket «tiltak» som ble brukt i den tidligere forskriften kan være noe uklart. En alminnelig forståelse av ordet er fysiske tiltak, og uttrykket vassdragstiltak er innarbeidet i vassdragsforvaltningen. I den tidligere forskriften omfattet begrepet «tiltak» derimot etablering av interne systemer og rutiner, jf. definisjonen av internkontroll. Bestemmelsen er derfor omformulert for å gjøre forskriften mer konkret og forståelig.

Formuleringen «kontinuerlig forbedringsarbeid» tas inn. Dette er gjort for å fremheve viktigheten av forbedringsarbeidet i virksomhetene. Tilsvarende formulering er benyttet i HMS-forskriften § 1.

Det overordnede formålet med å innføre en internkontrollforskrift på denne samfunnssektoren er å sikre at kravene som er satt ved utøvelse av virksomhet gjennom vassdragslovgivningen faktisk blir etterlevd. Dette foreslås uttrykkelig uttalt i formålsbestemmelsen.

Til § 2 Definisjoner

Bestemmelsen erstatter § 3 Definisjoner i den tidligere forskriften.

Definisjonen av «internkontroll» i *bokstav a* er omformulert i tråd med formålsbestemmelsen.

Det gis en egen bestemmelse om at ansvaret for internkontroll påhviler den ansvarlige, jf. § 4 første ledd. Definisjonen av «den ansvarlige» i *bokstav b* er omformulert sammenlignet med tidligere forskrift. Først slås det fast at med «den ansvarlige» menes den som har det rettslige ansvaret for at forskriften oppfylles. Den ansvarlige vil som regel være en juridisk person (foretak). Foretak er definert i straffeloven § 48a som «selskap, forening eller annen sammenslutning, enkeltpersonforetak, stiftelse, bo eller offentlig virksomhet». Kommuner faller inn under definisjonen foretak. I en del tilfeller er konsesjoner også gitt til fysiske personer. Disse faller også inn under begrepet «den ansvarlige» for så vidt gjelder den virksomhet de driver i medhold av konsesjon etter vassdragslovgivningen.

Hvem som faktisk skal regnes som den ansvarlige, vil variere ut fra hva slags type vassdragstiltak det gjelder. Bestemmelsen må sees i sammenheng med § 3 om virkeområde som i *bokstav a–d* angir hvilke vassdragstiltak forskriften gjelder for. For hver av disse fire kategoriene vassdragstiltak er det i § 2 *bokstav b* angitt hvem som er den ansvarlige for at internkontrollforskriften etterlevs. Dette kan illustreres slik:

Konsesjonsgitte vassdragsanlegg (jf. § 3 bokstav a)	Konsesjonæren
Kraftverk som har tillatelse til å utnytte konsesjonsgitt regulering og fall (jf. § 3 bokstav b)	Eieren av kraftverket
Vassdragsanlegg som omfattes av damsikkerhetsforskriften (jf. § 3 bokstav c)	Eieren (hvis ikke annen er godkjent av NVE)
Konsesjonsgitte grunnvannstiltak (jf. § 3 bokstav d)	Konsesjonæren

Det er forskjeller i damsikkerhetsforskriften og denne forskriften når det gjelder hvem som defineres som «den ansvarlige». Enkelte høringsinstanser har bemerket uoverenstemmelsen i terminologien, og at definisjonen også er relatert til konsesjonsstatus på anlegget. Fordi det vil være ulike rettssubjekter som har rettigheter og plikter innenfor det som her defineres som *vassdragslovgivningen*, er det etter departementets vurdering nødvendig at ansvaret for å oppfylle internkontrollforskriften plasseres på ulike rettssubjekter. Vannressursloven benytter begrepet «den ansvarlige» i ulike bestemmelser, men loven har ingen legaldefinisjon av begrepet. I forarbeidene sies det bl.a. at den ansvarlige normalt vil være «konsesjonæren eller anleggets eier. Hvis en annen enn eier driver anlegget for sin regning, vil det normalt være naturlig å betrakte også tiltakshaveren som ansvarlig. Det kan heller ikke utelukkes at flere må anses ansvarlige for at vedlikeholdsplikten blir oppfylt», jf. merknadene til § 37 om vedlikeholdsplicht for vassdragsanlegg i Ot.prp.nr.39 (1998–1999). Når det gjelder internkontroll er det en fordel å angi konkret hvilket rettssubjekt som anses som den ansvarlige. Der et vassdragsanlegg omfattes av damsikkerhetsforskriften skal *konsesjonæren* være den ansvarlige etter forskriften om internkontroll i de tilfelle eieren og konsesjonæren ikke skulle være den samme.

Der det ut fra definisjonen blir flere ansvarlige, må det avtales mellom disse hvem som i praksis skal følge opp internkontrollforskriften.

Bokstav c definerer hvilke regelverk som omfattes av begrepet «vassdragslovgivningen» i denne forskriften. Begrepet «vassdragslovgivningen» benyttes gjennomgående i forskriften.

Bokstav d definerer avvik, som benyttes i § 5 første ledd nr. 8. I denne forskriften benyttes «avvik» om brudd på krav som er stilt til tiltaket eller virksomheten i eller i medhold av vassdragslovgivningen.

Til § 3 Virkeområde

Bestemmelsen erstatter § 2 Virkeområde i den tidligere forskriften.

I *bokstav a* er oppregningen av hjemmelslover erstattet med en henvisning til «vassdragslovgivningen». Dette begrepet er definert i § 2 første ledd bokstav c, jf. merknadene til § 2. Konederte kraftverk vil i sin alminnelighet falle inn under bokstav a.

I *bokstav b* er det angitt at forskriften også gjelder der det er gitt tillatelse til å utnytte konsesjonsgitte reguleringer og fall, uten at det er gitt selvstendig konsesjon for tiltaket. Bestemmelsen gjelder ikke konsesjonsfrie tiltak, jf. vannressursloven § 66 (eldre anlegg) og § 8 (ikke konsesjonspliktig ut fra virkningene).

Av *bokstav c* følger det at forskriften gjelder for vassdragsanlegg som omfattes av den nye damsikkerhetsforskriften. Ny damsikkerhetsforskrift trådte i kraft 1. januar 2010.

Bokstav d er uendret sammenlignet med tidligere forskrift og slår fast at forskriften gjelder for konsesjonspliktige grunnvannstiltak, jf. vannressursloven § 45.

Annet ledd er nytt sammenlignet med tidligere forskrift og angir at internkontrollplikten også gjelder for hjelpeanlegg som tilhører vassdragsanlegg og grunnvannstiltak som er omtalt i første ledd. Hjelpeanlegg er for eksempel anleggsveier og tipper.

Tredje ledd er nytt og angir forskriftens virkeområde i tid. Forskriften gjelder hele «livsløpet» for et vassdragstiltak, fra et anlegg prosjekteres og bygges, idriftsettes og i driftsfasen og helt fram til anlegget er nedlagt i samsvar med kravene i vannressursloven § 41. I hele denne tidsperioden er det behov for at virksomheten har systemer og rutiner som sikrer at krav som er stilt til tiltaket blir etterlevd.

Den forutgående planleggingsfasen er ikke omfattet, da det på et så tidlig stadium i prosessen ikke er naturlig å stille krav om internkontroll. Plikten inntreer først når det foreligger et konsesjonsvedtak (der slike gis) eller det er truffet vedtak om dambruddsklasse etter damforskriften.

Til § 4 Plikt til internkontroll

Bestemmelsen er ny sammenlignet med tidligere forskrift og innfører et skille mellom plikten til å utøve internkontroll (§ 4) og innholdet i internkontrollen (§ 5). Begge disse elementene inngår i tidligere § 4.

Første ledd fastslår at den ansvarlige, jf. § 2 bokstav b har ansvaret for å sørge for at alle anlegg og tiltak som omfattes av § 3 første ledd bokstav a–d underlegges internkontroll i samsvar med denne forskriften.

Annet ledd er ny sammenlignet med tidligere forskrift og regulerer de tilfellene der en annen enn den ansvarlige, jf. § 2 bokstav b, skal utøve internkontrollen på dennes vegne. Dette kan for eksempel være der det er inngått avtale om drift av et vassdragsanlegg, og der det er naturlig at den som driver anlegget også utfører internkontrollen på vegne av den egentlig ansvarlige.

Det forutsettes at det foreligger en skriftlig avtale mellom partene som tydelig regulerer hvem som skal utføre internkontroll for de aktuelle anlegg og tiltak. NVE kan be om å få seg forelagt avtalen. At ansvaret for å følge opp internkontrollplikten er avklart, er svært viktig for NVEs tilsyn med virksomhetene. Det endelige ansvaret for at internkontroll faktisk blir utført for anleggene og at dette gjøres på en tilfredsstillende måte vil uansett påligge den ansvarlige. Den ansvarlige må derfor påse at den som har påtatt seg å følge opp internkontrollforskriften faktisk gjør det på forskriftsmessig vis.

Til § 5 Innholdet i internkontrollen

§ 5 viderefører med noen presiseringer tidligere § 4.

Første ledd inneholder først en overordnet formulering, som fastslår det sentrale kravet om at den ansvarlige skal utarbeide og gjennomføre rutiner og prosedyrer, som skal sikre at krav fastsatt i eller i medhold av vassdragslovgivningen er oppfylt til enhver tid.

Det er presisert at det er krav knyttet til miljø og sikkerhet som dekkes av internkontrollplikten. Dette vil blant annet dekke alle miljøvilkår i gitte konsesjoner og andre tillatelser, i tillegg til alle krav og plikter som følger av damsikkerhetsforskriften.

Andre vilkår i konsesjonene som angår andre spørsmål, for eksempel av økonomisk karakter eller om kraftuttak vil derimot ikke omfattes av internkontrollforskriften. Oppfølgingen av slike konsesjonsvilkår ivaretas på andre måter.

Kravene skal være oppfylt slik at langsiktighet og kontinuitet i internkontrollarbeidet sikres, jf. her også understrekingen av «kontinuerlig forbedringsarbeid» i § 1.

Deretter gis det en oppregning i 10 punkter over hvilke elementer et internkontrollsystem skal inneholde. Den punktvisse oppregningen viderefører mye av tematikken i § 4 tredje ledd i den tidligere forskriften, men bestemmelsen er nå tydeligere på hva internkontrollsystemet skal inneholde.

Nr. 1 viderefører § 4 tredje ledd nr. 1 i den tidligere forskriften med noen språklige endringer. Enkelte høringsinstanser har påpekt at ordet «vedtak» i denne sammenheng er for omfattende. Departementet finner imidlertid at «vedtak» er en egnet formulering som dekker alle ulike former for krav/vilkår/pålegg. Det er presisert at det er *relevante* lover, forskrifter og vedtak som gjelder egne anlegg som skal være tilgjengelig. Der et anlegg bare har konsesjon etter vannressursloven er det eksempelvis ikke nødvendig å ha vassdragsreguleringsloven tilgjengelig.

Samtidig er det viktig at den ansvarlige har kunnskap om alle krav som er satt til virksomheten, enten disse kravene følger av konsesjonsvedtak, godkjente planer, pålegg mv. eller er fastsatt direkte i lov eller forskrift. For anlegg som helt eller delvis ligger i områder vernet etter naturmangfoldloven skal den ansvarlige ha oversikt over verneforskriftene for området. Den ansvarlige er forpliktet til å avklare hva som er relevant for egen virksomhet. Konsesjonsvilkår og andre vilkår sett i sammenheng med behandling av detaljplaner og godkjenninger, vil være helt sentrale her.

Nr. 2 viderefører § 4 tredje ledd nr. 2 i den tidligere forskriften. Formuleringen «ajourførte hovedtegninger med hoveddata» er erstattet med «kart, tegninger og annen nødvendig dokumentasjon». Dette er en mer presis angivelse av hva slags materiale som skal foreligge. Det forventes at den ansvarlige har oversiktskart over vassdragstiltaket og en oppdatert oversikt over tegninger av tekniske innretninger, dammer, lukehus, kraftstasjon, tipper, massetak osv. På denne måten skal alle som har behov for det, ha tilgang til nødvendige data i forbindelse med drift og vedlikehold og i beredskapssituasjoner. Krav i annet regelverk til oppbevaring og skjerming av informasjon om anleggene skal tas hensyn til i internkontrollen. Det kan her blant annet vises til damsikkerhetsforskriften § 7–8, og for de anleggene det gjelder, beredskapsforskriften § 6–2.

Nr. 3 viderefører § 4 tredje ledd nr. 3 i den tidligere forskriften med noen endringer. Begrepet «arbeidstakerne» er erstattet med «personellet». Dette gir samme begrepsbruk som i ny damsikkerhetsforskrift. Videre er formuleringen «... samt medvirker til at samlet kunnskap og erfaring utnyttes» erstattet med et krav om at det skal utarbeides en plan for hvordan faglig kompetanse skal etableres, opprettholdes og utvikles. Formuleringen speiler behovet for rekruttering og faglig oppdatering av personell med oppgaver på og ansvar for vassdragstiltak. I damsikkerhetsforskriften kapittel 3 stilles det krav til personellens faglige kompetanse som vil inngå i en slik plan, men også generelt blir det krav om at det skal foreligge en slik oversikt for virksomheten.

Bestemmelsen forutsetter at det beskrives hvordan kravet om kompetanse på områdene damsikkerhet, natur og landskap oppfylles for anlegget. Dersom tiltaket er omfattet av damsikkerhetsforskriften stilles det særskilte krav som må oppfylles, jf. damsikkerhetsforskriften kapittel 3. I gjeldende regelverk er det ikke satt konkrete krav til kompetanse på natur- og landskapsforhold, men det forventes at man har tilstrekkelig kompetanse til å tilfredsstill

gjeldende krav til natur- og landskapsmessig standard. Det er opp til eieren å innhente slik kompetanse, enten ved å skaffe seg det i egen virksomhet eller ved å leie inn ekstern kompetanse.

Nr. 4 viderefører § 4 tredje ledd nr. 5 i den tidligere forskriften og angår organisasjon. Der det er krav om kvalifisert personell, skal personellet navngis og kompetansen dokumenteres. Det skal videre gis en enkel beskrivelse av eierforhold, hvordan virksomheten drives og hvem som har ansvar for hvilke oppgaver. Hvis det er flere enn eierne som er involvert i driften, bør det utarbeides et organisasjonskart.

Mange vassdragstiltak drives av eierne og virksomhetene har ofte få ansatte. Ved enkelte anlegg kan det være behov for å leie inn hjelp til enkelte oppgaver. Det er viktig at eiere, eventuelle ansatte og innleid hjelp, har tilstrekkelig kunnskap om internkontroll, manøvreringsreglement og hvilke krav som er fastsatt til standard for ulike anleggsobjekter.

I *nr. 5* videreføres bestemmelsen § 4 tredje ledd nr. 6 i den tidligere forskriften om målinger og registreringer. Kriteriet i tidligere forskrift om at det er opp til den ansvarlige å vurdere hva som bør dokumenteres er tatt ut, da det her bør være en mer objektiv standard. Det sentrale er at det for virksomheten blir foretatt de målinger og registreringer som er nødvendig for å dokumentere etterlevelse av ulike krav som er satt. Dette kan for eksempel være krav om minstevannføring, måling av magasin vannstand eller andre hydrologiske parametre som er fastsatt i vilkår og manøvreringsreglement. Det er føyd til at målinger og registreringer skal være i tråd med det som er pålagt, for eksempel i hydrologiske pålegg. Plikten til å fremlegge dokumentasjonen er gjort generell og tatt inn i § 6 tredje ledd.

Nr. 6 dekker både nr. 7 og 8 i § 4 tredje ledd i tidligere forskrift, der tematikken er overlappende. For det første er det ønskelig å få tydeligere fram de ulike fasene i risikohåndtering. For virksomheten skal det gjennomføres risikokartlegging, risikoforholdene og mulige tiltak skal vurderes, avvergende eller reduserende tiltak skal planlegges og tiltakene skal så gjennomføres. Gjennomførte ROS-analyser skal dokumenteres. Det er farer og problemer knyttet til den aktuelle virksomheten som er det sentrale, men da begrenset til farer og problemer knyttet til sikkerhet og miljø.

Det finnes også andre bestemmelser om risikokartlegging og risikohåndtering i vassdragslovgivningen, blant annet vannressursloven § 38 (beredskapsplaner) og damsikkerhetsforskriften § 7–4 Beredskap og § 7–6 Sikringstiltak av hensyn til allmennheten. Disse bestemmelsene må oppfylles innenfor de tema og for de tiltak som omfattes av disse reglene. *Nr. 6* vil også omfatte andre vassdragstiltak. Det skal arbeides aktivt med risiko knyttet til egen virksomhet som er dekket av forskriften.

Nr. 7 erstatter § 4 tredje ledd nr. 4 i den tidligere forskriften. Den gamle ordlyden ble oppfattet som for vag. Erfaringer fra tilsynet har vist at de ansvarlige har hatt problemer med å fastsette hva som lå i begrepet «målbare kriterier». På samme måte har NVE hatt problemer å være konkret med hensyn til hva innholdet skulle være, og det har vært vanskelig å vurdere avvik. Den foreslåtte formuleringen vil dreie oppmerksomheten mot å bevisstgjøre den ansvarlige på hva denne konkret må gjøre for å oppfylle de vilkår og betingelser som er satt for det aktuelle tiltaket i konsesjonsvedtak, i forbindelse med godkjenninger mv. Med «og lignende» menes det forutsetninger, betingelser og vilkår satt i alle typer vedtak. Gjennom internkontrollsystemet skal det redegjøres konkret for hvordan slike krav skal etterleves. For eksempel må den ansvarlige ta stilling til hvordan krav om vegetasjonsetablering, tiltak for å hindre støy, terrengtilpasninger, minstevannføringer mv. skal oppfylles. For å oppfylle kravet om minstevannføring, må tiltakshaver for eksempel etablere en innretning som måler og registrerer vannføringen.

Nr. 8 viderefører § 4 tredje ledd nr. 9 i tidligere forskrift og angår avviksbehandling, forebyggende og korrigerende tiltak. Ordrbruken er endret sammenlignet med tidligere bestemmelse og er for øvrig i samsvar med ordrbruken i HMS-forskriften. Avvik er definert i § 2 bokstav d.

Den ansvarlige skal iverksette rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge overtredelser av krav fastsatt i eller i medhold av vassdragslovgivningen. Målet bør være at anlegg og tiltak drives uten avvik. Dersom avvik likevel oppstår, skal det være på plass rutiner for å identifisere, registrere, behandle, korrigere og rapportere avviket. Hensikten med korrigerende tiltak er å fjerne årsakene til avvikene og dermed hindre gjentakelse.

Nr. 9 erstatter § 4 tredje ledd nr. 10 i den tidligere forskriften. Formuleringen «overvåking av» internkontrollen er tatt ut og erstattet med «systematisk gjennomgang». Det sentrale er at den ansvarlige jevnlig og systematisk evaluerer og forbedrer internkontrollen for å få kontrollert at den fungerer som forutsatt, også over tid.

Dette betyr at den ansvarlige selv må gå gjennom sitt internkontrollsystem for å sikre at dette er oppdatert med tanke på endringer i virksomhetens omgivelser og rammebetingelser. Den ansvarlige må også kontrollere at systemet praktiseres i alle ledd. Dette gjøres ved å foreta interne revisjoner. Sentrale spørsmål som den ansvarlige må klargjøre er hvem i organisasjonen som har ansvaret for oppfølging av IK-systemet og hvilke rutiner som er etablert for justering av IK-systemet for eksempel når det blir oppdaget «nye» problemområder. Ettersom det er svært ulike typer virksomheter av ulik størrelse og kompleksitet, er det vanskelig å fastsette bestemte sykluser for gjennomgangen av systemene. Dette vil bli kommentert i veiledning til forskriften. Gjennomgangene må imidlertid dokumenteres slik at tidspunktet kan konstateres i ettertid.

Formuleringen understreker også at det skal arbeides aktivt og systematisk med forbedringsarbeid i virksomhetene, jf. her formålsbestemmelsen i § 1.

Annet ledd er nytt og slår fast at dersom det stilles krav i vassdragslovgivningen innenfor de her nevnte punktene, slik det for eksempel gjør i damsikkerhetsforskriften og som det er gjort eller kan gjøres gjennom konsesjonsvilkår, skal internkontrollen som et minimum dekke disse kravene. Dette er tatt inn for å presisere at kravene i nytt første

ledd ikke svekker kravene innenfor disse temaene som allerede er fastsatt i eller i medhold av vassdragslovgivningen.

Tredje ledd viderefører § 4 annet ledd i tidligere forskrift, og fastslår at internkontrollen skal tilpasses den aktuelle virksomheten og dennes art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. Henvisningen til vannressursloven er erstattet med en henvisning til vassdragslovgivningen. Internkontrollen skal vise hvordan alle gitte krav til den enkelte virksomhet skal etterleves, enten disse framgår av vassdragslovgivningen, forskrifter, konsesjonsvilkår, manøvreringsreglement eller andre enkeltvedtak.

Fjerde ledd er nytt og stiller krav om at det enkelte anlegg eller tiltak skal kunne identifiseres dersom internkontrollsystemet for anlegget eller tiltaket inngår i et større internkontrollsystem.

Til § 6 Dokumentasjon

Første ledd viderefører § 5 annet ledd i tidligere forskrift, men utvider dokumentasjonskravet til å gjelde alle punktene i § 5. Departementet finner det hensiktsmessig at alle punktene i § 5 skal kunne dokumenteres.

Annet ledd angår omfanget av dokumentasjonen og erstatter § 5 første ledd i den tidligere forskriften. Det videreføres at omfanget og innholdet i dokumentasjonen skal være tilpasset virksomhetens størrelse, omfang og risikobilde. Formulering om at spesifikke krav om dokumentasjon i for eksempel instruksjer, tillatelser, godkjenninger og sertifikater skal inngå i internkontrollen, er videreført.

Tredje ledd er ny og innfører en opplysningsplikt. NVE kan med hjemmel i denne kreve å få dokumentasjon framlagt, for eksempel i forbindelse med et stedlig tilsyn. Denne hjemmelen vil supplere adgangen til å gi pålegg om opplysninger etter vannressursloven § 55. En liknende bestemmelse er også innført i damsikkerhetsforskriften § 8–1.

Til § 7 Tilsyn og kontroll

Bestemmelsen viderefører § 6 i den tidligere forskriften med enkelte endringer. Bestemmelsen gir hjemmel til å følge opp virksomhetenes etterlevelse av denne forskriften. Dette vil blant annet skje gjennom systemrevisjoner og annen kontroll- og tilsynsvirksomhet.

I noen konsesjoner er andre myndigheter (for eksempel Direktoratet for naturforvaltning) gitt myndighet til å fastsette nærmere vilkår om spesifikke tema. Bestemmelsen her vil gi hjemmel for at den ansvarlige skal dokumentere at virksomheten har systemer og rutiner for å etterleve alle gitte vilkår, også de som er gitt av andre myndigheter. Andre myndigheter har kompetanse til å følge opp at vilkår de har fått hjemmel i konsesjon til å sette, faktisk blir fulgt i den enkelte konsesjonssak. Denne oppfølgingsmyndigheten følger av det enkelte konsesjonsvilkår, og er uavhengig av internkontrollforskriften.

Til § 8 Dispensasjon

Bestemmelsen tilsvarende i hovedsak § 7 i tidligere forskrift. Bestemmelsen gir NVE adgang til helt eller delvis å gi dispensasjon fra forskriften i særlige tilfeller. Om det skal gis dispensasjon er opp til NVE å avgjøre. En beslutning om å avslå eller innvilge en søknad om dispensasjon vil være et enkeltvedtak.

Det er ikke behov for å videreføre adgangen til å gi unntak gjennom forskrift som følger av § 7 i tidligere forskrift, da en ikke ser behov for en slik hjemmel. Ved endringsbehov bør forskriften endres i stedet for å gi en underliggende forskrift.

Til § 9 Pålegg om tvangsmulkt

Bestemmelsen viderefører § 8 i den tidligere forskriften. Forslaget om pålegg om retting inntas ikke ettersom departementet ikke kan se at en slik reaksjonsform fullt ut er hensiktsmessig i en forskrift om interne systemer og rutiner.

Tvangsmulkt har til hensikt å fremtvinge oppfyllelse, dvs. at lovlig tilstand gjenoprettes. Tvangsmulkt skal motivere den ansvarlige til å innrette seg lovlig så raskt som mulig. Tvangsmulkten skal være et press for å få avsluttet et rettsstridig forhold, og skal opphøre når forholdet er rettet. Tvangsmulkt fastsettes enten som en løpende mulkt eller som et engangsbeløp.

Til § 10 Overtredelsesgebyr

Ved endringslov 19. juni 2009 nr. 106 ble det innført en bestemmelse om overtredelsesgebyr i vannressursloven § 60a, jf. Ot.prp.nr.66 (2008–2009) og Innst.O.nr.105 (2008–2009). Av bestemmelsen fremkommer at vassdragsmyndigheten kan ilegge overtredelsesgebyr ved forsettlig eller uaktsomme overtredelser av bestemmelser gitt i eller i medhold av loven. Det presiseres at foruten lovens bestemmelser menes også forskrifter, konsesjoner og konsesjonsvilkår, samt pålegg fastsatt med hjemmel i disse.

Foretak kan ilegges overtredelsesgebyr selv om ingen enkeltperson kan gebyrlegges, jf. vannressursloven § 60a tredje ledd. Også kumulative og anonyme feil kan medføre overtredelsesgebyr.

I likhet med det som er angitt i straffebestemmelsen i § 11, finner departementet at bestemmelsen om overtredelsesgebyr bør gjelde overtredelse av bestemmelsene i § 4, § 5 og § 6.

Det henvises til vannressursloven § 60a fjerde ledd som opplister hensyn som skal tas i betraktning ved vurderingen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av gebyret, herunder overtredelsens grovhet og gentakelse. Listen i § 60a er ikke uttømmende.

Selv om interkontrollplikten er hjemlet både i vassdragsreguleringsloven og vannressursloven, finner departementet det hensiktsmessig at sanksjoner som overtredelsesgebyr og straff kun ilegges etter de generelle

reglene i vannressursloven. Departementet følger derfor ikke opp NVEs forslag om henvisning til vassdragsreguleringslovens regler.

Til § 11 Straff

Bestemmelsen viderefører innholdet i § 9 i den tidligere forskriften som en henvisningsbestemmelse til vannressursloven § 63. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer internkontrollbestemmelsen i § 54 kan straffes i medhold av § 63 første ledd bokstav d.

Bruk av henvisningsbestemmelse til vannressursloven § 63 benyttes også i damsikkerhetsforskriften. Det er primært en fordel dersom forskriften differensierer hvilke regler som kan sanksjoneres med straff (og overtredelsesgebyr). Det kan argumenteres for at hele internkontrollforskriften burde være straffesanksjonert, ettersom det er en systemforskrift og det derfor kan virke lite hensiktsmessig å gjøre noen bestemmelser straffesanksjonerte og andre ikke. Departementet har av hensyn til regelens alvorlige virkningsside likevel valgt å avgrense sanksjonsmuligheten til de samme enkeltregler som ved overtredelsesgebyr.

Til § 12 Gebyr

Bestemmelsen viderefører bestemmelsen i § 10 i den tidligere forskriften.

Til § 13 Ikrafttreden

Internkontrollforskriften trådte i kraft 21. februar 2003, men med utsatt ikrafttredelse til 1. januar 2005 for tiltak som ikke fulgte av sikkerhetsforskriften.

Det er nå mange år siden den tidligere forskrift trådte i kraft, og den der angitte overgangsfasen er over. Det forutsettes nå at forskriften er kjent og at den ansvarlige har etablert internkontrollsystem for sine anlegg og tiltak. For myndighetene er det viktig at de ansvarlige har internkontrollsystemer på plass og at de fungerer, blant annet fordi det letter myndighetenes kontroll og tilsyn med den virksomhet som utøves. Ut fra dette gis det nå ikke utsatt ikrafttreden for noen tiltak. For de tilfeller der det av ulike grunner ikke er mulig å etterleve forskriften, kan dispensasjonsmuligheten etter § 8 eventuelt benyttes.

31. okt. Nr. 1059 2011

Forskrift om endring i forskrift om kontroll med fremmede skip og flyttbare innretninger i norsk havn mv. (havnstatskontrollforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 31. oktober 2011 med hjemmel i lov av 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 42, § 44, § 45, § 52 og § 54, jf. delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56d (forordning (EU) nr. 801/2010 og nr. 56be (forordning (EU) nr. 802/2010). Kunngjort 1. november 2011 kl. 14.10.

I

I forskrift 30. desember 2010 nr. 1849 om kontroll med fremmede skip og flyttbare innretninger i norsk havn mv. (havnstatskontrollforskriften) gjøres følgende endring:

5 annet og tredje ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr 56bd (forordning (EU) nr. 801/2010) om gjennomføring av artikkel 10.3 i Europaparlamentets og rådets direktiv 2009/16/EC for så vidt angår flaggstatskriteriene gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalen vedlegg XIII nr 56be (forordning (EU) nr. 802/2010) om gjennomføring av artikkel 10.3 og 27 i Europaparlamentets og rådets direktiv 2009/16/EC for så vidt angår rederiets prestasjoner gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringen trer i kraft 1. november 2011.

24. okt. Nr. 1060 2011

Forskrift om endring i forskrift om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 24. oktober 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzzza (forordning (EF) nr. 353/2008), nr. 54zzzzzb (forordning (EF) nr. 983/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 376/2010), nr. 54zzzzzc (forordning (EF) nr. 984/2009), nr. 54zzzzzd (forordning (EF) nr. 1024/2009), nr. 54zzzzze (forordning (EF) nr. 1025/2009), nr. 54zzzzzf (forordning (EF) nr. 1167/2009), nr. 54zzzzzg (forordning (EF) nr. 1168/2009), nr. 54zzzzzh (forordning (EU) nr. 375/2010), nr. 54zzzzzi (forordning (EU) nr. 382/2010), nr. 54zzzzzj (forordning (EU) nr. 383/2010) og nr. 54zzzzzk (forordning (EU) nr. 384/2010). Kunngjort 3. november 2011 kl. 14.00.

I

I forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende:

EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzzza (forordning (EF) nr. 353/2008), nr. 54zzzzzb (forordning (EF) nr. 983/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 376/2010), nr. 54zzzzzc (forordning (EF) nr. 984/2009), nr. 54zzzzzd (forordning (EF) nr. 1024/2009), nr. 54zzzzze (forordning (EF) nr. 1025/2009), nr. 54zzzzzf (forordning (EF) nr. 1167/2009), nr. 54zzzzzg (forordning (EF) nr. 1168/2009), nr. 54zzzzzh (forordning (EU) nr. 375/2010), nr. 54zzzzzi (forordning (EU) nr. 382/2010), nr. 54zzzzzj (forordning (EU) nr. 383/2010) og nr. 54zzzzzk (forordning (EU) nr. 384/2010).

I § 2 tilføyes EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzc (forordning (EF) nr. 984/2009), EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzze (forordning (EF) nr. 1025/2009), EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzh (forordning (EU) nr. 375/2010), EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzi (forordning (EU) nr. 382/2010) og EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzj (forordning (EU) nr. 383/2010) til den kronologiske oppstillingen av forordninger.

I § 3 tilføyes EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzb (forordning (EF) nr. 983/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 376/2010), EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzd (forordning (EF) nr. 1024/2009), EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzf (forordning (EF) nr. 1167/2009) og EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzk (forordning (EU) nr. 384/2010) til den kronologiske oppstillingen av forordninger.

Ny § 4 skal lyde:

§ 4. *Gjennomføringsbestemmelser vedrørende søknader om godkjenning av helsepåstander, jf. artikkel 15 i forordning (EF) nr. 1924/2006*

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzza (forordning (EF) nr. 353/2008) om gjennomføringsbestemmelser vedrørende søknader om godkjenning av helsepåstander, jf. artikkel 15 i forordning (EF) nr. 1924/2006, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

Følgende endringer gjøres i forskriftens nummerering:

§ 4 blir ny § 5.

§ 5 blir ny § 6.

§ 6 blir ny § 7.

§ 7 blir ny § 8.

II

Denne forskriften trer i kraft 1. november 2011.

Forordninger

I forskriftens avsnitt «Forordninger» gjøres følgende endringer:

I konsolidert forordning (EF) nr. 1924/2006:

Innledningstekstens siste setning endres og skal lyde:

Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzt er innarbeidet nedenfor.

I forskriftens avsnitt «Forordninger» tilføyes følgende i kronologisk rekkefølge:

Forordning (EF) nr. 353/2008

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 353/2008 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakter i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzza.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 353/2008

av 18. april 2008

om fastsettelse av gjennomføringsregler for søknader om godkjenning av helsepåstander som fastsatt i artikkel 15 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 15 nr. 4,

etter samråd med Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 1924/2006 fastsetter regler for bruken av påstander i merking og presentasjon av samt reklame for næringsmidler.
- 2) I søknader om godkjenning av helsepåstander bør det på en hensiktsmessig og tilstrekkelig måte godtgjøres at den aktuelle helsepåstanden bygger på og er dokumentert gjennom allment anerkjente vitenskapelige bevis, ved at det er tatt hensyn til alle tilgjengelige vitenskapelige data og foretatt en avveining av bevisene.
- 3) Som fastsatt i artikkel 15 nr. 4 i forordning (EF) nr. 1924/2006 er det nødvendig å fastsette gjennomføringsregler for søknader om helsepåstander som inngis i samsvar med nevnte forordning, herunder regler for utarbeiding og framlegging av slike søknader.
- 4) Gjennomføringsreglene bør sikre at dokumentasjonen som ledsager slike søknader, er utarbeidet på en slik måte at den definerer og klassifiserer de vitenskapelige data som er nødvendige for at Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet kan vurdere søknadene.
- 5) Gjennomføringsreglene er hovedsakelig ment som allmenne retningslinjer, og arten og omfanget av de undersøkelsene som er nødvendige for å vurdere en påstands vitenskapelige verdi, kan variere avhengig av påstandens art.
- 6) I søknader om godkjenning av helsepåstander bør det tas hensyn til kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, særlig de allmenne prinsippene og vilkårene fastsatt i forordningens artikkel 3 og 5. Det bør framlegges særskilt søknad for hver enkelt helsepåstand, med en beskrivelse av påstandens type.
- 7) De opplysningene og dokumentene som skal framlegges i henhold til denne forordning, bør ikke være til hinder for at Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (heretter kalt «Myndigheten») om nødvendig kan anmode søkeren om utfyllende opplysninger i samsvar med artikkel 16 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1924/2006.
- 8) På anmodning fra Kommissjonen har Myndigheten avgitt en uttalelse om vitenskapelige og tekniske retningslinjer for utarbeiding og framlegging av søknader om godkjenning av helsepåstander.² For å sikre harmonisering av søknader som framlegges for Myndigheten, bør søknadene overholde Myndighetens retningslinjer og gjennomføringsreglene.
- 9) For at anmodninger om sikring av data som er underlagt eiendomsrett, som fastsatt i artikkel 21 i forordning (EF) nr. 1924/2006, skal kunne innvilges, må anmodningene være begrunnet, og alle data må være oppført i en særskilt del av søknaden.
- 10) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9, rettet i EUT L 12 av 18.1.2007, s. 3. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 109/2008 (EUT L 39 av 13.2.2008, s. 14).

2 http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1178623592471.htm

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål

Denne forordning fastsetter gjennomføringsregler for følgende søknader:

- a) søknader om godkjenning framlagt i samsvar med artikkel 15 i forordning (EF) nr. 1924/2006, og
- b) søknader om oppføring av en påstand på listen fastsatt i artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006, framlagt i samsvar med artikkel 18 i samme forordning.

Artikkel 2

Søknadens omfang

Hver søknad skal omfatte bare én sammenheng mellom et næringsstoff eller annet stoff, et næringsmiddel eller en næringsmiddelgruppe på den ene siden, og én påstått virkning på den andre siden.

Artikkel 3

Angivelse av type helsepåstand

Det skal angis i søknaden hvilken type helsepåstand den gjelder, blant typene nevnt i artikkel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 4

Data underlagt eiendomsrett

Angivelsen av hvilke opplysninger som skal anses å være underlagt eiendomsrett, og den etterprøvbare begrunnelsen, som fastsatt i artikkel 15 nr. 3 bokstav d) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skal stå i en særskilt del av søknaden.

Artikkel 5 *Vitenskapelige undersøkelser*

Undersøkelsene og det øvrige materialet omhandlet i artikkel 15 nr. 3 bokstav c) og e) i forordning (EF) nr. 1924/2006

- a) skal hovedsakelig bestå av undersøkelser av mennesker og, når det gjelder påstander som dreier seg om barns utvikling og helse, undersøkelser av barn,
- b) skal legges fram med en hierarkisk inndeling etter type undersøkelse som avspeiler den relative styrken av de bevis som kan utledes av de forskjellige undersøkelsestypene.

Artikkel 6 *Vilkår for bruk*

I samsvar med artikkel 15 nr. 3 bokstav f) i forordning (EF) nr. 1924/2006 skal vilkårene for bruk omfatte følgende, i tillegg til forslaget til formulering av helsepåstanden:

- a) den befolkningsgruppen helsepåstanden er beregnet på,
- b) den mengden av næringsstoffet eller annet stoff, næringsmiddelet eller næringsmiddelgruppen og det forbruksmønsteret som kreves for å oppnå den påståtte gunstige virkningen,
- c) om nødvendig en erklæring til personer som bør unngå å bruke det næringsstoffet eller det andre stoffet, det næringsmiddelet eller den næringsmiddelgruppen som helsepåstanden gjelder,
- d) en advarsel med hensyn til næringsstoffer eller andre stoffer, næringsmidler eller næringsmiddelgrupper som kan utgjøre en helserisiko dersom de inntas i for store mengder,
- e) eventuelle andre bruksrestriksjoner og anvisninger for tilberedning og/eller bruk.

Artikkel 7 *Tekniske bestemmelser*

Søknaden skal utarbeides og framlegges i samsvar med de tekniske bestemmelsene fastsatt i vedlegget.

Artikkel 8

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 18. april 2008.

For Kommissjonen
Androulla VASSILIOU
Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG

Tekniske bestemmelser om utarbeiding og framlegging av søknader om godkjenning av helsepåstander

INNLEDNING

1. Dette vedlegg gjelder helsepåstander vedrørende konsum av en næringsmiddelgruppe, et næringsmiddel eller av deres bestanddeler (herunder et næringsstoff eller annet stoff eller en kombinasjon av næringsstoffer eller andre stoffer), heretter kalt «næringsmiddel».
2. Dersom søkeren utelater noen av de data som kreves i henhold til dette vedlegg, fordi søkeren ikke anser dem relevante for den aktuelle søknaden, skal utelatelsen begrunnes i søknaden.
3. Med «søknad» menes heretter et selvstendig dokument som inneholder de opplysninger og vitenskapelige data som framlegges med henblikk på godkjenning av den aktuelle helsepåstanden.
4. Det skal utarbeides en særskilt søknad for hver enkelt helsepåstand, hvilket innebærer at hver søknad bare kan omfatte én sammenheng mellom et næringsmiddel på den ene siden og én påstått virkning på den andre siden. Søkeren kan imidlertid i én og samme søknad foreslå at flere ulike former av et næringsmiddel omfattes av helsepåstanden, forutsatt at den vitenskapelige dokumentasjonen gjelder for alle former av næringsmiddelet som foreslås omfattet av samme helsepåstand.
5. Det skal angis i søknaden om den aktuelle helsepåstanden eller en lignende påstand er blitt vitenskapelig vurdert av en vedkommende nasjonal myndighet i en medlemsstat eller tredjestat. I så fall skal det legges ved en kopi av den vitenskapelige vurderingen.
6. Som relevante vitenskapelige data regnes alle undersøkelser, uansett om de er utført på mennesker eller ikke, og uansett om de er offentliggjort eller ikke, som er relevante som dokumentasjon i forbindelse med den påstanden søknaden gjelder, ved at de omhandler sammenhengen mellom næringsmiddelet og den påståtte virkningen, uansett om de taler for eller imot en slik sammenheng. Relevante offentliggjorte data fra undersøkelser av mennesker skal identifiseres ved en omfattende analyse.

7. Det skal ikke henvises til utdrag fra fagtidsskrifter og artikler offentliggjort i aviser, tidsskrifter, informasjonsblader eller pressemeldinger som ikke er blitt fagfelleurdert. Det skal ikke henvises til bøker som er beregnet på forbrukerne eller allmennheten, eller til kapitler i slike bøker.

ALMINNELIGE PRINSIPPER FOR DEN VITENSKAPELIGE DOKUMENTASJONEN

1. Søknaden skal inneholde alle vitenskapelige data som er relevante for helsepåstanden, uansett om de er offentliggjort eller ikke, og uansett om de taler for eller imot helsepåstanden, sammen med en omfattende analyse av data fra undersøkelser av mennesker, for å vise at helsepåstanden er dokumentert ved de samlede vitenskapelige data og en avveining av bevisene. Som dokumentasjon for en helsepåstand kreves det data fra undersøkelser av mennesker vedrørende sammenhengen mellom konsum av næringsmiddelet og den påståtte virkningen.
2. Søknaden skal inneholde en omfattende analyse av data fra undersøkelser av mennesker vedrørende den særskilte sammenhengen mellom næringsmiddelet og den påståtte virkningen. Denne analysen samt angivelsen av de data som anses relevante for helsepåstanden, skal utføres på en systematisk og oversiktlig måte for å vise at søknaden gir et riktig og balansert bilde av alle tilgjengelige bevis.
3. Helsepåstander skal dokumenteres ved at alle tilgjengelige vitenskapelige data tas i betraktning, og dokumentasjonen skal ved en avveining av bevisene vise i hvilken utstrekning
 - a) næringsmiddelets påståtte virkning er gunstig for menneskers helse,
 - b) det kan fastslås en årsakssammenheng mellom konsum av næringsmiddelet og den påståtte virkningen hos mennesker (for eksempel hvor sterk, konsekvent og spesifikk sammenhengen er, forholdet mellom dosering og virkning samt den biologiske sannsynligheten for sammenhengen),
 - c) den mengden av næringsmiddelet og det forbruksmønsteret som kreves for å oppnå den påståtte virkningen, med rimelighet kan inngå i et balansert kosthold,
 - d) den eller de undersøkte gruppene som bevisene stammer fra, er representative for den befolkningsgruppen helsepåstanden er ment for.

NÆRINGSMIDDELETS EGENSKAPER

Følgende opplysninger skal gis om den næringsmiddelbestanddelen, det næringsmiddelet eller den næringsmiddelgruppen som helsepåstanden gjelder.

1. For en næringsmiddelbestanddel:
 - a) kilde og spesifikasjoner¹ så som fysiske og kjemiske egenskaper og sammensetning, og
 - b) dersom det er relevant, næringsbestanddelens mikrobiologiske bestanddeler.
2. For et næringsmiddel eller en næringsmiddelgruppe:
 - a) en beskrivelse av næringsmiddelet eller næringsmiddelgruppen, herunder en karakterisering av næringsmiddelmatrisen og den generelle sammensetningen, inkludert næringsmiddelets næringsinnhold,
 - b) kilde og spesifikasjoner for næringsmiddelet eller næringsmiddelgruppen, særlig innholdet av den eller de bestanddelene som er forbundet med helsepåstanden.
3. I alle tilfeller:
 - a) dersom det er relevant, graden av variasjon mellom partier,
 - b) anvendt analysemetode,
 - c) dersom det er relevant, et sammendrag av de undersøkelsene som er foretatt av produksjonsvilkårene, variasjonen mellom partier og analysemetodene, og av resultatene og konklusjonene fra stabilitetsundersøkelsene, samt konklusjonene med hensyn til lagringsvilkår og holdbarhetstid,
 - d) dersom det er relevant, relevante data samt belegg for at den bestanddelen som helsepåstanden gjelder, foreligger i en form som kan utnyttes av menneskekroppen,
 - e) dersom opptak i kroppen ikke er nødvendig for å frambringe den påståtte virkningen, hvilket gjelder eksempelvis for plantesteroler, fibre og melkesyrebakterier, relevante data samt belegg for at bestanddelen når fram til målstedet,
 - f) alle tilgjengelige data om faktorer som kan påvirke kroppens evne til å ta opp eller utnytte den bestanddelen som helsepåstanden gjelder.

OPPSTILLING AV RELEVANTE VITENSKAPELIGE DATA

1. De identifiserte vitenskapelige dataene skal stilles opp slik at data fra undersøkelser av mennesker står foran eventuelle data fra andre typer undersøkelser.
2. Data fra undersøkelser av mennesker skal klassifiseres i følgende rekkefølge etter undersøkelsestype:
 - a) intervensjonsundersøkelser av mennesker, randomiserte kontrollerte undersøkelser, andre randomiserte undersøkelser (ikke-kontrollerte), kontrollerte (ikke-randomiserte) undersøkelser, andre intervensjonsundersøkelser,
 - b) observasjonsundersøkelser av mennesker, kohortundersøkelser, kontrollerte enkeltundersøkelser, tverrsnittsundersøkelser, andre observasjonsundersøkelser, for eksempel tilfellerapporter,
 - c) andre undersøkelser av mennesker som gjelder de mekanismene som gjør at næringsmiddelet vil kunne forårsake den påståtte virkningen, herunder undersøkelser av biotilgjengelighet.
3. Data fra undersøkelser som ikke er utført på mennesker, skal bestå av:

- a) data fra undersøkelser av dyr som gjelder faktorer forbundet med opptak, fordeling, stoffskifte og utskilling av næringsmiddelet, mekanistiske undersøkelser og andre undersøkelser,
- b) data fra *ex vivo*- eller *in vitro*-undersøkelser som er basert på biologiske prøver fra mennesker eller dyr, og som gjelder de mekanismene som gjør at næringsmiddelet vil kunne forårsake den påståtte virkningen, samt andre undersøkelser som ikke er utført på mennesker.

SAMMENDRAG AV RELEVANTE VITENSKAPELIGE DATA

I tillegg til det sammendraget som kreves i henhold til artikkel 15 nr. 3 bokstav g) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skal søkerne framlegge et sammendrag av de relevante vitenskapelige data, som skal inneholde følgende opplysninger:

1. et sammendrag av data fra relevante undersøkelser av mennesker, med angivelse av i hvilken utstrekning dataene underbygger sammenhengen mellom næringsmiddelet og den påståtte virkningen,
2. et sammendrag av data fra relevante undersøkelser som ikke er utført på mennesker, med angivelse av hvorvidt og i hvilken utstrekning undersøkelsene kan bidra til å underbygge sammenhengen mellom næringsmiddelet og den påståtte virkningen hos mennesker,
3. de overordnede konklusjonene på grunnlag av en avveining av alle data, uansett om de taler for eller imot sammenhengen. Av de overordnede konklusjonene skal det klart framgå i hvilken utstrekning
 - a) næringsmiddelets påståtte virkning er gunstig for menneskers helse,
 - b) det kan fastslås en årsakssammenheng mellom konsum av næringsmiddelet og den påståtte virkningen hos mennesker (for eksempel hvor sterk, konsekvent og spesifikk sammenhengen er, forholdet mellom dosering og virkning samt den biologiske sannsynligheten for sammenhengen),
 - c) den mengden av næringsmiddelet og det forbruksmønsteret som kreves for å oppnå den påståtte virkningen, med rimelighet kan inngå i et balansert kosthold,
 - d) den eller de undersøkelsesgruppene som bevisene stammer fra, er representative for den befolkningsgruppen helsepåstanden er ment for.

SØKNADENS OPPBYGNING

Søknadene skal ha den oppbygningen som er vist nedenfor. Visse deler kan utelates, forutsatt at søkeren gir en begrunnelse for dette.

Del 1 – Administrative og tekniske data

- 1.1. Innholdsfortegnelse
- 1.2. Søknadsskjema
- 1.3. Alminnelige opplysninger
- 1.4. Detaljert beskrivelse av helsepåstanden
- 1.5. Sammendrag av søknaden
- 1.6. Henvisninger

Del 2 – Næringsmiddelets/bestanddelens egenskaper

- 2.1. Næringsmiddelbestanddel
- 2.2. Næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe
- 2.3. Henvisninger

Del 3 – Overordnet sammendrag av relevante vitenskapelige data

- 3.1. Sammendrag i tabellform av alle identifiserte relevante undersøkelser
- 3.2. Sammendrag i tabellform av data fra relevante undersøkelser utført på mennesker
- 3.3. Skriftlig sammendrag av data fra relevante undersøkelser utført på mennesker
- 3.4. Skriftlig sammendrag av data fra relevante undersøkelser som ikke er utført på mennesker
- 3.5. Overordnede konklusjoner

Del 4 – Samlede relevante vitenskapelige data

- 4.1. Identifikasjon av relevante vitenskapelige data
- 4.2. Identifiserte relevante data

Del 5 – Vedlegg til søknaden

- 5.1. Ordliste/forkortelser
- 5.2. Kopier/utdrag av relevante offentliggjorte data
- 5.3. Fullstendige undersøkelsesrapporter over relevante data som ikke er offentliggjort
- 5.4. Annet
 - 1 Dersom det er relevant, kan det henvises til internasjonalt anerkjente spesifikasjoner.

Konsolidert forordning (EF) nr. 983/2009

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 983/2009. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) nr. 376/2010. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og

tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzb er innarbeidet nedenfor.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 983/2009

av 21. oktober 2009

om godkjenning og avslag på godkjenning av visse helsepåstander om næringsmidler som viser til redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

som endret ved

► **MI** Kommisjonsforordning (EU) nr. 376/2010 av 3. mai 2010

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 17 nr. 3, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommisjonen i samsvar med nevnte forordning og oppført på listen over tillatte påstander.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan innlevere søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat. Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende søknadene til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), heretter kalt «myndigheten».
- 3) Etter at det er mottatt en søknad, skal myndigheten umiddelbart underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om søknaden og avgi en uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal avgjøre om helsepåstandene skal godkjennes, idet det tas hensyn til myndighetens uttalelse.
- 5) Kommisjonen og myndighetene mottok 19. august 2008 sju uttalelser om søknader om godkjenning av helsepåstander fra myndigheten. Kommisjonen og medlemsstatene mottok 22. september 2008 én uttalelse om en søknad om godkjenning av en helsepåstand fra myndigheten. Kommisjonen og medlemsstatene mottok 22. oktober 2008 åtte uttalelser om søknader om godkjenning av helsepåstander fra myndigheten. Kommisjonen og medlemsstatene mottok 31. oktober 2008 fem uttalelser om søknader om godkjenning av helsepåstander fra myndigheten. Kommisjonen og medlemsstatene mottok 14. november 2008 to uttalelser om søknader om godkjenning av helsepåstander fra myndigheten.
- 6) Seks av uttalelsene gjaldt søknader om påstander om redusert sykdomsrisiko, som nevnt i artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, og 17 uttalelser gjaldt søknader om helsepåstander som viser til barns utvikling og helse, som nevnt i artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006. I mellomtiden er én søknad om godkjenning av en helsepåstand blitt trukket tilbake av søkeren, mens en annen søknad om godkjenning av en helsepåstand vil bli gjort til gjenstand for en ytterligere avgjørelse.
- 7) Etter at det var mottatt en søknad fra Unilever PLC (Det forente kongerike) og Unilever NV (Nederland), innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av plantesteroler på kolesterolinnholdet i blodet og risikoen for koronar hjertesykdom (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-085).² Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Det er bevist at plantesteroler senker/reducerer kolesterolinnholdet i blodet vesentlig. Det er bevist at risikoen for (koronar) hjertesykdom reduseres når kolesterolinnholdet i blodet senkes.»
- 8) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av plantesteroler og påstått virkning. Med forbehold om at formuleringen endres, bør påstanden anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, særlig artikkel 14 nr. 1 bokstav a), og den bør oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander.
- 9) Etter at det var mottatt en søknad fra McNeil Nutritionals, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av plantestanolestere på kolesterolinnholdet i blodet og risikoen for koronar hjertesykdom (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-118).³ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Ved aktivt å senke/reducere LDL-kolesterolinnholdet (med opptil 14 % på to uker ved å blokkere opptaket av kolesterol) reduserer plantestanolestere risikoen for (koronar) hjertesykdom».
- 10) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av plantestanolestere og påstått virkning. Med forbehold om at formuleringen endres, bør påstanden anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, særlig artikkel 14 nr. 1 bokstav a), og den bør oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander.
- 11) Etter at det var mottatt en søknad fra Unilever PLC/NV, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av α -linolensyre (ALA) og linolsyre (LA) på barns vekst og utvikling (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-079).⁴ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Et regelmessig inntak av essensielle fettsyrer er viktig for barns vekst og utvikling».

- 12) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av ALA og LA og påstått virkning. En helsepåstand som gjenspeiler denne konklusjonen, bør anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og den bør oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander.
- 13) Etter at det var mottatt en søknad fra Association de la Transformation Laitière Française (ATLA), innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av vitamin D på beinvekst (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-323).⁵ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Vitamin D er nødvendig for barns beinvekst».
- 14) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av vitamin D og påstått virkning. En helsepåstand som gjenspeiler denne konklusjonen, bør anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og den bør oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander.
- 15) Etter at det var mottatt en søknad fra Yoplait Dairy Crest Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av kalsium og vitamin D på beinstyrken (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-116).⁶ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Inntak av kalsium og vitamin D som en del av et sunt kosthold og en sunn livsførsel, gir barn og ungdommer sterkere bein».
- 16) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av kalsium og vitamin D og påstått virkning. En helsepåstand som gjenspeiler denne konklusjonen, bør anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og den bør oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander.
- 17) Etter at det var mottatt en søknad fra Association de la Transformation Laitière Française (ATLA), innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av kalsium på beinvekst (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-322).⁷ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Kalsium er nødvendig for barns sunne beinvekst».
- 18) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av kalsium og påstått virkning. En helsepåstand som gjenspeiler denne konklusjonen, bør anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og den bør oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander.
- 19) Etter at det var mottatt en søknad fra Association de la Transformation Laitière Française (ATLA), innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av proteiner av animalsk opprinnelse på beinvekst (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-326).⁸ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Proteiner av animalsk opprinnelse bidrar til barns beinvekst».
- 20) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det kunne fastslås en årsakssammenheng mellom det samlede proteininntaket og påstått virkning. En helsepåstand som gjenspeiler denne konklusjonen, bør anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og den bør oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander.
- 21) Ved artikkel 16 nr. 4 i forordning (EF) nr. 1924/2006 er det fastsatt at en positiv uttalelse om godkjenning av en helsepåstand skal inneholde bestemte opplysninger. Disse opplysningene skal derfor angis i vedlegg I til denne forordning for de sju godkjente påstandene, og de bør eventuelt omfatte en endret formulering av påstanden, særlige vilkår for bruk av påstanden, og når det er relevant, vilkår eller begrensninger for bruk av næringsmiddelet og/eller en tilleggsangivelse eller -advarsel i samsvar med bestemmelsene fastsatt i forordning (EF) nr. 1924/2006, og i tråd med myndighetens uttalelser.
- 22) Ett av målene med forordning (EF) nr. 1924/2006 er å sikre at helsepåstander er sannferdige, tydelige, pålitelige og nyttige for forbrukeren, og at det tas hensyn til formuleringen og presentasjonen av dem. Når påstandenes formulering har samme betydning for forbrukerne som en godkjent helsepåstand som angitt i vedlegg I, idet de viser den samme sammenhengen mellom en næringsmiddelgruppe, et næringsmiddel eller en bestanddel av dette og helse, bør de også omfattes av de samme vilkårene for bruk som angis der.
- 23) Etter at det var mottatt en søknad fra BIO SERAE, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av NeOpuntia® på blodlipidparametere som knyttes til risikoen for hjerte og -karsykdommer, særlig HDL-kolesterolinnholdet (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-214).⁹ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «NeOpuntia® bidrar til å forbedre blodlipidparametere som er knyttet til risikoen for hjerte- og karsykdommer, særlig HDL-kolesterolinnholdet».
- 24) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av NeOpuntia® og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 25) Etter at det var mottatt en søknad fra Valio Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av *Lactobacillus helveticus*-gjærede Evolus® -melkeprodukter med lavt fettinnhold på arteriell

- stivhet (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–218).¹⁰ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Evolus® reduserer arteriell stivhet».
- 26) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av *Lactobacillus helveticus*-gjærede Evolus® -melkeprodukter med lavt fettinnhold og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 27) Etter at det var mottatt en søknad fra Martek Biosciences Corporation, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av dokosaheksaensyre (DHA) og arakidonsyre (ARA) på utviklingen av nervene i hjernen og øynene (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–120).¹¹ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «DHA og ARA støtter utviklingen av nervene i hjernen og øynene».
- 28) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av næringsmiddelet/bestanddelen (DHA og ARA) fra seksmånedersalderen og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes. Myndigheten konkluderte også at inntaket av barnemat/morsmelkerstatning tilsatt DHA og ARA fra seks- til tolvmånedersalderen, kunne ha en gunstig virkning på utviklingen av synsevnen hos spedbarn som var blitt ammet til de var fire til seks måneder gamle. Myndigheten konkluderte også at det ikke var framlagt dokumentasjon på virkningene av tilsetning av DHA og ARA fra seksmånedersalderen på utviklingen av synsevnen hos friske spedbarn som ikke var blitt ammet, men som hadde fått morsmelkerstatning uten tilsetning de første levmånedene. En helsepåstand som gjenspeiler denne konklusjonen, vil ikke kunne oppfylle de allmenne prinsippene og kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, særlig artikkel 3, 5 og 6, og bør ikke godkjennes.
- 29) Etter at det var mottatt en søknad fra National Dairy Council, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av meieriprodukter (melk og ost) på tannhelsen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–112).¹² Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Meieriprodukter (melk og ost) fremmer barns tannhelse».
- 30) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at næringsmiddelgruppen meieriprodukter (melk og ost) som helsepåstand ikke var tilstrekkelig definert, og at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av melk eller ost og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 31) Etter at det var mottatt en søknad fra National Dairy Council, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av meieriprodukter på sunn kroppsvekt (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–110).¹³ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Tre porsjoner meieriprodukter hver dag kan som en del av et allsidig kosthold bidra til å fremme en sunn kroppsvekt hos barn og ungdommer».
- 32) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at næringsmiddelgruppen meieriprodukter (melk og ost) som helsepåstand ikke var tilstrekkelig definert, og at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom daglig inntak av meieriprodukter (melk, ost og yoghurt) og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 33) Etter at det var mottatt en søknad fra enzyme.pro.ag, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningen av regulat® .pro.kid IMMUN på immunsystemet hos barn som er i vekst (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–082).¹⁴ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «regulat® .pro.kid IMMUN støtter, stimulerer og modulerer immunsystemet hos barn som er i vekst».
- 34) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det næringsmiddelet som helsepåstanden omhandlet, dvs. «regulat® .pro.kid IMMUN», ikke var tilstrekkelig definert, og at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntaket av regulat® .pro.kid IMMUN og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 35) Etter at det var mottatt en søknad fra enzyme.pro.ag, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningen av regulat® .pro.kid BRAIN på barns psykiske og kognitive utvikling (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–083).¹⁵ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «regulat® .pro.kid BRAIN bidrar til psykisk og kognitiv utvikling hos barn».
- 36) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det næringsmiddelet som helsepåstanden omhandlet, dvs. «regulat® .pro.kid BRAIN», ikke var tilstrekkelig definert, og at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntaket av regulat® .pro.kid BRAIN og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 37) Etter at det var mottatt to søknader fra Pharma Consulting & Industries, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om den beroligende virkningen av I omega kids® /Pufan 3 kids® (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–091 og

- spørsmål nr. EFSA-Q-2008-096).¹⁶ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Beroligende».
- 38) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av DHA og eikosapentaensyre (EPA) og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 39) Etter at det var mottatt to søknader fra Pharma Consulting & Industries, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om den beroligende virkningen av I omega kids® /Pufan 3 kids® (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-092 og spørsmål nr. EFSA-Q-2008-097).¹⁷ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Virker beroligende og gir rom for en positiv utvikling hos barnet».
- 40) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av DHA og EPA og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 41) Etter at det var mottatt to søknader fra Pharma Consulting & Industries, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningen av I omega kids® /Pufan 3 kids® på synet (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-095 og spørsmål nr. EFSA-Q-2008-100).¹⁸ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Bidrar til bedre syn».
- 42) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av DHA og EPA og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 43) Etter at det var mottatt to søknader fra Pharma Consulting & Industries, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningen av I omega kids® /Pufan 3 kids® på den psykiske utviklingen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-098 og spørsmål nr. EFSA-Q-2008-104).¹⁹ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Bidrar til å fremme den psykiske utviklingen».
- 44) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av DHA og EPA og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 45) Etter at det var mottatt to søknader fra Pharma Consulting & Industries, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningen av I omega kids® /Pufan 3 kids® på konsentrasjonsevnen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-094 og spørsmål nr. EFSA-Q-2008-099).²⁰ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Bidrar til å øke konsentrasjonsevnen».
- 46) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av DHA og EPA og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 47) Etter at det var mottatt to søknader fra Pharma Consulting & Industries, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningen av I omega kids® /Pufan 3 kids® på tankeevnen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-093 og spørsmål nr. EFSA-Q-2008-101).²¹ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Bidrar til å øke tankeevnen».
- 48) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av DHA og EPA og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 49) Etter at det var mottatt to søknader fra Pharma Consulting & Industries, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble myndigheten bedt om å avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningen av I omega kids® /Pufan 3 kids® på læringsevnen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-102 og spørsmål nr. EFSA-Q-2008-103).²² Den helsepåstanden som søkeren foreslo, var formulert slik: «Bidrar til å øke læringsevnen».
- 50) På grunnlag av de opplysningene som ble framlagt, konkluderte myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av DHA og EPA og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den ikke godkjennes.
- 51) De kommentarene som søkere og enhver annen person framsetter for Kommisjonen i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006, er tatt i betraktning ved fastsettelse av de tiltakene som er fastsatt i denne forordning.
- 52) I samsvar med artikkel 28 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006 kan helsepåstander som nevnt i artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i nevnte forordning, og som ikke er godkjent ved denne forordning, fortsatt få anvendelse i seks måneder etter at det er gjort et vedtak i henhold til artikkel 17 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006. For søknader som ikke er innlevert innen 19. januar 2008, er imidlertid kravet fastsatt i artikkel 28 nr. 6 bokstav b) ikke oppfylt, og den overgangsperioden som er fastsatt i nevnte artikkel, får ikke anvendelse. Det bør derfor fastsettes en overgangsperiode på seks måneder for at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal kunne tilpasse seg de kravene som er fastsatt i denne forordning.

- 53) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –
- 1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.
 - 2 EFSA Journal (2008) 781, s. 1–2.
 - 3 EFSA Journal (2008) 825, s. 1–13.
 - 4 EFSA Journal (2008) 783, s. 1–10.
 - 5 EFSA Journal (2008) 827, s. 1–2.
 - 6 EFSA Journal (2008) 828, s. 1–13.
 - 7 EFSA Journal (2008) 826, s. 1–11.
 - 8 EFSA Journal (2008) 858, s. 1–2.
 - 9 EFSA Journal (2008) 788, s. 1–2.
 - 10 EFSA Journal (2008) 824, s. 1–2.
 - 11 EFSA Journal (2008) 794, s. 1–2.
 - 12 EFSA Journal (2008) 787, s. 1–2.
 - 13 EFSA Journal (2008) 786, s. 1–10.
 - 14 EFSA Journal (2008) 782, s. 1–2.
 - 15 EFSA Journal (2008) 829, s. 1–2.
 - 16 EFSA Journal (2008) 830, s. 1–2.
 - 17 EFSA Journal (2008) 831, s. 1–2.
 - 18 EFSA Journal (2008) 832, s. 1–8.
 - 19 EFSA Journal (2008) 847, s. 1–10.
 - 20 EFSA Journal (2008) 846, s. 1–10.
 - 21 EFSA Journal (2008) 845, s. 1–2.
 - 22 EFSA Journal (2008) 848, s. 1–10.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

De helsepåstandene som er angitt i vedlegg I til denne forordning, kan framsettes om næringsmidler på fellesskapsmarkedet i samsvar med de vilkårene som er fastsatt i nevnte vedlegg.

Disse helsepåstandene skal oppføres på en liste over tillatte påstander nevnt i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 2

De helsepåstandene som er angitt i vedlegg II til denne forordning, avslås.

Artikkel 3

De helsepåstandene som er nevnt i artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, og som er angitt i vedlegg II til denne forordning, kan fortsatt anvendes i seks måneder etter at denne forordning er trådt i kraft.

Artikkel 4

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 21. oktober 2009.

For Kommisjonen
Androulla VASSILIOU
Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I
TILLATTE HELSEPÅSTANDER

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søker – Adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddel- gruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av nærings- middelet og/eller en tilleggsangi- velse eller - advarsel</i>	<i>EFSA- uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdomsrisiko	Unilever PLC, Port Sunlight, Wirral, Merseyside, CH62 4ZD, Det forente	Plantesteroler: Steroler som er utvunnet fra planter, frie eller forestret med fettsyrer av	Plantesteroler har vist seg å senke/reducere kolesterolinnholdet i blodet. Et høyt	► M1 Forbrukeren skal opplyses om at den gunstige virkningen		Q-2008–085

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søker – Adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddel- gruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av nærings- middelet og/eller en tilleggsangi- velse eller - advarsel</i>	<i>EFSA- uttalelse</i>
	kongerike og Unilever NV, Weena 455, Rotterdam, 3013 AL, Nederland	næringsmiddel- kvalitet	kolestero- linnhold er en risikofaktor for utviklingen av koronar hjertesykdom	oppnås ved et daglig inntak på 1,5–2,4 g fytosteroler. Det kan henvises til omfanget av virkningen bare for næringsmidler i følgende kategorier: gule smørbare fettstoffer, meieriprodukter, majones og salatdressinger. Når det henvises til omfanget av virkningen skal forbrukeren opplyses om hele området «7–10 %» og om hvor lang tid det tar å oppnå virkningen «to til tre uker» ◀ M1		
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdomsrisiko	McNeil Nutritionals, 1 Landis und Gyr Strasse, 6300 Zug, Sveits	Plantestano- lestere	Plantestano- lestere har vist seg å senke/ redusere kolesterol- innholdet i blodet. Et høyt kolesterol- innhold er en risikofaktor for utviklingen av koronar hjertesykdom	► M1 Forbrukeren skal opplyses om at den gunstige virkningen oppnås ved et daglig inntak på 1,5–2,4 g fytosteroler. Det kan henvises til omfanget av virkningen bare for næringsmidler i følgende kategorier: gule smørbare fettstoffer, meieriprodukter, majones og salatdressinger. Når det henvises til omfanget av virkningen, skal		Q-2008–118

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søker – Adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddel- gruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av nærings- middelet og/eller en tilleggsangi- velse eller - advarsel</i>	<i>EFSA- uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Unilever PLC, Port Sunlight, Wirral, Merseyside, CH62 4ZD, Det forente kongerike og Unilever NV, Weena 455, Rotterdam, 3013 AL, Nederland	α-linolensyre og linolsyre	Essensielle fettsyrer er nødvendige for barnets normale vekst og utvikling	forbrukeren opplyses om hele området «7–10 %» og om hvor lang tid det tar å oppnå virkningen «to til tre uker» ◀ M1 ▶ M1	Forbrukeren skal opplyses om at den gunstige virkningen oppnås ved et daglig innhold på 2 g α-linolensyre (ALA) og et daglig inntak på 10 g linolsyre (LA) ◀ M1	Q-2008–079
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Association de la Transformation Laitière Française (ATLA), 42, rue du Châteaudun, 75314 Paris Cedex 09, Frankrike	Kalsium	Kalsium er nødvendig for at barns bein skal vokse og utvikles normalt	Påstanden kan brukes bare på næringsmidler som minst er en kalsiumkilde i henhold til det som er angitt i påstanden	KILDE TIL [NAVN PÅ VITAMIN] OG/ELLER [NAVN PÅ MINERAL], som oppført i vedlegget til forordning (EF) nr. 1924/2006	Q-2008–322
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Association de la Transformation Laitière Française (ATLA), 42, rue du Châteaudun, 75314 Paris Cedex 09, Frankrike	Protein	Protein er nødvendig for at barns bein skal vokse og utvikles normalt	Påstanden kan brukes bare på næringsmidler som minst er en proteinkilde i henhold til det som er angitt i påstanden	PROTEINKILDE E, som oppført i vedlegget til forordning (EF)	Q-2008–326

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søker – Adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av næringsmiddelet og/eller en tilleggsangivelse eller -advarsel</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Yoplait Dairy Crest Ltd., Claygate House, Claygate, Surrey, KT10 9PN, Det forente kongerike	Kalsium og vitamin D	Kalsium og vitamin D er nødvendig for at barns bein skal vokse og utvikles normalt	nr. 1924/2006 Påstanden kan brukes bare på næringsmidler som minst er en kilde til kalsium og vitamin D i henhold til det som er angitt i påstanden KILDE TIL [NAVN PÅ VITAMIN] OG/ELLER [NAVN PÅ MINERAL], som oppført i vedlegget til forordning (EF) nr. 1924/2006		Q-2008–116
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Association de la Transformation Laitière Française (ATLA), 42, rue du Châteaudun, 75314 Paris Cedex 09, Frankrike	Vitamin D	Vitamin D er nødvendig for at barns bein skal vokse og utvikles normalt	Påstanden kan brukes bare på næringsmidler som minst er en kilde til vitamin D i henhold til det som er angitt i påstanden KILDE TIL [NAVN PÅ VITAMIN] OG/ELLER [NAVN PÅ MINERAL], som oppført i vedlegget til forordning (EF) nr. 1924/2006		Q-2008–323

VEDLEGG II
AVSLÅTTE HELSEPÅSTANDER

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdomsrisiko	NeOpuntia®	NeOpuntia® bidrar til å forbedre blodlipidparametere som er knyttet til risikoen for hjerte- og karsykdommer, særlig HDL-kolesterolinnholdet	EFSA-Q-2008–214
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert	<i>Lactobacillus helveticus</i> -gjærede Evolus®-	Evolus® reduserer arteriell stivhet	EFSA-Q-2008–218

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
sykdomsrisiko	melkeprodukter med lavt fettinnhold		
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	regulat® .pro.kid IMMUN	regulat® .pro.kid IMMUN støtter, stimulerer og modulerer immunsystemet hos barn som er i vekst	EFSA-Q-2008–082
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Meieriprodukter	Tre porsjoner meieriprodukter hver dag kan som en del av et allsidig kosthold bidra til å fremme en sunn kroppsvekt hos barn og ungdommer	EFSA-Q-2008–110
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Meieriprodukter	Meieriprodukter (melk og ost) fremmer barns tannhelse	EFSA-Q-2008–112
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Dokosaheksaensyre (DHA) og arakidonsyre (ARA)	DHA og ARA støtter utviklingen av nervene i hjernen og øynene	EFSA-Q-2008–120
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	regulat®.pro.kid BRAIN	regulat®.pro.kid BRAIN bidrar til psykisk og kognitiv utvikling hos barn	EFSA-Q-2008–083
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Dokosaheksaensyre (DHA) og eikosapentaensyre (EPA)	Beroligende	EFSA-Q-2008–091 og EFSA-Q-2008–096
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Dokosaheksaensyre (DHA) og eikosapentaensyre (EPA)	Virker beroligende og gir rom for en positiv utvikling hos barnet	EFSA-Q-2008–092 og EFSA-Q-2008–097
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Dokosaheksaensyre (DHA) og eikosapentaensyre (EPA)	Bidrar til bedre syn	EFSA-Q-2008–095 og EFSA-Q-2008–100
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Dokosaheksaensyre (DHA) og eikosapentaensyre (EPA)	Bidrar til å fremme den psykiske utviklingen	EFSA-Q-2008–098 og EFSA-Q-2008–104
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Dokosaheksaensyre (DHA) og eikosapentaensyre (EPA)	Bidrar til å øke konsentrasjonsevnen	EFSA-Q-2008–094 og EFSA-Q-2008–099
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Dokosaheksaensyre (DHA) og eikosapentaensyre (EPA)	Bidrar til å øke tankeevnen	EFSA-Q-2008–093 og EFSA-Q-2008–101
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Dokosaheksaensyre (DHA) og eikosapentaensyre (EPA)	Bidrar til å øke læringsevnen	EFSA-Q-2008–102 og EFSA-Q-2008–103

Forordning (EF) nr. 984/2009

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 984/2009 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakter i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzc.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 984/2009 av 21. oktober 2009

om avslag på godkjenning av visse andre helsepåstander om næringsmidler enn dem som viser til redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 18 nr. 5, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommisjonen i samsvar med nevnte forordning og oppført på en liste over tillatte påstander.

- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan sende søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat. Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende søknader til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), heretter kalt «Myndigheten».
- 3) Etter at søknaden er mottatt, skal Myndigheten straks underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen og avgi en uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta hensyn til uttalelsen fra Myndigheten når den treffer beslutning om godkjenning av helsepåstander.
- 5) Etter en søknad fra Pierre Fabre Dermo Cosmétique som ble inngitt 14. april 2008 i henhold til artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Elancyl Global Silhouette® på reguleringen av kroppssammensetningen hos personer med lett til moderat overvekt (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–285).² Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Klinisk bevist virkning etter 14 dager. Etter 28 dager er hele din figur synlig omformet og forbedret».
- 6) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 12. august 2008 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, der den konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom bruk av Elancyl Global Silhouette® i de mengder og over det tidsrom som søkeren foreslo, og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den derfor ikke godkjennes.
- 7) Etter en søknad fra Valio Ltd. som ble inngitt 8. juli 2008 i henhold til artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av LGG® MAX på plager i mage-tarm-kanalen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–444).³ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «LGG® MAX bidrar til å lindre plager i mage-tarm-kanalen».
- 8) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 30. august 2008 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, der den konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom bruk av LGG® MAX (blanding A eller blanding B) og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den derfor ikke godkjennes.
- 9) De kommentarene som Kommisjonen har mottatt fra søkerne og andre personer i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006, er tatt i betraktning ved fastsettelsen av tiltakene i denne forordning.
- 10) Helsepåstanden «LGG® MAX bidrar til å lindre plager i mage-tarm-kanalen» er en helsepåstand som omhandlet i artikkel 13 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, og omfattes derfor av overgangstiltaket fastsatt i artikkel 28 nr. 5 i samme forordning. Ettersom Myndigheten konkluderte med at det ikke er påvist noen årsakssammenheng mellom bruk av LGG® MAX og den påståtte virkningen, er påstanden ikke i samsvar med forordning (EF) nr. 1924/2006, og overgangsperioden fastsatt i artikkel 28 nr. 5 får derfor ikke anvendelse. Det bør fastsettes en overgangsperiode på seks måneder for å gi driftsansvarlige for næringsmiddelforetak mulighet til å tilpasse seg kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006. Helsepåstanden «Klinisk bevist virkning etter 14 dager. Etter 28 dager er hele din figur synlig omformet og forbedret» er en helsepåstand som omhandlet i artikkel 13 nr. 1 bokstav c) i forordning (EF) nr. 1924/2006, og omfattes derfor av overgangstiltaket fastsatt i artikkel 28 nr. 6 i samme forordning. Ettersom søknaden ikke ble inngitt innen 19. januar 2008, er imidlertid kravet fastsatt i artikkel 28 nr. 6 bokstav b) ikke oppfylt, og overgangsperioden fastsatt i samme artikkel får ikke anvendelse. Det bør derfor fastsettes en overgangsperiode på seks måneder for å gi driftsansvarlige for næringsmiddelforetak mulighet til å tilpasse seg kravene i denne forordning.
- 11) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjenning og dyrehelsen –
 - 1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.
 - 2 *The EFSA Journal* (2008) 789, s. 1–2.
 - 3 *The EFSA Journal* (2008) 853, s. 1–2.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Helsepåstandene angitt i vedlegget til denne forordning skal ikke framsettes om næringsmidler som markedsføres i Fellesskapet.

Artikkel 2

Helsepåstandene angitt i vedlegget til denne forordning kan fortsatt brukes i seks måneder etter at denne forordning har trådt i kraft.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 21. oktober 2009.

For Kommissjonen
Androulla VASSILIOU
Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG
AVSLÅTTE HELSEPÅSTANDER

<i>Søknad – relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelkategori</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelsens referansennummer</i>
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på utviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data som er underlagt eiendomsrett	Elancyl Global Silhouette®	Klinisk bevist virkning etter 14 dager. Etter 28 dager er hele din figur synlig omformet og forbedret.	EFSA-Q-2008–285
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på utviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data som er underlagt eiendomsrett	LGG® MAX flerartsprobiotikum	LGG® MAX bidrar til å lindre plager i mage-tarmkanalen.	EFSA-Q-2008–444

Forordning (EF) nr. 1024/2009

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1024/2009 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakter i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzd.

KOMMISSJONSFORORDNING (EF) nr. 1024/2009
av 29. oktober 2009

om godkjenning og avslag på godkjenning av visse helsepåstander om næringsmidler som viser til en redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 17 nr. 3, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommissjonen i samsvar med nevnte forordning, og oppført på listen over tillatte påstander.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan innlevere søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat. Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende gyldige søknader til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), heretter kalt «Myndigheten».
- 3) Etter å ha mottatt en søknad skal Myndigheten umiddelbart underrette de øvrige medlemsstatene og Kommissjonen om søknaden og avgi en uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommissjonen skal avgjøre om helsepåstandene skal godkjennes, idet det tas hensyn til Myndighetens uttalelse.
- 5) 14. november 2008 mottok Kommissjonen og medlemsstatene to uttalelser om søknader om godkjenning av helsepåstander fra Myndigheten. 10. desember 2008 mottok Kommissjonen og medlemsstatene fem uttalelser om søknader om godkjenning av helsepåstander fra Myndigheten. 19. desember 2008 mottok Kommissjonen og medlemsstatene ni uttalelser om søknader om godkjenning av helsepåstander fra Myndigheten. 15. januar 2009 mottok Kommissjonen og medlemsstatene én uttalelse om en søknad om godkjenning av en helsepåstand fra Myndigheten. I mellomtiden var én søknad om godkjenning av en helsepåstand gjort til gjenstand for en tidligere avgjørelse.
- 6) Én uttalelse gjaldt en søknad om påstand om redusert sykdomsrisiko som nevnt i artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, og 15 uttalelser gjaldt søknader om helsepåstander som viser til barns utvikling og helse, som nevnt i artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006.
- 7) Etter å ha mottatt en søknad fra Leaf Int og Leaf Holland og Leaf Suomi Oy, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand

om virkningene av xylitol-tyggegummi/-pastiller på risikoen for karies (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-321).² Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Xylitol-tyggegummi/-pastiller reduserer risikoen for karies».

- 8) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det kunne fastslås en årsakssammenheng mellom forbruk av tyggegummi tilsatt 100 % av søtstoffet xylitol, og påstått virkning. Myndigheten konkluderte likevel at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom forbruk av pastiller tilsatt minst 56 % av søtstoffet xylitol, og påstått virkning. Med forbehold om at formuleringen endres bør påstanden anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 og særlig artikkel 14 nr. 1 bokstav a), og den bør oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander.
- 9) Etter å ha mottatt en søknad fra Danone SA, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av frisk ost med et vesentlig innhold av kalsium, vitamin D, fosfor og protein på bentilvekst (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-217).³ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Frisk ost inneholder kalsium, vitamin D, fosfor og protein. Dette er næringsstoffer som bidrar til en sunn bentilvekst».
- 10) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av kalsium, vitamin D, fosfor og protein og påstått virkning. Med hensyn til at helsepåstanden om samme påståtte virkning er godkjent for kalsium, vitamin D og protein, bør påstanden om fosfor, forutsatt at dens formulering endres, anses å oppfylle kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og den bør oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander.
- 11) Ved artikkel 16 nr. 4 i forordning (EF) nr. 1924/2006 er det fastsatt at en positiv uttalelse om godkjenning av en helsepåstand skal inneholde bestemte opplysninger. Disse opplysningene skal derfor angis i vedlegg I til denne forordning for de to godkjente påstandene, og de bør eventuelt omfatte en endret formulering av påstanden, særlige vilkår for bruk av påstanden og, når det er relevant, vilkår eller begrensninger for bruk av næringsmiddelet og/eller en tilleggsangivelse eller -advarsel i samsvar med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1924/2006, og i tråd med Myndighetens uttalelser.
- 12) Ett av målene med forordning (EF) nr. 1924/2006 er å sikre at helsepåstander er sannferdige, tydelige, pålitelige og nyttige for forbrukeren, og at det tas hensyn til formuleringen og presentasjonen av dem. Når formuleringen har samme betydning for forbrukerne som en godkjent helsepåstand som angitt i vedlegg I til nevnte forordning, idet de viser den samme sammenhengen mellom en næringsmiddelgruppe, et næringsmiddel eller en bestanddel av dette og helse, bør de også være omfattet av de samme vilkårene for bruk som angis der.
- 13) Etter å ha mottatt en søknad fra Institute of Biotechnology, Sera and Vaccines Biomed SA, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Lactoral på fordøyelseskanalens normale funksjon (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-269).⁴ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Lactoral bidrar til å gjenopprette fordøyelseskanalens normale funksjon ved forstyrrelser i dens mikroflora (for eksempel ved løs avføring, etter inntak av antibiotika eller ved tarmforstyrrelser forårsaket av sykdomsframkallende tarmbakterier)».
- 14) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at bestanddelene i Lactoral ikke er tilstrekkelig definert, og at det ikke var fastslått en årsakssammenheng mellom inntak av Lactoral og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
- 15) Etter å ha mottatt en søknad fra Institute of Biotechnology, Sera and Vaccines Biomed SA, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Lactoral som et middel for å forbedre immunforsvaret generelt (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-477).⁵ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Lactoral anbefales som middel for å forbedre immunforsvaret generelt ved at den mikrobiologiske balansen opprettholdes».
- 16) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at bestanddelene i Lactoral ikke er tilstrekkelig definert, og at det ikke var fastslått en årsakssammenheng mellom inntak av Lactoral og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
- 17) Etter å ha mottatt en søknad fra Institute of Biotechnology, Sera and Vaccines Biomed SA, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Lactoral på oppbyggingen av den naturlige tarmbarrieren (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-478).⁶ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Lactoral bidrar til å beskytte fordøyelsessystemet mot sykdomsframkallende tarmbakterier takket være sine sterke antagonistiske egenskaper og bidrar til å bygge opp den naturlige tarmbarrieren».
- 18) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at bestanddelene i Lactoral ikke er tilstrekkelig definert, og at det ikke var fastslått en årsakssammenheng mellom inntak av Lactoral og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
- 19) Etter å ha mottatt en søknad fra Institute of Biotechnology, Sera and Vaccines Biomed SA, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Lactoral for å opprettholde den naturlige mikrofloraen i tarmen under reiser

- (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-479).⁷ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Lactoral bidrar til å opprettholde den naturlige mikrofloraen i tarmen under reiser, ved endring av klimasoner eller ved endret kost, særlig under dårlige hygieneforhold».
- 20) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at bestanddelene i Lactoral ikke er tilstrekkelig definert, og at det ikke var fastslått en årsakssammenheng mellom inntak av Lactoral og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
 - 21) Etter å ha mottatt en søknad fra Institute of Biotechnology, Sera and Vaccines Biomed SA, innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Lactoral på levende probiotiske bakterier (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-480).⁸ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Lactoral inneholder levende probiotiske bakterier som har god evne til å kolonisere tarmkanalen, og som er isolert fra friske spedbarn som ammes».
 - 22) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at bestanddelene i Lactoral ikke er tilstrekkelig definert, og at påstått virkning ikke var dokumentert. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
 - 23) Etter å ha mottatt en søknad fra Potters Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Mumomega® på utviklingen av sentralnervesystemet (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-328).⁹ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Mumomega® gir næring som fremmer en sunn utvikling av sentralnervesystemet».
 - 24) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av næringsmiddelet og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
 - 25) Etter å ha mottatt en søknad fra Efamol Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Efalex® på koordineringsevnen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-121).¹⁰ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Efalex® kan bidra til å bevare koordineringsevnen».
 - 26) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av Efalex® og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
 - 27) Etter å ha mottatt en søknad fra Efamol Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Efalex® på konsentrasjonsevnen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-317).¹¹ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Efalex® kan bidra til å bevare konsentrasjonsevnen».
 - 28) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av Efalex® og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
 - 29) Etter å ha mottatt en søknad fra Efamol Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Efalex® på hjernens utvikling og funksjon (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-318).¹² Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Efalex® kan bidra til å opprettholde og støtte hjernens utvikling og funksjon».
 - 30) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av Efalex® og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
 - 31) Etter å ha mottatt en søknad fra Efamol Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Efalex® på innlæringsevnen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-319).¹³ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Efalex® kan bidra til å bevare innlæringsevnen».
 - 32) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av Efalex® og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
 - 33) Etter å ha mottatt en søknad fra Efamol Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Efalex® på øyets utvikling og funksjon (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-320).¹⁴ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Efalex® kan bidra til å opprettholde og støtte øyets utvikling og funksjon».
 - 34) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av Efalex® og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
 - 35) Etter å ha mottatt en søknad fra Potters Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Eye q baby® på utviklingen av sentralnervesystemet (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-119).¹⁵ Den helsepåstanden som søkeren

foreslo, hadde følgende formulering: «Eye q baby® gir næring som fremmer en sunn utvikling av sentralnervesystemet».

- 36) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av Eye q baby® og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
- 37) Etter å ha mottatt en søknad fra Potters Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Eye q® på hjernefunksjoner (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-329).¹⁶ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Eye q® gir næring som bidrar til å opprettholde sunne hjernefunksjoner hos barn».
- 38) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av Eye q baby® og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
- 39) Etter å ha mottatt en søknad fra Potters Ltd., innlevert i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, skulle Myndigheten avgi en uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Eye q® på konsentrasjonsevnen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-330).¹⁷ Den helsepåstanden som søkeren foreslo, hadde følgende formulering: «Eye q® gir næring som bidrar til å bevare konsentrasjonsevnen hos barn».
- 40) På grunnlag av opplysninger som er framlagt, konkluderte Myndigheten at det ikke kunne fastslås en årsakssammenheng mellom inntak av Eye q baby® og påstått virkning. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006 bør den ikke godkjennes.
- 41) De kommentarene som søkere og enhver annen person framsetter for Kommisjonen i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006, er tatt i betraktning ved fastsettelse av tiltakene i denne forordning.
- 42) I samsvar med artikkel 28 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006 kan helsepåstander som nevnt i artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, og som ikke er godkjent ved denne forordning, fortsatt få anvendelse i seks måneder etter at det er gjort et vedtak i henhold til artikkel 17 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006. For søknader som ikke er innlevert innen 19. januar 2008, er imidlertid kravet i artikkel 28 nr. 6 bokstav b) ikke oppfylt, og den overgangsperioden som er fastsatt i artikkelen, får ikke anvendelse. Det bør derfor fastsettes en overgangsperiode på seks måneder for at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal kunne tilpasse seg kravene fastsatt i denne forordning.
- 43) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelsen fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.

2 EFSA Journal (2008) 852, s. 1–16.

3 EFSA Journal (2008) 895, s. 1–10.

4 EFSA Journal (2008) 861, s. 1–9.

5 EFSA Journal (2008) 860, s. 1–8.

6 EFSA Journal (2008) 859, s. 1–9.

7 EFSA Journal (2008) 863, s. 1–8.

8 EFSA Journal (2008) 862, s. 1–2.

9 EFSA Journal (2008) 902, s. 1–9.

10 EFSA Journal (2008) 896, s. 1–9.

11 EFSA Journal (2008) 897, s. 1–10.

12 EFSA Journal (2008) 898, s. 1–2.

13 EFSA Journal (2008) 899, s. 1–10.

14 EFSA Journal (2008) 900, s. 1–2.

15 EFSA Journal (2008) 901, s. 1–8.

16 EFSA Journal (2008) 903, s. 1–8.

17 EFSA Journal (2008) 904, s. 1–2.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

De helsepåstandene som er fastsatt i vedlegg I til denne forordning, kan gjøres til gjenstand på næringsmidler på fellesskapsmarkedet i henhold til vilkårene som er fastsatt i nevnte vedlegg.

Disse helsepåstandene skal oppføres på en liste over tillatte påstander som nevnt i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 2

De helsepåstandene som er angitt i vedlegg II til denne forordning, skal ikke oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander som nevnt i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

De kan imidlertid fortsatt anvendes i seks måneder etter at denne forordning er trådt i kraft.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 29. oktober 2009.

For Kommissjonen
Androulla VASSILIOU
Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG I
TILLATTE HELSEPÅSTANDER

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søker – Adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddel-gruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Vilkår for bruk av påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller begrensninger for bruk av næringsmiddelet og/eller en tillegg-sangivelse eller -advarsel</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sykdomsrisiko	Leaf Int og Leaf Holland, Hoevestein 26, 4903 SC Oosterhout NB, Nederland, og Leaf Suomi Oy, PO Box 25, FI-21381 Aura, Finland	Tyggegummi tilsatt 100 % av søtstoffet xylitol	Tyggegummi tilsatt 100 % av søtstoffet xylitol har vist å redusere plakk på tenner. Høyt innhold/nivå av plakk på tenner er en risikofaktor for utvikling av karies hos barn	Forbrukerne informeres om at den gunstige virkningen oppnås ved et forbruk på 2–3 g tyggegummi tilsatt 100 % av søtstoffet xylitol, minst tre ganger per dag etter et måltid		Q-2008–321
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Danone SA, C/Buenos Aires, 21, 08029 Barcelona, Spania	Fosfor	Fosfor er nødvendig for at barnets benstamme skal vokse og utvikles normalt	Påstanden kan bare brukes på næringsmidler som minst er en kilde til fosfor i henhold til det som er angitt i påstanden	KILDE TIL [NAVN PÅ VITAMIN] OG/ELLER [NAVN PÅ MINERAL], som er oppført i vedlegget til forordning (EF) nr. 1924/2006	Q-2008–217

VEDLEGG II
AVSLÅTTE HELSEPÅSTANDER

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Lactoral	Lactoral bidrar til å gjenopprette fordøyelseskanalens normale funksjon ved forstyrrelser i dens mikroflora (for	EFSA-Q-2008–269

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Lactoral	eksempel ved løs avføring, etter inntak av antibiotika eller ved tarmforstyrrelser forårsaket av sykdomsframkallende tarmbakterier)	EFSA-Q-2008-477
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Lactoral	Lactoral anbefales som middel for å forbedre immunforsvaret generelt ved at den mikrobiologiske balansen opprettholdes	EFSA-Q-2008-478
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Lactoral	Lactoral bidrar til å beskytte fordøyelsessystemet mot sykdomsframkallende tarmbakterier takket være sine sterke antagonistiske egenskaper og bidrar til å bygge opp den naturlige tarmbarrieren	EFSA-Q-2008-479
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Lactoral	Lactoral bidrar til å opprettholde den naturlige mikrofloraen i tarmen under reiser, ved endring av klimasoner eller ved endret kost, særlig under dårlige hygieneforhold	EFSA-Q-2008-480
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Lactoral	Lactoral inneholder levende probiotiske bakterier som har god evne til å kolonisere tarmkanalen, og som er isolert fra friske spedbarn som ammes	EFSA-Q-2008-328
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Mumomega®	Mumomega® gir næring som fremmer en sunn utvikling av sentralnervesystemet	EFSA-Q-2008-121
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Efalex®	Efalex® kan bidra til å bevare koordineringsevnen	EFSA-Q-2008-317
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Efalex®	Efalex® kan bidra til å bevare konsentrasjonsevnen	EFSA-Q-2008-318
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Efalex®	Efalex® kan bidra til å opprettholde og støtte hjernens utvikling og funksjon	EFSA-Q-2008-319
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Efalex®	Efalex® kan bidra til å opprettholde og støtte øyets utvikling og funksjon	EFSA-Q-2008-119
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Eye q baby®	Eye q baby® gir næring som fremmer en sunn utvikling av sentralnervesystemet	EFSA-Q-2008-329
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Eye q®	Eye q® gir næring som bidrar til å opprettholde sunne hjernefunksjoner hos barn	

<i>Søknad – Relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelse</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand om barns utvikling og helse	Eye q®	Eye q® gir næring som bidrar til å bevare konsentrasjonsevnen hos barn	EFSA-Q-2008–330

Forordning (EF) nr. 1025/2009

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1025/2009 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakter i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzze.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1025/2009 av 29. oktober 2009

om avslag på godkjenning av visse andre helsepåstander om næringsmidler enn dem som viser til redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 18 nr. 5, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommisjonen i samsvar med nevnte forordning og oppført på en liste over tillatte påstander.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan sende søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat. Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende gyldige søknader til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), heretter kalt «Myndigheten».
- 3) Etter at søknaden er mottatt, skal Myndigheten straks underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen og avgi en uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta hensyn til uttalelsen fra Myndigheten når den treffer beslutning om godkjenning av helsepåstander.
- 5) Etter en søknad fra Elvir SAS som ble inngitt 30. juli 2008 i henhold til artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om at et meieriprodukt anrikt med melkepeptid og magnesium skulle ha en angstdempende virkning (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–476).² Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Dette produktet bidrar til å dempe angstsymptomer hos moderat stressfølsomme voksne takket være sitt innhold av melkepeptid og magnesium».
- 6) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 19. desember 2008 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, der den konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom bruk av de bestanddeler som angivelig skulle gi den påståtte virkningen, og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den derfor ikke godkjennes.
- 7) Etter en søknad fra Unilever plc (Det forente kongerike) og Unilever NV (Nederland) som ble inngitt 7. juli 2008 i henhold til artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om at svart te av *Camellia Sinensis* skulle bidra til å forbedre konsentrasjonsevnen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–434).³ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Svart te bidrar til å forbedre konsentrasjonsevnen».
- 8) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 22. desember 2008 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, der den konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom bruk av svart te av *Camellia Sinensis* og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den derfor ikke godkjennes.
- 9) De kommentarene som Kommisjonen har mottatt fra søkerne og andre personer i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006, er tatt i betraktning ved fastsettelsen av tiltakene i denne forordning.
- 10) Helsepåstandene «Dette produktet bidrar til å dempe angstsymptomer hos moderat stressfølsomme voksne takket være sitt innhold av melkepeptid og magnesium» og «Svart te bidrar til å forbedre konsentrasjonsevnen» er helsepåstander som omtalt i artikkel 13 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006. Begge påstander omfattes derfor av overgangstiltakene fastsatt i artikkel 28 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006. Ettersom søknadene ikke ble inngitt innen 19. januar 2008, er imidlertid kravet fastsatt i artikkel 28 nr. 6 bokstav b) ikke oppfylt, og overgangsperioden fastsatt i samme artikkel får ikke anvendelse. Det bør derfor fastsettes en overgangsperiode på seks måneder for å gi driftsansvarlige for næringsmiddelforetak mulighet til å tilpasse seg kravene i denne forordning.

- 11) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –
- 1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.
 - 2 *The EFSA Journal* (2008) 905, s. 1–10.
 - 3 *The EFSA Journal* (2008) 906, s. 1–10.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Helsepåstandene angitt i vedlegget til denne forordning skal ikke oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander omhandlet i artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Helsepåstandene angitt i vedlegget til denne forordning kan imidlertid fortsatt brukes i seks måneder etter at denne forordning har trådt i kraft.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 29. oktober 2009.

For Kommissjonen
Androulla VASSILIOU
Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG AVSLÅTTE HELSEPÅSTANDER

<i>Søknad – relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelkategori</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelsens referansenummer</i>
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data som er underlagt eiendomsrett	Meieriprodukt anriket med melkepeptid og magnesium	Dette produktet bidrar til å dempe angstsymptomer hos moderat stressfølsomme voksne takket være sitt innhold av melkepeptid og magnesium.	Q-2008–476
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data som er underlagt eiendomsrett	Svart te av <i>Camellia Sinensis</i>	Svart te bidrar til å forbedre konsentrasjonsevnen.	Q-2008–434

Forordning (EF) nr. 1167/2009

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1167/2009 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakter i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzf.

KOMMISSJONSFORORDNING (EF) nr. 1167/2009 av 30. november 2009

om avslag på godkjenning av visse helsepåstander om næringsmidler som viser til redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 17 nr. 3, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommissjonen i samsvar med nevnte forordning og oppført på en liste over tillatte påstander.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan sende søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat.

Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende gyldige søknader til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), heretter kalt «Myndigheten».

- 3) Etter at søknaden er mottatt, skal Myndigheten straks underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om søknaden og avgi en uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta hensyn til uttalelsen fra Myndigheten når den treffer beslutning om godkjenning av helsepåstander.
- 5) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 13. februar 2009 fire uttalelser fra Myndigheten om søknader om godkjenning av helsepåstander. Kommisjonen og medlemsstatene mottok 16. mars 2009 én uttalelse fra Myndigheten om en søknad om godkjenning av en helsepåstand.
- 6) To av uttalelsene gjaldt søknader om godkjenning av påstander om redusert sykdomsrisiko som omhandlet i artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, og tre av uttalelsene gjaldt søknader om godkjenning av påstander om barns utvikling og helse som omhandlet i artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i samme forordning. En av disse søknadene om godkjenning vil bli gjenstand for en særskilt beslutning.
- 7) Etter en søknad fra UNICER Bebidas de Portugal SGPS som ble inngitt i henhold til artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om at Melgaço® mineralvann skulle ha en virkning som reduserer blodsukkeret (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-219).² Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Regelmessig konsum av Melgaço mineralvann reduserer for høyt blodsukker».
- 8) Myndigheten konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom konsum av Melgaço® mineralvann og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den derfor ikke godkjennes.
- 9) Etter en søknad fra Ocean Spray International Services (UK) Ltd. som ble inngitt i henhold til artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Ocean Spray Cranberry Products® på urinveisinfeksjoner hos kvinner (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-117).³ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Regelmessig inntak av to daglige porsjoner av et Ocean Spray-produkt, som hvert vanligvis inneholder 80 mg proantocyanidiner fra tranebær, bidrar til å redusere risikoen for urinveisinfeksjon hos kvinner ved å hindre at visse bakterier fester seg i urinveiene».
- 10) Myndigheten konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom konsum av Ocean Spray Cranberry Products® og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den derfor ikke godkjennes.
- 11) Etter en søknad fra Soremartec Italia SRL som ble inngitt i henhold til artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Kinder Chocolate® på veksten (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-283).⁴ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Kinder Chocolate, sjokoladen som hjelper deg å vokse».
- 12) Myndigheten konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom konsum av Kinder Chocolate® og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den derfor ikke godkjennes.
- 13) Etter en søknad fra Plada Industriale SRL som ble inngitt i henhold til artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av tilskuddsblandinger med bioaktive bestanddeler på tarmplager (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-270).⁵ Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Hjelper mot lettere tarmplager (så som kolikk, forstoppelse og fordøyelsessymptomer)».
- 14) Myndigheten konkluderte med at det på grunnlag av de framlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom konsum av tilskuddsblandinger med en fast kombinasjon av kortkjedede galakto-oligosakkarider, syrnet melk, nukleotider og beta-palmitat, og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den derfor ikke godkjennes.
- 15) De kommentarene som Kommisjonen har mottatt fra søkerne og andre personer i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006, er tatt i betraktning ved fastsettelsen av tiltakene i denne forordning.
- 16) I samsvar med artikkel 28 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006 kan helsepåstander som er omhandlet i forordningens artikkel 14 nr. 1 bokstav b) og ikke er godkjent ved en beslutning i henhold til forordningens artikkel 17 nr. 3, fortsatt brukes i seks måneder etter at denne forordning er vedtatt. Ettersom de aktuelle søknadene ikke ble inngitt innen 19. januar 2008, er imidlertid kravet fastsatt i artikkel 28 nr. 6 bokstav b) ikke oppfylt, og overgangsperioden fastsatt i samme artikkel får ikke anvendelse. Det bør derfor fastsettes en overgangsperiode på seks måneder for å gi driftsansvarlige for næringsmiddelforetak mulighet til å tilpasse seg kravene i denne forordning.
- 17) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsetilstanden –

1 EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.

2 *The EFSA Journal* (2009) 944, s. 1–9.

3 *The EFSA Journal* (2009) 943, s. 1–16.

4 *The EFSA Journal* (2009) 940, s. 1–8.

5 *The EFSA Journal* (2009) 939, s. 1–10.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Helsepåstandene angitt i vedlegget til denne forordning skal ikke oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander omhandlet i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Helsepåstandene som er omhandlet i artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1924/2006 og angitt i vedlegget til denne forordning, kan imidlertid fortsatt brukes i seks måneder etter at denne forordning har trådt i kraft.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 30. november 2009.

For Kommisjonen
Androulla VASSILIOU
Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG
AVSLÅTTE HELSEPÅSTANDER

<i>Søknad – relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelkategori</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelsens referansennummer</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand som viser til redusert sykdomsrisiko	Melgaço® mineralvann	Regelmessig konsum av Melgaço mineralvann reduserer for høyt blodsukker.	Q-2008–219
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand som viser til redusert sykdomsrisiko	Ocean Spray Cranberry Products®	Regelmessig inntak av to daglige porsjoner av et Ocean Spray-produkt, som hvert vanligvis inneholder 80 mg proantocyanidiner fra tranebær, bidrar til å redusere risikoen for urinveisinfeksjon hos kvinner ved å hindre at visse bakterier fester seg i urinveiene.	Q-2008–117
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand som viser til barns utvikling og helse	Kinder Chocolate®	Kinder Chocolate, sjokoladen som hjelper deg å vokse.	Q-2008–283
Artikkel 14 nr. 1 bokstav b) – helsepåstand som viser til barns utvikling og helse	Tilskuddsblandinger med en fast kombinasjon av kortkjedede galakto-oligosakkarider, syrnet melk, nukleotider og beta-palmitat	Hjelper mot lettere tarmplager (så som kolikk, forstoppelse og fordøyelsessymptomer).	Q-2008–270

Forordning (EF) nr. 1168/2009

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1168/2009 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakter i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzzg.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1168/2009
av 30. november 2009

om avslag på godkjenning av en helsepåstand om næringsmidler som ikke viser til redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –
under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler,¹ særlig artikkel 18 nr. 5, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstander om næringsmidler forbudt med mindre de er godkjent av Kommisjonen i samsvar med nevnte forordning og oppført på en liste over tillatte påstander.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det også fastsatt at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan sende søknader om godkjenning av helsepåstander til vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat. Vedkommende nasjonale myndighet skal videresende gyldige søknader til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), heretter kalt «Myndigheten».
- 3) Etter at søknaden er mottatt, skal Myndigheten straks underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen og avgi en uttalelse om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta hensyn til uttalelsen fra Myndigheten når den treffer beslutning om godkjenning av helsepåstander.
- 5) Etter en søknad fra Brudy Technology SL som ble inngitt 9. oktober 2008 i henhold til artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, ble Myndigheten bedt om å avgi uttalelse om en helsepåstand om virkningene av Algatrium® på den antioksidative reaksjonen (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-705).² Søkerens foreslåtte påstand hadde følgende ordlyd: «Algatrium® fremmer din antioksidative reaksjon: Dette særegne næringsstoffet med vitenskapelig dokumentert virkning stimulerer cellenes antioksidative forsvar hos mennesker».
- 6) Kommisjonen og medlemsstatene mottok 16. mars 2009 den vitenskapelige uttalelsen fra Myndigheten, der den konkluderte med at det på grunnlag av de fremlagte opplysningene ikke kunne påvises noen årsakssammenheng mellom bruk av Algatrium® og den påståtte virkningen. Ettersom påstanden ikke oppfyller kravene i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør den derfor ikke godkjennes.
- 7) De kommentarene som Kommisjonen har mottatt fra søkerne og andre personer i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006, er tatt i betraktning ved fastsettelsen av tiltakene i denne forordning.
- 8) Helsepåstander som omhandlet i artikkel 13 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006 omfattes av overgangstiltakene fastsatt i artikkel 28 nr. 5 i samme forordning. Når det gjelder helsepåstanden «Algatrium® fremmer din antioksidative reaksjon: Dette særegne næringsstoffet med vitenskapelig dokumentert virkning stimulerer cellenes antioksidative forsvar hos mennesker», konkluderte Myndigheten imidlertid med at det ikke var påvist noen årsakssammenheng mellom bruk av Algatrium® og den påståtte virkningen. Påstanden er derfor ikke i samsvar med forordning (EF) nr. 1924/2006, og overgangsperioden fastsatt i artikkel 28 nr. 5 i samme forordning får følgelig ikke anvendelse. Det bør fastsettes en overgangsperiode på seks måneder for å gi driftsansvarlige for næringsmiddelforetak mulighet til å tilpasse seg kravene i denne forordning.
- 9) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjenning og dyreholden –

¹ EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9.

² *The EFSA Journal* (2009) 942, s. 1–9.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Helsepåstanden angitt i vedlegget til denne forordning skal ikke oppføres på fellesskapslisten over tillatte påstander omhandlet i artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Den kan imidlertid fortsatt brukes i seks måneder etter at denne forordning har trådt i kraft.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 30. november 2009.

For Kommisjonen
Androulla VASSILIOU
Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG AVSLÅTT HELSEPÅSTAND

<i>Søknad – relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelkategori</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelsens referansenummer</i>
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som bygger på	Algatrium®	Algatrium® fremmer din antioksidative reaksjon:	Q-2008-705

<i>Søknad – relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelkategori</i>	<i>Påstand</i>	<i>EFSA-uttalelsens referansenummer</i>
nyutviklede vitenskapelige bevis og/eller inneholder en anmodning om sikring av data som er underlagt eiendomsrett		Dette særegne næringsstoffet med vitenskapelig dokumentert virkning stimulerer cellenes antioksidative forsvar hos mennesker.	

Forordning (EU) nr. 375/2010

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 375/2010 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakter i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzh.

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 375/2010 av 3. mai 2010

om avslag på godkjenning av ein helsepåstand om næringsmiddel som ikkje viser til redusert sjukdomsrisiko og til utviklinga og helsa til barn

EUROPAKOMMISJONEN HAR,

med tilvising til traktaten om verkemåten til Den europeiske unionen,
med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser,¹ særleg artikkel 18 nr. 5 og ut frå desse synsmåtene:

- 1) I medhald av forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstandar om næringsmiddel forbodne med mindre dei er godkjende av Kommisjonen i samsvar med den nemnde forordninga og førde opp i ei liste over påstandar som er tillatne.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det òg fastsett at driftsansvarlege for næringsmiddelføretak kan sende søknader om godkjenning av helsepåstandar til den rette nasjonale styresmakta i ein medlemsstat. Den rette nasjonale styresmakta skal sende gyldige søknader vidare til Den europeiske styresmakta for næringsmiddeltryggleik (EFSA), heretter kalla «Styresmakta».
- 3) Etter at søknaden er motteken, skal Styresmakta straks melde frå til dei andre medlemsstatane og Kommisjonen og gje ei fråsegn om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta omsyn til fråsegna frå Styresmakta når han tek avgjerd om godkjenning av helsepåstandar.
- 5) Etter ein søknad frå PROBI AB, send over 22. desember 2008 i medhald av artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, vart Styresmakta bede om å gje ei fråsegn om ein helsepåstand om verknadene av *Lactobacillus plantarum* 299v på betra jernopptak (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-785).² Den påstanden som søkjaren hadde gjort framlegg om, hadde følgjande ordlyd: «*Lactobacillus plantarum* 299v (DSM 9843) betrar jernopptaket».
- 6) Kommisjonen og medlemsstatane mottok 6. april 2009 den vitenskaplege fråsegna frå Styresmakta, der han konkluderte med at det på grunnlag av dei framlagde opplysningane ikkje kunne påvisast nokon årsakssamanheng mellom inntak av *Lactobacillus plantarum* 299v (DSM 9843) og den påståtte verknaden. Ettersom påstanden ikkje stettar krava i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør han difor ikkje godkjennast.
- 7) Ved fastsetjinga av tiltaka i denne forordninga er det teke omsyn til dei kommentarane som Kommisjonen har motteke frå søkjarane og andre personar i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006.
- 8) Dei helsepåstandane som er nemnde i artikkel 13 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, er omfatta av overgangstiltaka som er fastsette i artikkel 28 nr. 5 i den same forordninga, berre dersom dei stettar krava i den artikkelen, mellom anna at dei må stette forordninga. Ettersom Styresmakta konkluderte med at det ikkje var påvist nokon årsakssamanheng mellom inntak av *Lactobacillus plantarum* 299v (DSM 9843) og den påståtte verknaden, er påstanden difor ikkje i samsvar med forordning (EF) nr. 1924/2006, og den overgangsperioden som er fastsett i artikkel 28 nr. 5 i den same forordninga, vert følgjeleg ikkje nytta. Det bør fastsetjast ein overgangsperiode på seks månader for å gjere det mogleg for driftsansvarlege for næringsmiddelføretak å tilpasse seg krava i denne forordninga.
- 9) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa og verken Europaparlamentet eller Rådet har sett seg imot dei –

¹ TEU L 404 av 30.12.2006, s. 9.

² *The EFSA Journal* (2009) 999, s. 1–9.

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Den helsepåstanden som er nemnd i vedlegget til denne forordninga, skal ikkje førast opp i fellesskapslista over påstandar som er tillatne og som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Han kan likevel framleis nyttast i seks månader etter at denne forordninga har teke til å gjelde.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde 20. dagen etter at ho er kunngjort i *Tidend for Den europeiske unionen*. Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 3. mai 2010.

For Kommissjonen
President
José Manuel BARROSO

VEDLEGG Avviste helsepåstandar

<i>Søknad – relevante føresegner i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Referansenummeret til EFSA-fråsegna</i>
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som byggjer på nyutvikla vitskaplege prov og/eller inneheld ei oppmoding om sikring av data som er underlagde eigendomsrett	<i>Lactobacillus plantarum</i> 299v (DSM 9843)	<i>Lactobacillus plantarum</i> 299v (DSM 9843) betrar jernopptaket	Q-2008–785

Forordning (EU) nr. 382/2010

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 382/2010 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakter i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzi.

KOMMISSJONSFORORDNING (EU) nr. 382/2010 av 5. mai 2010

om avslag på godkjenning av visse andre helsepåstandar om næringsmiddel enn dei som viser til redusert sjukdomsrisiko og til utviklinga og helsa til barn

EUROPAKOMMISSJONEN HAR,

med tilvising til traktaten om verkemåten til Den europeiske unionen,
med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser,¹ særleg artikkel 18 nr. 5 og ut frå desse synsmåtene:

- 1) I medhald av forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstandar om næringsmiddel forbodne med mindre dei er godkjende av Kommissjonen i samsvar med den nemnde forordninga og førde opp i ei liste over påstandar som er tillatne.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det òg fastsett at driftsansvarlege for næringsmiddelføretak kan sende søknader om godkjenning av helsepåstandar til den rette nasjonale styresmakta i ein medlemsstat. Den rette nasjonale styresmakta skal sende gyldige søknader vidare til Den europeiske styresmakta for næringsmiddeltryggleik (EFSA), heretter kalla «Styresmakta».
- 3) Etter at søknaden er motteken, skal Styresmakta straks melde frå til dei andre medlemsstatane og Kommissjonen og gje ei fråsegn om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommissjonen skal ta omsyn til fråsegna frå Styresmakta når han tek avgjerd om godkjenning av helsepåstandar.
- 5) Etter ein søknad frå The Natural Push-Up Company, send over 28. november 2008 i medhald av artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, vart Styresmakta bede om å gje ei fråsegn om ein helsepåstand om verknadene av Natural Push-Up®-tablettar og Natural Push-Up®-kapslar på brystvekst hjå kvinner (spørsmål nr. EFSA-Q-2008–784).² Den påstanden som søkjaren hadde gjort framlegg om, hadde følgjande ordlyd: «NPU-tablettar etterliknar brystvekstprosessen hjå kvinner gjennom 8-PN (8-prenylningarinenin)».
- 6) Kommissjonen og medlemsstatane mottok 5. juni 2009 den vitskaplege fråsegna frå Styresmakta, der han konkluderte med at det på grunnlag av dei framlagde opplysningane ikkje kunne påvisast nokon årsakssamanheng mellom inntak av Natural Push-Up®-tablettar og Natural Push-Up®-kapslar og den påståtte verknaden. Ettersom påstanden ikkje stettar krava i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør han difor ikkje godkjennast.

- 7) Etter ein søknad frå Clasado Ltd., send over 29. desember 2008 i medhald av artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, vart Styresmakta bede om å gje ei fråsegn om ein helsepåstand om verknadene av BimunoBT (BGOS) Prebiotic på ivaretaking av ein sunn mage- og tarmfunksjon (spørsmål nr. EFSA-Q-2009-00231).³ Den påstanden som søkjaren hadde gjort framlegg om, hadde følgjande ordlyd: «Medverkar til ein sunn mage- og tarmfunksjon (GI)».
- 8) Kommisjonen og medlemsstatane mottok 7. juli 2009 den vitskaplege fråsegna frå Styresmakta, der han konkluderte med at det på grunnlag av dei framlagde opplysningane ikkje kunne påvisast nokon årsakssamanheng mellom inntak av BimunoBT (BGOS) Prebiotic og den påståtte verknaden. Ettersom påstanden ikkje stettar krava i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør han difor ikkje godkjennast.
- 9) Etter ein søknad frå Clasado Ltd., send over 15. juli 2008 i medhald av artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, vart Styresmakta bede om å gje ei fråsegn om ein helsepåstand om verknadene av of Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic på støtte til immunforsvaret (spørsmål nr. EFSA-Q-2009-00230).⁴ Den påstanden som søkjaren hadde gjort framlegg om, hadde følgjande ordlyd: «Støttar det naturlege forsvaret ditt».
- 10) Kommisjonen og medlemsstatane mottok 7. juli 2009 den vitskaplege fråsegna frå Styresmakta, der han konkluderte med at det på grunnlag av dei framlagde opplysningane ikkje kunne påvisast nokon årsakssamanheng mellom inntak av Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic og den påståtte verknaden. Ettersom påstanden ikkje stettar krava i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør han difor ikkje godkjennast.
- 11) Etter ein søknad frå Sunstar Suisse S.A., send over 4. februar 2009 i medhald av artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, vart Styresmakta bede om å gje ei fråsegn om ein helsepåstand om verknadene av Gum PeriobalanceTM-tablettar og -tyggegummi på munnhelsa (spørsmål nr. EFSA-Q-2009-00373).⁵ Den påstanden som søkjaren hadde gjort framlegg om, hadde følgjande ordlyd: «Gum PeriobalanceTM medverkar saman med riktig munnhygiene til å rette opp att balansen i mikrofloraen i munnen og betre munnhelsa».
- 12) Kommisjonen og medlemsstatane mottok 20. juli 2009 den vitskaplege fråsegna frå Styresmakta, der han konkluderte med at det på grunnlag av dei framlagde opplysningane ikkje kunne påvisast nokon årsakssamanheng mellom inntak av Gum PeriobalanceTM-tablettar og -tyggegummi og den påståtte verknaden. Ettersom påstanden ikkje stettar krava i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør han difor ikkje godkjennast.
- 13) Ved fastsetjinga av tiltaka i denne forordninga er det teke omsyn til dei kommentarane som Kommisjonen har motteke frå søkjarane og andre personar i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006.
- 14) Dei helsepåstandane som er nemnde i artikkel 13 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, er omfatta av overgangstiltaka som er fastsette i artikkel 28 nr. 5 i den same forordninga, berre dersom dei stettar krava i den artikkelen, mellom anna at dei må stette forordninga. Når det gjeld dei fire påstandane som er omfatta av denne forordninga, konkluderte Styresmakta med at det ikkje var påvist nokon årsakssamanheng mellom inntak av næringsmidla og dei påståtte verknadene, og dermed er påstandane ikkje i samsvar med forordning (EF) nr. 1924/2006 og vert ikkje omfatta av den overgangsperioden som er fastsett i artikkel 28 nr. 5 i den same forordninga. Det bør fastsetjast ein overgangsperiode på seks månader for å gjere det mogleg for driftsansvarlege for næringsmiddel føretak å tilpasse seg krava i denne forordninga.
- 15) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa og verken Europaparlamentet eller Rådet har sett seg imot dei –

1 TEU L 404 av 30.12.2006, s. 9.

2 *The EFSA Journal* (2009) 1100, s. 1–9.

3 *The EFSA Journal* (2009) 1107, s. 1–10.

4 *The EFSA Journal* (2009) 1106, s. 1–8.

5 *The EFSA Journal* (2009) 1178, s. 1–8.

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Dei helsepåstandane som er nemnde i vedlegget til denne forordninga, skal ikkje førast opp i den fellesskapslista over påstandar som er tillatne som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Dei kan likevel framleis nyttast i seks månader etter at denne forordninga har teke til å gjelde.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde 20. dagen etter at ho er kunngjort i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfærdet i Brussel, 5. mai 2010.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

VEDLEGG
Avviste helsepåstandar

<i>Søknad – relevante føresegner i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Referansennummeret til EFSA-fråsegna</i>
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som byggjer på nyutvikla vitskaplege prov og/eller inneheld ei oppmoding om sikring av data som er underlagde eigendomsrett	Natural Push-Up®-tablettar og Natural Push-Up®-kapslar	NPU-tablettar etterliknar brystvekstprosessen hjå kvinner gjennom 8-PN (8-prenylnaringenin)	Q-2008–784
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som byggjer på nyutvikla vitskaplege prov og/eller inneheld ei oppmoding om sikring av data som er underlagde eigendomsrett	Bimuno ^{BT} (BGOS) Prebiotic	Medverkar til ein sunn mage- og tarmfunksjon (GI)	Q-2009–00231
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som byggjer på nyutvikla vitskaplege prov og/eller inneheld ei oppmoding om sikring av data som er underlagde eigendomsrett	Bimuno ^{BT} (BGOS) Prebiotic	Støttar det naturlege forsvaret ditt	Q-2009–00231
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som byggjer på nyutvikla vitskaplege prov og/eller inneheld ei oppmoding om sikring av data som er underlagde eigendomsrett	Gum Periobalance TM - tablettar og -tyggegummi	Gum Periobalance TM medverkar saman med riktig munnhygiene til å rette opp att balansen i mikrofloraen i munnen og betre munnhelsa	Q-2009–00373

Forordning (EU) nr. 383/2010

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 383/2010 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakter i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzj.

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 383/2010
av 5. mai 2010

om avslag på godkjenning av ein helsepåstand om næringsmiddel som ikkje viser til redusert sjukdomsrisiko og til utviklinga og helsa til barn

EUROPAKOMMISJONEN HAR,

med tilvising til traktaten om verkemåten til Den europeiske unionen,
med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser,¹ særleg artikkel 18 nr. 5 og ut frå desse synsmåtene:

- 1) I medhald av forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstandar om næringsmiddel forbodne med mindre dei er godkjende av Kommisjonen i samsvar med den nemnde forordninga og førde opp i ei liste over påstandar som er tillatne.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det òg fastsett at driftsansvarlege for næringsmiddelføretak kan sende søknader om godkjenning av helsepåstandar til den rette nasjonale styresmakta i ein medlemsstat. Den rette nasjonale styresmakta skal sende gyldige søknader vidare til Den europeiske styresmakta for næringsmiddeltryggleik (EFSA), heretter kalla «Styresmakta».
- 3) Etter at søknaden er motteken, skal Styresmakta straks melde frå til dei andre medlemsstatane og Kommisjonen og gje ei fråsegn om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta omsyn til fråsegna frå Styresmakta når han tek avgjerd om godkjenning av helsepåstandar.
- 5) Etter ein søknad frå ELVIR S.A.S., send over 5. juni 2008 i medhald av artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1924/2006, vart Styresmakta bede om å gje ei fråsegn om ein helsepåstand om verknadene av eit fiber- og

proteinrikt mjølkeprodukt (spørsmål nr. EFSA-Q-2008– 396).² Den påstanden som søkjaren hadde gjort framlegg om, hadde følgjande ordlyd: «Dette produktet reduserer sultkjensla».

- 6) Kommisjonen og medlemsstatane mottok 19. desember 2008 den vitskaplege fråsegna frå Styresmakta. Ut frå fråsegna og seinare presisering frå Styresmakta går det fram at det på grunnlag av dei framlagde opplysningane ikkje kunne påvisast nokon årsakssamanheng mellom inntak av det fiber- og proteinrike mjølkeproduktet og ein reduksjon av sultkjensla av næringsmessig eller fysiologisk verdi med omsyn til verknaden på energiinntaket gjennom kosten. I lys av dette fastslo Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa på møtet sitt 27. april 2009 at helsepåstanden burde undersøkjast ytterlegare og Kommisjonen sende 24. juni 2009 inn ein førespurnad til Styresmakta om ytterlegare opplysningar om fleire sider ved den innsende søknaden.
- 7) Medlemsstatane og Kommisjonen mottok 22. juli 2009 svaret frå Styresmakta der det vart presisert at den verknaden som er observert, ikkje berre kunne tilskrivast dei næringsmidla som er granska, på grunn av mangelen på opplysningar om dei kostspesifikke vilkåra i granskingane. Helsepåstanden kan difor ikkje reknast å støtte krava i forordning (EF) nr. 1924/2006 og bør ikkje godkjennast.
- 8) Ved fastsetjinga av tiltaka i denne forordninga er det teke omsyn til dei kommentarane som Kommisjonen har motteke frå søkjarane og andre personar i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006.
- 9) Dei helsepåstandane som er nemnde i artikkel 13 nr. 1 bokstav c) i forordning (EF) nr. 1924/2006, er omfatta av dei overgangstiltaka som er fastsette i artikkel 28 nr. 6 i den same forordninga, berre dersom dei stettar krava i den artikkelen, mellom anna at søknader om helsepåstandar som ikkje er vortne vurderte og godkjende i ein medlemsstat, må vere sende inn innan 19. januar 2008. Ettersom søknaden om godkjenning av den helsepåstanden som er omfatta av denne forordninga, ikkje vart send inn innan den dato, kan han ikkje verte omfatta av den overgangsperioden som er fastsett i artikkel 28 nr. 6 i den forordninga.
- 10) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa og verken Europaparlamentet eller Rådet har sett seg imot dei –

¹ TEU L 404 av 30.12.2006, s. 9.

² *The EFSA Journal* (2008) 894, s. 1–9.

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Den helsepåstanden som er nemnd i vedlegget til denne forordninga, skal ikkje førast opp i den fellesskapslista over påstandar som er tillatne, som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde 20. dagen etter at ho er kunngjort i *Tidend for Den europeiske unionen*. Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 5. mai 2010.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

VEDLEGG

Avvist helsepåstand

<i>Søknad – relevante føresegner i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Referansenummeret til EFSA-fråsegna</i>
Artikkel 13 nr. 5 – helsepåstand som byggjer på nyutvikla vitskaplege prov og/eller inneheld ei oppmoding om sikring av data som er underlagde eigendomsrett	Fiber- og proteinrikt mjølkeprodukt	Dette produktet reduserer sultkjensla	Q-2008–396

Forordning (EU) nr. 384/2010

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 384/2010 med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakter i samsvar med vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzzk.

KOMMISSJONSFORORDNING (EU) nr. 384/2010
av 5. mai 2010

om godkjenning og avslag på godkjenning av visse helsepåstandar om næringsmiddel som viser til redusert sjukdomsrisiko og til utviklinga og helsa til barn

EUROPAKOMMISJONEN HAR,

med tilvising til traktaten om verkemåten til Den europeiske unionen,

med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 av 20. desember 2006 om nye næringsmidler og nye næringsmiddelingsredienser,¹ særleg artikkel 17 nr. 3 og ut frå desse synsmåtane:

- 1) I medhald av forordning (EF) nr. 1924/2006 er helsepåstandar om næringsmiddel forbodne med mindre dei er godkjende av Kommisjonen i samsvar med den nemnde forordninga og førde opp i ei liste over påstandar som er tillatne.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 1924/2006 er det òg fastsett at driftsansvarlege for næringsmiddelføretak kan sende søknader om godkjenning av helsepåstandar til den rette nasjonale styresmakta i ein medlemsstat. Den rette nasjonale styresmakta skal sende gyldige søknader vidare til Den europeiske styresmakta for næringsmiddeltryggleik (EFSA), heretter kalla «Styresmakta».
- 3) Etter at søknaden er motteken, skal Styresmakta straks melde frå til dei andre medlemsstatane og Kommisjonen og gje ei fråsegn om den aktuelle helsepåstanden.
- 4) Kommisjonen skal ta omsyn til fråsegna frå Styresmakta når han tek avgjerd om godkjenning av helsepåstandar.
- 5) Alle dei fråsegnene som er nemnde i denne forordninga, er knytte til søknader som gjeld påstandar om redusert sjukdomsrisiko, som nemnd i artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006.
- 6) Etter ein søknad som Danone France sende inn i medhald av artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006, vart Styresmakta bede om å gje ei fråsegn om ein helsepåstand om verknadene av Danacol® på blodkolesterol (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-779).² Den påstanden som søkjaren hadde gjort framlegg om, hadde følgjande ordlyd: «Danacol® reduserer LDL-kolesterolet med 10 % på 3 veker og verknaden vert halden lag ved dagleg inntak. Høgt blodkolesterol er ein av dei største risikofaktorane i utviklinga av (koronar) hjartesyjukdom».
- 7) På grunnlag av dei opplysningane som vart lagde fram, konkluderte Styresmakta i den vitskaplege fråsegna si som Kommisjonen mottok 3. august 2009, at det er ein årsakssamanheng mellom dagleg inntak av 1,6 g fytosterolar og den påståtte verknaden. Ein helsepåstand som svarar til denne konklusjonen, kan difor reknast å støtte krava i forordning (EF) nr. 1924/2006 og bør førast opp på lista over påstandar som er tillatne.
- 8) På grunnlag av ei oppmoding frå Kommisjonen og ei liknande oppmoding frå Frankrike som følgje av konklusjonane til Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa og i samsvar med artikkel 19 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1924/2006, mottok Kommisjonen og medlemsstatane 3. august 2009 også den vitskaplege fråsegna frå Styresmakta om høvet til å opplyse om ein kvantitativ verknad i helsepåstandar om verknader av fytosterolar/fytostanolesterar og redusering av blodkolesterol (spørsmål nr. EFSA-Q-2009-00530 og Q-2009-00718).³ Styresmakta konkluderte med at med eit dagleg inntak på 1,5–2,4 g fytosterolar eller fytostanolar som er tilsette i næringsmiddel som til dømes gule, smørbare feittstoff, meieriprodukt, majones og salatdressingar, kan ein vente ein gjennomsnittleg reduksjon på mellom 7 og 10,5 % og ein slik reduksjon er biologisk signifikant. I tillegg opplyste Styresmakta at verknaden i form av reduksjon av LDL-kolesterolet i blodet vanlegvis vert oppnådd innan 2–3 veker og kan haldast ved lag ved kontinuerleg inntak av fytosterolar/fytostanolar.
- 9) Samstundes som det vert teke omsyn til den vitskaplege fråsegna frå Styresmakta og med sikte på å sikre at slike helsepåstandar som viser til omfanget av den påståtte verknaden, er godkjende på ein slik måte at forbrukaren ikkje vert villeidd, og at bruksvilkåra vert fastsette på ein heilskapleg måte, er det difor naudsynt å fastsetje andre bruksvilkår enn dei som søkjaren har lagd fram.
- 10) I artikkel 16 nr. 4 i forordning (EF) nr. 1924/2006 er det fastsett at ei fråsegn om godkjenning av ein helsepåstand bør innehalde visse opplysningar. Desse opplysningane bør difor førast opp i vedlegg I til denne forordninga for den godkjende påstanden og, der det høver, omfatte den reviderte ordlyden til påstanden, særskilde bruksvilkår for påstanden, og eventuelt vilkår eller restriksjonar for bruk av næringsmiddelet og/eller ei tilleggsfråsegn eller -åtvaring, i samsvar med føresegnene i forordning (EF) nr. 1924/2006 og i tråd med fråsegnene til Styresmakta.
- 11) Eit av måla med forordning (EF) nr. 1924/2006 er å sikre at helsepåstandar er sannferdige, tydelege og pålitelege og nyttige for forbrukaren, og at det vert teke omsyn til ordlyd og presentasjon i denne samanhengen. Når ordlyden til ein påstand gjev den same meininga for forbrukarane som ein godkjend helsepåstand fordi han syner det same sambandet mellom ei næringsmiddelgruppe og eit næringsmiddel eller ein av ingrediensane i næringsmiddelet, og helse, bør påstanden vere omfatta av dei same bruksvilkåra, som nemnt i vedlegg I.
- 12) Etter ein søknad som Cambridge Theranostics Ltd. sende inn i medhald av artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006, vart Styresmakta bede om å gje ei fråsegn om ein helsepåstand om verknadene av lykopenmysekompleks på aterosklerotisk plakk (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-703).⁴ Den påstanden som søkjaren hadde gjort framlegg om, hadde følgjande ordlyd: «Lykopen-mysekompleks hindrar oksidativ skade på

- lipoprotein i plasma, noko som dermed reduserer oppbygginga av plakk i arteriane og reduserer risikoen for hjertesjukdom, slagtilfelle og andre kliniske komplikasjonar som følgje av aterosklerose».
- 13) På grunnlag av dei opplysningane som vart lagde fram, konkluderte Styresmakta i den vitskaplege fråsegna si som Kommisjonen mottok 3. august 2009, at det ikkje er ein årsakssamanheng mellom inntak av lykopenmysekompleks og den påståtte verknaden. Ettersom påstanden ikkje stettar krava i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør han difor ikkje godkjennast.
- 14) Etter ein søknad som Cambridge Theranostics Ltd. sende inn i medhald av artikkel 14 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1924/2006, vart Styresmakta bede om å gje ei fråsegn om ein helsepåstand om verknadene av BimunoTM (BGOS) Prebiotic på reduksjon av dei skadelege bakteriane som kan føre til reisediaré (spørsmål nr. EFSA-Q-2008-232).⁵ Den påstanden som søkjaren hadde gjort framlegg om, hadde følgjande ordlyd: «Jamleg inntak av BimunoTM (BGOS) Prebiotic medverkar til vern mot dei skadelege bakteriane som kan føre til reisediaré».
- 15) På grunnlag av dei opplysningane som vart lagde fram, konkluderte Styresmakta i den vitskaplege fråsegna si som Kommisjonen mottok 7. juli 2009, at det ikkje er ein årsakssamanheng mellom inntak av BimunoTM (BGOS) Prebiotic og den påståtte verknaden. Ettersom påstanden ikkje stettar krava i forordning (EF) nr. 1924/2006, bør han difor ikkje godkjennast.
- 16) Ved fastsetjinga av tiltaka i denne forordninga er det teke omsyn til dei kommentarane som Kommisjonen har motteke frå søkjarane og andre personar i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i forordning (EF) nr. 1924/2006.
- 17) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa og verken Europaparlamentet eller Rådet har sett seg imot dei –
- 1 TEU L 404 av 30.12.2006, s. 9.
 2 *The EFSA Journal* (2009) 1177, s. 1–12.
 3 *The EFSA Journal* (2009) 1175, s. 1–9.
 4 *The EFSA Journal* (2009) 1179, s. 1–10.
 5 *The EFSA Journal* (2009) 1105, s. 1–9.

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Den helsepåstanden som er førd opp i vedlegg I til denne forordninga, kan nyttast på næringsmiddel på marknaden i Den europeiske unionen i samsvar med dei vilkåra som er fastsette i det nemnde vedlegget.

Helsepåstanden skal først opp i den fellesskapslista over påstandar som er tillatne som er nemnd i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 2

Dei helsepåstandane som er nemnde i vedlegg II til denne forordninga, skal ikkje først opp i den fellesskapslista over påstandar som er tillatne som er nemnd i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1924/2006.

Artikkel 3

Denne forordninga tek til å gjelde 20. dagen etter at ho er kunngjort i *Tidend for Den europeiske unionen*. Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 5. mai 2010.

For Kommisjonen
 President
 José Manuel BARROSO

VEDLEGG I

Helsepåstandar som er tillatne

<i>Søknad – relevante føresegner i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søklar – adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Bruksvilkår for påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller restriksjonar for bruk av næringsmiddelet og/eller ei tilleggsfråsegn eller -åtvaring</i>	<i>Referanse-nummeret til EFSA-fråsegna</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sjukdomsrisiko	Danone France, 150 Bd Victor Hugo, 93589 Saint-Ouen Cedex,	Fytosterolar/-fytostanol-esterar	Det er påvist at fytosterolar/fytostanolesterar senkar/-reduserer	Forbrukarane vert informerte om at den gunstige verknaden vert oppnådd ved eit		Q-2008-779

<i>Søknad – relevante føresegner i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Søkjar – adresse</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Bruksvilkår for påstanden</i>	<i>Vilkår og/eller restriksjonar for bruk av næringsmiddelet og/eller ei tilleggsfråsegn eller -åtvaring</i>	<i>Referansennummeret til EFSA-fråsegna</i>
	Frankrike		blodkolesterolet. Høgt blodkolesterol er ein risikofaktor i utviklinga av koronar hjartesykje.	dagleg inntak på 1,5–2,4 g fytosterolar/fytostanolar. Det kan visast til omfanget av verknaden berre for næringsmiddel innanfor følgjande grupper: gule smørbare fettstoff, meieriprodukt, majones og salatdressingar. Når det vert vist til omfanget av verknaden, skal forbrukaren opplysast om heile skalaen, dvs. «7 til 10 %», og at det tek «2 til 3 veker» før verknaden vert oppnådd.		

VEDLEGG II
Avviste helsepåstandar

<i>Søknad – relevante føresegner i forordning (EF) nr. 1924/2006</i>	<i>Næringsstoff, stoff, næringsmiddel eller næringsmiddelgruppe</i>	<i>Påstand</i>	<i>Referansennummeret til EFSA-fråsegna</i>
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sjukdomsrisiko	Lykopen-mysekompleks	Lykopen-mysekompleks hindrar oksidativ skade på lipoprotein i plasma, noko som dermed reduserer oppbygginga av plakk i arteriane og reduserer risikoen for hjartesykje, slagtilfelle og andre kliniske komplikasjonar som følgje av aterosklerose.	Q-2008–703
Artikkel 14 nr. 1 bokstav a) – helsepåstand om redusert sjukdomsrisiko	Bimuno ^{BT} (BGOS) Prebiotic	Jamleg inntak av Bimuno TM (BGOS) Prebiotic medverkar til vern mot dei skadelege bakteriane som kan føre til reisediaré.	Q-2009–00232

Overskriften i forskriftens avsnitt «Forordninger i pdf» endres til «Forordninger og vedtak i pdf». Følgende forordninger legges til og den innledende teksten oppdateres i samsvar med dette:

Forordning (EF) nr. 353/2008

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EF) nr. 983/2009

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EF) nr. 984/2009

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EF) nr. 1024/2009

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EF) nr. 1025/2009

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EF) nr. 1167/2009

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EF) nr. 1168/2009

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EU) nr. 375/2010

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EU) nr. 376/2010

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EU) nr. 382/2010

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EU) nr. 383/2010

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

Forordning (EU) nr. 384/2010

Trykk her for å lese oversettelse av forordningen (pdf-fil):

1. nov. Nr. 1063 2011

Forskrift om endring i forskrift om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE)

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 1. november 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19 tredje ledd og § 33 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 12 (forordning (EU) nr. 956/2010). Kunngjort 4. november 2011 kl. 13.40.

I

I forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende etter forordning (EF) nr. 220/2009:
forordning (EU) nr. 956/2010.

I § 2 første ledd tilføyes forordning (EU) nr. 956/2010 kronologisk til listen over forordningene.

II

Endringene trer i kraft straks.

Endringer i forordningsdelen

Følgende endring tilføyes før konsolidert forordning (EF) nr. 999/2001:

Forordninger

For å gjøre det lett å finne frem til ordlyden i de forordningene som blir gjennomført, gjengir vi dem i dette avsnittet. Teksten nedenfor er kun til informasjon, og er ikke en del av forskriften.

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 999/2001. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 1248/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001, forordning (EF) nr. 270/2002, forordning (EF) nr. 1494/2002, forordning (EF) nr. 260/2003, forordning (EF) nr. 650/2003, forordning (EF) nr. 1053/2003, forordning (EF) nr. 1128/2003, forordning (EF) nr. 1139/2003, forordning (EF) nr. 1234/2003, forordning (EF) nr. 1809/2003, forordning (EF) nr. 1915/2003, forordning (EF) nr. 2245/2003, forordning (EF) nr. 876/2004, forordning (EF) nr. 1471/2004, forordning (EF) nr. 1492/2004, forordning (EF) nr. 1993/2004, forordning (EF) nr. 36/2005, forordning (EF) nr. 214/2005, forordning (EF) nr. 260/2005, forordning (EF) nr. 932/2005, forordning (EF) nr. 1292/2005, forordning (EF) nr. 1974/2005, forordning (EF) nr. 253/2006, forordning (EF) nr. 339/2006, forordning (EF) nr. 657/2006, forordning (EF) nr. 688/2006, forordning (EF) nr. 1923/2006, forordning (EF) nr. 722/2007, forordning (EF) nr. 727/2007, forordning (EF) nr. 1275/2007, forordning (EF) nr. 357/2008, forordning (EF) nr. 571/2008, forordning (EF) nr. 746/2008, forordning (EF) nr. 956/2008, forordning (EF) nr. 103/2009, forordning (EF) nr. 162/2009, forordning (EF) nr. 163/2009, forordning (EF) nr. 220/2009 og forordning (EU) nr. 956/2010. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg I og protokoll 1 til avtalen er innarbeidet nedenfor.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M45** Kommisjonsforordning (EU) nr. 956/2010 av 22. oktober 2010

I kapittel C i vedlegg X til forordning (EF) nr. 999/2001 skal nr. 4 lyde:

► **M45**

4. Hurtigprøver

Med sikte på å gjennomføre hurtigprøvene i samsvar med artikkel 5 nr. 3 og artikkel 6 nr. 1 skal bare følgende metoder brukes som hurtigprøver for overvåking av BSE hos storfe:

- immunoblot-prøve basert på en Western blot-metode for påvisning av det proteinase K-resistente fragmentet PrP^{Res} (Prionics-Check Western-prøve),
- ELISA-prøve med kjemiluminescens, som omfatter en ekstraksjonsmetode og en ELISA-teknikk ved hjelp av en forsterket kjemiluminescerende reagens (Enfer-prøve og Enfer TSE Kit versjon 2.0, automatisert prøvetillaging),
- mikroplatebasert immunologisk analyse for påvisning av PrP^{Sc} (Enfer TSE versjon 3),
- immunologisk analyse (Sandwich-metoden) for påvisning av PrP^{Res} (kort analyseprotokoll) gjennomført etter denaturering og konsentrering (Bio-Rad TeSeE SAP-hurtigprøve),
- mikroplatebasert immunologisk analyse (ELISA) som påviser proteinase K-resistent PrP^{Res} med monoklonale antistoffer (Prionics-Check LIA-prøve),
- immunologisk analyse med bruk av en kjemisk polymer for selektiv PrP^{Sc}-binding og et monoklonalt påvisningsantistoff rettet mot bevarte deler av PrP-molekylet (IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA og IDEXX HerdChek BSE Antigen-Scrapie Test Kit, EIA),
- immunologisk analyse basert på lateral strømning med bruk av to ulike monoklonale antistoffer for påvisning av proteinase K-resistente PrP-fraksjoner (Prionics Check PrioSTRIP),
- tosidig immunologisk analyse ved bruk av to ulike monoklonale antistoffer rettet mot to epitoper som finnes i fullt utfoldet PrP^{Sc} hos storfe (Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit),
- ELISA-prøve (Sandwich-metoden) for påvisning av proteinase K-resistent PrP^{Sc} (Roche Applied Science PrionScreen).

Med sikte på å gjennomføre hurtigprøvene i samsvar med artikkel 5 nr. 3 og artikkel 6 nr. 1 skal bare følgende metoder brukes som hurtigprøver for overvåking av TSE hos sauer og geiter:

- immunologisk analyse (Sandwich-metoden) for påvisning av PrP^{Res} (short assay protocol) gjennomført etter denaturering og konsentrering (Bio-Rad TeSeE SAP-hurtigprøve),
- immunologisk analyse (Sandwich-metoden) for påvisning av PrP^{Res} ved hjelp av TeSeE SAP Sheep/Goat Detection kit, gjennomført etter denaturering og konsentrering ved hjelp av TeSeE Sheep/Goat Purification kit (Bio-Rad TeSeE Sheep/Goat-hurtigprøve),

- immunologisk analyse med bruk av en kjemisk polymer for selektiv PrP^{Sc} -binding og et monoklonalt påvisningsantistoff rettet mot bevarte deler av PrP-molekylet (IDEXX HerdChek BSE Antigen-Scrapie Test Kit, EIA).

I alle hurtigprøver skal den vevsprøven som prøven skal utføres på, være i samsvar med produsentens bruksanvisning.

Produsentene av hurtigprøvene skal ha et kvalitetssikringssystem som er godkjent av Den europeiske unions referanselaboratorium, og som sikrer at prøvens kvalitet ikke endres. Produsentene må framlegge prøveprotokollene for Den europeiske unions referanselaboratorium.

Det kan foretas endringer av hurtigprøvene og prøveprotokollene bare dersom Den europeiske unions referanselaboratorium er underrettet på forhånd, og forutsatt at Den europeiske unions referanselaboratorium anser at endringen ikke påvirker hurtigprøvens følsomhet, nøyaktighet eller pålitelighet. Konklusjonen skal meddeles Kommisjonen og de nasjonale referanselaboratoriene.

◀ M45

Følgende tilføyes i listen over forordninger i pdf:

Forordning (EU) nr. 956/2010

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 956/2010.

Trykk her for å lese forordning (EU) nr. 956/2010:

1. nov. Nr. 1064 2011

Forskrift om endring i forskrift om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv.

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 1. november 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 11, § 19 og § 33 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.2 nr. 76 (forordning (EU) nr. 1053/2010). Kunngjort 4. november 2011 kl. 13.40.

I

I forskrift 9. juli 2010 nr. 1131 om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv. gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet skal henvisningen til EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.2 nr. 76 lyde: del 1.2 nr. 76 (forordning (EF) nr. 494/98 endret ved forordning (EU) nr. 1053/2010).

§ 2 første ledd første strekpunkt skal lyde:

- nr. 76 (forordning (EF) nr. 494/98 som endret ved forordning (EU) nr. 1053/2010,

II

Endringene trer i kraft straks.

Endringer som gjøres under avsnittet «Forordninger»

Avsnittet «Forordning (EF) nr. 494/98» skal lyde:

Konsolidert forordning (EF) nr. 494/98

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.2 nr. 76 (forordning (EF) nr. 494/98 som endret ved forordning (EU) nr. 1053/2010) slik Mattilsynet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Forordning (EF) nr. 494/98 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 1053/2010 og sist endret 1. november 2011.

► **B** Forordning (EF) nr. 494/98

som endret ved

► **M1** Forordning (EU) nr. 1053/2010

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 494/98
av 27. februar 1998

om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av rådsforordning (EF) nr. 820/97 med hensyn til anvendelsen av administrative minimumssanksjoner i forbindelse med systemet for identifikasjon og registrering av storfe

[KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR¹ –
under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EF) nr. 820/97 av 21. april 1997 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter, særlig artikkel 10 bokstav e), og

ut fra følgende betraktninger:

Ifølge artikkel 21 i forordning (EF) nr. 820/97 skal eventuelle sanksjoner som pålegges av medlemsstatene, stå i forhold til hvor alvorlig overtredelsen er. Sanksjonene kan når det er berettiget, omfatte en restriksjon med hensyn til forflytning av dyr til eller fra driftsenheten til den berørte dyreholder.

Sanksjonene fastsatt i denne forordning, skal anvendes når manglende overholdelse av vilkårene for identifikasjon og registrering av storfe fører til en formodning om overtredelse av Fellesskapets veterinærregelverk, særlig overtredelser som kan sette menneskers og dyrs helse i fare. Sanksjoner er også nødvendige for å sikre at systemet finansieres og fungerer hensiktsmessig.

Denne forordning skal i henhold til artikkel 21 nr. 2 i forordning (EF) nr. 820/97 fastsette administrative minimumssanksjoner og gi medlemsstatene mulighet til å fastsette andre nasjonale administrative eller strafferettslige sanksjoner i forhold til hvor alvorlig overtredelsen er.

Det er nødvendig å fastsette sanksjoner for visse situasjoner der bestemmelsene i forordning (EF) nr. 820/97 ikke er overholdt. Slike situasjoner omfatter manglende overholdelse av alle eller enkelte av kravene med hensyn til identifikasjon og registrering, betaling av kostnader og rapportering. Dersom antallet dyr på en bestemt driftsenhet som kravene til identifikasjon og registrering fastsatt i forordning (EF) nr. 820/97 ikke er fullt ut oppfylt for, overstiger 20 %, må tiltakene anvendes for alle dyrene på driftsenheten.

Dersom det ikke er mulig å bevise identifikasjonen av et dyr innen to virkedager, skal det straks destrueres under veterinærmyndighetens tilsyn og uten at det ytes erstatning fra vedkommende myndighet.

Med hensyn til tidsplanen som er fastsatt for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 820/97, bør denne forordning tre i kraft så snart som mulig.

Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for Det europeiske utviklings- og garantifond for landbruket –

- 1 Ordlyden i fortalet til de rettsaktene som EØS-avtalens vedlegg omhandler, er ikke tilpasset til EØS, jf. EØS-avtalens protokoll 1 nr. 1. Fortalen er bare relevant i den grad den kan bidra til en korrekt tolkning av bestemmelsene i rettsaktene innenfor rammen av EØS-avtalen.

VEDTATT DENNE FORORDNING:]

Artikkel 1

1. Dersom ett eller flere dyr på en driftsenhet ikke oppfyller noen av bestemmelsene fastsatt i artikkel 3 i forordning (EF) nr. 820/97, skal forflytningen av alle dyr til og fra denne driftsenheten begrenses.

► M1

2. Dersom en dyreholder ikke kan bevise identifikasjonen og sporbarheten av et dyr, skal vedkommende myndighet, der det er hensiktsmessig, på grunnlag av en vurdering av risikoen for dyrehelse og næringsmiddeltrygghet beordre destruksjon av dyret uten at det ytes erstatning.

◄ M1

Artikkel 2

1. Når det gjelder dyr som kravene til identifikasjon og registrering fastsatt i artikkel 3 i forordning (EF) nr. 820/97 ikke er fullt ut oppfylt for, skal forflytningen av bare disse dyrene straks begrenses inntil disse kravene er oppfylt fullt ut.

2. Dersom antallet dyr på en driftsenhet som kravene til identifikasjon og registrering fastsatt i artikkel 3 i forordning (EF) nr. 820/97 ikke er fullt ut oppfylt for, overstiger 20 %, skal forflytningen av alle dyr på driftsenheten begrenses straks.

For driftsenheter med høyst ti dyr skal imidlertid dette tiltaket bare anvendes dersom mer enn to dyr ikke er fullt ut identifisert i samsvar med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 820/97.

Artikkel 3

Dersom en dyreholder ikke betaler kostnadene nevnt i artikkel 9 i forordning (EF) nr. 820/97, kan EØS-statene holde tilbake eller nekte å utstede pass til denne dyreholderen. Dersom en dyreholder vedvarende unnlater å betale disse kostnadene, kan EØS-staten også begrense forflytningen av dyr til og fra denne dyreholderens driftsenhet i samsvar med bestemmelsene i artikkel 21 i nevnte forordning.

Artikkel 4

1. Dersom en dyreholder unnlater å underrette vedkommende myndighet om forflytning til og fra sin driftsenhet i samsvar med artikkel 7 nr. 1 annet strekpunkt i forordning (EF) nr. 820/97, skal vedkommende myndighet begrense forflytningen av dyr til og fra denne driftsenheten.

2. Dersom en dyreholder unnlater å underrette vedkommende myndighet om et dyrs fødsel eller død i samsvar med artikkel 7 nr. 1 annet strekpunkt i forordning (EF) nr. 820/97, skal vedkommende myndighet begrense forflytningen av dyr til og fra denne driftsenheten.

Artikkel 5

[Denne forordning trer i kraft den dag den kunngjøres i De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Den får anvendelse fra 1. mars 1998.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 27. februar 1998.]¹

For Kommisjonen
Franz FISCHLER
Medlem av Kommisjonen

¹ Ikrafttredelse i EØS følger av EØS-komiteens beslutning nr. 76/1999 og er 26.6.1999. Rettsvirkningene i EFTA-landenes interne rett følger av EØS-avtalens artikkel 7.

Forordning (EF) nr. 494/98 og forordning (EU) nr. 1053/2010

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 494/98 og forordning (EU) nr. 1053/2010:

For å lese forordning (EF) nr. 494/98 se her:

For å lese forordning (EU) nr. 1053/2010 se her:

1. nov. Nr. 1065 2011**Forskrift om endring i forskrift om beskyttelsestiltak for bestemte frø og bønner importert fra Egypt**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 1. november 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 16 og § 17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (vedtak 2011/718/EU). Kunngjort 4. november 2011 kl. 13.40.

I

I forskrift 7. juli 2011 nr. 761 om beskyttelsestiltak for bestemte frø og bønner importert fra Egypt gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Forskriften omfatter frø og bønner, inkludert spirer av disse, med opprinnelse i Egypt, som nevnt i vedlegg I.

Nytt vedlegg I skal lyde:

Importforbudet på frø og bønner fra Egypt omfatter følgende produkter:

<i>KN-kode:</i>	<i>Varenummer:</i>	<i>Varebeskrivelse:</i>	<i>Type:</i>
ex 0704 90 90	ex 07.04.9099	Ruccolaspirer	Friske eller kjølte
ex 0706 90 90	ex 07.06.9099	Rødbetespiser og reddikspirer	Friske eller kjølte
ex 0708	ex 07.08	Spirer av belgfrukter	Friske eller kjølte
ex 0709 90 90	ex 07.09.9099	Soyabønnespirer	Friske eller kjølte
0713	07.13	Belgfrukter, avskallede, også skrelte eller splittede	Tørkede
0910 99 10	09.10.9990	Bukkehornskløverfrø	Krydderier
1201 00	12.01	Soyabønner	Hele og knuste
1207 50	12.07.5010; 12.07.5090	Sennepsfrø	Hele og knuste
1207 99 97	12.07.9910; 12.07.9990	Andre oljeholdige frø og oljeholdige frukter, også knuste	Hele og knuste
1209 10 00	12.09.1000	Sukkerbetefrø	Såvarer
1209 21 00	12.09.2100	Lusernefrø (alfalfafrø)	Såvarer
1209 91	12.09.9110; 12.09.9191; 12.09.9199	Grønnsaksfrø	Såvarer
ex 1214 90 90	ex 12.14.9099	Lusernespirer (alfalfaspirer)	Friske og kjølte

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

1. nov. Nr. 1066 2011**Forskrift om endring i forskrift om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv.**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 1. november 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.2 nr. 140 (forordning (EU) nr. 1034/2010). Kunngjort 4. november 2011 kl. 13.40.

I

I forskrift 9. juli 2010 nr. 1131 om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv. gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet skal henvisningen til EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.2 nr. 140 lyde:

del 1.2 nr. 140 (forordning (EF) nr. 1082/2003 endret ved forordning (EF) nr. 499/2004 og forordning (EU) nr. 1034/2010).

§ 2 første ledd tredje strekpunkt skal lyde:

- nr. 140 (forordning (EF) nr. 1082/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 499/2004 og forordning (EU) nr. 1034/2010),

II

Endringene trer i kraft straks.

Endringer i forordningsdelen

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 1082/2003 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.2 nr. 140 (forordning (EF) nr. 1082/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 499/2004 og forordning (EU) nr. 1034/2010) slik Mattilsynet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Forordning (EF) nr. 1082/2003 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 1034/2010 og sist endret 1. november 2011.

Konsolideringsoversikten skal lyde:

- ▶ **B** Forordning (EF) nr. 1082/2003 som endret ved:
- ▶ **M1** Forordning (EF) nr. 499/2004
- ▶ **M2** Forordning (EU) nr. 1034/2010

Artikkel 2 nr. 1 og 2 skal lyde:

▶ M2

1. Vedkommende myndighet skal hvert år foreta kontroller som omfatter minst 3 % av driftsenhetene.
2. Dersom kontrollene fastsatt i nr. 1 viser en betydelig grad av manglende overholdelse av forordning (EF) nr. 1760/2000, skal minimumsnivået av kontroller økes i den etterfølgende årlige kontrollperioden.

◀ M2

Artikkel 3 skal lyde:

▶ M2*Artikkel 3*

Vedkommende myndighet skal kontrollere identifikasjonen til alle dyr på driftsenheten.

Dersom antallet dyr på driftsenheten overstiger 20, kan imidlertid vedkommende myndighet beslutte å kontrollere identifikasjonsmerkingen på et representativt utvalg av disse dyrene i samsvar med internasjonalt anerkjente standarder, forutsatt at antallet dyr som kontrolleres er tilstrekkelig for at en med 95 % sikkerhet skal kunne påvise 5 % av de tilfellene der dyreholdere ikke overholder bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1760/2000.

◀ M2

Artikkel 5 nr. 1 bokstav b skal lyde:

▶ M2

- b) antall driftsenheter som er kontrollert,

◀ M2

Vedlegg I skal lyde:

► M2

VEDLEGG I

Rapport om resultatene av kontroller foretatt i samsvar med avdeling I i forordning (EF) nr. 1760/2000

1. Generell informasjon om driftsenheter og dyr		
Samlet antall driftsenheter i EØS-staten i begynnelsen av rapporteringsperioden ¹		
Samlet antall driftsenheter kontrollert i løpet av rapporteringsperioden		
Samlet antall dyr registrert i EØS-staten i begynnelsen av rapporteringsperioden ¹		
Samlet antall dyr kontrollert på driftsenhetene i løpet av rapporteringsperioden		
2. Manglende overholdelse av forordning (EF) nr. 1760/2000		
Driftsenheter med manglende overholdelse		
3. Pålagte sanksjoner i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 494/98*		
	Berørte dyr	Berørte driftsenheter
1. Restriksjon med hensyn til forflytning av enkeltdyr		
2. Restriksjon med hensyn til forflytning av alle dyr på driftsenheten		
Destruering av dyr		
	I alt	

¹ Eller annen nasjonal referansedato for dyrestatistikk.

* EFT L 60 av 28.2.1998, s. 78.

◄ M2

I avsnittet «Forordning (EF) nr. 1082/2003 og forordning (EF) nr. 499/2004» gjøres følgende endringer:

Tittelen skal lyde:

Forordning (EF) nr. 1082/2003, forordning (EF) nr. 499/2004 og forordning (EU) nr. 1034/2010

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 1082/2003, forordning (EF) nr. 499/2004 og forordning (EU) nr. 1034/2010:

I listen over forordninger i pdf tilføyes følgende:

For å lese forordning (EU) nr. 1034/2010 se her:

1. nov. Nr. 1067 2011

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhetsforvaltning av veginfrastrukturen (vegsikkerhetsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 1. november 2011 med hjemmel i veglov 21. juni 1963 nr. 23 § 13, § 16 og § 62 første ledd, jf. delegeringsvedtak 28. oktober 2011 nr. 1052. Kunngjort 4. november 2011 kl. 13.40.

I

I forskrift 28. oktober 2011 nr. 1053 om sikkerhetsforvaltning av veginfrastrukturen (vegsikkerhetsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 4 sjettede ledd skal lyde:

På bakgrunn av revisjonsrapporten nevnt i femte ledd, skal det gis egnede anbefalinger fra et sikkerhetssynspunkt.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. nov. Nr. 1068 2011

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 1. november 2011 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. I nr. 45zl (direktiv 2005/55/EF endret ved forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2008/74/EF), nr. 45zn (direktiv 2009/1/EF), nr. 45zv (direktiv 2009/67/EF) og nr. 45zw (direktiv 2009/78/EF). Kunngjort 4. november 2011 kl. 13.40.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøysforskriften) gjøres følgende endringer:

Overskrift § 14–5 skal lyde:

Karosseri og lasteplan på to- og trehjulede motorvogner (direktiv 93/31/EØF, direktiv 2000/72/EF, direktiv 2009/78/EF, direktiv 97/24/EF kapittel 3 og direktiv 2006/27/EF)

§ 14–5 ny nr. 1 skal lyde:

1. Kravnivå: Direktiv 2009/78/EF (om parkeringsstøtter for motorvogner med to hjul) og direktiv 97/24/EF kapittel 3 (utstikkende deler på to- og trehjulede motorvogner), endret ved direktiv 2006/27/EF.

Eksisterende § 14–5 nr. 1–5 blir nye nr. 2–6.

§ 14–5 nr. 3 første strekpunkt skal lyde:

Virkeområde:

- Direktiv 93/31/EØF og direktiv 2000/72/EF, eller direktiv 2009/78/EF: Alle motorvogner med to hjul som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF.

§ 14–5 nr. 6 skal lyde:

Ikrafttreden:

<i>Direktiv (grunn direktiv)</i>	<i>Som senest endret ved</i>	<i>Kategori</i>	<i>For typegodkj. av ny type kjøretøy</i>	<i>For nye registreringer</i>
Direktiv 2009/78/EF		Alle (to hjul)	1. januar 2010	
Direktiv 97/24/EF, kapittel 3	Ikke endret	Alle	1. oktober 1999	17. juni 2003
Direktiv 97/24/EF, kapittel 3	2006/27/EF	Alle	1. juli 2007	–
Direktiv 93/31/EØF	Ikke endret	Alle (to hjul)	1. oktober 1999	17. juni 2003
Direktiv 93/31/EØF	2000/72/EF	Alle (to hjul)	1. august 2002	–

§ 14–6 nr. 5 skal lyde:

5. Parkeringsstøtte som oppfyller kravene i direktiv 93/31/EØF, ev. som endret ved direktiv 2000/72/EF, eller direktiv 2009/78/EF, anses å oppfylle kravene i denne paragraf.

Ny § 25–11 skal lyde:

Avgasser – krav til bil med referansemasse over 2610 kg ved første gangs registrering (direktiv 2005/55/EF, som endret ved direktiv 2005/78/EF, direktiv 2006/51/EF og direktiv 2008/74/EF) (Euro 5 tunge, euro 4 tunge)

1. Kravnivå:

Direktiv 2005/55/EF, som endret ved direktiv 2005/78/EF, direktiv 2006/51/EF og direktiv 2008/74/EF.

2. Virkeområde m.m.:

Som beskrevet i direktiv 2005/55/EF som endret ved direktiv 2008/74/EF.

3. Alternativ standard: ECE-reg.nr. 49–04.

4. Godkjenning:

For biler som omfattes av direktiv 2005/55/EF, som senest endret ved direktiv 2008/74/EF, skal det ved typegodkjenning av ny type motor og ny type bil – og for nye, ikke typegodkjente biler ved første gangs registrering – fremlegges dokumentasjon/bevitnelse/garanti fra bilfabrikant eller kompetent, uavhengig laboratorium for at direktivet er tilfredsstillt.

5. Anvendelsestidspunkt:

Direktiv 2005/55/EF som sist endret ved direktiv 2008/74/EF, kommer til anvendelse fra 3. januar 2009 for nye typegodkjenninger og nye registreringer, samt salg av fabrikknye motorer unntatt for reservedelsmotorer beregnet for eldre kjøretøy.

Eksisterende § 25–11 blir ny § 25–11A.

§ 25–19 skal lyde:

Røykutslipp – krav til bil med dieselmotor ved første gangs registrering (direktiv 2005/55/EF som endret ved direktiv 2008/74/EF, alternativt forordning (EF) nr. 715/2007 som endret ved forordning (EF) nr. 692/2008)

1. Ikrafttredelse

Bestemmelsene i denne bestemmelsen trer i kraft 3. januar 2009 for typegodkjenning av ny type bil og for nye registreringer. Inntil 1. januar 2013 kan nye kjøretøy alternativt godkjennes og registreres i henhold til § 25–19A. Fra 2. januar 2013 skal nye kjøretøy godkjennes og registreres i henhold til § 25–19.

2. For bil med dieselmotor skal det ved typegodkjenning – og for nye, ikke typegodkjente biler ved første gangs registrering – fremlegges dokumentasjon/bevitnelse/garanti fra fabrikanten eller kompetent, uavhengig laboratorium for at kravene i direktiv 2005/55/EF som endret ved direktiv 2008/74/EF, alternativt forordning (EF) nr. 715/2007 som endret ved forordning (EF) nr. 692/2008 er tilfredsstillt.
3. Alternativ standard: ECE-regulativ nr. 24.02.

Ny § 25–19A skal lyde:

Røykutslipp – krav til bil med dieselmotor ved første gangs registrering (direktiv 72/306/EØF, som senest endret ved direktiv 2005/21/EF)

1. Ikrafttredelse og varighet
Bestemmelsene i denne paragraf trer i kraft 1. oktober 1998 for typegodkjenning av ny type bil og 1. oktober 1999 for nye registreringer. Bestemmelsene gjelder frem til 1. januar 2013.
2. For bil med dieselmotor skal det ved typegodkjenning – og for nye, ikke typegodkjente biler ved første gangs registrering – fremlegges dokumentasjon/bevitnelse/garanti fra fabrikanten eller kompetent, uavhengig laboratorium for at kravene i direktiv 72/306/EØF, eventuelt som endret ved direktiv 89/491/EØF, direktiv 97/20/EF eller direktiv 2005/21/EF er tilfredsstillt.
3. Alternativ standard: ECE-regulativ nr. 24.02.

§ 28–2 nr. 1, tabell skal lyde:

<i>Direktiv (grunndirektiv)</i>	<i>Som senest endret ved</i>	<i>Ikrafttredelse ved typegodkjenning av ny type kjøretøy</i>	<i>Ikrafttredelse nye registreringer</i>
Direktiv (grunndirektiv)	Som senest endret ved	Ikrafttredelse ved typegodkjenning av ny type kjøretøy	Ikrafttredelse nye registreringer
Direktiv 93/92/EØF	Ikke endret	1. oktober 1999	17. juni 2003
Direktiv 93/92/EØF	Direktiv 2000/73/EF	1. juli 2002	–
Direktiv 97/24/EF kapittel 2	Ikke endret	1. oktober 1999	17. juni 2001
Direktiv 2009/67/EF		1. januar 2010	

§ 28–2 nr. 3, første setning skal lyde:

Kravnivå: Direktiv 93/92/EØF (om montering av lys og lyssignaler på to- og trehjulede motorvogner), fra 1. juli 2002 som endret ved direktiv 2000/73/EF, eller direktiv 2009/67/EF, og direktiv 97/24/EF kapittel 2 (lykter og lyssignalinnetninger til to- og trehjulede motorvogner).

§ 28–2 nr. 3 tabellens linje nr. 2 om lysmontering skal lyde:

<i>Lykt for:</i>	<i>Merking: (kode på lykt i tillegg til e-merking)</i>	<i>Direktiv: (gjeldende kravnivå)</i>
Lysmontering		Direktiv 93/92/EØF som endret ved direktiv 2000/73/EF, eller direktiv 2009/67/EF

Tekst under samme tabell skal lyde:

Tabellen viser typegodkjenningskravene for de forskjellige lykte- og reflekstyper. Når det gjelder antallet lykter og for hvilke kjøretøygrupper de skal eller kan anvendes, henvises det til lysmonteringsdirektivet (direktiv 93/92/EØF som endret ved direktiv 2000/73/EF, eller direktiv 2009/67/EF).

§ 50–1 skal lyde:

§ 50–1. *Krav til gjenbruk, gjenvinning og nyttiggjøring av kasserte kjøretøy (direktiv 2005/64/EF, eventuelt som endret ved direktiv 2009/1/EF)*

1. Kravnivå: Direktiv 2005/64/EF, eventuelt som endret ved direktiv 2009/1/EF.
2. Virkeområde: Kjøretøy i klasse M1 og N1, som definert i del A i bilag II til direktiv 70/156/EØF, og på nye eller gjenbrukte komponenter til slike kjøretøy. Unntatt:
 - Kjøretøy som er til spesiell bruk, definert i del A, pkt. 5 i bilag II til direktiv 70/156/EØF
 - kjøretøy i klasse N1 som er bygd i flere etapper hvis basiskjøretøy er i overensstemmelse med dette direktiv
 - kjøretøy som er produsert i små serier, omtalt i artikkel 8, stk. 2 litra a) i direktiv 70/156/EØF.
3. Alternativ standard: Ingen.
4. Godkjenning:

Ved typegodkjenning av ny type bil – og for nye, ikke typegodkjente biler ved første gangs registrering – fremlegges dokumentasjon/bevitnelse/garanti fra bilfabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium for at direktiv 2005/64/EF eventuelt som endret ved direktiv 2009/1/EF er tilfredsstillt.

5. Ikrafttreden:

<i>Direktiv</i>	<i>For godkj. av ny type kjøretøy</i>	<i>For nye registreringer</i>
2005/64/EF	15. desember 2008	15. juni 2010
2009/1/EF	1. januar 2012	–

I vedlegg 1 til kjøretøyforskriften, rader med nummerering 32 og 40 gjøres følgende endringer:

Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av to- og trehjulede motorvogner (særdirektiver), jf. direktiv 2002/24/EF

<i>Nr.</i>	<i>Emne</i>	<i>Direktivnummer</i>	<i>Seneste endringsdirektiv</i>	<i>Kapittel</i>
32	Montering av lykter og lyssignaler	2009/67/EF ⁴		
40	Støtteben	2009/78/EF ⁵		

4 Direktiv 2009/67/EF er en konsolidering av direktiv 93/92/EØF med endringer, og erstatter disse direktivene.

5 Direktiv 2009/78/EF er en konsolidering av direktiv 93/91/EØF med endringer, og erstatter disse direktivene.

II

Forskriften trer i kraft straks.

1. nov. Nr. 1069 2011**Forskrift om endring i forskrift om merking og omsetning av fôrvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 1. november 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 9 første ledd, § 10, § 12 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II nr. 48 (forordning (EU) nr. 568/2010 og forordning (EU) nr. 939/2010). Kunngjort 4. november 2011 kl. 13.40.

I

I forskrift 2. april 2011 nr. 360 om merking og omsetning av fôrvarer gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. II nr. 50 (forordning (EU) nr. 454/2010) og nr. 48 (forordning (EF) nr. 767/2009 endret ved forordning (EU) nr. 568/2010 og forordning (EU) nr. 939/2010).

§ 2 skal lyde:

EØS-avtalens vedlegg I, kapittel II nr. 48 (forordning (EF) nr. 767/2009 endret ved forordning (EU) nr. 568/2010 og forordning (EU) nr. 939/2010)

om merking og omsetning av fôrvarer gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel II, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Endringer som gjøres under avsnittet «Forordninger»

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 767/2009 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 767/2009. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) nr. 568/2010 og forordning (EU) nr. 939/2010. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

► **B** Forordning (EF) nr. 767/2009

Som endret ved

► **M1** Forordning (EU) nr. 568/2010

► **M2** Forordning (EU) nr. 939/2010

I vedlegg III til forordning (EF) nr. 767/2009 gjøres følgende endringer:

Punktene 5 og 6 skal lyde:

► **M1**

5. Alt avfall fra de forskjellige fasene i rensingen av avløpsvann fra byområder og spillvann fra husholdninger og industri som definert i artikkel 2 i rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder,* uten hensyn til eventuell senere behandling av dette avfallet, og uten hensyn til avløps- eller spillvannets opprinnelse.**
6. Fast avfall fra byområder,** som for eksempel husholdningsavfall.

* EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40.

** Termene «avløpsvann» og «spillvann» omfatter ikke prosessvann, dvs. vann fra uavhengige ledninger i næringsmiddel- eller forvareindustrien. Når slike ledninger forsynes med vann, kan ikke vannet brukes i før med mindre det holder tilstrekkelig hygienisk kvalitet og er rent, som fastsatt i artikkel 4 i rådsdirektiv 98/83/EF av 3. november 1998 om drikkevannets kvalitet (EFT L 330 av 5.12.1998, s. 32). Når det gjelder fiskerinæringen, kan ledningene også forsynes med rent sjøvann som definert i artikkel 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene (EUT L 139 av 30.4.2004, s. 1). Prosessvann kan brukes i før bare dersom det inneholder før- eller næringsmiddelmateriale og er teknisk fritt for rengjøringsmidler, desinfeksjonsmidler eller andre stoffer som ikke er tillatt etter forvareregelverket.

*** Termen «fast avfall fra byområder» omfatter ikke kjøkken- og matavfall som definert i forordning (EF) nr. 1774/2002.»

◄ **M1**

Nytt punkt 8 skal lyde:

► **M1**

8. Proteinprodukter framstilt av gjærsorten «Candida» dyrket på n-alkaner.»

◄ **M1**

I Vedlegg IV gjøres følgende endringer:

► **M2****VEDLEGG IV**

Tillatte toleranser for merking av sammensetningen av førmidler eller förblandinger som nevnt i artikkel 11 nr. 5

Del A: Toleranser for de analytiske bestanddelene omhandlet i vedlegg I, V, VI og VII

1. Toleransene fastsatt i denne del omfatter tekniske og analytiske avvik. Når det er fastsatt analytiske toleranser på unionsplan som dekker målesikkerhet og variasjoner i framgangsmåter, bør verdiene fastsatt i nr. 2 tilpasses slik at de omfatter bare de tekniske toleransene.
2. Dersom det konstateres at sammensetningen av et førmiddel eller en förblending avviker fra den angitte verdien for de analytiske bestanddelene omhandlet i vedlegg I, V, VI og VII, gjelder følgende toleranser:
 - a) For råolje og råfett, råprotein og råaske:
 - i) $\pm 3\%$ av samlet masse eller volum for et angitt innhold på 24 % eller mer,
 - ii) $\pm 12,5\%$ av det angitte innholdet for et angitt innhold på under 24 %, men minst 8 %,
 - iii) $\pm 1\%$ av samlet masse eller volum for et angitt innhold på under 8 %.
 - b) For trevler, sukker og stivelse:
 - i) $\pm 3,5\%$ av samlet masse eller volum for et angitt innhold på 20 % eller mer,
 - ii) $\pm 17,5\%$ av det angitte innholdet for et angitt innhold på under 20 %, men minst 10 %,
 - iii) $\pm 1,7\%$ av samlet masse eller volum for et angitt innhold på under 10 %.
 - c) For kalsium, aske som er uløselig i saltsyre, totalfosfor, natrium, kalium og magnesium:
 - i) $\pm 1\%$ av samlet masse eller volum for et angitt innhold på 5 % eller mer,
 - ii) $\pm 20\%$ av det angitte innholdet for et angitt innhold på under 5 %, men minst 1 %,
 - iii) $\pm 0,2\%$ av samlet masse eller volum for et angitt innhold på under 1 %.
 - d) For vann:
 - i) $\pm 8\%$ av det angitte innholdet for et angitt innhold på 12,5 % eller mer,
 - ii) $\pm 1\%$ av samlet masse eller volum for et angitt innhold på under 12,5 %, men minst 5 %,
 - iii) $\pm 20\%$ av det angitte innholdet for et angitt innhold på under 5 %, men minst 2 %,
 - iv) $\pm 0,4\%$ av samlet masse eller volum for et angitt innhold på under 2 %.
 - e) Når det gjelder energiverdi og proteinverdi, gjelder følgende toleranser dersom det ikke er fastsatt noen toleranse i samsvar med en EU-metode eller i samsvar med en offisiell nasjonal metode i den medlemsstaten der förvaren markedsføres: 5 % for energiverdi og 10 % for proteinverdi.
3. Som unntak fra nr. 2 bokstav a) er tillatt avvik for råolje, råfett og råprotein i förvarer til kjæledyr $\pm 2\%$ av samlet masse eller volum dersom angitt innhold er under 16 %.
4. Som unntak fra nr. 2 kan tillatt avvik oppover fra det angitte innholdet for råolje og råfett, sukker, stivelse, kalsium, natrium, kalium, magnesium, energiverdi og proteinverdi være opptil to ganger den toleransen som er fastsatt i nr. 2 og 3.
5. Som unntak fra nr. 2 gjelder toleransene bare oppover for aske som er uløselig i saltsyre, og for vann, og toleransene er ikke begrenset nedover.

Del B: Toleranser for tilsetningsstoffer i fôrvarer som er merket i samsvar med vedlegg I, V, VI og VII

1. Toleransene fastsatt i denne del omfatter bare tekniske avvik. De gjelder for tilsetningsstoffer som er oppført på listen over tilsetningsstoffer i næringsmidler og på listen over analytiske bestanddeler.

Når det gjelder tilsetningsstoffer i fôrvarer som er oppført som analytiske bestanddeler, gjelder toleransene for den samlede mengden som på merkingen er angitt som garantert mengde ved fôrvarens holdbarhetsgrense.

Dersom det konstateres at innholdet av et tilsetningsstoff i et fôrmiddel eller en fôrblending er lavere enn det angitte innholdet, gjelder følgende toleranser:¹

- a) 10 % av det angitte innholdet dersom det angitte innholdet er 1 000 enheter eller mer,
 - b) 100 enheter dersom det angitte innholdet er mindre enn 1 000 enheter, men minst 500 enheter,
 - c) 20 % av det angitte innholdet dersom det angitte innholdet er mindre enn 500 enheter, men minst 1 enhet,
 - d) 0,2 enheter dersom det angitte innholdet er mindre enn 1 enhet, men minst 0,5 enheter,
 - e) 40 % av det angitte innholdet dersom det angitte innholdet er mindre enn 0,5 enheter.
2. Dersom det i rettsakten om godkjenning av et tilsetningsstoff er fastsatt et laveste eller høyeste innhold av vedkommende tilsetningsstoff i en fôrvarer, gjelder de tekniske toleransene fastsatt i nr. 1 bare over det laveste innholdet eller under det høyeste innholdet, alt etter hva som er relevant.
 3. Så lenge det fastsatte høyeste innholdet av et tilsetningsstoff som nevnt i nr. 2 ikke overskrides, kan avviket fra det angitte innholdet være opptil tre ganger toleransen fastsatt i nr. 1. Dersom det i rettsakten om godkjenning av et tilsetningsstoff som tilhører gruppen mikroorganismer, er fastsatt et høyeste innhold av vedkommende tilsetningsstoff i fôrvarer, skal imidlertid det høyeste innholdet utgjøre den høyeste tillatte verdien.»
- 1 Med 1 enhet i dette nummer menes 1 mg, 1 000 IE, 1×10^9 KDE eller 100 enzymaktivitetseenheter av det aktuelle tilsetningsstoffet per kg fôr, alt etter hva som er relevant.

◀ M2**Forordninger i PDF**

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 767/2009, forordning (EU) nr. 454/2010, forordning (EU) nr. 568/2010 og forordning (EU) nr. 939/2010:

For å lese forordning (EF) nr. 767/2009 se her:

For å lese forordning (EU) nr. 454/2010 se her:

For å lese forordning (EU) nr. 568/2010 se her:

For å lese forordning (EU) nr. 939/2010 se her:

2. nov. Nr. 1070 2011**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 2. november 2011 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–15 annet ledd. Kunngjort 4. november 2011 kl. 13.40.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 5–15–8 skal lyde:

Overskudd på kjøregodtgjørelse etter satser fastsatt av Skattedirektoratet ved bruk av privat bil i tjeneste regnes ikke som skattepliktig inntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

2. nov. Nr. 1071 2011**Forskrift om endring i forskrift om sanksjoner og tiltak mot Libya**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 2. november 2011 med hjemmel i forskrift 11. mars 2011 nr. 265 om sanksjoner og tiltak mot Libya § 5. Kunngjort 4. november 2011 kl. 13.40.

I

I forskrift 11. mars 2011 nr. 265 om sanksjoner og tiltak mot Libya gjøres følgende endringer:

§ 4 oppheves.

Gjeldende § 5 og § 6 blir henholdsvis § 4 og § 5.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

28. okt. Nr. 1072 2011**Forskrift om endring i forskrift om opptak til Høgskulen i Volda**

Heimel: Fastsett av styret ved Høgskulen i Volda 28. oktober 2011 med heimel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-6 og § 3-7. Kunngjort 8. november 2011 kl. 14.50.

I

I forskrift 5. mars 2009 nr. 288 om opptak til Høgskulen i Volda blir det gjort følgende endring:

§ 16 pkt. 1.2 skal lyde:

1.2. Ved opptak til allmennfagleg variant prioriterer vi slik (undervisningsfaga må vere fag som høgskulen tilbyr fagdidaktikk i):

- Søkjarar med fullført masterstudium/hovudfag og med minst eitt relevant undervisningsfag.
- Søkjarar med bachelor-/cand.mag.-grad og med to relevante undervisningsfag, der minimum 140 studiepoeng (60 + 80) er samla i desse to faga.
- Søkjarar med bachelor-/cand.mag.-grad eller med tre års utdanning med eitt relevant undervisningsfag med minimum 90 studiepoeng samla i dette faget, og derav minimum 30 stp. som fordjuping.
- Søkjarar med tre års utdanning og med to relevante undervisningsfag, der 150 studiepoeng er samla i desse to faga (t.d. årsstudium og årsstudium med fordjuping).
- Søkjarar med tre års utdanning og med tre relevante undervisningsfag, med minimum 180 studiepoeng samla i desse tre faga (t.d. tre årsstudium).
- Søkjarar med tre års utdanning og med to relevante undervisningsfag, med minimum 120 studiepoeng samla i desse to faga (t.d. to årsstudium).

II

Endringa trer i kraft straks.

28. okt. Nr. 1073 2011**Forskrift om endring i forskrift om studium og eksamen ved Høgskulen i Volda**

Heimel: Fastsett av styret ved Høgskulen i Volda 28. oktober 2011 med heimel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 3-6, § 3-7, § 3-8, § 3-9, § 3-10, § 3-11, § 4-2, § 4-5, § 4-6, § 4-7, § 4-8, § 5-1, § 5-2, § 5-3 og § 7-1. Kunngjort 8. november 2011 kl. 14.50.

I

I forskrift 5. mars 2009 nr. 289 om studium og eksamen ved Høgskulen i Volda blir det gjort følgende endring:

§ 7-3 punkt 3 skal lyde:

3. Dersom studenten av særskilde grunnar ikkje klarer å innfri kravet til 80 prosent frammøte, skal han sende søknad om dispensasjon til dekanen til vurdering og avgjerd. Dekanen kan då påleggje eit fagleg arbeid som erstatning. Med særskilde grunnar meiner ein medisinske grunnar eller andre velferdsgrunnar.

II

Endringa trer i kraft straks.

1. nov. Nr. 1074 2011**Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 1. november 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II (forordning (EU) nr. 514/2010, forordning (EU) nr. 515/2010, forordning (EU) nr. 516/2010, forordning (EU) nr. 874/2010, forordning (EU) nr. 875/2010, forordning (EU) nr. 879/2010, forordning (EU) nr. 883/2010, forordning (EU) nr. 884/2010, forordning (EU) nr. 885/2010, forordning (EU) nr. 891/2010 og forordning (EU) nr. 892/2010). Kunngjort 8. november 2011 kl. 14.50.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes:

forordning (EU) nr. 514/2010, forordning (EU) nr. 516/2010, forordning (EU) nr. 875/2010, forordning (EU) nr. 883/2010, forordning (EU) nr. 885/2010, forordning (EU) nr. 891/2010 og forordning (EU) nr. 892/2010.

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende under punktet om forordning (EF) nr. 2430/1999:

forordning (EF) nr. 2430/1999 endret ved forordning (EF) nr. 1756/2002, forordning (EF) nr. 249/2006, forordning (EF) nr. 552/2008/EF og forordning (EU) nr. 874/2010.

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende under punktet om forordning (EF) nr. 1464/2004:

forordning (EF) nr. 1464/2004 endret ved forordning (EF) nr. 545/2006 og forordning (EU) nr. 884/2010.

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende under punktet om forordning (EF) nr. 1137/2007:

forordning (EF) nr. 1137/2007 endret ved forordning (EU) nr. 515/2010.

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende under punktet om forordning (EF) nr. 554/2008:

forordning (EF) nr. 554/2008 endret ved forordning (EU) nr. 879/2010.

I § 3 første ledd tilføyes følgende i listen over forordninger:

- forordning (EU) nr. 514/2010,
- forordning (EU) nr. 516/2010,
- forordning (EU) nr. 883/2010,
- forordning (EU) nr. 891/2010,
- forordning (EU) nr. 892/2010.

§ 3 første ledd punktet om forordning (EF) nr. 2430/199 skal lyde:

- forordning (EF) nr. 2430/1999 (endret ved forordning (EF) nr. 1756/2002, forordning (EF) nr. 249/2006, forordning nr. 552/2008/EF og forordning (EU) nr. 874/2010),

§ 3 første ledd punktet om forordning (EF) nr. 1464/2004 skal lyde:

- forordning (EF) nr. 1464/2004 (endret ved forordning (EF) nr. 545/2006 og forordning (EU) nr. 884/2010),

§ 3 første ledd punktet om forordning (EF) nr. 1137/2007 skal lyde:

- forordning (EF) nr. 1137/2007 (endret ved forordning (EU) nr. 515/2010),

§ 3 første ledd punktet om forordning (EF) nr. 554/2008 skal lyde:

- forordning (EF) nr. 554/2008 (endret ved forordning (EU) nr. 879/2010),

Vedlegg 1 og 2 oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Tabeller

Som innledningstekst til tabellene skal det tilføyes følgende:

Nedenfor følger to konsoliderte tabeller over godkjente tilsetningsstoffer i fôrvarer. Tabellene er kun til informasjon og er ikke en del av forskriften.

Tabell 1 skal lyde:

Tabell nr. 1 over fôrtilsetningsstoffer godkjent etter direktiv 70/524/EØF og videreført i forordning (EF) nr. 1831/2003 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer

For å lese tabellen se her:

Tabell 2 skal lyde:

Tabell nr. 2 over godkjente tilsetningsstoffer i fôrvarer etter forordning (EF) nr. 1831/2003

For å lese tabellen se her:

Endringer som gjøres under avsnittet «Forordninger»

Følgende innledningstekst og rettsakter tilføyes:

For å gjøre det lett å finne frem til ordlyden i de forordningene som blir gjennomført, gjengir vi dem i dette avsnittet. Teksten nedenfor er kun til informasjon, og er ikke en del av forskriften.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 514/2010:

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 515/2010:

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 516/2010:

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 874/2010:

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 875/2010:

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 879/2010:

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 883/2010:

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 884/2010:

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 885/2010:

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 891/2010:

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 892/2010:

Uoffisiell versjon.

4. nov. Nr. 1075 2011**Forskrift om endring i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 4. november 2011 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–13, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 5–13–8. Kunngjort 8. november 2011 kl. 14.50.

I

I forskrift 22. november 1999 nr. 1160 fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres det følgende endring:

§ 5–13–1 endres ved at «266 300» erstattes med «270 600».

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2012.

4. nov. Nr. 1076 2011**Forskrift om påbud om observatør om bord ved lysfiske i Skagerrak**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 4. november 2011 med hjemmel i forskrift 14. desember 2010 nr. 1599 om observatørordning ved fiske etter kystbrisling og sild med lys øst for Lindesnes i 2011 § 2. Kunngjort 8. november 2011 kl. 14.50.

§ 1. Forbudet mot å fiske kystbrisling og sild med lys eller lysebåt øst for Lindesnes uten observatør om bord, trer i kraft fra og med torsdag 10. november 2011.

§ 2. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks

24. okt. Nr. 1079 2011**Forskrift om endring i forskrift om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 24. oktober 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 6.2 nr. 52 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzj (forordning (EF) nr. 2073/2005 endret ved forordning (EF) nr. 1441/2007 og forordning (EU) nr. 365/2010). Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

I

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1623 om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 6.1 nr. 16 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzh (forordning (EF) nr. 852/2004 endret ved forordning (EF) nr. 1019/2008) og vedlegg I kap. I del 6.2 nr. 52 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzj (forordning (EF) nr. 2073/2005 endret ved forordning (EF) nr. 1441/2007 og forordning (EU) nr. 365/2010).

§ 2 (endret) skal lyde:

§ 2. *Gjennomføring av forordning (EF) nr. 2073/2005*

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 6.2 nr. 52 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzj (forordning (EF) nr. 2073/2005 som endret ved forordning (EF) nr. 1441/2007 og forordning (EU) nr. 365/2010) om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler (mikrobiologiforordningen) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Denne forskriften trer i kraft 1. november 2011.

Endringer i forordningsdelen

I næringsmiddelforskriften gjøres følgende endringer i den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 2073/2005:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 6.2 nr. 52 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzj (forordning (EF) nr. 2073/2005 som endret ved forordning (EF) nr. 1441/2007 og forordning (EU) nr. 365/2010) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I og II, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

Forordning (EF) nr. 2073/2005 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 365/2010.

Konsolideringsoversikten skal lyde:

► **B** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2073/2005 av 15. november 2005

som endret ved:

► **M1** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1441/2007 av 5. desember 2007

► **M2** Kommisjonsforordning (EF) nr. 365/2010 av 28. april 2010

I vedlegg I kapittel 1 erstattes rad 1.5 med:

► **M2**

1.5	Hakket kjød og tilberedt kjød af fjerkre, der er beregnet til at blive spist efter varmebehandling	<i>Salmonella</i>	5	0	Ingen i 25 g	EN/ISO 6579	Markedsførte produkter i deres holdbarhedsperiode
-----	--	-------------------	---	---	--------------	-------------	---

◄ **M2**

I vedlegg I kapittel 1 erstattes rad 1.9 med:

► **M2**

1.9	Fjerkrekdprodukter, der er beregnet til at blive spist efter varmebehandling	<i>Salmonella</i>	5	0	Ingen i 25 g	EN/ISO 6579	Markedsførte produkter i deres holdbarhedsperiode
-----	--	-------------------	---	---	--------------	-------------	---

◄ **M2**

I vedlegg I kapittel 1 erstattes rad 1.24 med:

► **M2**

1.24	Tørrede modermælks-erstatninger eller tørrede fødevarer til særlige medicinske formål bestemt til spædbørn på under seks måneder ⁽¹⁴⁾	<i>Cronobacter spp. (Enterobacter sakazakii)</i>	30	0	Ingen i 10 g	ISO/TS 22964	Markedsførte produkter i deres holdbarhedsperiode
------	--	--	----	---	--------------	--------------	---

◄ **M2**

I vedlegg I kapittel 1 fotnote 4 legges følgende til:

► **M2**

– konsumsalt.

◄ **M2**

I vedlegg I kapittel 2 punkt 2.2 erstattes rad 2.2.1 med:

► **M2**

2.2.1	Pasteuriseret mælk og andre pasteuriserede flydende mejeriprodukter ⁽⁴⁾	<i>Enterobakterier</i>	5	0	10 cfu/ml	ISO 21528–2	Ved fremstillingsprocessens afslutning
							Kontrol af varmebehandlingens

effektivitet og
forebyggelse
af rekontamin-
ering samt
kontrol af
råvarenes
kvalitet

◀ M2

I vedlegg I kapittel II fotnote 2 erstattes med følgende:

▶ M2

⁽²⁾ For punkt 2.2.1, 2.2.7, 2.2.9 og 2.2.10 m = M.

◀ M2

I avsnittet «Forordninger i pdf» gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 852/2004, forordning (EF) nr. 2073/2005, forordning (EF) nr. 1441/2007, forordning (EF) nr. 1019/2008 og forordning (EU) nr. 365/2010.

Følgende tilføyes til listen over forordninger:

Forordning (EU) nr. 365/2010 (dansk versjon)

For å lese forordningen se her:

3. nov. Nr. 1080 2011

Forskrift om stopp i fisket etter sild sør for 62° N i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 3. november 2011 med hjemmel i forskrift 20. desember 2010 nr. 1776 om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2011 § 27. Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

§ 1. Stopp i trålgruppens fiske etter sild i Nordsjøen

Fisket etter sild i Nordsjøen for fartøy med tillatelse til å fiske med trål stoppes med virkning fra 3. november 2011 kl. 17.00.

Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er satt til 3. november 2011 kl. 19.00.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i, eller i medhold av, denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 60, § 64 og § 65.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

7. nov. Nr. 1081 2011

Forskrift om avgifter på lufthavnene til Avinor AS

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 7. november 2011 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26 og § 15–4. Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

Kapittel I. Alminnelige bestemmelser

§ 1–1. For flyginger på statens landingsplasser, herunder Oslo lufthavn, Gardermoen, og for flygninger i det luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR), skal eier eller bruker av luftfartøy betale avgift for de anlegg og tjenester som stilles til rådighet i henhold til de etterfølgende bestemmelser. Bestemmelsene gjelder også for militære landingsplasser når de nyttes av luftfartøy med sivile registreringsmerker. Bestemmelsene gjelder ikke for Moss lufthavn, Rygge.

Avgiftene er:

Startavgift

Passasjeravgift

Sikkerhetsavgift

Avisingsavgift.

Ved beregning av avgift avrundes beløpet til nærmeste hele krone.

§ 1–2. Plikten til å svare avgift påhviler luftfartøyets eier. Er fartøyet overlatt til en lisensiert operatør eller operatør med driftstillatelse til bruk for egen regning, er brukeren ansvarlig for avgiften. Likeså blir enhver bruker ansvarlig for avgiften når fartøy som ikke benyttes i ervervsmessig luftfart overlates denne til bruk for egen regning. Ved betaling for luftfartøy forlater startplass, er fartøysjef ansvarlig for avgiftsbetaling.

§ 1–3.

(1) Avinor AS kan gi reduksjon i de avgiftene som følger av forskriften dersom selskapet anser det godtgjort at reduksjonen vil øke provenyet og stimulere til bedre utnyttelse av luftfartøyene og luftfartsanleggenes kapasitet. Når det foreligger særlige grunner kan selskapet videre gi reduksjon i, eller fritak fra, de avgiftene som følger av forskriften for humanitær transporter, flystevner, syketransport eller liknende aktiviteter av ikke-kommersiell karakter. Reduksjoner som nevnt i første punktum kan ikke gis på avgifter som nevnt i § 4–1, og må heller ikke praktiseres på en måte som uten saklig grunn forskjellsbehandler brukerne av lufthavnen. Retten til å gi eller opprettholde reduksjoner som nevnt i første punktum er betinget av at reduksjonen er tillatt etter EØS-avtalens regler om offentlig støtte.

(2) Avinor AS kan inngå avtale om å yte tjenester som ikke er omfattet av takstregulativet. Vederlaget skal dekke de kostnadene Avinor AS påføres ved å yte disse tjenestene.

§ 1–4. Det svares ikke avgifter for flyginger:

1. utført av luftfartøy med militære registreringsmerker. Det svares videre ikke avgifter for sivile luftfartøy når disse brukes av Forsvaret slik som definert i «Rammeavtale mellom Forsvarsdepartementet og Samferdselsdepartementet om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser m.v.» datert 17. og 29. september 1999 samt «Samarbeidsavtale mellom Forsvaret og Avinor om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser», datert 1. juli 2004.
2. utført utelukkende i samband med offisielle reiser foretatt av den regjerende monark og hans/hennes familie, statsoverhode, regjeringssjef og ministre. Når flygingen er i forbindelse med slik offisiell reise, må dette anføres som egen merknad i fartøyets reiseplan.
3. på Svalbard og Jan Mayen for luftfartøy som brukes av den norske stat til ikke-ervervsmessige formål eller for fartøy som brukes i utenlandsk diplomatisk tjeneste.
4. i forbindelse med kalibrering.
5. hvor ettersøknings- og redningstjeneste (SAR) foretas.
6. utført med glide- eller seilfly. Slike fly som har motor som kan brukes til take-off, er imidlertid ikke fritatt for avgift.

Kapittel II. Startavgift

A. Generelt

§ 2–1. Startavgift betales for start(er) av flyging(er).

B. Avgift for enkeltflyginger

§ 2–2.

(1) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt som overstigende 8 000 kg i følge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument er

- (a) kr 70,00 per påbegynt 1 000 kg for flyvekten mellom 6 000 kg og 75 000 kg,
- (b) kr 35,00 per påbegynt 1 000 kg for flyvekt mellom 75 001 og 150 000 kg, og
- (c) kr 14,00 per påbegynt 1 000 kg for flyvekt over 150 001 kg.

For fraktfly betales i tillegg kr 70,00 per påbegynt 1 000 kg for flyvekt mellom 0 kg og 5 999 kg.

(2) Satsene i første ledd gjelder for luftfartøy i regelbundet passasjertrafikk (inkludert seriemessig charter) selv om fartøyet har høyeste tillatt startvekt 8 000 kg eller lavere. Jf. § 3–1, 1. og 2. ledd.

(3) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt 2 000 kg eller mindre ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

Høyeste tillatte startvekt (kg)	Kr
0–1 000	171
1 001–1 500	209
1 501–2 000	286

(4) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt mellom 2 001 kg og 8 000 kg ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

2 001–2 500	73
2 501–3 000	81
3 001–4 000	154
4 001–5 000	196
5 001–6 000	236
6 001–7 000	528

7 001–8 000

823

(5) For statens landingsplasser i Oppland; Sogn og Fjordane; Møre og Romsdal; Sør-Trøndelag; Nord-Trøndelag med unntak av Trondheim lufthavn, Værnes; Nordland med unntak av Bodø lufthavn; Troms og Finnmark betales inntil videre 70 % av gjeldende takster.

(6) Ingen avgift i denne paragraf skal underskrive minimumsavgiften, kr 73,–. Det gis ikke rabatt på minimumsavgiften.

§ 2–3. For kontinentalsokkelflyging med start på Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland, Kristiansund lufthavn Kvernberget og Brønnøysund lufthavn, Brønnøy betales avgift med kr 9 287,– for luftfartøy over 15 000 kg maksimal tillatt startvekt og kr 6 840,– for luftfartøy under denne vekt.

For øvrige landingsplasser settes startavgiften ved flyging til kontinentalsokkelen til kr 3 857,– uansett startvekt.

Med kontinentalsokkelflyging menes også flyginger mellom landbaserte landingsplasser dersom disse er ledd i de direkte flyginger til/fra kontinentalsokkelen.

§ 2–4. Ved bruk av flysikringstjeneste ved start på landingsplass utenom de som er omfattet av dette regulativ, men med bruk av flysikringstjeneste som befinner seg på en nærliggende landingsplass omfattet av dette regulativ, skal det betales pr. start:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
8 000–10 000	262
10 001–25 000	1 154
25 001–	1 598

§ 2–5. Ved «touch-and-go»-flyginger betales kun en startavgift pr. gjennomført serie. Med en serie menes at «touch-and-go»-flygingene foregår tett på hverandre uten at stopp/inn-utlasting foregår på landingsplassen. Når dette avvikes, anses serien som avsluttet og eventuell ny serie påbegynnes. En serie «touch-and-go» påbegynnes og avsluttes på samme landingsplass. Dersom siste start i en slik serie er avreise til en annen landingsplass, regnes denne start som avgiftspliktig enkeltflyging.

C. Årsavgift – årskort

§ 2–6. Årskort kan løses for luftfartøy som ikke benyttes til lisensiert ervervsmessig lufttransport og som ikke overstiger 2 000 kg høyeste tillatte startvekt. For amatørbygde fly og fly som Avinor AS etter søknad finner å akseptere som «veteranfly», og som etter forskrift om klassifisering av luftfartøy, BSL B 1–2, bilag 1 og 2, blir henført til klasse «Eksperiment» og bruksområde «Privat», settes vektgrensen til 5 700 kg høyeste tillatte startvekt.

Årskort kan løses for skolefly under 2 000 kg høyeste tillatte startvekt som eies eller brukes av operatør i lisensiert ervervsmessig lufttransport.

Årskortet gjelder fra og med 1. januar ev. en senere betalingsdato, til og med 31. desember i samme kalenderår, for ett bestemt luftfartøy. Som legitimasjon for betalt årsavgift gjelder årskort med kvittert giroblankett, årskort med gyldig kvittering fra nettbanktjeneste sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank, årskort med gyldig kvittering fra kredittkortselskap sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank eller årskort med kvittering fra Avinor AS, jf. § 7–5 og § 7–6.

§ 2–7. Årsavgiften beregnes etter følgende satser:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
0–500	3 327
501–1 000	4 916
1 001–1 100	6 990
1 101–1 200	8 088
1 201–1 300	9 307
1 301–1 400	10 407
1 401–1 500	11 506
1 501–1 600	19 438
1 601–1 700	20 758
1 701–1 800	22 077
1 801–1 900	23 378
1 901–2 000	24 586

For amatørbygde fly og «veteranfly», i vektgruppen 1 101–5 700 kg høyeste tillatte startvekt, settes årskortavgiften til kr 6 980,–.

§ 2–8. Det gis ingen refusjon eller tilbakebetaling som følge av avkortet brukstid eller redusert sesong.

Kan ikke gyldig årskort m/tilleggsdokumentasjon framvises, må det betales startavgift for hver start.

§ 2–9. Årskortet kan ikke brukes på Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

Avinor AS kan bestemme at årskortet ikke kan brukes på de lufthavnene og på de tidene av døgnet hvor trafikkbelastningen er størst (Peak hours).

Årskortet kan kjøpes på alle statens landingsplasser med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

D. Ukekort (*Weekly Season Card*)

§ 2-10. For utenlandsk registrert luftfartøy, hvis høyeste tillatte startvekt ikke overstiger 2 000 kg, kan det løses ukekort til dekning av startavgifter under forutsetning av at flygingene ikke skjer i ervervsøyemed.

§ 2-11. Ukekortet gjelder i sju dager fra og med første påførte gyldighetsdag og dekker startavgifter på alle startplasser som omfattes av dette regulativ, med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

§ 2-12. Avgiften for ukekortet er kr 702,- for luftfartøy i vektgruppen 0–1 500 kg, og kr 1 821,- for luftfartøy i vektgruppen 1 501–2 000 kg.

Kortet kan utstedes for flere sju dagers perioder i strekk.

Kortet kan gis gyldighet fra en senere dato enn innkjøpsdagen, men kan under ingen omstendigheter gis gyldighet fra en dato forut for innkjøpsdagen.

Ukekortet kan kjøpes på alle statens landingsplasser med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

§ 2-13. Bestemmelsen om årskort i § 7-5 gjelder tilsvarende for ukekort.

§ 2-14. Erlagt avgift tilbakebetales ikke.

E. Fritak av startavgift

§ 2-15. Avgift svares ikke for fartøy som på grunn av tekniske feil eller værhindringer returnerer til samme landingsplass som det gikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.

F. Tillegg til startavgiften

§ 2-16. For flyginger med start fra Bodø lufthavn betales det følgende tillegg til den startavgift som fremkommer av § 2-2 til § 2-4:

- a) For ikke-støysertifiserte jetdrevne luftfartøy, kr 3 986,- pr. start.
- b) For jetdrevne luftfartøy sertifisert etter ICAO-konvensjonens Annex 16, kapittel 2, kr 1 992,- pr. start.

Tillegget økes med 50 % for trafikk mellom kl. 2000–0800 norsk tid.

Bestemmelsen om reduksjon etter § 2-15 kommer ikke til anvendelse.

§ 2-17. For flyginger i perioden kl. 2400–0559 (lokal tid) innkreves det i tillegg til startavgiften, avgift for hver start og for hver landing. Satsen pr. start settes til 50 % av satsene som er anvendt i § 2-2 til § 2-5 samt § 2-16. Satsen pr. landing settes lik satsen pr. start. Svalbard lufthavn Longyear er unntatt fra dette tillegget.

Bestemmelsen om reduksjon etter § 2-15 kommer ikke til anvendelse på Oslo lufthavn Gardermoen.

Kapittel III. Passasjeravgift

§ 3-1. Passasjeravgiften betales for hver start for luftfartøy som overstiger 8 000 kg høyeste tillatte startvekt etter reglene i de etterfølgende paragrafer under kapittel III. Dette gjelder også for luftfartøy i regelbundet trafikk (inkludert seriemessig charter) selv om fartøyet har høyeste tillatte startvekt 8 000 kg eller lavere.

Definisjon: Med *regelbundet trafikk* menes en serie flyginger som gjennomføres mot vederlag med luftfartøy beregnet på transport av passasjerer på individuell basis i henhold til offentliggjort tidtabell.

§ 3-2. Ved kontinentalsokkelflyging, jf. § 2-3, skal det ikke betales avgift på flyginger fra Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland, Kristiansund lufthavn Kvernberget og Brønnøysund lufthavn, Brønnøy.

§ 3-3. Avgift betales for hver avreisende passasjer og hver transferpassasjer, også ikke-betalende passasjerer, etter følgende satser:

- a) Der neste landing er på en norsk landingsplass, betales kr 46,00 pr. avreist passasjer, inkl. transferpassasjer.
- b) Der neste landing er på en utenlandsk landingsplass, betales kr 60,00 pr. avreist passasjer inkl. transferpassasjer.

Avgift svares ikke for:

- Reiser som et flyselskaps ansatte foretar i tjenesteøyemed med selskapets egne fly.
- Luftfartøy som på grunn av tekniske værhindringer returnerer til samme landingsplass som det avgikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.
- Passasjerer under 2 år.
- Transittpassasjerer.

§ 3-4. *Definisjoner:*

Med *transfer* menes passasjerer som bytter fra et rutenummer til et annet underveis på en sammenhengende flyreise med avgiftspliktig luftfartøy. Dette gjelder både reise innenlands-innenlands, utenlands-utenlands og innenlands-utenlands v.v.

Med *transitt* menes passasjerer som benytter samme rutenummer inn og ut fra landingsplassen. Dette gjelder både reise innenlands-innenlands, utenlands-utenlands, innenlands-utenlands v.v.

§ 3-5. For at transfer/transitt skal godkjennes som kriterier i denne sammenheng, må reisen foretas sammenhengende og fortløpende, dvs. såkalt «next connection» må benyttes. Videre må ikke passasjeren forlate lufthavnen.

§ 3-6. For beregning av avgifter etter dette kapittel skal operatøren hver uke oppgi grunnlaget for beregningen i tråd med de DTS-formatene (Data Traffic Survey) som fremgår av vedlegget til forskriften. Avinor bestemmer nøyaktig tidspunkt for når opplysningene skal gis. Dersom opplysningene ikke er gitt, vil avgift bli utferdiget i henhold til det normale antall seter som flytypen har. Ved ettertidsdeklarerer av avgiften, jf. § 6-2, gjelder det tilsvarende med hensyn til Avinor AS/Oslo Lufthavn AS' rett til å utfakturere etter antall seter. Selv om riktig passasjerdeklarasjon skulle bli framlagt etter utløpet av tidsfristen har man ikke krav på refusjon av utferdiget avgift basert på antall seter i henhold til denne paragraf.

For stikkprøvekontroll av avgiften skal operatøren, ved den enkelte avgang og i ettertid, kunne forevise ovennevnte grunnlag. Dersom Avinor AS eller Oslo Lufthavn AS ber om det, skal også luftfartøyets lasteskjema (load sheet) forevises. Avinor AS har også rett til innsyn i de systemene for «datafangst» som generer datagrunnlaget for avgiften. Se for øvrig bestemmelsene i § 6-2, 2. ledd.

Enhver uoverensstemmelse mellom flyoperatør og denne operatørens handlingsagent om manglende rapportering og overholdelse av frister er en sak mellom disse partene og er således Avinor AS uvedkommende. Avinor AS vil i denne sammenheng alltid forholde seg til flyoperatøren som debitor.

Flyoperatøren må forholde seg til de deklarasjonsskjemaene og tillempingsbestemmelsene som Avinor AS utarbeider i overensstemmelse med ovennevnte regler.

I tillegg til DTS-innsendelser skal det også sendes trafikkinformasjon som IATA-meldinger til Avinors trafikkinformasjonssystem (LETIS) i henhold til de krav og betingelser som fremgår av vedlegget til forskriften.

Dersom de mottatte IATA meldingene ikke kan tolkes av Avinors trafikkinformasjonssystem (LETIS), vil Avinor sende feilmelding til en på forhånd avtalt SITA eller e-postadresse. Det skal da snarest etter mottatt feilmelding sendes korrekt data.

Flyelskapet har også ansvaret for at det for all innsjekking av bagasje lages en Baggage Source Message (BSM) iht. IATA's Recommended Practice 1745. Bagasjetag som utstedes på norske lufthavner skal være utformet i henhold til IATA's Resolution (Res) 740, attachment H.

Kapittel IV. Sikkerhetsavgift

§ 4-1. Avgift kr 54,- betales for hver avreisende passasjer, også ikke-betalende passasjerer. Det er lik avgiftssats uavhengig om neste landing er på en norsk eller utenlandsk landingsplass.

Det skal ikke svares avgift for transferpassasjerer.

Det svares ikke avgift for ambulanseflyginger.

For øvrig gjelder tilsvarende alle presiseringer og unntak som for passasjeravgiften, jf. kapittel III.

Kapittel V. Avgift til lufthavneier for håndtering av brukt flyavisingsvæske (avisingsavgift)

§ 5-1. Formålet med dette kapittel er å fastsette bestemmelser for en avgift som skal gi lufthavneier kostnadsdekning for håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 5-2. Med håndtering menes i dette kapittel transport, mellomagring, behandling, destruksjon eller annen slutt disponering av brukt flyavisingsvæske etter at denne er samlet opp av lufthavneier. Som slutt disponering regnes rensing av oppsamlet flyavisingsvæske i renseanlegg, gjenvinning til ny flyavisingsvæske eller til ren glykol, destruksjon ved forbrenning og lignende.

§ 5-3. For lufthavner hvor avgift skal betales etter dette kapittel skal lufthavneier ha utarbeidet et beregningsgrunnlag for avgiften. Den som etter forskriftens § 1-2 plikter å betale avgift skal gjøres kjent med lufthavneiers beregningsgrunnlag før avgift kreves ved den enkelte lufthavn.

I beregningsgrunnlaget skal de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader som gjelder for den enkelte lufthavn i direkte tilknytning til håndtering av brukt flyavisingsvæske inngå.

Avgiften skal beregnes slik at den gir kostnadsdekning for den tjenesten lufthavneier yter ved håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 5-4. Avgiftssatsen etter dette kapittel skal fastsettes som et bestemt antall kroner pr. kg brukt glykol, fastsatt på grunnlag av de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader ved den enkelte lufthavn.

Lufthavneier skal snarest mulig og senest innen 31. desember hvert år gi den som skal betale avgift etter dette kapittel en stipulert avgiftssats i henhold til budsjett for inneværende avisingssesong, som regnes fra 1. juli til 30. juni etterfølgende år.

Den som skal betale avgiften skal ha innsynsrett i de regnskapene som ligger til grunn for lufthavneiers beregning av avgift etter dette kapittel. Regnskapene skal være transparente og ikke uten særlig grunn endres mellom avisingssesongene.

§ 5-5. Avgiften som skal betales etter dette kapittel skal avregnes av lufthavneier etter hver avisings sesong.

Lufthavneier kan foreta a konto avregning gjennom avisings sesongen basert på stipulert eller beregnede driftskostnader og kapitalkostnader.

Kapittel VI. Bestemmelser om avgiftsbetaling, tilbakebetaling m.m.

A. Betaling, kreditt mv.

§ 6-1. Betaling av start-, passasjer- og underveisavgift samt andre avgifter eller godtgjørelser hjemlet i dette regulativ, skal som hovedregel skje som betaling etter fakturering. Avinor AS kan fastsette annen ordning for avgiftsbetalingen.

Avinor AS kan kreve bankgaranti (satt i forhold til operatørens trafikkvolum basert på en trafikkperiode som Avinor AS finner det relevant å anvende) eller annen sikkerhetsstillelse for rettidig avgiftsbetaling.

§ 6-2. Kreditt er betinget av at operatøren gir opplysninger om og betaler for alle luftfartøy som benytter operatørens kallesignal.

Eier eller bruker av luftfartøy som er pliktig til å betale passasjeravgift, jamfør § 3-1, plikter før og etter hver flyging å gi slike opplysninger som Avinor AS og Oslo Lufthavn AS trenger for å utføre avgiftsberegning, jf. luftfartslovens § 13-4. Opplysninger om flybevegelser skal rapporteres elektronisk på et DTS-format innenfor tidsfrister bestemt av Avinor AS. DTS (Daily Traffic Survey) er et fil-format definert av Avinor AS for rapportering av daglige flybevegelser og annen informasjon nødvendig for riktig beregning av avgifter.

Endringer i format formidles senest 30 dager før neste leveringsfrist.

Endringer i leveringstidspunkt og hyppighet formidles senest 60 dager før ikrafttreden.

Avinor AS kan for selskap med lite trafikkvolum dispensere fra kravet om rapportering elektronisk på DTS-format.

§ 6-3. Ovennevnte regler vedrørende betaling, kreditt mv. som gjelder trafikken på Oslo lufthavn Gardermoen, administreres selvstendig av Oslo Lufthavn AS.

§ 6-4. Som sikkerhet for avgifter vedrørende Oslo lufthavn Gardermoen, kan Oslo Lufthavn AS kreve en egen bankgaranti av operatøren utover det som Avinor AS eventuelt har krevd til dekning for avgifter på statens landingsplasser.

B. Betaling av årsavgifter

§ 6-5. For betaling av årsavgifter i denne forskrift legger Avinor AS til grunn årskortets første gyldighetsdag som avgjørende for hvilken avgiftssats som skal anvendes.

§ 6-6. Årsavgift kan betales via kredittkortselskap med samarbeidsavtale eller til Avinor AS' sentrale bankkonto.

Ved anmodning om utstedelse/fornyelse av årskort for startavgift, må det gis følgende opplysninger:

Hva avgiften gjelder.

Luftfartøyets nasjonalitets- og registreringsmerke samt høyeste tillatte startvekt.

Eierens og/eller brukerens navn og adresse.

C. Reaksjonsmidler ved manglende eller for sen betaling

§ 6-7. Dersom avgifter som påløper i forbindelse med luftfartøyets landing, opphold på, eller avgang fra plassen ikke blir betalt til fastsatt tid eller tilstrekkelig sikkerhet stilt, kan fartøyet i samsvar med luftfartslovens bestemmelser hindres i å forlate plassen før betaling har funnet sted eller tilstrekkelig sikkerhet er stilt, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart, § 13-2.

Avgifter som fastsettes etter luftfartsloven er tvangsgrunnlag for utlegg.

Er avgift ikke betalt rettidig, kan eier eller bruker av luftfartøyet nektes fortsatt bruk av norsk territorium og/eller norske lufthavner.

§ 6-8. Ved for sen innbetaling av avgift etter denne forskriften, svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

D. Adgang til å frafalle påløpte avgifter

§ 6-9. Avinor AS kan ved sletting i Norges Luftfartøyregister, og etter søknad, helt eller delvis frafalle/tilbakebetale årsavgift. Beløp under kr 20 000,- refunderes ikke.

Fastsettes bestemmelser som innskrenker et luftfartøys bruk av en landingsplass, gir dette ikke grunnlag for tilbakebetaling av årsavgift.

Kapittel VII. Ikrafttredelse

§ 7-1. Forskriften trer i kraft 1. januar 2012.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 15. november 2010 nr. 1429 om avgifter på lufthavnene til Avinor AS.

Vedlegg

DTS formatbeskrivelser

- Felt 1:* Recordtype = 5.
Felt 2: Kallesignal.
Felt 3: Dato avgang – UTC.
Felt 4: Avgangsplass – DEP.
Felt 5: STD – Scheduled Time of Departure – UTC.
Felt 6: ATD – Actual Time of Departure/Off-block Time) – UTC.
Felt 7: Forsinkelse.
Felt 8: Dato ankomst – UTC.
Felt 9: Destinasjon – ARR.
Felt 10: STA – Scheduled Time of Arrival – UTC.
Felt 11: ATA – UTC.
Felt 12: Registreringsmerke.
Felt 13: Flygningens art.
Felt 14: Total Persons On Board.
Felt 15: Crew, aktiv.
Felt 16: Crew, passiv.
Felt 17: Tjenestereisende.
Felt 18: Infants.
Felt 19: Passasjerer avreist fra avgangsplass (lokalt påstigende).
Felt 20: Passasjerer avreist i transfer.
Felt 21: Passasjerer avreist i transitt.
Felt 22: Passasjerer ankommet destinasjon (Avstigende).
Felt 23: Frakt lastet.
Felt 24: Frakt losset.
Felt 25: Post lastet.
Felt 26: Post losset.
Felt 27: International eller Domestic.
Felt 28: Domestic leg of international flight.
Felt 29: Passasjerer til utland.
Felt 30: Kommentarer og diverse.
Felt 31: Unik ID.

IATA-meldinger

Grunnregler for bruk av IATA-meldinger:

1. Alle planlagte flighter skal meldes inn til Avinor vha SSIM fil eller SSM/ASM format
2. Alle oppdaterte flight-tider skal meldes inn til Avinor
3. Alle IATA-meldinger skal sendes til Avinors sentrale trafikkinformasjonsenhet OSLNOYA.
4. Alle IATA-meldinger som sendes til OSLNOYA skal være i henhold til siste versjon av IATA Airport Handling Manual (AHM) og IATA Standard Schedule Information Manual (SSIM)
5. Rapporteringen skal inkludere korrekte data for antall passasjerer og kilogram frakt og post for alle ankomster og avganger. Data skal rapporteres pr flight nummer og dato.

Følgende IATA-format støttes, og data skal brukes til følgende formål:

<i>Formål</i>	<i>Format</i>	<i>Beskrivelse</i>	<i>Tidsfrist</i>
Rute-planer	SSIM	IATA <u>Filformat</u> for presentasjon av komplette sesongplaner, inkludert alle flighter, for en operatør for en avgrenset tidsperiode	3 uker i forkant av sesongskifte
	SSM (Standard Schedules Message Procedure)	IATA <u>meldingsformat</u> for rapportering av permanente tillegg og/eller endringer til originale sesongplaner.	Senest 24 timer før avgang
	ASM (Ad-hoc Schedules Message)	IATA meldingsformat for rapportering av midlertidige/tidsbegrensede avvik fra den opprinnelige sesongplanen	Senest 6 timer før avgang

<i>Formål</i>	<i>Format</i>	<i>Beskrivelse</i>	<i>Tidsfrist</i>
Fly-bevegelser	MVT (Aircraft movement message)	IATA meldingsformat for rapportering av avgangstider, ankomsttider og forsinkelser.	Avgangs og ankomstmelding skal sendes umiddelbart etter avgang eller ankomst Forsinkelsesmeldinger skal sendes så snart de er kjent
	MVA (Aircraft movement message)	IATA meldingsformat for rapportering av avgangstider, ankomsttider og forsinkelser, automatisk sendt direkte fra det enkelte flyindivid (f.eks ACARS)	Avgangs og ankomstmelding skal sendes umiddelbart etter avgang eller ankomst Forsinkelsesmeldinger skal sendes så snart de er kjent
	DIV (Aircraft Diversion Message)	IATA meldingsformat for rapportering av avledninger fra den opprinnelige flightruten	Skal sendes så snart endring er kjent
Passasjer/last	SLS (Statistical Load Summary)	IATA meldingsformat for rapportering av passasjertall, bagasje, frakt og post	Umiddelbart etter avgang
	LDM (Loadmessage)	IATA meldingsformat for rapportering av passasjertall og vekt	Umiddelbart etter avgang
	PTM (Passenger Transfer Message)	IATA Meldingsformat for rapportering av transferpassasjerer.	Umiddelbart etter avgang

7. nov. Nr. 1082 2011

Forskrift om fastsettelse av tvangsmulkt etter reindrifstloven

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 7. november 2011 med hjemmel i lov 15. juni 2007 nr. 40 om reindrift (reindrifstloven) § 76. Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder reindrifststyrets og områdestyrets fastsettelse av tvangsmulkt med hjemmel i reindrifstloven § 76.

Med pålegg menes et påbud om eller forbud mot å foreta en nærmere bestemt handling. Med tvangsmulkt menes et økonomisk virkemiddel som kan anvendes for å gjennomtvinge et pålegg.

§ 2. Utmåling av tvangsmulkt

Ved utmåling av tvangsmulkt skal det særlig legges vekt på

- hvilken type pålegg som ikke er etterkommet,
- hvor alvorlig unnlattelsen av å etterkomme pålegget er i forhold til de hensyn som pålegget skal ivareta,
- hvor byrdefullt det vil være for den ansvarlige å etterkomme pålegget,
- vedkommendes økonomiske evne,
- eventuelle fordeler ved ikke å etterkomme pålegget.

§ 3. Forhøyet tvangsmulkt

Dersom et pålegg ikke blir etterkommet til tross for fastsatt tvangsmulkt, kan tvangsmulkten forhøyes i kombinasjon med fastsettelse av ny frist.

§ 4. Forfallstidspunkt

For fastsettelse av forfallstidspunkt gjelder følgende:

- Der hvor tvangsmulkten er fastsatt i daglige terminer påløper tvangsmulkten per dag frem til pålegget blir oppfylt. Tvangsmulkten forfaller til betaling ved skriftlig påkrav.
- Der hvor tvangsmulkten er fastsatt i ukentlige terminer påløper tvangsmulkten per uke frem til pålegget blir oppfylt. Tvangsmulkten forfaller til betaling ved skriftlig påkrav.
- Der hvor tvangsmulkten er fastsatt i månedlige terminer påløper tvangsmulkten per måned frem til pålegget blir oppfylt. Tvangsmulkten forfaller til betaling ved skriftlig påkrav.

§ 5. Forholdet til forvaltningsloven og klage

Forvaltningslovens bestemmelser for enkeltvedtak gjelder ved saksbehandlingen.

Vedtak om tvangsmulkt kan påklages til overordnet organ etter forvaltningslovens bestemmelser.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

7. nov. Nr. 1083 2011**Forskrift om avgift ved brudd på bruksregler etter reindrifftsloven**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 7. november 2011 med hjemmel i lov 15. juni 2010 nr. 40 om reindrift (reindrifftsloven) § 77. Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder avgift ved brudd på bruksregler i henhold til reindrifftsloven § 77.

Reindrifftsstyret eller områdestyret kan ilegge avgift ved brudd på bruksregler i følgende tilfeller, jf. reindrifftsloven § 57 annet ledd:

1. Ved beiting i strid med bruksreglenes regler om beitebruk, jf. reindrifftsloven § 57 annet ledd punkt 1.
2. Ved overskridelse av bruksreglenes regler om høyeste lovlige reintall, jf. reindrifftsloven § 57 annet ledd punkt 2, jf. § 60 tredje ledd.
3. Ved brudd på eventuelle regler i bruksreglene om slakte- og produksjonskrav, jf. § 57 annet ledd punkt 8.

§ 2. Vedtak om avgift

Avgift etter denne forskrift kan ilegges av reindrifftsstyret eller områdestyret etter skriftlig anmodning av distriktsstyret, siidaststyret eller leder av siidaandel. Avgift kan også ilegges av reindrifftsstyret eller områdestyret av eget tiltak.

Vedtaket om avgift rettes mot leder av siidaandel.

Ved vurderingen av hvorvidt avgift skal ilegges skal det legges vekt på graden av skyld. Dersom overtredelsen ikke kan legges vedkommende til last, skal som hovedregel avgift ikke ilegges.

Reindrifftsstyret og områdestyret kan helt eller delvis frafalle en ilagt avgift når sterke grunner taler for det.

§ 3. Utmåling

Følgende satser skal gjelde:

1. Ved beiting i strid med regler om beitebruk, jf. § 1 annet ledd punkt 1: kr 4,- pr. ulovlig beitende rein pr. dag.
2. Ved overskridelse av høyeste lovlige reintall, jf. § 1 annet ledd punkt 2: kr 2,- pr. rein pr. dag for antall rein som overstiger det reinte siidaen skal redusere til i henhold til § 60 tredje ledd.

Ved brudd på regler som nevnt i denne forskriften § 1 annet ledd punkt 3 fastsettes avgiften skjønnsmessig.

Reindrifftsstyret eller områdestyret kan også for punktene 1 og 2 fastsette avgift skjønnsmessig dersom særlige grunner taler for det.

§ 4. Forholdet til forvaltningsloven og klage

Forvaltningslovens bestemmelser for enkeltvedtak gjelder ved saksbehandlingen.

Vedtaket om avgift kan påklages til overordnet organ etter forvaltningslovens bestemmelser.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

8. nov. Nr. 1084 2011**Meddelelse om tilføyelse i EØS-henvisningsfeltet i forskrift 19. mai 2011 nr. 508 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av muslinger fra Peru**

Hjemmel: Meddelelse fra Mattilsynet 8. november 2011, jf. forskrift 19. mai 2011 nr. 508 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av muslinger fra Peru. Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

Rettsakt vedtak 2011/723/EU, som endrer rettsakt vedtak 2008/866/EF, ble 5. november 2011 innlemmet i EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc med ikrafttredelse 8. november 2011. Denne tilføyes hjemmelsfeltet i forskrift 19. mai 2011 nr. 508 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av muslinger fra Peru.

8. nov. Nr. 1085 2011**Forskrift om opphevelse av forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av fiskevarer fra Gabon**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 8. november 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 1114/2011). Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

§ 1. Oppheving

Forskrift 9. juli 2008 nr. 799 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av fiskevarer fra Gabon oppheves.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

8. nov. Nr. 1086 2011**Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter sild sør for 62° N i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 8. november 2011 med hjemmel i forskrift 20. desember 2010 nr. 1776 om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2011 § 27. Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

I

I forskrift 3. november 2011 nr. 1080 om stopp i fisket etter sild sør for 62° N i 2011 gjøres følgende endring:

Nåværende § 1 oppheves. § 1 (ny) skal lyde:

§ 1. Stopp i fisket etter sild sør for 62° N for kystfartøy tilhørende lukket gruppe

Fisket etter sild sør for 62° N for kystfartøy tilhørende lukket gruppe stoppes med virkning fra 8. november 2011 kl. 15.00.

Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er satt til 8. november 2011 kl. 17.00.

Uavhengig av denne stoppen kan kystfartøy med adgang til å delta i lukket gruppe fortsette fisket innenfor den garanterte kvoteenheten på 5,7 tonn.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

8. nov. Nr. 1087 2011**Byggeforskrift for Longyearbyen 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Longyearbyen lokalstyre 8. november 2011 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. delegeringsvedtak 14. desember 2001 nr. 1389, jf. delegeringsvedtak 7. oktober 2002 nr. 1145. Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1-1. Denne forskrift skal sikre at bygge- og anleggsvirksomhet innenfor Longyearbyen planområde utøves i overensstemmelse med intensjonene i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven), og sikre forsvarlig offentlig saksbehandling.

§ 1-2. Der denne forskrift har henvisninger til bestemmelser gitt i eller i medhold av plan- og bygningsloven, er det de til enhver tid gjeldende bestemmelser som menes. Endringer i de angitte bestemmelsene får automatisk anvendelse fra det tidspunktet de trer i kraft. Særskilte angitte tillegg gjelder likevel uavhengig av endringene, og har gyldighet til de endres særskilt i denne forskrift.

§ 1-3. Bestemmelsene skal tilpasses lokalt, men likevel ikke slik at de går ut over rammene for denne forskrift. Longyearbyen lokalstyre kan kreve den tilleggsdokumentasjon som finnes nødvendig av hensyn til lokal tilpasning, og har avgjørelsesmyndighet i spørsmål om utstrekningen av lokal tilpasning.

§ 1-4. Der det i denne forskrift er henvist til bestemmelser i lov eller forskrift som inneholder henvisning til områderegulering eller detaljregulering, skal bestemmelsene gis anvendelse så langt de passer.

§ 1-5. Sysselmannens rolle som miljøvernmyndighet etter lov 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard (svalbardmiljøloven) § 58 skal ivaretas på linje med andre fagmyndigheter i henhold til plan- og bygningsloven

§ 21-5.

§ 1-6. Sysselmannen er klageinstans for vedtak etter denne forskrift.

§ 1-7. Følgende bestemmelser i plan- og bygningsloven gis tilsvarende anvendelse:

Kapittel 1 Fellesbestemmelser

§ 1-6 Tiltak

§ 1-9 Forhold til forvaltningsloven og klage

Kapittel 2 Krav om kartgrunnlag, stedfestet informasjon mv.

§ 2-1 Kart og stedfestet informasjon gjøres gjeldende

Kapittel 2. Byggesaksbestemmelser

§ 2-1. Følgende bestemmelser i plan- og bygningsloven gis tilsvarende anvendelse:

Kapittel 18 Opparbeidelsesplikt og refusjon av utgifter til veg, vann og avløpsvann

§ 18-1 Krav til opparbeidelse av veg og hovedledning for vann og avløpsvann

§ 18-2 Krav til opparbeidelse av fellesareal og av parkbelte i industriområde

Kapittel 19 Dispensasjon

§ 19-1 Søknad om dispensasjon

§ 19–2 Dispensasjonsvedtaket

§ 19–3 Midlertidig dispensasjon

Kapittel 20 Søknadsplikt

§ 20–1 Tiltak som krever søknad og tillatelse

§ 20–2 Tiltak som krever søknad og tillatelse og som kan forestås av tiltakshaver

§ 20–3 Tiltak som ikke krever søknad og tillatelse

Kapittel 21 Krav til innhold og behandling av søknader (hele kapittelet)

Kapittel 22 Godkjenning av foretak for ansvarsrett (hele kapittelet)

Kapittel 23 Ansvar i byggesaker (hele kapittelet)

Kapittel 24 Kvalitetssikring og kontroll med prosjektering og utførelse av tiltak (hele kapittelet)

Kapittel 25 Tilsyn (hele kapittelet)

Kapittel 26 Opprettelse og endring av eiendom (hele kapittelet)

Kapittel 27 Tilknytning

§ 27–1 Vannforsyning

§ 27–2 Avløp

§ 27–3 Tilknytning til eksisterende private anlegg

§ 27–4 Atkomst

Kapittel 28 Krav til byggetomta og ubebygde areal

§ 28–1 Byggegrunn, miljøformål mv.

§ 28–2 Sikringstiltak ved byggearbeid mv.

§ 28–3 Tiltak på nabogrunn

§ 28–5 Orden på og bruk av ubebygde areal. Sikringstiltak ved byggverk mv.

§ 28–6 Sikring av basseng, brønn og dam

§ 28–7 Den ubebygde del av tomte. Fellesareal 2. ledd flg.

Kapittel 29 Krav til tiltaket

§ 29–1 Utforming av tiltak

§ 29–2 Visuelle kvaliteter

§ 29–3 Krav til universell utforming og forsvarlighet, 2. ledd

§ 29–4 Bygningens plassering, høyde og avstand fra nabogrense

§ 29–5 Tekniske krav

§ 29–6 Tekniske installasjoner og anlegg med unntak av første ledd, annet punktum

§ 29–7 Krav til produkter og byggverk

§ 29–9 Heis, rulletrapp og rullende fortau. Sikkerhetskontroll, med unntak av første ledd, annet punktum

Kapittel 30 Krav til særskilte tiltak

§ 30–2 Byggverk og virksomhet som kan medføre fare eller særlig ulempe

§ 30–3 Skilt- og reklameinnretninger

§ 30–4 Andre varige konstruksjoner eller anlegg. Vesentlige terrenginngrep mv.

§ 30–5 Midlertidige bygninger, konstruksjoner eller anlegg

§ 30–6 Fritidsbebyggelse

Kapittel 31 Krav til eksisterende byggverk (hele kapittelet)

§ 2–2. Forskrift 26. mars 2010 nr. 488 om byggesak (byggesaksforskriften) gjelder med unntak av:

§ 1–4 Virkeområdet for bestemmelser som omhandler utvalgte naturtyper

§ 3–2 Almennelige driftsbygninger i landbruket

§ 4–2 Unntak for plassering av særskilt bygning, konstruksjon eller anlegg

§ 4–3 Unntak fra krav i plan- og bygningslovgivningen for visse tiltak som behandles etter andre lover. Denne bestemmelsens 2. ledd bokstav c og d skal likevel gjelde

§ 6–5 Utvalgte naturtyper – varsel til Miljøverndepartementet

§ 9–2 Foretak og andre som kan gis godkjenning, andre og tredje ledd

§ 15–3 Tidsavgrensede krav om tilsyn, første ledd bokstav b) og andre ledd bokstav a)

Kapittel 17 Refusjon (hele kapittelet)

Kapittel 18 Utbyggingsavtaler (hele kapittelet)

§ 2–3. Forskrift 26. mars 2010 nr. 489 om tekniske krav til byggverk (byggteknisk forskrift) gjelder med unntak av:

§ 1–2 Forskriftens anvendelse på særskilte tiltak, første og tredje ledd

§ 7–4 Sikkerhet mot skred. Unntak for flodbølge som skyldes fjellskred

§ 8–2 Uteareal med krav om universell utforming

§ 8–4 Uteoppholdsareal, femte ledd

§ 8–5 Generelle krav til gangatkomst og ganglinjer, annet ledd

§ 8–6 Gangatkomst til byggverk, annet, tredje og fjerde ledd

§ 8–7 Gangatkomst til uteoppholdsareal med krav om universell utforming

§ 8–9 Parkerings- og annen oppstillingsplass, tredje og fjerde ledd

- § 8–10 Trapp i uteareal, annet ledd
- § 9–4 Utvalgte naturtyper
- § 9–6 Avfallsplan
- § 9–7 Kartlegging av farlig avfall og miljøsaneringsbeskrivelse
- § 9–8 Avfallssortering
- § 9–9 Sluttrapport for faktisk disponering av avfall
- § 12–1 Krav om universell utforming av byggverk
- § 12–2 Krav om tilgjengelig boenhet
- § 12–3 Krav om heis i byggverk, annet ledd
- § 12–4 Inngangsparti, annet ledd
- § 12–6 Kommunikasjonsvei, fjerde og femte ledd
- § 12–7 Krav til rom og annet oppholdsareal, annet, tredje, fjerde og femte ledd
- § 12–8 Entre og garderobe
- § 12–9 Bad og toalett, annet og tredje ledd
- § 12–10 Bod og oppbevaringsplass
- § 12–10 Bod og oppbevaringsplass, annet ledd
- § 12–11 Balkong og terrasse mv., tredje ledd
- § 12–12 Avfallssystem og kildesortering, annet ledd (er usikker på første ledd, jf. avfallsforskrift)
- § 12–13 Badstue, kjølerom og fryserom, annet ledd
- § 12–15 Dør, port mv., annet ledd bokstav c), tredje ledd og fjerde ledd
- § 12–16 Trapp, tredje ledd
- § 12–17 Rekkverk, femte ledd
- § 12–21 Skilt, styrings- og betjeningspanel, håndtak, armaturer mv., annet ledd siste punktum, og tredje ledd
- § 13–10 Lyd- og taleoverføringsutstyr
- § 14–8 Fjernvarme (jf. bfL § 2–4)

§ 2–4. Når fjernvarmeanlegg blir gjort tilgjengelig, dvs. blir lagt fram inntil ca. 1 meter fra veggliv, pålegges det tilknytning, og at bygninger utstyres slik at fjernvarme kan nyttes for romoppvarming, ventilasjonsvarme og varmtvann. Da skal abonnenten betale tilknytningsavgift og fast årlig avgift uavhengig av om fjernvarme nyttes eller ikke.

§ 2–5. I bygninger med boenheter med to rom eller mindre stilles det krav om seriekoblet, adresserbart brannvarslingsanlegg tilkoblet offentlig sentral.

§ 2–6. Boenhet skal ha tilstrekkelig plass for oppbevaring av klær, mat, sykler, barnevogner, sportsutstyr, hagemøbler mv. Følgende skal minst være oppfylt:

- a) boenhet skal, i tillegg til oppbevaringsplass for mat og klær, ha innvendig oppbevaringsplass eller bod på minimum 3,0 m² BRA for boenheter med inntil 2 rom, minimum 3,5 m² BRA for boenheter med 3 rom og minimum 4,5 m² BRA for boenheter med 4 rom eller mer.
- b) boenhet skal ha oppbevaringsplass eller bod på minimum 5 m² BRA for sykler, sportsutstyr, barnevogner m.m.

Kapittel 3. Håndhevingsregler

§ 3–1. Følgende bestemmelser i plan- og bygningsloven gis tilsvarende anvendelse:

- Kapittel 32. Ulovlighetsoppfølging (hele kapittelet)
- Kapittel 33. Gebyr og undersøkelse på fast eiendom (hele kapittelet)

Kapittel 4. Ikrafttreden

§ 4–1. Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012. Fra samme tidspunkt oppheves byggesaksforskrift 15. juni 2010 nr. 1262 for Longyearbyen.

Veileder til byggeforskrift for Longyearbyen 2012.

Godkjent av lokalstyret 8. november 2011, sak 54/11.

Gjennom byggeforskrift for Longyearbyen (bfL) gjøres bestemmelser i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven (pbl)), forskrift om byggesak (byggesaksforskriften (SAK)) og forskrift om tekniske krav til byggverk (byggteknisk forskrift (TEK)) gjeldende i Longyearbyen planområde. Hensikten med denne veilederen er å gi råd om praktisering av reglene og beskrive rammene for de lokale tilpasningene som er nødvendige eller kan tillates.

Det tilstrebes en praksis som er mest mulig lik den praksis som er i fastlandskommunene. Det benyttes i stor grad de samme søknadsskjema som på fastlandet. Saksbehandlingsrutiner tilstrebes å være mest mulig lik fastlandskommunenes. Begrunnelsen for dette er at mange av aktørene opererer både i Longyearbyen og på fastlandet, saksbehandlere rekrutteres fra fastlandskommuner, søkemotorer, saksbehandlingsverktøy, og veiledere kan benyttes også av lokale aktører. Likevel er det noen ting som er forskjellig, og det er viktig å gjøre seg kjent med

disse ulikhetene og bakgrunnen for hvorfor det er forskjeller. Denne veilederen forsøker å tydeliggjøre de forskjellene som er.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

1.1 Forholdet mellom svalbardmiljøloven og byggeforskrift for Longyearbyen – saker skal behandles etter begge regelverk:

Søknadspliktige tiltak som ønskes iverksatt innenfor Longyearbyen planområde, skal behandles både etter lov 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard (svalbardmiljøloven) (jf. sml. § 53 og § 58) og bfL. I henhold til Miljøverndepartementets delegeringsbrev til Longyearbyen lokalstyre av 9. juli 2002, skal melding etter § 58 første ledd i svalbardmiljøloven sendes til Longyearbyen lokalstyre før virksomhet eller fradeling i Longyearbyen planområde settes i gang. Det vil være Longyearbyen lokalstyre som vurderer om tiltaket er søknadspliktig i henhold til bfL. Tiltak som er søknadspliktig i henhold til bfL kan ikke igangsettes før det foreligger tillatelse fra Longyearbyen lokalstyre. Longyearbyen lokalstyre sammen med tiltakshaver skal også vurdere om tiltaket krever tillatelse fra sysselmannen i henhold til svalbardmiljøloven § 58 tredje ledd bokstavene a) til d). Tiltak som ikke er søknadspliktige i henhold til bfL, skal bare behandles etter svalbardmiljøloven, og kan tillates dersom tiltaket er i samsvar med arealbruk og bestemmelser fastlagt i godkjent plan. Eksempler på slike tiltak kan være graving, fylling, masseuttak og mindre konstruksjoner. Selv om et tiltak faller inn under bestemmelsene i byggesaksforskriften § 4–1 (tiltak som ikke krever søknad og tillatelse), vil det være meldingspliktig i henhold til svalbardmiljøloven § 53 og § 58.

1.3 Lokal tilpasning

Lokal tilpasning kan skje ved krav til dokumentasjon i tilknytning til søknad, utøvelse av fritt skjønn ved saksbehandling eller ved tolkning av regelverket. To eksempler på forhold der det kreves tilleggsdokumentasjon kan trekkes frem her:

1. Ved søknad om tillatelse til tiltak, skal tilleggskjema om tilknytning til vann, avløp, fjernvarme og elektrisitet fylles ut og sendes inn. Skjemaet finnes på Longyearbyen lokalstyres hjemmesider på internett.
2. Longyearbyen har en fargeplan som skal følges ved nybygg, det vil si at Longyearbyen lokalstyre skal godkjenne alle fargevalg på fasader, tak og detaljering. Kravet er hjemlet i utfyllende bestemmelser til arealplan for Longyearbyen planområde. Søker/tiltakshaver skal bruke Longyearbyen lokalstyres fargekonsulent for fargesetting av nye bygg. Kostnadene for dette dekkes av Longyearbyen lokalstyre. Kontaktinformasjon finnes på Longyearbyen lokalstyres hjemmesider på internett.

1.4 Henvisning til regulering

Arealplanlegging i Longyearbyen planområde er hjemlet i svalbardmiljøloven kapittel VI. Plansystemet i svalbardmiljøloven er i ett nivå. Arealplan kan lages for hele eller deler av planområdet, og detaljeringsgraden kan variere etter konkrete behov for å styre arealbruken. En detaljert delplan til arealplan, kan på mange måter sidestilles med en detaljregulering i pbl.s plansystem, mens en mindre detaljert arealplan vil være sammenlignbar med en områderegulering i pbl.s planhierarki.

Kapittel 2. Byggesaksbestemmelser

Kapittel 2 omfatter bl.a. bestemmelser i pbl.s fjerde del (byggesaksdelen), forskrift om byggesak (byggesaksforskriften) og forskrift om tekniske krav til byggverk. Det knyttes kommentarer til hvordan noen bestemmelser som gjelder, skal tolkes. Det knyttes også kommentarer til noen bestemmelser som ikke gjøres gjeldende i bfL

Naturmangfoldloven gjelder ikke på Svalbard, med unntak av lovens kapittel VII om tilgang til genetisk materiale. Alle bestemmelser knyttet til naturmangfoldloven er derfor utelatt i bfL.

Det stilles ikke krav til universell utforming av bygg og anlegg i Longyearbyen. Alle bestemmelser knyttet til universell utforming er derfor utelatt i bfL.

2–1 Veiledning knyttet til bestemmelser i pbl.

Pbl. § 21–3 (nabovarsel). Hovedsakelig all grunn i Longyearbyen planområde eies av en grunneier, Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS, mens det er etablert flere hundre festetomter. Nabovarsel skal i henhold til pbl. sendes både hjemmelshaver og fester. Mange festetomter grenser bare til den opprinnelige eiendommen, slik at det er bare en nabo iht. loven. Det er derimot mange gjenboere. Begrepet gjenboere bør tolkes vidt slik at de som blir berørt får nabovarsel.

Pbl. § 27–3 (tilknytning til eksisterende private anlegg). Ved beregning av refusjon kan prinsippene i pbl. kapittel 18 brukes selv om disse bestemmelsene ikke er gjort gjeldende i bfL.

Pbl. § 27–5 (fjernvarmeanlegg) og § 27–6 (forskrifter om tilknytning) gjøres ikke gjeldende i bfL. Det er i stedet tatt med en egen bestemmelse om krav til tilknytning til fjernvarmenettet, jf. bfL § 2.4.

Pbl. § 29–8 (avfallshåndtering) gjøres ikke gjeldende i bfL. Sysselmannen er forurensningsmyndighet på Svalbard, og det er fastsatt en egen forskrift om sortering og innsamling av avfall, avfallsgebyrer og byggavfall i Longyearbyen planområde. Kapittel fire i forskriften omhandler byggavfall, og har bestemmelser om opplysninger om planlagt håndtering av byggavfall (avfallsplan), kartlegging av farlig avfall og miljøsaneringsbeskrivelse, og

opplysninger om faktisk håndtering av byggavfall (sluttrapport). Forskriften og skjema finnes på Sysselmannens hjemmesider på internett.

2–2 *Veiledning knyttet til bestemmelser i SAK*

Forskrift om byggesak (byggesaksforskriften) § 9–2 (Foretak og andre som kan gis godkjenning). Svalbard omfattes ikke av EØS-avtalen eller WTO-avtalen. § 9–2 andre og tredje ledd kan derfor ikke gjøres gjeldende gjennom forskriften, da dette kan virke diskriminerende på foretak fra traktatland utenfor EØS- og WTO-området. Ved godkjenning av foretak skal kriteriene i andre og tredje ledd oppfattes som veiledende.

2–3 *Veiledning knyttet til bestemmelser i TEK*

TEK kap. 2 (konstruksjonssikkerhet). Fundamentering i permafrost er ikke omtalt i TEK eller NS. Det kan benyttes relevant litteratur fra andre land som grunnlag for beregninger der det ikke er tilsvarende tilgjengelig i Norge. Litteraturen som i dag blir benyttet i Longyearbyen har sin opprinnelse fra Alaska. Det eksisterer tilsvarende for Sibir (Barentsburg).

Aktuell litteratur:

- Anderland O.B. and Landanyi, B. (1994): An introduction to frozen ground engineering. Chapman & Hall, New York
- Instanes, A. and Instanes, D. (1999): Pile design in saline permafrost at Longyearbyen. Proceedings of the 10th International Conference on Cold Regions Engineering, Lincoln, NH, USA, August 16–19 1999, pp. 222–231
- Instanes, B. (2000): Permafrost engineering on Svalbard. Proceedings of the International Conference on Permafrost Engineering, Longyearbyen, Norway, June 18–21 2000, pp. 1–24.

TEK kap. 3 (dokumentasjon av produkter). EØS-avtalen gjelder ikke på Svalbard. Der det er henvist til EØS, råds- eller parlamentsdirektiv, skal dette kun oppfattes som veiledende.

TEK kap. 11 (sikkerhet ved brann). Fundamentering på pelar gir åpne rom under bygninger og bygningsrekker. Brannsikkerhet må ivaretas også under bygninger og i gjennomgående rørkasser under bygningsrekker.

TEK § 13–1 (generelle krav til ventilasjon) og § 13–14 (generelle krav om fukt). Snøen på Svalbard er spesielt finkornet og trenger lett inn i konstruksjoner. Ved utforming av ventilasjonsanlegg og bygningskonstruksjoner må det velges materialer og tekniske løsninger som hindrer inntrenging av snø.

2–4 *Fjernvarme*

Grunnlag for beregning av tilknytningsavgift er bruksareal (BRA) beregnet etter Norsk Standard NS 3940 Areal- og volumberegninger av bygninger. Det beregnes normalt ikke tilknytningsavgift for kalde lagerbygg.

Kapittel 4. Ikrafttreden

Bestemmelser om uavhengig kontroll i byggesaksforskriften kapittel 14, § 14–2, § 14–5, § 14–6, og § 14–7, trer i kraft i Longyearbyen planområde samtidig som på fastlandet, 1. juli 2012.

9. nov. Nr. 1088 2011

Forskrift om fredning av statens kulturhistoriske eiendommer

Hjemmel: Fastsatt av Riksantikvaren 9. november 2011 med hjemmel i lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 22a og forskrift 9. februar 1979 nr. 8785 om faglig ansvarsfordeling mv. etter kulturminneloven § 12 nr. 1. Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1–1. Formålet med fredning

Fredning etter forskriften har som formål å sikre og bevare et representativt utvalg kulturminner i form av byggverk og anlegg knyttet til statens virksomhet. Fredningen skal bidra til å

- a) sikre at arkitektoniske eller kulturhistoriske verdier ved byggverkene og anleggene bevares
- b) vise statlige sektors historiske utvikling og deres betydning, for eksempel for samfunnsutviklingen, oppbyggingen av Norge som velferdsstat og forholdet til urfolk og minoriteter
- c) sikre at representative eksempler fra ulike perioder av en utvikling bevares
- d) formidle forståelse for de sektorer og tidsepoker de representerer
- e) bevare byggverkene og anleggene som historiske referanser og kilde til kunnskap
- f) bevare opprinnelige elementer og senere tilføyelser dersom disse vurderes å ha en selvstendig verdi som representant for en historisk utvikling
- g) sikre at byggverkene og anleggenes innbyrdes sammenheng ivaretas
- h) sikre at uteområdene bevares og at den funksjonelle og visuelle sammenhengen med de fredete kompleksene opprettholdes.

§ 1–2. Omfang

Fredningen omfatter byggverk og anlegg etter kapittel 2 flg.

Nærmere informasjon om byggverkene og anleggene fremgår av landsverneplanene for hver sektor og er tilgjengelig på Riksantikvarens nettside.

§ 1–3. Fredningsbestemmelser

Byggverk og anlegg som er fredet etter forskriften skal forvaltes på en slik måte at de kulturhistoriske og arkitektoniske verdier de representerer, blir ivaretatt.

Det er ikke tillatt å foreta inngrep i fredete byggverk og anlegg så langt de er fredet. Med *inngrep* menes

- a) å rive, skade, bygge om eller flytte
- b) å skifte ut bygningselementer eller materialer, forandre overflater eller foreta andre endringer som går lenger enn vanlig vedlikehold
- c) å skade eller permanent fjerne løst inventar som inngår i fredningen.

Med *vanlig vedlikehold* menes å ta vare på og reparere de eksisterende bygningselementer og detaljer som for eksempel dører, vinduer, listverk, gerikter og overflatebehandlingen. Vanlig vedlikehold skal skje i samsvar med opprinnelig eller eksisterende teknikk, utførelse og materialbruk og på en måte som ikke reduserer arkitektoniske og kulturhistoriske verdier.

Annet ledd er ikke til hinder for ordinær skjøtsel i hage- og parkanlegg og annet grøntanlegg.

§ 1–4. Dispensasjon

Forvaltningsmyndigheten jf. § 1–7 kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra fredningen og fredningsbestemmelsene for tiltak som ikke medfører vesentlige inngrep i kulturminnet.

Ved avgjørelsen av hva som utgjør særlige tilfelle skal det legges vekt på i hvilken grad tiltaket er nødvendig av hensyn til formålet med fredningen, herunder

- a) istandsetting og restaurering
- b) utskifting av ødelagt materiale og eller vegetasjon
- c) tilbakeføringer til opprinnelig eller tidligere utseende og konstruksjoner under forutsetning av at tiltaket kan gjøres på et sikkert dokumentert grunnlag og i tråd med tradisjonelle metoder og materialbruk
- d) brannsikringstiltak
- e) andre tiltak som skal beskytte kulturminnet.

I vurderingen av hva som utgjør særlige tilfelle kan det også legges vekt på tiltak av vesentlig samfunnsmessig betydning, som for eksempel hensyn til sikkerhet og andre forhold av vesentlig betydning.

§ 1–5. Forvaltningsplan

Vedkommende departement er ansvarlig for at det utarbeides forvaltningsplaner for fredete byggverk og anlegg det er ansvarlig for.

Forvaltningsplaner skal forelegges Riksantikvaren eller den Riksantikvaren gir fullmakt, for å sikre at innholdet ivaretar formålet med fredningen.

§ 1–6. Avhending

Forskriften gjelder selv om deler av eller hele byggverk og anlegg som er fredet, går ut av statlig eie.

Eier er ansvarlig for at Riksantikvaren i god tid før overdragelsen underrettes om denne.

§ 1–7. Myndighet

For byggverk og anlegg i statlig eie er forvaltning av fredningsforskriften lagt til Riksantikvaren eller den Riksantikvaren gir fullmakt. For byggverk og anlegg som er gått ut av statlig eie er forvaltning av fredningsforskriften lagt til regional kulturminneforvaltning.

§ 1–8. Brudd på bestemmelsene

Overtredelse av § 1–3 for fredete byggverk og anlegg etter kapittel 2 flg. straffes etter kulturminneloven § 27.

Kapittel x. Ikraftsetting**§ x–1. Ikraftsetting**

Forskriften trer i kraft straks.

For nærmere informasjon om de fredete byggverkene og anleggene vises det til landsverneplanene og vedtaksbrevet av 4. november 2011 som er tilgjengelig på Riksantikvarens hjemmeside: <http://www.riksantikvaren.no>. Landsverneplanene er ikke en del av forskriften.

10. nov. Nr. 1089 2011**Forskrift om endring i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 10. november 2011 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 4–30 tredje ledd. Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

I

I forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) gjøres følgende endring:

§ 4–30–14 tredje ledd skal lyde:

(3) Vare på bearbeidingsstollager kan deles, ompakkes eller bearbeides. Dersom hensynet til de aktuelle varers beskaffenhet, tollmyndighetenes omkostninger og kontrollbehov tilsier det, kan tollmyndighetene gi tillatelse til industriell virksomhet der råvarer bearbeides til ferdige produkter.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. nov. Nr. 1090 2011

Endring av navn fra Justis- og politidepartementet til Justis- og beredskapsdepartementet

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. november 2011. Fremmet av Statsministerens kontor. Kunngjort 11. november 2011 kl. 14.05.

Justis- og politidepartementets navn endres fra 1. januar 2012 til Justis- og beredskapsdepartementet, forkortet som før til JD. Departementet delegeres myndighet til å foreta de endringer i forskrifter, avtaler, instruksjoner og bestemmelser som er nødvendige som følge av navneendringen.

5. nov. Nr. 1091 2011

Forskrift om endring i forskrift om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 5. november 2011 med hjemmel i lov 26. januar 2007 nr. 4 om målenheter, måling og normaltid § 31 tredje ledd. Kunngjort 15. november 2011 kl. 14.15.

I

I forskrift 19. desember 2007 nr. 1655 om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester gjøres følgende endringer:

§ 11 første ledd første punktum skal lyde:

For NAs saksbehandlere og bedømmere er det en fast pris på kr 1 110,–.

§ 13 annet ledd skal lyde:

Ved for sen betaling kreves purregebyr i henhold til forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2012.

11. nov. Nr. 1092 2011

Forskrift om endring i forskrift om reduksjon av ektefelletillegg og barnetillegg på grunn av inntekt

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 11. november 2011 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 3–26 åttende ledd. Kunngjort 15. november 2011 kl. 14.15.

I

I forskrift 11. mars 1997 nr. 205 om reduksjon av ektefelletillegg og barnetillegg på grunn av inntekt gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd skal lyde:

Når grunnbeløpet endres, skal alle inntektene som inngår i inntektsgrunnlaget, unntatt alderspensjon, avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse før fylte 65 år og avtalefestet pensjon som omfattes av AFP-tilskottsloven, omregnes med samme faktor som grunnbeløpet.

§ 5a første ledd skal lyde:

Når alderspensjon under utbetaling reguleres etter folketrygdloven § 19–14, skal alle inntektene som inngår i inntektsgrunnlaget, unntatt alderspensjon, avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse før fylte 65 år og avtalefestet pensjon som omfattes av AFP-tilskottsloven, omregnes med samme faktor som grunnbeløpet.

II

Endringene trer i kraft straks.

11. nov. Nr. 1093 2011**Forskrift om endring i forskrift om statstilskott etter AFP-tilskottsloven kapittel 4**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 11. november 2011 med hjemmel i lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor (AFP-tilskottsloven) § 30 bokstav d og e. Kunngjort 15. november 2011 kl. 14.15.

I

I forskrift 30. november 2010 nr. 1497 om statstilskott etter AFP-tilskottsloven kapittel 4 gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

§ 5. Regulering

Tidligere inntekt og forventet arbeidsinntekt reguleres i samsvar med økningen i grunnbeløpet, se folketryktdloven § 1–4.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. nov. Nr. 1094 2011**Forskrift om endring i forskrift om kombinasjon av avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og arbeidsinntekt (pensjonsgivende inntekt)**

Kunngjort 15. november 2011 kl. 14.15.

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 11. november 2011 med hjemmel i lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse § 7.

I

I forskrift 30. november 2010 nr. 1493 om kombinasjon av avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse og arbeidsinntekt (pensjonsgivende inntekt) gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd femte punktum skal lyde:

Tidligere inntekt og forventet arbeidsinntekt reguleres i samsvar med økningen i folketrygdens grunnbeløp, se folketryktdloven § 1–4.

§ 3 første ledd sjetten punktum oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

11. nov. Nr. 1095 2011**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 11. november 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 12 og forskrift 20. desember 2010 nr. 1778 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2011 § 10 tredje ledd. Kunngjort 15. november 2011 kl. 14.15.

I

I forskrift 20. desember 2010 nr. 1778 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2011 gjøres følgende endringer:

§ 5 første og andre ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1400 tonn. Maksimalkvoten oppheves fra og med 11. november 2011.

Fartøy med torsketråltillatelse som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1000 tonn. Maksimalkvoten oppheves fra og med 11. november 2011.

§ 6 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 kan maksimalt fiske og lande inntil 1000 tonn. Maksimalkvoten oppheves fra og med 11. november 2011.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

25. okt. Nr. 1099 2011**Forskrift om endring i forskrift om forbudte skytevåpen og godkjente halvautomatiske skytevåpen**

Hjemmel: Fastsatt av Politidirektoratet 25. oktober 2011 med hjemmel i lov 9. juni 1961 nr. 1 om skytevåpen og ammunisjon m.v. § 6a, jf. delegeringsvedtak 5. juni 1998 nr. 572, jf. forskrift 25. juni 2009 nr. 904 om skytevåpen, våpendeler og ammunisjon mv. (våpenforskriften) § 6 og § 7. Kunngjort 18. november 2011 kl. 14.30.

I

I forskrift 9. september 2011 nr. 930 om forbudte skytevåpen og godkjente halvautomatiske skytevåpen gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Våpen som nevnt i første ledd bokstav a–c lovlig ervervet før forskriftens ikrafttredelse, kan beholdes av nåværende eier. Dette gjelder likevel ikke pumpehagler med egenskaper som nevnt i § 3 bokstav c.

Ny § 4 nr. 23 skal lyde:

23. STAG 15

§ 9 skal lyde:

Forskriften trer i kraft 15. oktober 2011, med unntak av § 4 til § 8 som settes i kraft på et senere tidspunkt.

II

Forskriften trer i kraft straks.

3. nov. Nr. 1100 2011**Forskrift om endring i forskrift om byggesak (byggesaksforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 3. november 2011 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 20–2 annet ledd. Kunngjort 18. november 2011 kl. 14.30.

I

I forskrift 26. mars 2010 nr. 488 om byggesak (byggesaksforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–2 Søknadsplikt og ansvarsrett for våtrom oppheves.

§ 4–1 bokstav b nr. 2 skal lyde:

Installering, endring og reparasjon av våtrom og enkle installasjoner i eksisterende byggverk innenfor en bruksenhet eller branncelle.

§ 13–5 nytt fjerde ledd skal lyde:

Det kan gis sentral godkjenning samlet for funksjonene ansvarlig søker, ansvarlig prosjekterende og ansvarlig utførende for følgende arbeider:

a) Våtromsarbeid.

Nåværende § 13–5 fjerde ledd blir nytt femte ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2012.

11. nov. Nr. 1101 2011**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 11. november 2011 med hjemmel i forskrift 20. desember 2010 nr. 1756 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 § 32. Kunngjort 18. november 2011 kl. 14.30.

I

I forskrift 20. desember 2010 nr. 1756 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 gjøres følgende endringer:

§ 6 annet ledd (endret) skal lyde:

Med virkning fra 15. september 2011 er det forbudt å drive direktefiske etter hyse. Innenfor rammen av maksimalkvoten i første ledd kan det enkelte fartøy ved fiske etter andre arter ha hyse som bifangst. Bifangst om bord ved landing kan ikke overskride 30 %. Med virkning fra 12. november 2011 kan det enkelte fartøy ved fiske etter andre arter ha inntil 50 % bifangst av hyse uavhengig av tidligere maksimalkvoter.

§ 13 annet ledd (endret) skal lyde:

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande 422 tonn hyse, hvorav 192 tonn er garantert.

II

Denne forskrift trer i kraft 12. november 2011.

14. nov. Nr. 1102 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. november 2011 med hjemmel i forskrift 20. desember 2010 nr. 1756 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 § 32. Kunngjort 18. november 2011 kl. 14.30.

I

I forskrift 20. desember 2010 nr. 1756 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 gjøres følgende endringer:

§ 16 første ledd (endret) skal lyde:

Kvoteenhet etter hjemmelslengde og faktisk lengde er som følger:

Hjemmelslengde	Faktisk lengde	Kvoteenhet
Under 11 m	Under 11 m	–
	Over 11 m	–
11–14,9 m	Under 11 m	–
	Over 11 m	–
15–20,9 m	Under 11 m	–
	Over 11 m	–
21–27,9 m	Under 11 m	27,8364
	Over 11 m	23,1970

§ 16 annet ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Faktisk lengde under 11 m		Faktisk lengde 11 m og over	
		Maksimalkvote	Herav garantert	Maksimalkvote	Herav garantert
under 7 m	1,21	Ubegrenset		27,1Ubegrenset	24,0
7–7,9	1,43	Ubegrenset		32,0Ubegrenset	28,3
8–8,9	1,70	Ubegrenset		38,1Ubegrenset	33,7
9–9,9	2,08	Ubegrenset		46,6Ubegrenset	41,2
10–10,9	2,25	Ubegrenset		50,4Ubegrenset	44,6
11–11,9	3,02	Ubegrenset		57,2Ubegrenset	54,6
12–12,9	3,59	Ubegrenset		68,1Ubegrenset	65,0
13–13,9	4,34	Ubegrenset		82,3Ubegrenset	78,5
14–14,9	4,95	Ubegrenset		93,8Ubegrenset	89,6
15–15,9	5,85	Ubegrenset		105,8Ubegrenset	103,3
16–16,9	6,51	Ubegrenset		117,8Ubegrenset	115,0
17–17,9	7,19	Ubegrenset		130,1Ubegrenset	127,0
18–18,9	7,94	Ubegrenset		143,6Ubegrenset	140,2
19–19,9	8,61	Ubegrenset		155,8Ubegrenset	152,1
20–20,9	9,21	Ubegrenset		166,6Ubegrenset	162,6
21–21,9	8,85		246,3	165,9	205,3
22–22,9	9,23		257,0	173,0	214,2
23–23,9	9,60		267,2	179,9	222,6
24–24,9	9,97		277,6	186,9	231,3
25–25,9	10,27		285,7	192,5	238,1
26–26,9	10,65		296,4	199,6	247,0
27–27,9	10,94		304,6	205,1	253,8

II

Denne forskrift trer i kraft 14. november 2011.

15. nov. Nr. 1103 2011**Forskrift om rettigheter og bruk av tvang under opphold i barneverninstitusjon**

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 15. november 2011 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 5–9 fjerde ledd. Kunngjort 18. november 2011 kl. 14.30.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Formål**

Formålet med denne forskriften er å sikre at institusjonen gir beboerne forsvarlig omsorg og behandling. Institusjonens ansvar for å gi forsvarlig omsorg innebærer blant annet å gi beboerne vern og beskyttelse, tydelige rammer for å sikre trygghet og god utvikling, oppfølging av skole- og opplæringstilbud og fritidsaktiviteter, stabil og god voksenkontakt, opplevelse av mestring og å bli sett og hørt, samt å lære beboerne respekt og toleranse. Hva som er å anse som forsvarlig omsorg vil blant annet avhenge av beboerens alder og modenhet og formålet med plasseringen.

Formålet er videre å sikre at beboerne blir behandlet hensynsfullt og med respekt for den enkeltes integritet, og at rettssikkerheten til beboerne blir ivaretatt.

Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn ved alle handlinger som berører beboeren.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder ved alle plasseringer av barn og unge på institusjoner som omfattes av barnevernloven kapittel 5 og omsorgssentre for mindreårige som omfattes av barnevernloven kapittel 5A.

§ 3. Forbud mot innskrenkninger i beboernes rettigheter

Husordensregler, rutiner eller lignende kan ikke innskrenke beboernes rettigheter etter denne forskriften og må ikke anvendes på en måte som vil være urimelig overfor beboeren i det enkelte tilfellet.

Det er ikke adgang til å nekte beboeren besøk av og annen kontakt med advokat, barneverntjeneste, tilsynsmyndighet, helsepersonell som er beboerens behandler, prest, annen sjelesørger eller lignende.

§ 4. Taushetsplikt

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for institusjonen, har taushetsplikt etter barnevernloven § 6–7.

§ 5. Behandling av og innsyn i personopplysninger

Personopplysninger skal behandles i henhold til personopplysningsloven med forskrifter.

Beboerens rett til å se opplysninger om seg selv er regulert i personopplysningsloven § 18 mv.

§ 6. Oppbevaring av økonomiske midler m.m.

Institusjonen skal sørge for at beboerne kan oppbevare private eiendeler, penger mv. på en forsvarlig måte. Dersom en beboer av hensyn til f.eks. alder ikke kan ta hånd om slike eiendeler, har institusjonen plikt til å oppbevare dem på en forsvarlig måte.

Institusjonen skal føre oversikt over penger og private eiendeler som den mottar til oppbevaring fra beboeren.

*Kapittel 2. Beboernes rettigheter***§ 7. Vern om personlig integritet**

Institusjonen skal drives på en slik måte at beboerens personlige integritet blir ivaretatt.

Den enkelte beboer skal selv kunne bestemme i personlige spørsmål så langt dette lar seg forene med formålet med plasseringen og institusjonens ansvar for å gi forsvarlig omsorg for den enkelte, herunder er forenlig med beboerens alder og modenhet. Likeså skal bestemmelsesretten la seg forene med institusjonens ansvar for driften, herunder ansvaret for trygghet og trivsel for alle på institusjonen.

Innenfor de rammer som følger av annet ledd skal institusjonen bl.a.:

- sørge for at beboeren får ivaretatt retten til å bli hørt og retten til medbestemmelse, herunder får delta ved utformingen av institusjonens daglige liv og ved avgjørelsen av andre forhold som berører beboeren,
- legge til rette for at beboeren får ivaretatt sine personlige interesser og delta i ønskede fritidsaktiviteter,
- vise respekt for og ta hensyn til beboerens og foreldrenes livssyn og kulturelle bakgrunn,
- vise respekt for beboerens rett til tanke-, samvittighets- og religionsfrihet.

Beboeren skal ikke utsettes for utilbørlig påvirkning eller påtrykk av livssynsmessig, politisk eller ideologisk art.

§ 8. Medisinsk tilsyn og behandling

Institusjonen plikter å ha skriftlige rutiner som ivaretar beboerens rett til nødvendig medisinsk tilsyn og behandling.

Barn og unge som blir akutt plassert skal tilses av lege før inntak, snarest mulig etter inntak eller senest i løpet av inntaksdøgnet.

§ 9. Adgangen til å bevege seg innenfor og utenfor institusjonens område

Beboeren skal ha rett til å bevege seg innenfor og utenfor institusjonens område, med de begrensninger som fastsettes ut fra institusjonens ansvar for å gi forsvarlig omsorg for den enkelte og ansvaret for trygghet og trivsel for alle på institusjonen.

Beboeren skal i størst mulig grad kunne nyttiggjøre seg de tilbud som finnes i lokalsamfunnet, herunder skole-, opplærings- og fritidstilbud.

§ 10. Samvær og besøk i institusjonen

Beboeren skal fritt kunne motta besøk og ha det samvær med andre som hun/han ønsker under institusjonsoppholdet, med mindre noe annet følger av fylkesnemndas eller barneverntjenestens vedtak. Institusjonen kan ikke begrense samvær som følger av fylkesnemndas eller barneverntjenestens vedtak. Institusjonen kan likevel begrense annet samvær og besøk i kraft av sitt ansvar for å gi forsvarlig omsorg for den enkelte. Institusjonen kan også fastsette regler ut fra institusjonens ansvar for driften, herunder hensynet til trygghet og trivsel for alle på institusjonen.

Institusjonen skal legge forholdene til rette slik at det kan gjennomføres gode samvær og besøk for den enkelte beboer.

§ 11. Elektroniske kommunikasjonsmidler

Beboeren skal fritt kunne benytte elektroniske kommunikasjonsmidler under institusjonsoppholdet. Institusjonen kan likevel begrense og i enkelttilfeller nekte bruken i kraft av sitt ansvar for å gi forsvarlig omsorg for den enkelte og sitt ansvar for driften, herunder hensynet til trygghet og trivsel for alle på institusjonen.

Kapittel 3. Tvang og andre inngrep i den personlige integritet**§ 12. Krav til forebygging**

Bruk av tvang og andre inngrep i den personlige integritet skal ikke benyttes i større grad enn det som er nødvendig for formålet. Andre fremgangsmåter skal være prøvd først.

§ 13. Forbud mot bruk av tvang eller makt

Tvangsmedisinering, fysisk refsing, isolasjon, mekaniske tvangsmidler eller annen bruk av fysisk tvang eller makt er ikke tillatt verken i straffe-, behandlings- eller oppdragelsesøyemed. Mindre inngripende fysisk tvang eller makt, som for eksempel kortvarig fastholding eller bortvisning fra fellesrom, kan imidlertid anvendes når dette er åpenbart nødvendig som ledd i institusjonens ansvar for å gi forsvarlig omsorg eller av hensyn til trygghet og trivsel for alle på institusjonen.

§ 14. Tvang i akutte faresituasjoner

Dersom det er uomgjengelig nødvendig for å avverge fare for skade på person eller vesentlig skade på eiendom, kan det etter alminnelige nødretts- og nødvergebetraktninger, jf. straffeloven § 47 og § 48, anvendes nødvendig tvang. Det er imidlertid en forutsetning at lempeligere midler vurderes som nytteløse eller har vist seg åpenbart forjevnes eller utilstrekkelige.

Tvangsbruken må i slike tilfeller ikke overstige det som er nødvendig for å avverge skaden. Tiltaket skal opphøre straks skaden eller faren er avverget.

Dersom situasjonen gjør det nødvendig å isolere beboeren, jf. første ledd, skal minst en av personalet alltid være til stede i rommet eller i naborom med ulåst dør. Isolering av beboeren er bare tillatt i rom med vindu og med minst 8 m² gulvflate. Dette kan besluttes av institusjonens leder eller den lederen gir fullmakt.

§ 15. Kroppsvisitasjon

Institusjonens leder eller den lederen gir fullmakt kan, ved inntak eller under oppholdet i institusjonen, bestemme at det skal foretas kroppsvisitasjon av en beboer dersom det foreligger begrunnet mistanke om at beboeren besitter tyvegods, farlige gjenstander, rusmidler eller andre skadelige medikamenter, for eksempel dopingmidler, samt utstyr til bruk av rusmidler og andre skadelige medikamenter.

Kroppsvisitasjon kan bare omfatte kroppens overflater, munnhulen samt gjennom søking av klær.

Dersom beboeren eller den ansatte som skal foreta kroppsvisitasjon ønsker det, skal kroppsvisitasjon gjennomføres med to ansatte til stede. Kroppsvisitasjonen skal foretas av en person av samme kjønn som beboeren, og skal skje så skånsomt som mulig.

§ 16. Ransaking av rom og eiendeler

Institusjonens leder eller den lederen gir fullmakt kan, ved inntak eller under oppholdet i institusjonen, bestemme at det skal foretas ransaking av beboerens rom eller eiendeler dersom det foreligger begrunnet mistanke om at beboeren besitter tyvegods, farlige gjenstander, rusmidler eller andre skadelige medikamenter, for eksempel dopingmidler, samt utstyr til bruk av rusmidler og andre skadelige medikamenter.

Ransaking av rom og eiendeler skal foretas mens beboeren er til stede, med mindre dette er uforholdsmessig vanskelig fordi beboeren har forlatt institusjonen uten samtykke, ikke ønsker å være til stede eller lignende. Ransakingen skal skje så skånsomt som mulig.

§ 17. Beslaglegging, tilintetjøring eller overlevering til politiet

Farlige gjenstander, rusmidler og andre skadelige medikamenter, for eksempel dopingmidler, samt utstyr til bruk av rusmidler og andre skadelige medikamenter som blir funnet ved inntak eller under opphold i institusjonen, skal beslaglegges og kan enten oppbevares på institusjonen, tilintetjøres eller overleveres til politiet. Ulovlige gjenstander, rusmidler eller medikamenter skal overleveres til politiet. Tyvegods som beslaglegges skal overleveres til politiet eller tilbakeleveres til rette eier.

§ 18. Beboernes korrespondanse

Det er ikke tillatt å føre kontroll med beboernes korrespondanse, herunder elektronisk korrespondanse. Beboerne skal fritt kunne sende og motta post. Post som kommer inn til institusjonen kan likevel kontrolleres når det er begrunnet mistanke om at forsendelsen inneholder rusmidler eller farlige gjenstander.

Kontrollen skal foregå ved at posten åpnes av institusjonens leder eller den lederen gir fullmakt i nærvær av postens mottaker eller avsender.

Ved klage over vedtak om kontroll skal ikke kontrollen foretas før klagebehandlingen er avsluttet.

§ 19. Rusmiddeltesting

Institusjonen kan ikke kreve at beboeren avlegger urinprøver.

Beboeren kan samtykke til å avlegge urinprøver. Samtykke kan gis under oppholdet. Samtykket skal være skriftlig. Er beboeren under 15 år, skal også de som har foreldreansvaret samtykke. Dersom barneverntjenesten har overtatt omsorgen etter barnevernloven, er det barneverntjenesten som også skal samtykke. For beboere plassert i omsorgssentre skal statlig regional barnevernmyndighet samtykke. Samtykket kan når som helst trekkes tilbake.

Institusjonen skal ha regler for avleggelse av prøver. Beboeren skal gjøres kjent med reglene for prøvetaking før samtykke kan gis. Prøvene skal for øvrig håndteres i samsvar med Helsedirektoratets retningslinjer for slike prøver.

§ 20. Tilbakeføring ved rømming

Med rømming forstås de tilfeller hvor beboeren forlater institusjonen uten tillatelse eller unnlater å komme tilbake til institusjonen etter fravær.

Ved rømming skal institusjonen straks varsle barneverntjenesten. Institusjonen skal varsle politiet med mindre dette ikke er nødvendig. Beboerens foresatte bør varsles så raskt som mulig. Varsling av foresatte skal som hovedregel foretas av institusjonen.

Når beboeren rømmer, skal institusjonen, om mulig i samarbeid med foresatte og barneverntjenesten, prøve å bringe beboeren frivillig tilbake til institusjonen.

Dersom plasseringsgrunnlaget gir adgang til det, kan beboeren om nødvendig bringes tilbake til institusjonen mot sin vilje.

Enhver tilbakeføring skal skje så skånsomt som mulig, og på en måte som ivaretar beboerens integritet.

Kapittel 4. Særlige regler ved plassering etter § 4–24 og § 4–26

§ 21. Forskriftens anvendelse overfor beboere plassert etter § 4–24 og § 4–26

Bestemmelsene i forskriftens kapittel 1, 2, 3 og 5 gjelder tilsvarende overfor beboere som er plassert etter § 4–24 og § 4–26, med de særregler som følger av dette kapitlet. Dette gjelder også beboere som er plassert ved midlertidige vedtak etter barnevernloven § 4–25 annet ledd annet punktum.

§ 22. Begrensninger i adgangen til å bevege seg innenfor og utenfor institusjonens område

Institusjonen kan begrense beboerens adgang til å forlate institusjonsområdet og til å bevege seg fritt innenfor institusjonsområdet i den utstrekning det er nødvendig ut fra formålet med plasseringen. Vedtaket kan treffes for inntil 14 dager av gangen, men skal ikke opprettholdes lenger enn nødvendig. Institusjonen må fortløpende vurdere om vedtaket skal opprettholdes.

§ 23. Besøk i institusjonen

Institusjonen kan nekte beboeren besøk hvis det er nødvendig av hensyn til behandlingsopplegget eller formålet med plasseringen. Vedtaket kan treffes for inntil 14 dager av gangen, men skal ikke opprettholdes lenger enn nødvendig. Institusjonen må fortløpende vurdere om vedtaket skal opprettholdes.

Besøk kan ikke nektes dersom det vil være urimelig overfor beboeren i det enkelte tilfellet.

§ 24. Elektroniske kommunikasjonsmidler

Institusjonen kan nekte beboeren å bruke elektroniske kommunikasjonsmidler dersom det er nødvendig av hensyn til behandlingsopplegget eller formålet med plasseringen. Institusjonen kan inndra det elektroniske kommunikasjonsmiddelet dersom beboeren ikke retter seg etter institusjonens avgjørelse om å nekte bruk. Vedtaket kan treffes for inntil 14 dager av gangen, men skal ikke opprettholdes lenger enn nødvendig. Institusjonen må fortløpende vurdere om vedtaket skal opprettholdes.

Bruk av elektroniske kommunikasjonsmidler kan ikke nektes dersom det vil være urimelig overfor beboeren i det enkelte tilfellet.

§ 25. Rusmiddeltesting

Ved plassering etter § 4–24 kan urinprøver kreves avlagt dersom det følger av fylkesnemndas vedtak.

Beboeren kan samtykke til å avlegge urinprøver. Samtykke kan gis både ved inntak og under oppholdet. Samtykket skal være skriftlig. Er beboeren under 15 år, skal også de som har foreldreansvaret samtykke. Dersom barneverntjenesten har overtatt omsorgen etter barnevernloven, er det barneverntjenesten som også skal samtykke. Samtykket kan når som helst trekkes tilbake.

Institusjonen skal ha regler for når prøvene kan kreves avlagt og for prosedyrer rundt avleggelsen. Beboer skal gjøres kjent med reglene for prøvetaking ved inntak i institusjonen. Prøvene skal for øvrig håndteres i samsvar med Helsedirektoratets retningslinjer for slike prøver.

Kapittel 5. Saksbehandling og klage**§ 26. Krav til enkeltvedtak og andre avgjørelser**

Avgjørelser etter § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 22, § 23 og § 24 skal regnes som enkeltvedtak etter forvaltningsloven. Avgjørelsene skal i tillegg protokollføres og forelegges tilsynsmyndigheten.

Avgjørelser om rusmiddeltesting etter § 19 og § 25 skal protokollføres, begrunnes og forelegges tilsynsmyndigheten.

Ved hver tilbakeføring etter § 20 skal det skrives rapport om forholdet, hvor beboeren har anledning til å uttale seg. Tilbakeføring mot beboerens vilje skal protokollføres og begrunnes. Protokollen skal sendes barneverntjenesten og forelegges tilsynsmyndigheten.

§ 27. Klage over brudd på forskriften

Dersom beboeren selv eller de foresatte mener det er begått brudd på forskriften, kan dette påklages til fylkesmannen.

Klager over enkeltvedtak eller andre brudd på forskriften her følger reglene i forvaltningsloven. Klagen fremmes direkte for fylkesmannen som kan prøve alle sider av saken.

Henvendelser om andre forhold knyttet til opphold på institusjonen behandles av fylkesmannen etter reglene i tilsynsforskriften § 11.

Institusjonens leder skal gjøre klageadgangen kjent for dem det gjelder, og skal levere ut skriftlig materiale om klageadgangen. Institusjonen skal bistå beboere som ønsker det med å utforme klagen.

Kapittel 6. Ikrafttredelse og overgangsregler**§ 28. Ikrafttredelse**

Forskriften gjelder fra 1. mars 2012. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 12. desember 2002 nr. 1594 om rettigheter og bruk av tvang under opphold i barneverninstitusjon.

§ 29. Overgangsregler

Ved fylkesmannens klagebehandling skal de regler som gjaldt da institusjonen behandlet saken anvendes.

15. nov. Nr. 1104 2011**Forskrift om endring i forskrift om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 15. november 2011 med hjemmel i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser § 11a og delegeringsvedtak 11. februar 2011 nr. 150. Kunngjort 18. november 2011 kl. 14.30.

I

I forskrift 8. februar 2008 nr. 112 om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter gjøres følgende endringer:

§ 5 skal lyde:

Oppdragsgiver skal i sine kontrakter stille krav om at ansatte hos leverandører og eventuelle underleverandører som direkte medvirker til å oppfylle kontrakten, har lønns- og arbeidsvilkår i samsvar med denne bestemmelse.

På områder dekket av forskrift om allmenngjort tariffavtale skal oppdragsgiver stille krav om lønns- og arbeidsvilkår er i samsvar med gjeldende forskrifter.

På områder som ikke er dekket av forskrift om allmenngjort tariffavtale, skal oppdragsgiver stille krav om lønns- og arbeidsvilkår i henhold til gjeldende landsomfattende tariffavtale for den aktuelle bransje. Med lønns- og arbeidsvilkår menes i denne sammenheng bestemmelser om minste arbeidstid, lønn, herunder overtidstillegg, skift- og turnustillegg og ulempetillegg, og dekning av utgifter til reise, kost og losji, i den grad slike bestemmelser følger av tariffavtalen.

§ 5 nåværende annet og tredje ledd blir § 6 nye første og annet ledd og skal lyde:

Oppdragsgiver skal i kontrakten kreve at leverandøren og eventuelle underleverandører på forespørsel må dokumentere at krav til lønns- og arbeidsvilkår som nevnt i 5 er oppfylt.

Oppdragsgiver skal i kontrakten forbeholde seg retten til å gjennomføre nødvendige sanksjoner, dersom leverandøren eller eventuelle underleverandører ikke etterlever vilkårene i § 5. Sanksjonen skal være egnet til å påvirke leverandøren eller underleverandøren til å oppfylle vilkårene.

§ 6 nåværende første ledd blir nye tredje ledd og skal lyde:

Oppdragsgiver skal i kunngjøringen eller konkurransegrunnlaget opplyse om at kontrakten vil inneholde krav om lønns- og arbeidsvilkår, dokumentasjon og sanksjoner i samsvar med denne forskriften.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. nov. Nr. 1105 2011

Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner

Hjemmel: Fastsatt av Kulturdepartementet 16. november 2011 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 18. november 2011 kl. 14.30.

I

I forskrift 7. september 2009 nr. 1168 om tilskudd til audiovisuelle produksjoner gjøres følgende endringer:

§ 2-1 nytt fjerde ledd skal lyde:

Produksjonstilskudd gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen, tekstes for hørselshemmede. Eksemplarer som skal i ordinær kinodistribusjon, skal tekstes slik at det kun er mulig å vise filmen med tekst.

§ 2-2 nytt fjerde ledd skal lyde:

Produksjonstilskudd gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen, tekstes for hørselshemmede. Eksemplarer som skal i ordinær kinodistribusjon, skal tekstes slik at det kun er mulig å vise filmen med tekst.

§ 2-2 nåværende fjerde og femte ledd blir nye femte og sjette ledd.

§ 2-3 nytt femte ledd skal lyde:

Produksjonstilskudd etter annet ledd bokstav b, gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen, tekstes for hørselshemmede. Eksemplarer som skal i ordinær kinodistribusjon, skal tekstes slik at det kun er mulig å vise filmen med tekst.

§ 2-3 nåværende femte og sjette ledd blir nye sjette og syvende ledd.

§ 2-5 nytt tredje ledd skal lyde:

Etterhåndstilskudd gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen, tekstes for hørselshemmede. Eksemplarer som skal i ordinær kinodistribusjon, skal tekstes slik at det kun er mulig å vise filmen med tekst.

§ 2-5 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 2-6 nytt tredje ledd skal lyde:

Etterhåndstilskudd gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen, tekstes for hørselshemmede. Eksemplarer som skal i ordinær kinodistribusjon, skal tekstes slik at det kun er mulig å vise filmen med tekst.

§ 2-6 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 4-1 nytt tredje ledd skal lyde:

Lanseringstilskudd gis på betingelse av at alle digitale eksemplarer av produksjonen, tekstes for hørselshemmede. Eksemplarer som skal i ordinær kinodistribusjon, skal tekstes slik at det kun er mulig å vise filmen med tekst.

§ 4-1 nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir nye fjerde, femte og sjette ledd.

§ 4-4 oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder for søknader som mottas etter dette tidspunkt. Forskriften gjelder også for søknader om tilskudd med søknadsfrist etter 1. januar 2012, uavhengig av når søknaden er mottatt.

Forskriften gjelder likevel ikke søknader om tilskudd til filmer som har mottatt forhåndstilskudd til produksjon fra Norsk filminstitutt før forskriften trer i kraft.

17. nov. Nr. 1106 2011**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av krepsdyr fra Bangladesh til humant konsum**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 17. november 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 16.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (vedtak 2011/742/EU). Kunngjort 18. november 2011 kl. 14.30.

I

I forskrift 26. mai 2011 nr. 554 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av krepsdyr fra Bangladesh til humant konsum gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54 zzzc (vedtak 2008/630/EF, endret ved vedtak 2010/387/EU og vedtak 2011/742/EU).

§ 6 oppheves.

§ 7 skal lyde:

Tilbakeholdelse av forsendelser

Alle forsendelser som prøvetas jf. § 5 skal holdes tilbake inntil prøvesvar foreligger. Forsendelsene kan kun importeres dersom prøvesvarene viser at grenseverdiene i veterinærpreparatforskriften § 2 er overholdt.

§ 8 oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

18. nov. Nr. 1107 2011**Ikraftsetting av lov 18. november 2011 nr. 42 om endringer i betalingssystemloven og finansieringsvirksomhetsloven mv. (gjennomføring av EØS-regler som svarer til direktiv 2009/44/EF og direktiv 2009/110/EF)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. november 2011 med hjemmel i lov 18. november 2011 nr. 42 om endringer i betalingssystemloven og finansieringsvirksomhetsloven mv. (gjennomføring av EØS-regler som svarer til direktiv 2009/44/EF og direktiv 2009/110/EF) del X. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 18. november 2011 kl. 14.30.

Loven trer i kraft 1. januar 2012.

9. nov. Nr. 1108 2011**Forskrift om endring i forskrift om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) og forskrift om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner)**

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 9. november 2011 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 46 nr. 8 og § 48 nr. 6. Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

I

Merknadene til forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 6 skal lyde:

§ 6 gir nærmere regler for lånefondets regnskap. Det er lagt til grunn at gjeldende regler om lånefondet videreføres, jf. bilag 6 i forskrifter for kommunale og fylkeskommunale budsjetter og regnskaper av 1993. Dette er ikke til hinder for at lånefondets regnskap kan føres etter kontoplanen fastsatt i vedlegg 1 til 6 i forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner.

II

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1423 om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) gjøres følgende endringer:

I vedlegg 1 skal Budsjettskjema 1A – Driftsbudsjettet lyde:

	<i>Budsjett</i>	<i>Budsjett</i>	<i>Regnskap</i>
	<i>(år t)</i>	<i>(år t-1)</i>	<i>(år t-2)</i>

¹ Skatt på inntekt og formue¹

	<i>Budsjett</i> (år t)	<i>Budsjett</i> (år t-1)	<i>Regnskap</i> (år t-2)
2 Ordinært rammetilskudd ¹			
3 Skatt på eiendom			
4 Andre direkte eller indirekte skatter ²			
5 Andre generelle statstilskudd ³			
6 <i>Sum frie disponible inntekter</i> SUM (L1:L5)			
7 Renteinntekter og utbytte ⁴			
8 Gevinst finansielle instrumenter (omløpsmidler)			
9 Renteutgifter, provisjoner og andre finansutgifter			
10 Tap finansielle instrumenter (omløpsmidler)			
11 Avdrag på lån			
12 <i>Netto finansinntekter/-utgifter</i> SUM (L7:L11)			
13 Til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk			
14 Til ubundne avsetninger			
15 Til bundne avsetninger ⁵			
16 Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk			
17 Bruk av ubundne avsetninger			
18 Bruk av bundne avsetninger ⁵			
19 <i>Netto avsetninger</i> SUM (L13:L18)			
20 Overført til investeringsbudsjettet			
21 <i>Til fordeling drift</i> L6 + L12 – L19 – L20			
22 <i>Sum fordelt til drift</i> (fra skjema 1B)			
23 Merforbruk/mindreforbruk = 0 L22 – L21			

I noter til driftsbudsjettet skal det redegjøres nærmere for:

- 1 Grunnlaget for skatteanslaget og anslått beløp for inntektsutjevningen.
- 2 Andre forventede fiskale inntekter, for eksempel konsesjonsavgifter.
- 3 Forventede generelle statstilskudd.
- 4 Forventet utbytte fra kommunalt eide selskaper.
- 5 Bundne avsetninger og bruk av slike avsetninger.

I vedlegg 2 skal Budsjettskjema 2A – Investeringsbudsjettet lyde:

	<i>Budsjett</i> (år t)	<i>Budsjett</i> (år t-1)	<i>Regnskap</i> (år t-2)
1 Investeringer i anleggsmidler			
2 Utlån og forskutteringer			
3 Avdrag på lån			
4 Dekning av tidligere års udekket			
5 Avsetninger			
6 <i>Årets finansieringsbehov</i> SUM (L1:L5)			
7 <i>Finansiert slik:</i>			
8 Bruk av lånemidler			
9 Inntekter fra salg av anleggsmidler			
10 Tilskudd til investeringer			
11 Mottatte avdrag på utlån og refusjoner			
12 Andre inntekter			
13 <i>Sum ekstern finansiering</i> SUM (L8:L12)			
14 Overført fra driftsbudsjettet			
15 Bruk av tidligere års udisponert			
16 Bruk av avsetninger			
17 <i>Sum finansiering</i> SUM (L13:L16)			
18 <i>Udekket/udisponert = 0</i> L6 – L17			

I vedlegg 3 skal Økonomisk oversikt – Drift lyde:

- Brukerbetalinger
- Andre salgs- og leieinntekter
- Overføringer med krav til motytelse
- Rammetilskudd
- Andre statlige overføringer
- Andre overføringer
- Inntekts- og formuesskatt
- Eiendomsskatt

Andre direkte og indirekte skatter

Sum driftsinntekter

Lønnsutgifter

Sosiale utgifter

Kjøp av varer og tjenester som inngår i kommunens tjenesteproduksjon

Kjøp av tjenester som erstatter kommunal tjenesteproduksjon

Overføringer

Avskrivninger

Fordelte utgifter

Sum driftsutgifter

Brutto driftsresultat

Renteinntekter og utbytte

Gevinst finansielle instrumenter (omløpsmidler)

Mottatte avdrag på utlån

Sum eksterne finansinntekter

Renteutgifter og låneomkostninger

Tap finansielle instrumenter (omløpsmidler)

Avdrag på lån

Utlån

Sum eksterne finansutgifter

Resultat eksterne finanstransaksjoner

Motpost avskrivninger

Netto driftsresultat

Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk

Bruk av disposisjonsfond

Bruk av bundne driftsfond

Sum bruk av avsetninger

Overført til investeringsbudsjettet

Avsatt til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk

Avsatt til disposisjonsfond

Avsatt til bundne driftsfond

Sum avsetninger

Regnskapsmessig merforbruk/mindreforbruk

I vedlegg 4 skal Økonomisk oversikt – Investering lyde:

Salg av driftsmidler og fast eiendom

Andre salgsinntekter

Overføringer med krav til motytelse

Statlige overføringer

Andre overføringer

Renteinntekter og utbytte

Sum inntekter

Lønnsutgifter

Sosiale utgifter

Kjøp av varer og tjenester som inngår i kommunens tjenesteproduksjon

Kjøp av tjenester som erstatter kommunal tjenesteproduksjon

Overføringer

Renteutgifter og omkostninger

Fordelte utgifter

Sum utgifter

Avdrag på lån

Utlån

Kjøp av aksjer og andeler

Dekning av tidligere års udekket

Avsatt til ubundne investeringsfond

Avsatt til bundne investeringsfond
Sum finansieringstransaksjoner

Finansieringsbehov

Bruk av lån
 Salg av aksjer og andeler
 Mottatte avdrag på utlån
 Overført fra driftsbudsjettet
 Bruk av tidligere års udisponert
 Bruk av disposisjonsfond
 Bruk av bundne driftsfond
 Bruk av ubundne investeringsfond
 Bruk av bundne investeringsfond
Sum finansiering

Udekket/udisponert

III

I forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) gjøres følgende endringer:

I vedlegg 1 skal Regnskapsskjema 1A – Driftsregnskapet lyde:

	<i>Budsjett (år t)</i>	<i>Regulert budsjett (år t)</i>	<i>Opprinnelig budsjett (år t)</i>	<i>Regnskap (år t-1)</i>
1 Skatt på inntekt og formue				
2 Ordinært rammetilskudd				
3 Skatt på eiendom				
4 Andre direkte eller indirekte skatter				
5 Andre generelle statstilskudd				
6 <i>Sum frie disponible inntekter</i> Sum (L1:L5)				
7 Renteinntekter og utbytte				
8 Gevinst finansielle instrumenter (omløpsmidler)				
9 Renteutgifter, provisjoner og andre finansutgifter				
10 Tap finansielle instrumenter (omløpsmidler)				
11 Avdrag på lån				
12 <i>Netto finansinntekter/-utgifter</i> Sum (L7:L11)				
13 Til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk				
14 Til ubundne avsetninger				
15 Til bundne avsetninger				
16 Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk				
17 Bruk av ubundne avsetninger				
18 Bruk av bundne avsetninger				
19 <i>Netto avsetninger</i> Sum (L13:L18)				
20 Overført til investeringsregnskapet				
21 <i>Til fordeling drift</i> L6 + L12 – L19 – L20				
22 <i>Sum fordelt til drift</i> (fra skjema 1B)				
23 <i>Regnskapsmessig merforbruk/mindreforbruk</i> (L22 – L21)				

I vedlegg 2 skal Regnskapsskjema 2A — Investeringsregnskapet lyde:

	<i>Budsjett (år t)</i>	<i>Regulert budsjett (år t)</i>	<i>Opprinnelig budsjett (år t)</i>	<i>Regnskap (år t-1)</i>
1 Investeringer i anleggsmidler				
2 Utlån og forskutteringer				
3 Avdrag på lån				
4 Dekning av tidligere års udekket				

	<i>Budsjett</i> (år t)	<i>Regulert</i> <i>budsjett</i> (år t)	<i>Opprinnelig</i> <i>budsjett</i> (år t)	<i>Regnskap</i> (år t-1)
5 Avsetninger				
6 Årets finansieringsbehov SUM (L1:L5)				
7 Finansiert slik:				
8 Bruk av lånemidler				
9 Inntekter fra salg av anleggsmidler				
10 Tilskudd til investeringer				
11 Mottatte avdrag på utlån og refusjoner				
12 Andre inntekter				
13 Sum ekstern finansiering SUM (L8:L12)				
14 Overført fra driftsregnskapet				
15 Bruk av tidligere års udisponert				
16 Bruk av avsetninger				
17 Sum finansiering SUM (L13:L16)				
18 Udekket/udisponert L6 – L17				

I vedlegg 4 skal Økonomisk oversikt – Drift lyde:

Brukerbetalinger
 Andre salgs- og leieinntekter
 Overføringer med krav til motytelse
 Rammetilskudd
 Andre statlige overføringer
 Andre overføringer
 Inntekts- og formuesskatt
 Eiendomsskatt
 Andre direkte og indirekte skatter
Sum driftsinntekter

Lønnsutgifter
 Sosiale utgifter
 Kjøp av varer og tjenester som inngår i kommunens tjensteproduksjon
 Kjøp av tjenester som erstatter kommunal tjensteproduksjon
 Overføringer
 Avskrivninger
 Fordelte utgifter
Sum driftsutgifter

Brutto driftsresultat

Renteinntekter og utbytte
 Gevinst finansielle instrumenter (omløpsmidler)
 Mottatte avdrag på utlån
Sum eksterne finansinntekter

Renteutgifter og låneomkostninger
 Tap finansielle instrumenter (omløpsmidler)
 Avdrag på lån
 Utlån
Sum eksterne finansutgifter

Resultat eksterne finanstransaksjoner

Motpost avskrivninger

Netto driftsresultat

Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk
 Bruk av disposisjonsfond
 Bruk av bundne driftsfond
Sum bruk av avsetninger

Overført til investeringsregnskapet

Avsatt til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk
Avsatt til disposisjonsfond
Avsatt til bundne driftsfond
Sum avsetninger

Regnskapsmessig merforbruk/mindreforbruk

I vedlegg 5 skal Økonomisk oversikt – Investering lyde:

Salg av driftsmidler og fast eiendom
Andre salgsinntekter
Overføringer med krav til motytelse
Statlige overføringer
Andre overføringer
Renteinntekter og utbytte
Sum inntekter

Lønnsutgifter
Sosiale utgifter
Kjøp av varer og tjenester som inngår i kommunens tjenesteproduksjon
Kjøp av tjenester som erstatter kommunal tjenesteproduksjon
Overføringer
Renteutgifter og omkostninger
Fordelte utgifter
Sum utgifter

Avdrag på lån
Utlån
Kjøp av aksjer og andeler
Dekning av tidligere års udekket
Avsatt til ubundne investeringsfond
Avsatt til bundne investeringsfond
Sum finansieringstransaksjoner

Finansieringsbehov

Bruk av lån
Salg av aksjer og andeler
Mottatte avdrag på utlån
Overført fra driftsregnskapet
Bruk av tidligere års udisponert
Bruk av disposisjonsfond
Bruk av bundne driftsfond
Bruk av ubundne investeringsfond
Bruk av bundne investeringsfond
Sum finansiering

Udekket/udisponert

IV

Endringene trer i kraft fra 1. januar 2012 (fra budsjettåret 2012 og regnskapsåret 2012).

9. nov. Nr. 1109 2011

Forskrift om endring i forskrift om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 9. november 2011 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 46 nr. 8, § 48 nr. 6 og § 75. Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 24. august 2006 nr. 1033 om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak gjøres følgende endring:

Vedlegg B Investeringsdel skal lyde:
Investeringer i anleggsmidler

Utlån og forskutteringer
Avdrag på lån
Dekning av tidligere års udekket
Avsetninger
Årets finansieringsbehov

Finansiert slik:

Bruk av lånemidler
Inntekter fra salg av anleggsmidler
Tilskudd til investeringer
Mottatte avdrag på utlån og refusjoner
Andre inntekter
Sum ekstern finansiering

Overført fra driftsdelen
Bruk av tidligere års udisponert
Bruk av avsetninger
Sum finansiering

Udekket/udisponert

II

Endringen trer i kraft fra 1. januar 2012.

14. nov. Nr. 1110 2011

Forskrift om endring i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 14. november 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 1112/2011). Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende forordning til de som har endret forordning (EU) nr. 206/2010: Forordning (EU) nr. 1112/2011.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Forordning (EU) nr. 206/2010

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, som endret ved forordning (EU) nr. 810/2010
forordning (EU) nr. 144/2011
forordning (EU) nr. 342/2011
forordning (EU) nr. 801/2011
forordning (EU) nr. 1112/2011)

om lister over tredjestater eller områder i tredjestater som er godkjente for import av visse levende dyr og ferskt kjøtt og dessuten krav som stilles til helsesertifikater gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

I delen om «Forordninger» skal innledningsteksten lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010). Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) nr. 810/2010, forordning (EU) nr. 144/2011, forordning (EU) nr. 342/2011, forordning (EU) nr. 801/2011 og forordning (EU) nr. 1112/2011. Alle endringene av grunnrettsakten, med unntak av endringene som følger av forordning (EU) nr. 1112/2011 er innarbeidet i vedlagte konsolidert versjon (dansk utgave).

I forskriftens vedheng gjøres følgende endringer:

Forordning (EU) nr. 206/2010 erstattes av konsolidert forordning (EU) nr. 206/2010 (dansk versjon):

For å lese forordning (EU) nr. 206/2010 konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr.

801/2011 (dansk versjon) se her:

Avslutningsvis i forskriften legges forordning (EU) nr. 1112/2011 (dansk versjon) inn:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 1112/2011 (dansk versjon):

15. nov. Nr. 1111 2011

Forskrift om endring i forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 15. november 2011 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 9–2, § 9–3 og § 9–4, jf. delegeringsvedtak 21. desember 2007 nr. 1708. Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 10. oktober 2008 nr. 1132 om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer gjøres følgende endringer:

§ 38 oppheves.

Vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1. Tollkvoter omfattet av forskriften

Kvotene gjelder for de produkter som var omfattet av de varenummer i tolltariffen som gjaldt ved iverksettelsen av forskriften. Eventuelle endringer i tolltariffens varenummer medfører ingen endringer i hvilke produkter som kan importeres innenfor kvotene.

Tollsats som fremgår av kolonne III er det som er avtalt ved avtaleinngåelse. I tillegg er det inngått frihandelsavtaler som kan åpne for import til lavere tollsats enn det som fremkommer av kolonnen. Dette vil fremkomme i informasjon fra SLF i forkant av fordeling.

<i>I</i>	<i>II</i>	<i>III</i>	<i>IV</i>	<i>V</i>	<i>VI</i>	<i>VII</i>	<i>VIII</i>	<i>IX</i>
<i>Produkt</i>	<i>Tolltariffens varenummer</i>	<i>Tollsats (kr/kg)</i>	<i>Mengde (tonn)</i>	<i>Kvoteperiode</i>	<i>Importland</i>	<i>Fordeling</i>	<i>Avtale</i>	<i>Note</i>
Islandshest	01.01.1010/.9011/.9019	Tollfritt	200 stk.	Kalenderåret	Island	S	EØS-avtalen	
Levende rein til slakt og kjøtt av rein, hele/halve skrotter	01.06.1910/02.08.9021			1.10–30.6	Alle land	A1		1
Kjøtt til messer og lignende	Kap. 2 og 16	2,40	35	Kalenderåret	WTO	S	WTO-avtalen	
Kjøtt av storfe	Pos. 02.01. og 02.02.	Tollfritt	500	Kalenderåret	Namibia og Botswana	A2	WTO-avtalen/ frihandels-avtaler	
Kjøtt av storfe	02.01.1000/.2001/.2002/.2003/.2004/ 02.02.1000/.2001/.2002/.2003/.2004	Tollfritt	900	Kalenderåret	EU	A2	EØS-avtalen (2010)	
Kjøtt av storfe	02.02.1000/.2001/.2002/.2003/.2004 02.02.2008 02.02.3001/.3009	9,11 18,75 33,60	1 084	Kalenderåret	WTO	A2	WTO-avtalen	2
Kjøtt av svin	02.03.1101/.2101	Tollfritt	600	Kalenderåret	EU	A2	EØS-avtalen (2010)	

<i>I</i>	<i>II</i>	<i>III</i>	<i>IV</i>	<i>V</i>	<i>VI</i>	<i>VII</i>	<i>VIII</i>	<i>IX</i>
<i>Produkt</i>	<i>Tolltariffens varennummer</i>	<i>Tollsats (kr/kg)</i>	<i>Mengde (tonn)</i>	<i>Kvoteperiode</i>	<i>Importland</i>	<i>Fordeling</i>	<i>Avtale</i>	<i>Note</i>
Kjøtt av svin	02.03.2101	6,96	1 381	Kalender-året	WTO	A2	WTO-avtalen	
Kjøtt av sauer eller geiter	02.04.1000/.3000 02.04.2100/.4100 02.04.2200/.4200 02.04.4300 02.04.5000	12,23 9,09 32,10 28,97 14,01	206	Kalender-året	WTO	A2	WTO-avtalen	2
Lever av svin	02.06.4100	5,00	350	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalens art. 19 (2003 og 2010)	
Kjøtt av høns og kalkuner	02.07.1100/.1200/.2400/.2500	Tollfritt	800	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalen (2010)	
Kjøtt av høns	02.07.1200	7,26	221	Kalender-året	WTO	A2	WTO-avtalen	
Kjøtt av kalkun	02.07.2500	7,75	221	Kalender-året	WTO	A2	WTO-avtalen	
Kjøtt av ender, gjess og perlehøns	02.07.3300	13,67	221	Kalender-året	WTO	A2	WTO-avtalen	
Bryst av ender	Ex. 02.07.3501	30,00	100	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalen (2010)	
Kjøtt av hjort og annet vilt	02.03.1109/.1209/.1909/.2109/.2209/.2909 02.08.9046/.9047/.9048/.9094/ ex.9099	0,60	200	Kalender-året	WTO	A2	WTO-avtalen/ frihandels-avtaler	
Kjøtt av annet vilt	Ex. 02.08.1000/.9099	Tollfritt	10	Kalender-året	WTO	V	WTO-avtalen/ frihandels-avtaler	
Kjøtt av skogsfugl og ryer, samt kanin og hare	02.08.1000/.9030/ .ex9099	0,60	70	Kalender-året	WTO	A2	WTO-avtalen/ frihandels-avtaler	
Kjøtt av skogsfugl og ryer	02.08.9030	Tollfritt	10	Kalender-året	WTO	V	WTO-avtalen/ frihandels-avtaler	
Kjøtt av elg, hele eller halve skrotter	02.08.9043	Tollfritt	80	Kalender-året	WTO	V	WTO-avtalen/ frihandels-avtaler	
Kjøtt av elg	02.08.9043/.9044/.9045	0,60	60	Kalender-året	WTO	A2	WTO-avtalen/ frihandels-avtaler	3
Kjøtt av hjort, hele eller halve skrotter	02.08.9046	Tollfritt	10	Kalender-året	WTO	V	WTO-avtalen/ frihandels-avtaler	
Skinker, boger og stykker	02.10.1101	Tollfritt	400	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalens art. 19 (2003 og	

<i>I</i> <i>Produkt</i>	<i>II</i> <i>Tolltariffens</i> <i>varenummer</i>	<i>III</i> <i>Tollsats</i> <i>(kr/kg)</i>	<i>IV</i> <i>Mengde</i> <i>(tonn)</i>	<i>V</i> <i>Kvote-</i> <i>periode</i>	<i>VI</i> <i>Import-</i> <i>land</i>	<i>VII</i> <i>Fordeling</i>	<i>VIII</i> <i>Avtale</i>	<i>IX</i> <i>Note</i>
derav							2010)	
Smør	04.05.1000	3,32	575	Kalender- året	WTO	A2	WTO- avtalen	
Ost	04.06.	Tollfritt	4 500	Kalender- året	EU	H	EØS- avtalens art. 19 (2003)	
Ost	04.06.	Tollfritt	2 700	Kalender- året	EU	A2	EØS- avtalens art. 19 (2010)	
Ost	04.06.	Tollfritt	90	Kalender- året	EFTA	A2	Avtale med EFTA	
Hønseegg	04.07.0011/.0019	Tollfritt	290	Kalender- året	EU	A2	Avtale med EF	
Hønseegg	04.07.0019	3,78	1 295	Kalender- året	WTO	A2	WTO- avtalen	
Honning	04.09.0000	Tollfritt	192	Kalender- året	GSP	A2		4
Blodpulver	05.11.9911	Tollfritt	350	Kalender- året	EU	A2	Avtale med EF og EØS- avtalens art. 19 (2010)	
Matpoteter	07.01.9022	Tollfritt	2 500	1.4–14.5	EU	A4	EØS- avtalens art. 19 (2010)	
Matpoteter	Ex. 07.01.9028	Tollfritt	1 310	1.12–14.5	Egypt	A3	Frihandels- avtale	5
Hvitkål	07.04.9013/.9020	1,43	134	Kalender- året	WTO	A2	WTO- avtalen	
Rødkål	07.04.9040	0,72	134	Kalender- året	WTO	A2	WTO- avtalen	
Issalat, herunder isbergsalat, til industri- formål	07.05.1112/.1119	Tollfritt	400	1.3–31.5	EU	A4	EØS- avtalens art. 19 (2010)	
Issalat, herunder isbergsalat, til industrifor mål	07.05.1112/.1122	Tollfritt	600	1.3–30.11	EU	A4	EØS- avtalens art. 19 (2003)	
Erter	07.08.1000	Tollfritt	60	Kalender- året	Egypt	A2	Frihandels- avtale	
Tørkede poteter	07.12.9011	Tollfritt	300	Kalender- året	EU	A2	EØS- avtalens art. 19 (2003)	
Epler	Ex. 08.08.1011	Tollfritt	2 000	1.5.–31.7.	EU	A4	EØS- avtalens art. 19 (2003)	
Epler	Ex. 08.08.1011	0,03	7 000	1.5.–31.7.	WTO	A4	WTO- avtalen	
Epler	Ex. 08.08.1011	0,03	750	1.8.–30.11.	WTO	A4	WTO- avtalen	
Epler	Ex. 08.08.1011	0,03	250	1.11–30.11.	WTO	A4	WTO- avtalen	
Pærer	08.08.2021	0,02	250	11.8.– 30.11.	WTO	A4	WTO- avtalen	
Jordbær, friske	08.10.1023/.1024	Tollfritt	300	9.6.–9.9.	EU	A4	EØS- avtalens art.	

<i>I</i>	<i>II</i>	<i>III</i>	<i>IV</i>	<i>V</i>	<i>VI</i>	<i>VII</i>	<i>VIII</i>	<i>IX</i>
<i>Produkt</i>	<i>Tolltariffens varennummer</i>	<i>Tollsats (kr/kg)</i>	<i>Mengde (tonn)</i>	<i>Kvotepriode</i>	<i>Importland</i>	<i>Fordeling</i>	<i>Avtale</i>	<i>Note</i>
Kirsebær, midl. konserverte	08.12.1000	4,30	100	Kalender-året	EU	A2	19 (2003) EØS-avtalens art. 19 (2003)	
Durumhvete, til pasta produksjon	10.01.1000	Tollfritt	5 000	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalens art. 19 (2010)	
Durum hvete til pasta produksjon	10.01.1000	Tollfritt	10 000	Kalender-året	Canada	A2	Frihandelsavtale	
Høstrug, til såformål	Ex. 10.02.0000	Tollfritt	1 000	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalens art. 19 (2010)	
Mais, til dyrefôr	10.05.9010	Tollfritt	10 000	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalens art. 19 (2010)	
Gryn, grovt mel og pelleter av mais, til dyrefôr	11.03.1310	Tollfritt	10 000	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalens art. 19 (2010)	
Matkorn	10.01.1000/.9000 10.02.0000 10.08.9000			1.9.–31.8.	Alle land	A5		6, 7
Råvarer til kraftfôr	10.01.9000 10.02.0000 10.03.0000 10.04.0000 10.05.9010 10.07.0010 11.03.1310 12.14.1000 15.20.0010 17.03.1010/.9010 23.02.1010/.3000/.4090 23.03.2010			1.9.–31.8.	Alle land	A5		6, 7
Oljefrø	12.01.0010 12.05.1010/.9010			01.09–31.08.	Alle land	A5		6, 7
Svingelfrø	12.09.2300	Tollfritt	75	Kalender-året	EU	A2	Avtale med EF	
Svingelfrø til plenformål	12.09.2300	Tollfritt	400	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalens art. 19 (2003 og 2010)	
Engrappfrø	12.09.2400	Tollfritt	50	Kalender-året	EU	A2	Avtale med EF	
Engrappfrø til plenformål	12.09.2400	Tollfritt	200	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalens art. 19 (2003 og 2010)	
Raigrasfrø	12.09.2500	Tollfritt	700	Kalender-året	EU	A2	EØS-avtalens art. 19 (2003)	
Høy	12.14.9091	Tollfritt	35 000	Kalender-året	EU	A2	Avtale med WTO og EØS-avtalens art.	

<i>I</i> <i>Produkt</i>	<i>II</i> <i>Tolltariffens</i> <i>varenummer</i>	<i>III</i> <i>Tollsats</i> <i>(kr/kg)</i>	<i>IV</i> <i>Mengde</i> <i>(tonn)</i>	<i>V</i> <i>Kvote-</i> <i>periode</i>	<i>VI</i> <i>Import-</i> <i>land</i>	<i>VII</i> <i>Fordeling</i>	<i>VIII</i> <i>Avtale</i>	<i>IX</i> <i>Note</i>
Høy	12.14.9091	Tollfritt	500	Kalender- året	Andre land enn EU	A2	19 (2003) Avtale med WTO	
Pølser	16.01.0000	Tollfritt	400	Kalender- året	EU	A2	EØS- avtalens art. 19 (2003 og 2010)	
Kalkunrulla de	16.02.3101	12,5 %	20	Kalender- året	WTO	A2	WTO- avtalen	8
Hermetisk skinke	Ex. 16.02.4100	Tollfritt	100	Kalender- året	GSP	A2		4
Bacon Crisp	16.02.4910	Tollfritt	350	Kalender- året	EU	A2	EØS- avtalens art. 19 (2003 og 2010)	
Kjøttboller	16.02.5001	Tollfritt	200	Kalender- året	EU	A2	EØS- avtalens art. 19 (2003 og 2010)	
Corned beef	Ex. 16.02.5009	Tollfritt	200	Kalender- året	GSP	A2		4, 9
Hermetisk tunge	Ex. 16.02.5009	Tollfritt	50	Kalender- året	GSP	A2		4
Poteter, halvfabrikat a til fremstilling av snacks	20.05.2091	Tollfritt	3 000	Kalender- året	EU	A2	EØS- avtalens art. 19 (2010)	
Hermetiske erter	20.05.4003/.4009	Tollfritt	200	Kalender- året	GSP	A6		4
Hermetiske snittebønner	Ex. 20.05.5901	Tollfritt	100	Kalender- året	GSP	A6		4
Hermetiske brekk- bønner	Ex. 20.05.5901	Tollfritt	50	Kalender- året	GSP	A6		4
Hermetiske grønnsaks- blandinger	Ex. 20.05.9909	Tollfritt	150	Kalender- året	GSP	A6		4
Eplesaft også konsentrert, til industri- formål	20.09.7100/.7900	Tollfritt	3 300	Kalender- året	EU	A2	EØS- avtalens art. 19 (2003 og 2010)	
Blåbær- konsentrat	Ex. 20.09.8099	Tollfritt	200	Kalender- året	EU	A2	EØS- avtalens art. 19 (2010)	
Kattemat	23.09.1012	Tollfritt	1 000	Kalender- året	Canada	A2	Frihandels- avtale	

S: Fordeling etter søknadstidspunkt jf. kapittel II i forskriften.

A1, A2, A3, A4, A5 og A6: Fordeling ved auksjon, jf. kapittel III i forskriften.

V: Fordeling til virksomheter som har foredling av viltkjøtt som hovedformål, jf. kapittel IV i forskriften.

H: Fordeling av tollkvote for ost, jf. kapittel V i forskriften.

Noter:

- 1 Tollsatsen fastsettes av Statens landbruksforvaltning, jf. forskrift 22. desember 2005 nr. 1723 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer § 23. Mengde fastsettes av Statens landbruksforvaltning i forkant av hver auksjon og beregnes i kilo hele og halve reinskrotter. Ved omregning til levende rein tilsvare et levende dyr gjennomsnittlig slaktevekt for importerte rein i foregående sesong.
- 2 Kvantum er kalkulert som kjøtt med bein. Ved omregning til kjøtt uten bein brukes en faktor på 1,33.
- 3 Kvantum er kalkulert som kjøtt med bein. Ved omregning til kjøtt uten bein brukes en faktor på 1,42.
- 4 Det generelle tollpreferansesystemet for utviklingsland (GSP).

- 5 Eventuell import betinges av at varene oppfyller gjeldende krav til plantehelse, jf. Mattilsynets regelverk om import av egyptiske poteter.
- 6 Tollsats fastsettes kvartalsvis, jf. forskrift 22. desember 2005 nr. 1723 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer § 22 fjerde ledd.
- 7 Mengde fastsettes av Statens landbruksforvaltning i forkant av hver auksjon.
- 8 Tollsats i prosent av verdi.
- 9 Import av 145 tonn av kvoten for corned beef kan i tillegg skje fra WTO-land til en tollsats på 12,5 %.

Vedlegg 2 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2012.

17. nov. Nr. 1112 2011

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhet ved leketøy

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 17. november 2011 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4. Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 4. januar 1996 nr. 7 om sikkerhet ved leketøy gjøres følgende endringer:

I kapittel 4 skal § 8 lyde:

§ 8. Unntak for leketøy der helsefarlige kjemikalier er nødvendige for leketøyets funksjon eller egenskap

Kjemisett skal oppfylle de krav som står beskrevet i standarden DS-EN 71-4 «Sæt til kemiske og lignende forsøg» (Kemisæt m.m.). De kjemikaliene som er listet i vedlegg 5, punkt 1 tillates likevel ikke i kjemisett som produseres, importeres, omsettes eller på annen måte formidles i Norge. For merking av emballasjen gjelder kravene i vedlegg 5, punkt 2.

Andre kjemiske leker enn kjemisett skal være utformet og konstruert slik at risikoen for at bruker eller tredjepart skades på grunn av leketøyets kjemiske egenskaper er redusert til et minimum.

Vedlegg 6 skal lyde:

Vedlegg 6. Artikler til spøk og moro

Merkingen skal være godt synlig, lett leselig og festet så godt at den vanskelig lar seg fjerne. Merkingen skal være på norsk eller på annet forståelig skandinavisk språk.

Den ytre salgsemballasjen skal i tillegg merkes med følgende advarsel:
«ADVARSEL: Kun beregnet for barn over 10 år.»

II

Endringene trer i kraft straks.

17. nov. Nr. 1113 2011

Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 17. november 2011 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730. Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisninger:

Hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 4 fjernes.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser:

§ 1–2 skal lyde:

§ 1–2. Virkeområde

Forskriften gjelder ikke produksjon, import, eksport, omsetning og bruk av stoff, stoffblandinger og produkter til analyse og forskningsformål, med mindre annet fremgår særskilt av de enkelte bestemmelser.

Kapittel 2. Regulerte stoff eller stoffblandinger:

Kapittel 2 om regulerte stoff eller stoffblandinger oppheves.

Nytt kapittel 2 skal lyde:

Kapittel 2. Regulerte stoff, stoffblandinger og produkter

§ 2-1. PCB

Det er forbudt å produsere, omsette og bruke stoff eller stoffblandinger som inneholder polyklorerte bifenyler (PCB), CAS-nr. 1336-36-3.

Det er forbudt å omsette, ta i bruk og gjenbruke faste bearbeidede produkter som inneholder PCB. Det er også forbudt å ha følgende PCB-holdige produkter i bruk:

- a) transformatorer,
- b) kraftkondensatorer som kan inneholde mer enn 1 kg PCB eller PCB-holdig materiale,
- c) kondensatorer i innendørs og utendørs lysrørarmaturer produsert fra og med 1965 til og med 1979 og i innendørs og utendørs damplampearmaturer produsert fra og med 1960 til og med 1979, dersom det ikke kan dokumenteres at de likevel er PCB-frie. Forbudet gjelder fra 1. januar 2005 for kondensatorer i damplampearmaturer og innendørs lysrørarmaturer og fra 1. juli 2007 for kondensatorer i utendørs lysrørarmaturer,
- d) strømgjennomføringer som fører strøm ut og inn av transformatorer eller gjennom veggmateriale i kraftstasjoner og lignende anlegg. Forbudet gjelder fra 1. januar 2010.

Med å omsette menes i denne bestemmelsen å forsyne eller gjøre tilgjengelig for tredjemann mot betaling eller gratis, hvor import til Fellesskapets tollområde også betraktes som omsetning.

Den som har PCB-holdig produkt skal gjennom merking, skilting eller andre tiltak sørge for at det tydelig framgår at produktet inneholder PCB. Merking eller skilting skal være varig, med sort skrift på sterkt gul bunn.

Kravet om merking gjelder ikke for kondensatorer i belysningsarmaturer, andre elektriske og elektroniske forbruksartikler og bygningsmaterialer som ikke foreligger i klart avgrensede enheter.

PCB-holdige produkter skal være sikret mot lekkasje.

Forbudet mot å ha i bruk PCB-holdige kondensatorer i lysarmaturer, jf. andre ledd bokstav c, utsettes til 1. januar 2008 for kondensatorer i damplampearmaturer og innendørs lysrørarmaturer og 1. juli 2008 for kondensatorer i utendørs lysrørarmaturer dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Utfasingspliktige PCB-holdige kondensatorer er kartlagt.
- b) Det er utarbeidet en plan som sikrer at utfasingen av kondensatorer i damplampearmaturer og innendørs lysrørarmaturer blir gjennomført innen 1. januar 2008, og at utfasingen av kondensatorer i utendørs lysrørarmaturer blir gjennomført innen 1. juli 2008. Planen skal beskrive hva som skal skiftes hvert år og oppdateres dersom eiendomsmassen endres. Lysarmatur i eiendommer ervervet etter forbudenes ikrafttredelse, jf. andre ledd bokstav c), må innlemmes i planen. Planen skal legges fram på forespørsel fra Klima- og forurensningsdirektoratet eller den Miljøverndepartementet bemyndiger.
- c) Det er dokumentert budsjettdekning eller økonomisk garanti for gjennomføring av planen.
- d) Det er utarbeidet en avfallsplan hvor det gis informasjon om rutiner for avfallshåndteringen i alle ledd i forbindelse med utfasingen. Rutinene skal beskrive håndteringen av de PCB-holdige kondensatorene eller armaturene fra de demonteres, til de er levert godkjent mottak for farlig avfall eller for elektrisk elektronisk avfall.

Syvende ledd gjelder ikke for produkter som har lekkasje eller annen defekt som forsterker produktets helse- eller miljørisiko.

§ 2-2. Blyhagl

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette og bruke blyhagl.

§ 2-3. Kvikksølv og kvikksølvforbindelser

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette og bruke stoff eller stoffblanding som inneholder kvikksølv eller kvikksølvforbindelser. Forbudet omfatter også stoff og stoffblandinger til analyse- og forskningsformål.

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette faste bearbeidede produkter som inneholder kvikksølv eller kvikksølvforbindelser. Forbudet omfatter også produkter til analyse- og forskningsformål.

Forbudene i første og annet ledd omfatter ikke:

- a) kvikksølv som forekommer naturlig i kull, malm og malmkonsentrat mv.,
- b) emballasje, batterier, komponenter i kjøretøy og elektriske og elektroniske produkter og utstyr som omfattes av denne forskrifts § 2-15 til § 2-19 og § 2-21 til § 2-23,
- c) stoff, stoffblanding og faste bearbeidede produkter hvor innholdet av kvikksølv eller kvikksølvforbindelser er lavere enn 0,001 vektprosent,
- d) tiomersal som konserveringsmiddel i vaksiner.

Forbudene i første og annet ledd omfatter ikke de bruksområdene for kvikksølvforbindelser og kvikksølv som reguleres i REACH-forordningen vedlegg XVII poster 18 og 18a, jf. forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering,

vrdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Forbudet i annet ledd gjelder likevel for febertermometre og andre måleinstrumenter som reguleres av REACH-forordningen vedlegg XVII post 18a som er tatt i bruk før 3. april 2009.¹

¹ Jf. REACH-forordningen vedlegg XVII post 18a nr. 1 og nr. 2, jf. forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften).

§ 2-4. Kortkjedete klorparafiner

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette og bruke kortkjedete klorparafiner (CAS-nr. 85535–84–8). Forbudet gjelder også stoffblandinger og faste bearbejdede produkter som inneholder mer enn 0,1 vektprosent kortkjedete klorparafiner.

Forbudet gjelder ikke de bruksområdene for kortkjedete klorparafiner som reguleres i REACH-forordningen vedlegg XVII post 42, jf. forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften).

§ 2-5. Oktylfenol

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette og bruke oktylfenol og oktylfenoletoksilater, og stoffblandinger som inneholder disse stoffene.

Forbudet gjelder ikke maling, lakk, smøreolje og faste bearbejdede produkter. Forbudet gjelder heller ikke hvis bruk er regulert gjennom annen lovgivning.

§ 2-6. Akrylamid og metylolakrylamid

Det er forbudt å bruke stoff eller stoffblandinger som inneholder akrylamid (CAS-nr. 79–06–1) eller metylolakrylamid (CAS-nr. 924–42–5) til tetting av vannlekkasjer i forbindelse med anleggsvirksomhet.

Forbudet gjelder ikke polyakrylamidprodukter som inneholder mindre enn 1 vektprosent av akrylamid eller metylolakrylamid eller mindre enn 1 vektprosent av summen av begge stoffene.

§ 2-7. Bromerte flammehemmere

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette og bruke stoff og stoffblandinger som inneholder 0,1 vektprosent eller mer deka-bromodifenyleter (CAS-nr. 1163–19–5).

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette produkter eller flammehemmende deler av produkter som inneholder 0,1 vektprosent eller mer deka-bromodifenyleter (CAS-nr. 1163–19–5).

Forbudene i første og annet ledd gjelder ikke når stoffer er benyttet i

- kjøretøy som er godkjent etter den til enhver tid gjeldende forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr,
- fartøy registrert i Luftfartøyregisteret etter lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart,
- fartøy registrert i skipsregisteret etter lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten eller Norsk internasjonalt skipsregister etter lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister eller
- rullende materiell til bruk på jernbane, herunder sporvei, tunnelbane, forstadsbane og lignende sporbundet transportmiddel.

For elektriske og elektroniske produkter som er omfattet av § 2–21, reguleres deka-bromodifenyleter av § 2–22.

§ 2-8. DEET

Det er forbudt å produsere, importere og omsette insektrepellerende produkter med mer enn 20 % DEET (N,N,-dietyl-m-toluamid, Cas-nr. 134–62–3).

Insektrepellerende produkter som inneholder DEET, jf. første ledd, skal i tillegg til forskriftsmessig helse-, miljø-, brann- og eksplosjonsfaremerking, være merket med letleselig og varig påskrift som lyder: «Må ikke brukes på barn under 3 år, brukes med forsiktighet på større barn.»

§ 2-9. PFOS i brannskum¹

Det er forbudt å ha brannskum som inneholder 0,005 vektprosent eller mer PFOS eller PFOS-relaterte forbindelser.

Brannskum som inneholder 0,005 vektprosent eller mer PFOS eller PFOS-relaterte forbindelser skal leveres til godkjent mottak for destruksjon

¹ Se også § 2–30 og REACH-forordningen vedlegg XVII post 53 jf. forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften).

§ 2-10. Tekstil- og lærvarer som inneholder pentaklorfenol eller formaldehyd

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette tekstiler og lær som inneholder mer enn 5 ppm pentaklorfenol eller dens salter eller estere. For analyse av pentaklorfenol skal metoden US EPA 8270 eller ekvivalente metoder benyttes.

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette tekstiler med et innhold av fri og delvis hydrolysert formaldehyd som overskrider følgende grenseverdier:

- tekstiler for barn under to år: 30 mg/kg tekstil,

- b) tekstiler som normalt kommer i direkte kontakt med hud: 100 mg/kg tekstil,
- c) tekstiler som normalt ikke kommer i direkte kontakt med hud: 300 mg/kg tekstil.

For tekstilprodukt merket med en forbrukerveiledning som anbefaler å vaske tekstilene før bruk, gjelder grenseverdiene for formaldehyd etter at tekstilene er vasket ifølge anvisningen. For analyse av formaldehyd skal ISO-standardisert metode NS-EN ISO 14184-1 eller ekvivalente metoder benyttes.

§ 2–11. *Krombehandlet trevirke*

Det er forbudt å importere, eksportere og omsette trevirke og produkter av trevirke som er behandlet med forbindelser av krom.

Forbudet gjelder ikke omsetning av trevirke behandlet med kromløsninger i industrianlegg til yrkesmessig og industriell bruk til følgende bruksområder:

- a) som konstruksjonstre i offentlige bygninger og kontor-, industri- og landbruksbygninger
- b) i broer og broverk
- c) som tømmerkonstruksjoner i ferskvannsområder og brakkvann, for eksempel anløpsbrygger og andre broer
- d) som støyvoller, til beskyttelse mot snøskred og til jordavstivning
- e) som gjerdestolper av rundt, avbarket nåltre til inngjerding av buskap
- f) til sikkerhetsrekkverk og autovern på veier, som sviller til undergrunnsbaner og til stolper til elektrisk kraftoverføring og telekommunikasjon,

forutsatt at treets holdbarhet er nødvendig for menneskers eller dyrs sikkerhet, og at det er usannsynlig at allmennheten kommer i hudkontakt med trevirket i dets levetid.

Trevirke behandlet med krom kan ikke brukes

- a) i bolighus
- b) på steder hvor det er risiko for hyppig hudkontakt
- c) i saltvann
- d) til andre landbruksformål enn nevnt i andre ledd a) og e)
- e) på steder hvor behandlet trevirke kan komme i kontakt med halvfabrikata eller ferdigvarer beregnet til føde for mennesker eller dyr.

Kromimpregnert trevirke som var i bruk før 30. september 2007, kan fortsatt brukes inntil dets levetid utløper. For omsetning av slikt trevirke gjelder de øvrige vilkårene i denne paragraf.

Den som produserer eller importerer trevirke behandlet med kromløsninger, skal påse at alt trevirke skal være tørket til under 30 vektprosent fuktighet før det leveres til forhandler eller bruker. Trevirket skal heller ikke omsettes før kromløsningen er fullstendig fiksert.

Ved omsetning skal alt trevirke behandlet med krom være stykkmerket: «Bare til bruk i næringsvirksomhet». Tre som omsettes i emballasje skal være merket med etikett som lyder: «Bruk hansker når treet håndteres. Bruk støvmaske og øyevern ved bearbeiding av treet. Avfall fra trevirket skal behandles som farlig avfall».

Trevirke behandlet med løsninger av krom skal også være stykkmerket med informasjon om hvilke metaller det inneholder.

§ 2–12. *Vaskemidler – innhold av fosfor*

Det er forbudt å produsere, importere eller omsette for bruk i Norge vaskemidler med høyere innhold i vektprosent av fosfor enn

- a) tøyvaskemidler: 0,2 %,
- b) maskinoppvaskemidler: 3,8 %,
- c) flytende rengjøringsmidler og oppvaskemidler: 0,2 %,
- d) rengjøringsmidler i pulverform: 2,5 %,
- e) spesialmidler for meierier og næringsmiddelindustri: 10,0 %,
- f) spesialmidler for melkeproduksjon og øvrig industri: 2,5 %.

§ 2–13. *Vaskemidler – merking for fosfatinnhold*

Vaskemiddelemballasje skal i tillegg til eventuell forskriftsmessig helse-, miljø-, brann- og eksplosjonsfaremerking, og merkingen som kreves etter § 2– 14 i denne forskrift være merket med lettleseleg og varig påskrift som lyder

- a) «MED FOSFAT» hvis produktets innhold av fosfat eller annen fosforforbindelse gir mer enn 0,2 vektprosent fosfor,
- b) «UTEN FOSFAT» hvis produktets innhold av fosfat eller annen fosforforbindelse gir 0,2 eller mindre vektprosent fosfor.

§ 2–14. *Vaskemidler – gjennomføring av Vaskemiddelforordningen*

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12u (forordning (EF) nr. 648/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 907/2006 og forordning (EF) nr. 551/2009) om vaske- og rengjøringsmidler gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

All merking i henhold til § 2–13 og § 2–14 skal være på norsk.

I vedlegg VI til kapittel 2 i denne forskrift gjengis forordning (EF) nr. 648/2004, slik Miljøverndepartementet tolker denne. Forordning (EF) nr. 648/2004 er konsolidert for endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 907/2006 og forordning (EF) nr. 551/2009.

§ 2–15. Tungmetall i emballasje

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette emballasje der det samlede innhold av bly, kadmium, kvikksølv og seksverdig krom overstiger 100 mg/kg.

Forbudet gjelder ikke for

- a) emballasje som bare inneholder blykrystallglass som definert i tolltariffen nr. 70.13,
- b) emballasje av glass hvor gjenvunnet materiale av glass er benyttet i produksjonen.

Med emballasje menes alle produkt som blir brukt til å inneholde, beskytte eller levere en vare fra produsent til bruker eller forbruker. Engangsartikler brukt til det samme formål anses også som emballasje.

Forbudet i første ledd gjelder ikke for containere for veg-, jernbane-, sjø- og lufttransport.

§ 2–16. Batterier – merking

Produsent eller importør plikter å merke som angitt i vedlegg I til dette kapitlet:

- a) Nikkelkadmiumbatterier (oppladbart batteri hvor overføring av den kjemiske energien er basert på kjemisk reaksjon mellom nikkelhydroksid og kadmium) som inneholder til sammen 0,025 vektprosent eller mer kvikksølv og kadmium.
- b) Emballasje med enkeltvise knappecellebatterier (blisterpakning) av typen kvikksølvoksid, sølvoksid, sink/luft eller andre typer knappeceller som inneholder til sammen 0,025 vektprosent eller mer kvikksølv og kadmium.
- c) Batterier som er bygget opp av flere knappeceller som inneholder til sammen 0,025 vektprosent eller mer kvikksølv og kadmium.
- d) Batterier som inneholder 0,4 vektprosent eller mer bly.
- e) Batterier som faller inn under bokstavene a, b eller d som er innmontert i en gjenstand og selve gjenstanden der det er praktisk mulig.

Produsent eller importør plikter i tillegg å merke åpne batterier som inneholder mer enn 5 % svovelsyre eller mer enn 1 % lut som er etsende i henhold til forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier.

Det er forbudt å omsette ovennevnte batterier og/eller emballasje og gjenstander med slike batterier innmontert og som ikke er merket i henhold til denne paragrafen.

Bestemmelser om returordninger og avfallshåndtering av batterier er inntatt i forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall kapittel 3.

§ 2–17. Forbud mot og krav til visse typer batterier

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere eller omsette

- a) batterier som inneholder 5 ppm eller mer kvikksølv, unntatt knappecellebatterier som inneholder under 2 vektprosent kvikksølv,
- b) batterier som er merkepliktige etter § 2–16, og som er innmontert i gjenstander og som ikke lett kan fjernes fra gjenstanden av forbruker når de er utbrukt. Batterier som er innmontert i gjenstander som er nevnt i vedlegg II til dette kapitlet, er unntatt fra forbudet.

§ 2–18.

§ 2–19. Kjøretøy – utfasing av komponenter, merking og informasjonsplikt

Det forbudt å importere kjøretøy produsert etter 1. juli 2003 som inneholder bly, kvikksølv, kadmium eller seksverdig krom på andre bruksområder enn dem som er unntatt i vedlegg III til dette kapitlet. Fra samme tidspunkt er det forbudt å produsere slike kjøretøy.

Med kjøretøy menes i denne paragrafen kjøretøy i gruppe M1 og N1 samt trehjulsmotorvogn som ikke er trehjulet motorsykkel, jf. forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Den som produserer eller importerer kjøretøy med komponenter og materialer som er unntatt fra forbudet i første ledd, jf. vedlegg III til dette kapitlet, plikter å merke eller på annen måte gjøre identifiserbare disse komponentene og materialene som ved kassering skal fjernes før videre behandling.

Den som ervervsmessig produserer eller importerer kjøretøy, plikter å sørge for at det foreligger demonteringsopplysninger for hver type nytt kjøretøy som produseres eller importeres, senest seks måneder etter at kjøretøyet er tilgjengelig for omsetning.

Den som ervervsmessig produserer eller importerer komponenter til kjøretøy, skal på anmodning fra virksomheter som driver behandling av kasserte kjøretøyer, gi demonteringsopplysninger.

Med demonteringsopplysninger menes alle opplysninger som er nødvendige for å behandle kasserte kjøretøy på en miljømessig forsvarlig måte, herunder opplysninger om plassering av komponenter og materialer med innhold av farlige stoffer og opplysninger om gjenvinnbarhet.

Bestemmelser om retursystem og håndtering av kasserte kjøretøy er inntatt i forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall kapittel 4.

§ 2–20. Kvaliteten på bensin, autodiesel og krav til omsetning av biodrivstoff til bruk i motorvogner

De som importerer, sammensetter, distribuerer eller omsetter bensin og autodiesel med eller uten innblandet biodrivstoff til bruk i motorvogner her i riket, skal oppfylle kravene til kvalitet i vedlegg IV (tabell 1 og 2) til dette kapitlet. Forsvarets bruk av flydrivstoff til drift av bakkeutstyr omfattes ikke av denne bestemmelsen.

Med bensin menes alle flyktige mineraloljer som kan anvendes i forbrenningsmotorer med styrt tenning for framdrift av kjøretøyer og som omfattes av EUs tolltariffnumre (CN-koder) 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 og 2710 11 59.

Med autodiesel menes gassoljer som kan anvendes i motorvogner og som omfattes av EUs tolltariffnummer (CN-kode) 2710 19 41 og gassoljer til bruk i ikke-veigående maskiner og landbrukstraktorer og som omfattes av EUs tolltariffnummer (CN-kode) 2710 19 45.

Med biodrivstoff menes flytende eller gassformige drivstoff som er produsert av biomasse og som kan anvendes i forbrenningsmotorer.

Med biomasse menes biologisk nedbrytbart organisk materiale, herunder deler av vekster, avfall og overskuddsprodukter fra primærnæringer (inkludert plante- og dyrebaserede substanser) så vel som biologisk nedbrytbare produkter, restprodukter, avfall, avløps slam o.l. fra næringsvirksomhet og husholdninger. Materiale med fossilt eller mineralsk opphav anses ikke som biomasse.

Kravene til bensin framgår av tabell 1 i vedlegg IV til dette kapitlet. Fra 1. januar 2009 skal maksimalt svovelinnhold i bensin være 10 mg/kg.

For bruk av bensin i bevaringsverdige kjøretøyer tillates maksimalt blyinnhold på 0,15 gram pr. liter bensin. Bensinen skal også oppfylle kravet til benzeninnhold som vist i tabell 1 i vedlegg IV til dette kapitlet. Salget må ikke overskride 0,5 % av det totale årlige bensinsalget.

Kravene til autodiesel framgår av tabell 2 i vedlegg IV til dette kapitlet. Fra 1. januar 2009 skal maksimalt svovelinnhold i autodiesel være 10 mg/kg. Autodiesel til bruk i ikke-veigående maskiner og landbrukstraktorer er unntatt fra kravene i tabell 2 i vedlegg IV til dette kapitlet. Kravet til maksimalt svovelinnhold for autodiesel til bruk i ikke-veigående maskiner og landbrukstraktorer er 10 mg/kg fra 1. januar 2009.

Ved innblanding i autodiesel som skal møte kravene i tabell 2 vedlegg IV må biodrivstoff basert på fettsyremetyltester (FAME) tilfredsstillende kravene i NS EN 14214.

De som omsetter drivstoff skal fra og med 1. april 2009 og ut året sørge for at minimum 2,5 volumprosent av totalt omsatt mengde drivstoff til veitrafikk består av biodrivstoff. Kravet i første punktum kan oppfylles av den enkelte omsetter eller av alle omsettere samlet.

Med omsetter menes den som er ansvarlig for innbetaling av særavgift knyttet til drivstoffet. Avgiftspliktig virksomhet er avgiftssubjektene slik disse er angitt i særavgiftsforskriften § 5–1 og § 5–2, jf. § 2–1, også dersom drivstoffet er unntatt for særavgifter.

Det legges opp til å innføre et omsetningskrav på fem volumprosent av omsatt drivstoff fra medio 2010. Dette kravet vil imidlertid bli vurdert nærmere basert på en vurdering av klimaeffekten av biodrivstoff, videre utvikling av EUs bærekraftskriterier frem mot 2010 og utviklingen i andre lands politikk på området. Det tas sikte på å innføre bærekraftskriterier sammen med omsetningspåbudet for 2010.

De ansvarlige etter første ledd skal gjennomføre drivstoffkontroll etter gjeldende CEN-standarder eller på en tilsvarende måte. Kontroll av drivstoffkvalitetene skal utføres i henhold til krav og analysemetoder gitt i tabellene 1 og 2 i vedlegg IV til dette kapitlet.

De ansvarlige etter første ledd skal innen 1. april hvert år rapportere resultatene av forrige års drivstoffkontroll. De som omsetter drivstoff til veitrafikk skal innen 1. april hvert år rapportere forrige års omsatte volum drivstoff og biodrivstoff til veitrafikk til Klima- og forurensningsdirektoratet. Det skal også gis opplysninger om hva slags råstoff som er benyttet til produksjon av biodrivstoffet og opprinnelsesland for råstoffet. Det er bare omsatt biodrivstoff som det er gitt slike opplysninger om som vil bli regnet med i oppfyllelsen av omsetningskravet for biodrivstoff. Opplysningene skal kunne dokumenteres så langt dette er praktisk mulig. Rapportering kan skje fra den enkelte omsetter eller fra alle omsettere samlet. Ved felles rapportering skal opplysninger fra den enkelte omsetter fremkomme.

§ 2–21. Elektriske og elektroniske produkter og utstyr (EE-produkter) – definisjoner og virkeområde

Med EE-produkter menes i § 2–22 og § 2–23 produkter som skal brukes ved en spenning på høyst 1 000 volt vekselstrøm eller 1 500 volt likestrøm som hører inn under følgende produktkategorier:

- 1) små husholdningsapparater
- 2) store husholdningsapparater
- 3) IT- og teleutstyr
- 4) forbrukerutstyr (brunevarer)
- 5) belysningsutstyr og lyskilder
- 6) elektrisk og elektronisk verktøy (unntatt stasjonært industriverktøy i stor skala)
- 7) leketøy og fritids- og sportsutstyr
- 8) medisinsk utstyr
- 9) overvåknings- og reguleringsinstrumenter
- 10) salgs- og pengeautomater

og som er avhengige av elektriske strømmer eller elektromagnetiske felt for å fungere eller er utformet for generering, overføring, fordeling og måling av elektriske strømmer og elektromagnetiske felt.

Med produsent menes i § 2-22 og § 2-23 enhver som ervervsmessig importerer eller eksporterer EE-produkter, eller som under eget varemerke enten produserer og omsetter egne EE-produkter eller omsetter EE-produkter fremstilt av andre leverandører.

§ 2-22. Elektriske og elektroniske produkter og utstyr (EE-produkter) – krav til produktene

Det forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette EE-produkter hvor innholdet i homogene materialer av bly, kvikksølv, seksverdig krom, polybromerte bifenyler (PBB) eller polybromerte difenyletere (PBDE) er over 0,1 vektprosent og av kadmium er over 0,01 vektprosent. Bestemte bruksområder angitt i vedlegg V, punkt 1 er unntatt fra forbudet.

Forbudet gjelder ikke utstyr som er tilgjengelig for omsetning i EØS-området før 1. juli 2006 og reservedeler til slikt utstyr. Forbudet gjelder ikke produktkategori 8) medisinsk utstyr, produktkategori 9) overvåkings- og kontrollinstrumenter eller militært utstyr. Med militært utstyr menes utstyr som er produsert spesifikt til militære formål.

Produsenter av EE-produkter plikter å arbeide for at produktene konstrueres på en måte som letter avfallsdisponering og nyttiggjøring, særlig ombruk og gjenvinning.

§ 2-23. Elektriske og elektroniske produkter og utstyr (EE-produkter) – merking og informasjon

Produsenter skal merke EE-produkter i samsvar med vedlegg V, punkt 2.

Produsenter skal sørge for at det gis opplysninger om gjenbruk og behandling/demontering for hver enkelt type nytt EE-produkt som er tilgjengelig for omsetning. Opplysningene skal gi en beskrivelse av komponenter som skal gjenvinnes i henhold til forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) kapittel 1 om kasserte elektriske og elektroniske produkter. Plassering av komponenter som inneholder farlige stoffer skal angis. Opplysningene skal gjøres tilgjengelig for behandlingsvirksomhetene innen ett år etter at produktet er gjort tilgjengelig for omsetning. Opplysningene skal gis i form av manualer eller elektroniske medier (f.eks. cd-rom eller online-tjenester) og ha det omfang som er nødvendig for en miljømessig forsvarlig behandling av produktet når det ender som avfall.

Bestemmelser om returordninger og avfallshåndtering av kasserte EE-produkter står i forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften), kapittel 1 om kasserte elektriske og elektroniske produkter.

§ 2-24. Flyktige organiske forbindelser (VOC) i maling- og lakkeringsprodukter – virkeområde og definisjoner

Bestemmelsene i § 2-24 til § 2-26 gjelder for de maling- og lakkeringsprodukter som framgår av vedlegg VII til dette kapitlet avsnitt 1.

I § 2-24 til § 2-26 og i vedlegg VII menes med:

- Flyktig organisk forbindelse (VOC):* flyktig organisk forbindelse med et kokepunkt som er mindre eller lik 250 °C målt ved normaltrykk på 101,3 kPa.
- VOC-innhold:* mengden av VOC uttrykt i gram/liter (g/l) i formuleringen av produktet i bruksklar tilstand. Mengden av VOC som under tørking reagerer kjemisk slik at det blir en del av overflaten, regnes ikke som en del av VOC-innholdet i produktet.
- Organisk løsemiddel:* VOC som brukes alene eller sammen med andre stoffer til oppløsning eller fortykning, eller som brukes som rensmiddel, dispergeringsmiddel, viskositets- eller overflatespenningsjusteringsmiddel eller som bløtgjørings- eller konserveringsmiddel.
- Belegg:* produkter som brukes for å oppnå en film med dekorative, beskyttende eller andre funksjonelle virkninger på en overflate og som inneholder organiske løsemidler som er nødvendige for at produktet kan påføres korrekt.
- Film:* et sammenhengende belegg som kommer frem ved påføring av et eller flere lag på et underlag.
- Lag:* strøk eller sjikt.

§ 2-25. Flyktige organiske forbindelser (VOC) i maling- og lakkeringsprodukter – krav til innhold av VOC, merking mv.

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette maling- og lakkeringsprodukter som står oppført i vedlegg VII avsnitt 1, dersom VOC-innhold er høyere enn angitt i vedlegg VII avsnitt 2. Forbudet gjelder fra de datoer som er oppgitt i vedlegget. For å fastslå om grenseverdiene er overholdt, skal analysemetodene som angitt i vedlegg VII avsnitt 3 benyttes.

Forbudet gjelder ikke for maling- og lakkeringsprodukter utelukkende til bruk i næringsvirksomhet som omfattes av forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrenning av forurensning kap. 9 jf. direktiv 1999/13/EF.

Forbudet gjelder ikke for produksjon av maling- og lakkeringsprodukter beregnet på restaurering og vedlikehold av faste og løse kulturminner. Klima- forurensningsdirektoratet eller den Miljøverndepartementet bemyndiger kan ved enkeltvedtak gi tillatelse til omsetning av begrensede mengder av slike maling- og lakkeringsprodukter til bruk på spesifisert kulturminne.

For maling- og lakkeringsprodukter som nevnt i vedlegg VII avsnitt 1, skal emballasjen i tillegg til forskriftsmessig helse-, miljø-, brann- og eksplosjonsfaremerking være merket med lettleselig og varig påskrift på norsk som opplyser om

- a) produktets underkategori og de relevante VOC-grenseverdiene i g/l jf. vedlegg VII avsnitt 2
- b) det maksimale VOC-innhold i g/l i produktet i bruksklar tilstand.

§ 2–26. Flyktige organiske forbindelser (VOC) i maling- og lakkeringsprodukter – overgangsregler

Maling- og lakkeringsprodukter som er produsert før grenseverdiene i vedlegg VII avsnitt 2 trer i kraft, kan omsettes inntil ett år etter de aktuelle ikrafttredelsesdatoene, selv om grenseverdiene og kravet til merking ikke er oppfylt.

§ 2–27. Svovelinhold i marint drivstoff

Det er forbudt å produsere, importere og omsette marin dieselolje med mer enn 1,50 vektprosent svovel, dersom denne er beregnet på forbrenning om bord i sjøfartøy.

Det er fra 1. januar 2010 forbudt å produsere, importere og omsette marin gassolje med mer enn 0,10 vektprosent svovel, dersom denne er beregnet på forbrenning om bord i sjøfartøy.

Denne bestemmelsen gjelder ikke produksjon, import og omsetning av marint drivstoff til eksport i lastetanker om bord i sjøfartøy.

Med marint drivstoff menes ethvert petroleumsbasert flytende drivstoff beregnet på bruk om bord på fartøy, inkludert de drivstoff som er definert i ISO 8217.

Med marin dieselolje menes ethvert marint drivstoff som har viskositet og tetthet som faller innenfor grensene for viskositet og tetthet definert for DMB- eller DMC-kvalitet i tabell I i ISO 8217.

Med marin gassolje menes ethvert marint drivstoff som har viskositet og tetthet som faller innenfor grensene for viskositet og tetthet definert for DMX- eller DMA-kvalitet i tabell I i ISO 8217.

§ 2–28. Produkter som inneholder dimetylfumarat – midlertidig forbud

Det er forbudt å importere og omsette forbrukerprodukter eller deler av slike produkter som inneholder 0,1 mg/kg eller mer dimetylfumarat (CAS-nr. 624–49–7, EC-nr. 210–849–0).

Den som har importert eller omsatt produkter eller deler av produkter som nevnt i første ledd, skal sørge for at produktene trekkes tilbake fra markedet og tilbakekalles fra forbruker.

Den ansvarlige etter andre ledd, skal sørge for å gi forbruker tilstrekkelig informasjon om den risikoen produktet utgjør.

§ 2–29. Frostvæske som inneholder etylenglykol

Frostvæske med etylenglykol som produseres, importeres, eksporteres eller omsettes til privat bruk, skal tilsettes bitter smak i en konsentrasjon som forhindrer at produktet drikkes.

§ 2–30. Stoff, stoffblandinger og produkter som reguleres i REACH-forordningen vedlegg XVII

Det er forbudt å eksportere stoff, stoffblandinger eller produkter som i henhold til REACH-forordningen vedlegg XVII ikke er tillatt å bringe i omsetning, jf. forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften).

Forbudet gjelder ikke for stoff, stoffblandinger eller produkter som reguleres i følgende poster i REACH-forordningen vedlegg XVII:

<i>Post:</i>	<i>Navn:</i>
a) post 2	Kloreten (vinylklorid)
b) post 3 nr. 1, 2 og 4–7	Farlige stoffer
c) post 9–11	Produkter til spøk og moro
d) post 20 nr. 4–6	Tinnorganiske forbindelser
e) post 28–30	Giftige stoffer
f) post 41	Heksakloreten
g) post 47	Krom (VI) forbindelser
h) post 53	PFOS, unntatt brannskum, impregneringsmidler, tekstiler og andre belagte materialer
i) post 54	DEGME
j) post 55	DEGBE
k) post 56	MDI
l) post 57	Sykloheksan
m) post 58	Ammoniumnitrat
n) post 59	Diklormetan

Med eksport i denne bestemmelsen menes eksport fra Norge til land utenfor EØS-området.

§ 2–31. Produkter som inneholder asbest – unntak fra forbudet i REACH-forordningen vedlegg XVII post 6

Forbudet mot å bringe i omsetning produkter som inneholder asbestfibre i REACH-forordningen vedlegg XVII post 6 nr. 1, jf. forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier

(REACH-forskriften), gjelder ikke følgende produkter i sin helhet som var tatt i bruk før 1. januar 2005 forutsatt at asbestfibrene ikke kan bli frigjort til omgivelsene ved normal bruk:

- a) hus og andre bygninger,
- b) kjøretøy som er godkjent etter den til enhver tid gjeldende forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr,
- c) fartøy registrert i Luftfartøyregisteret etter lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart,
- d) fartøy registrert i skipsregisteret etter lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten eller Norsk internasjonalt skipsregister etter lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister eller
- e) rullende materiell til bruk på jernbane, herunder sporvei, tunnelbane, forstadsbane og lignende sporbundet transportmiddel.

Vedlegg til kapittel 2:

Vedlegg I til kapittel 2, «Merking av asbestholdige produkter, jf. § 2–22», oppheves.

Nåværende vedlegg I «Batterier – merking» til kapittel 3, blir nytt vedlegg I til kapittel 2.

Nåværende vedlegg II «Batterier – Unntak fra forbudet mot innmonterte batterier» til kapittel 3, blir nytt vedlegg II til kapittel 2.

Nåværende vedlegg III «Materialer og komponenter som er unntatt fra forbudet i § 3–15» til kapittel 3, blir nytt vedlegg III til kapittel 2. Henvisningene i vedlegget til § 3–15 skal endres til § 2–19.

Nåværende vedlegg IV «Krav til bensin og autodiesel» til kapittel 3, blir nytt vedlegg IV til kapittel 2.

Nåværende vedlegg V «EE-produkter – unntak og merking» til kapittel 3, blir nytt vedlegg V til kapittel 2. Henvisningen i vedlegget til direktiv 91/338/EØF om endring av begrensingsdirektivet 76/769/EØF erstattes med henvisning til REACH-forordningen vedlegg XVII post 23 jf. forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften).

Nåværende vedlegg VI A «Vaskemiddelforordningen» til kapittel 3, blir nytt vedlegg VI A til kapittel 2.

Nåværende vedlegg VI B «Endringer til Vaskemiddelforordningen» til kapittel 3, blir nytt vedlegg VI B til kapittel 2.

Nåværende vedlegg VII «Vedlegg til § 3–20 til § 3–22 om organiske forbindelser i malings- og lakkeringsprodukter» til kapittel 3, blir nytt vedlegg VII til kapittel 2. Henvisningene i vedlegget til § 3–20 til § 3–22 skal endres til § 2–24 til § 2–26.

Kapittel 3. Regulerte produktgrupper:

Kapittel 3 om regulerte produktgrupper oppheves.

Vedlegg til kapittel 3 oppheves.

Kapittel 5. Omsetningsrestriksjoner for giftige stoffer:

§ 5–1 første ledd skal lyde:

Til privat bruk er det forbudt å importere kjemikalier merket med faresymbol og farebetegnelse «meget giftig» eller «giftig» i henhold til forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier eller som i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP-forordningen) skal klassifiseres i fareklasse og farekategori Carc. 1A, Carc. 1B, Muta. 1A, Muta. 1B, Repr. 1A, Repr. 1B, Acute Tox. 1, Acute Tox. 2, Acute Tox. 3, STOT RE 1 eller STOT SE 1. Forbudet mot privat import gjelder ikke for motorbensin eller dieselolje til transportformål som innføres på kjøretøyets drivstofftank eller i godkjente reservetanker.

§ 5–1 sjettede ledd skal lyde:

Omsetningsrestriksjonene gjelder ikke for motorbensin, dieselolje til transportformål, parafin, fyringsolje til faste eller mobile anlegg og som selges i detalj fra tankbil, og brensel som selges i lukkede systemer som f.eks. gassflasker med flytende gass. Restriksjonene gjelder heller ikke for ferdigproduserte farger og penner til kunstnerisk bruk og for ferdigformulerte kjemikalier i pulver- eller væskeform til fotografisk bruk. Ferdigformulerte fotokjemikalier som er klassifisert som kreftfremkallende, arvestoff- eller reproduksjonsskadelige og tildelt faresymbolet «giftig» i henhold til forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier eller som i henhold til CLP-forordningen skal klassifiseres i fareklasse og farekategori Carc. 1A, Carc. 1B, Muta. 1A, Muta. 1B, Repr. 1A, Repr. 1B, Acute Tox. 1, Acute Tox. 2, Acute Tox. 3, STOT RE 1 eller STOT SE 1, kan derimot ikke omsettes til privat bruk.

Nytt siste ledd i § 5–1 skal lyde:

Denne bestemmelsen gjelder ikke for kreftfremkallende, arvestoffskadelige eller reproduksjonstoksisk stoff som reguleres i REACH-forordningen vedlegg XVII post 28– 30 jf. forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften).

Kapittel 7. Avsluttende bestemmelser:

§ 7–5 første ledd andre punktum oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. nov. Nr. 1114 2011

Forskrift om endring i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet, Arbeidsdepartementet og Justis- og politidepartementet 17. november 2011 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5 og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 49, § 51, § 78, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 første ledd, § 3–1 tredje ledd, § 4–5 sjette ledd og syvende ledd, § 5–4 tredje ledd og fjerde ledd og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 tredje ledd, § 27, § 43 bokstav a og b.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 552/2009 og forordning (EU) nr. 276/2010). Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 1354/2007, forordning (EF) nr. 987/2008, forordning (EF) nr. 134/2009, forordning (EF) nr. 552/2009 og forordning (EU) nr. 276/2010), nr. 12zca (forordning (EF) nr. 1238/2007) og nr. 12zf (forordning (EF) nr. 340/2008).

§ 1 skal lyde:

§ 1. REACH-forordningen

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 1354/2007, forordning (EF) nr. 987/2008, forordning (EF) nr. 134/2009, forordning (EF) nr. 552/2009 og forordning (EU) nr. 276/2010) om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forskriftens vedheng skal lyde:

Forordninger

Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier, forordning (EF) nr. 1354/2007 om tilpasning av forordning (EF) nr. 1907/2006 som følge av Bulgarias og Romanias tiltrødelse, forordning (EF) nr. 987/2008 om endring av vedlegg IV og V til forordning (EF) nr. 1907/2006, forordning (EF) nr. 134/2009 om endring av vedlegg XI til forordning (EF) nr. 1907/2006, forordning (EF) nr. 552/2009 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 og forordning (EU) nr. 276/2010 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006), nr. 12zca (forordning (EF) nr. 1238/2007) om de kvalifikasjoner som kreves av medlemmene av Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans og nr. 12zf (forordning (EF) nr. 340/2008) om gebyrer og avgifter til Det europeiske kjemikaliebyrået i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 slik Miljøverndepartementet tolker denne delen av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i samsvar med vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

For å lese forordning (EF) nr. 1907/2006 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1354/2007 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 987/2008 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 134/2009 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 552/2009 se her:

For å lese forordning (EU) nr. 276/2010 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1238/2007 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 340/2008 se her:

18. nov. Nr. 1115 2011

Forskrift om kommunal medfinansiering av spesialisthelsetjenesten og kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 18. november 2011 med hjemmel i lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 11–3 og § 11–4 tredje ledd. Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

Kapittel 1. Formål og virkeområde

§ 1. Formål

Forskriften skal bidra til bedre arbeidsfordeling mellom tjenestenivåene i helse- og omsorgstjenesten, skape gode pasientforløp og kostnadseffektive løsninger som kan gi pasienter et like godt eller bedre tilbud i kommunens helse- og omsorgstjeneste som i spesialisthelsetjenesten.

§ 2. Virkeområde

Forskriften regulerer kommunens medfinansieringsansvar for egne innbyggers behandling innen somatikk i spesialisthelsetjenesten og betaling for utskrivningsklare pasienter som blir liggende på sykehus i påvente av et kommunalt tilbud. Med egne innbyggere menes personer som er folkeregistrert i kommunen.

Forskriften gjelder ved behandling i offentlige sykehus og private sykehus som har avtale med regionalt helseforetak, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a sjettede ledd.

Forskriften gjelder ikke

- a) behandling hos privatpraktiserende avtalespesialister
- b) behandling innen psykisk helsevern
- c) tverrfaglig spesialisert behandling av rusmiddelavhengige
- d) opphold i private rehabiliteringsinstitusjoner
- e) polikliniske laboratorie- og røntgentjenester.

Kapittel 2. Kommunal medfinansiering av spesialisthelsetjenesten

§ 3. Kommunens medfinansieringsplikt for pasientbehandling i spesialisthelsetjenesten

Kommunen skal medfinansiere behandlingen av kommunens pasienter i spesialisthelsetjenesten etter systemet for diagnoserelaterte grupper (DRG-systemet).

Medfinansieringsplikten gjelder ikke for innleggelser og polikliniske konsultasjoner gruppert til diagnoserelaterte grupper med følgende hovedinnhold

- a) kirurgiske inngrep
- b) fødsler
- c) behandling av nyfødte barn
- d) behandling med nærmere bestemte kostbare legemidler.

Departementet fastsetter den konkrete DRG-baserte avgrensningen av hvilke somatiske tjenestetyper som omfattes av kommunal medfinansiering gjennom regelverket for innsatsstyrt finansiering.

§ 4. Kommunens medfinansieringsandel

Medfinansieringsandelen er 20 prosent av prisen for ett DRG-poeng. Medfinansieringsandelen skal likevel ikke overstige mer enn 20 prosent av inntil fire DRG-poeng for ett enkeltopphold.

Prisen for ett DRG-poeng i kommunal medfinansiering fastsettes i statsbudsjettet.

§ 5. Datagrunnlag for beregning av kommunens medfinansiering

Grunnlaget for beregning av kommunal medfinansiering er data fra Norsk pasientregister.

§ 6. Administrasjon av det økonomiske oppgjøret

Helsedirektoratet utarbeider grunnlaget for det økonomiske oppgjøret ved kommunal medfinansiering i henhold til bestemmelsene i dette kapitlet.

Kapittel 3. Kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter**§ 7. Vurdering av en pasient som legges inn på sykehus**

Når en pasient legges inn på sykehus, skal helsepersonellet på sykehuset gjøre en vurdering av om pasienten kan ha behov for hjelp fra den kommunale helse- og omsorgstjenesten etter utskrivning fra sykehuset.

§ 8. Varsling til kommunen om innlagt pasient

Viser vurderingen etter § 7 at pasienten kan ha behov for hjelp fra den kommunale helse- og omsorgstjenesten etter utskrivning, skal sykehuset varsle kommunen om dette innen 24 timer etter innleggelsen. Dersom vurderingen tilsier at pasienten ikke har behov for hjelp etter utskrivning, men dette endrer seg i løpet av sykehusoppholdet, skal fristen løpe fra det tidspunktet det blir klart at et slikt behov foreligger.

Varselet etter første ledd skal inneholde

- a) pasientens status
- b) antatt forløp
- c) forventet utskrivningstidspunkt.

Dersom det antas å være behov for omfattende eller langvarig behandling på sykehus, eller det på grunn av pasientens helsetilstand ikke er mulig å foreta vurderingene etter andre ledd innen 24 timer etter innleggelsen, skal vurderingene foretas og kommunen varsles så snart det lar seg gjøre.

Sykehuset skal varsle kommunen dersom det blir endringer i forventet utskrivningstidspunkt eller hjelpebehov.

§ 9. Vilkår for at en pasient er utskrivningsklar

En pasient er utskrivningsklar når lege på sykehus vurderer at det ikke er behov for ytterligere behandling i spesialisthelsetjenesten. Vurderingen skal være basert på en individuell helsefaglig vurdering, og følgende punkter skal være vurdert og dokumentert i pasientjournalen

- a) problemstillingen(e) ved innleggelse, slik disse var formulert av innleggende lege, skal være avklart
- b) øvrige problemstillinger som har fremkommet skal være avklart
- c) dersom enkelte spørsmål ikke avklares skal dette redegjøres for
- d) det skal foreligge et klart standpunkt til diagnose(r), og videre plan for oppfølging av pasienten
- e) pasientens samlede funksjonsnivå, endring fra forut for innleggelsen, og forventet framtidig utvikling skal være vurdert.

§ 10. Varsel til kommunen om utskrivningsklar pasient

Når en pasient er definert som utskrivningsklar, jf. § 9, skal sykehuset straks varsle kommunen. Dette gjelder ikke utskrivningsklare pasienter som ikke har behov for et kommunalt helse- og omsorgstjenestetilbud.

§ 11. Melding til sykehuset om når kommunen kan ta imot pasienten

Kommunen skal etter å ha mottatt varsel om en utskrivningsklar pasient, jf. § 10, straks gi beskjed om kommunen kan ta imot pasienten. Dette gjelder ikke dersom det foreligger omstendigheter utenfor kommunens kontroll som hindrer dette.

Dersom kommunen ikke kan ta imot pasienten, skal sykehuset varsles om når et kommunalt tilbud antas å være klart. Kommunen skal straks gi beskjed når et kommunalt tilbud er klart for pasienten.

§ 12. Overføring av utskrivningsklar pasient fra sykehuset til kommunen

Sykehuset kan overføre utskrivningsklar pasient når kommunen har bekreftet at et kommunalt helse- og omsorgstjenestetilbud til pasienten er klart.

Ved utskrivning fra sykehuset skal epikrise eller tilsvarende informasjon sendes det helsepersonell som trenger opplysningene for å kunne gi pasienten forsvarlig oppfølging, jf. forskrift om pasientjournal § 9.

§ 13. Betaling for utskrivningsklare pasienter på sykehus i påvente av et kommunalt tilbud

Kommunen skal betale for utskrivningsklare pasienter som er innlagt i sykehus i påvente av et kommunalt helse- og omsorgstjenestetilbud.

Betalingsplikten inntreffer fra og med det døgnet pasienten blir erklært utskrivningsklar og vilkårene i § 8 til § 10 er oppfylt, og kommunen har gitt beskjed om at den ikke kan ta imot pasienten. Betalingsplikten inntreffer også dersom kommunen ikke har svart på varselet etter § 10 om utskrivningsklar pasient.

Sykehuset skal rapportere at pasienten er utskrivningsklar til Norsk pasientregister når vilkårene i andre ledd er oppfylt.

Døgnpris for opphold for utskrivningsklar pasient i sykehus fastsettes i statsbudsjettet.

§ 14. Krav på redegjørelse

Kommunen kan kreve å få en redegjørelse for de vurderinger sykehuset har foretatt etter § 9. Redegjørelsen skal inneholde tilstrekkelig og nødvendig informasjon slik at kommunen kan etterprøve vurderingene foretatt av sykehuset.

De alminnelige regler om taushetsplikt gjelder ved utlevering av opplysninger etter første ledd.

§ 15. Det økonomiske oppgjøret

De regionale helseforetakene skal sørge for at det sendes regning til kommunen for betaling av utskrivningsklare pasienter som er blitt liggende på sykehus i påvente av et kommunalt tilbud, jf. § 13.

Kapittel 4. Ikrafttredelse**§ 16. Ikrafttredelse**

Forskriften trer i kraft 1. januar 2012. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 16. desember 1998 nr. 1447 om kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter.

Merknader til forskriften om kommunal medfinansiering av spesialisthelsetjenesten og kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter

Merknadene er ikke en del av forskriften, kun en utdypende forklaring av hvordan departementet ser for seg at forskriften bør praktiseres.

Generell merknad

Forskriften er generelt utformet. For å få til et godt samarbeid er det viktig at forskriften tilpasses lokale forhold. Det varierer hvordan ulike helseregioner og kommuner har organisert sitt helse- og omsorgstjenestetilbud. Det er derfor viktig at partene, dvs. de regionale helseforetakene (helseforetakene) og kommunene, i de lovpålagte samarbeidsavtalene forsøker å løse de ulike lokale utfordringene i samarbeidet mellom tjenestenivåene. Det innebærer at for en del problemstillinger som ikke løses på et generelt nivå i forskriften, legges det opp til at partene finner gode lokale løsninger. Et eksempel kan være å etablere faste kontaktpunkter på begge tjenestenivåene eller rutiner for hvordan varsel mellom partene skal foregå i forbindelse med utskrivningsklare pasienter. I den forbindelse vises det til helse- og omsorgstjenesteloven § 6–2 nr. 5 hvor det fremgår at partene skal avtale retningslinjer for samarbeid om utskrivningsklare pasienter som antas å ha behov for kommunale tjenester etter utskrivning fra institusjon. Videre fremgår det av samme bestemmelse nr. 2, at partene skal bli enige om retningslinjer for samarbeid i tilknytning til innleggelse, utskrivning, habilitering, rehabilitering og lærings- og mestringstilbud for å sikre helhetlige og sammenhengende helse- og omsorgstjenester med behov for koordinerte tjenester.

Kommunene vil få overført over 5,6 milliarder kroner i 2012 i forbindelse med innføringen av samhandlingsreformen. Midlene skal gå til kommunal medfinansiering av spesialisthelsetjenesten og kommunalt betalingsansvar for utskrivningsklare pasienter. Midlene blir fordelt til kommunene gjennom inntektssystemet for kommunene etter alderssammensetningen i befolkningen. Når det gjelder midlene til utskrivningsklare pasienter, kan de brukes til å bygge opp gode lokale tilbud i kommunen for å ta imot utskrivningsklare pasienter, eller til å betale sykehuset dersom slike tilbud enda ikke er opprettet i kommunen. Overføringen er basert på historiske tall for utskrivningsklare pasienter (2007–2009) og tar utgangspunkt i en betalingssats på 4 000 kroner i 2012 og 140 000 liggedøgn.

Det skal i 2011 igangsettes en følgeevaluering av samhandlingsreformen i regi av Norges forskningsråd. Følgeevalueringen skal gi nyttig informasjon gjennom planperioden. I tillegg vil departementet etablere et forvaltningsmessig følge med-opplegg, og vurdere eventuelle justeringer dersom dette er nødvendig.

For å begrense den økonomiske risikoen for små kommuner omfatter kommunens medfinansieringsplikt ikke kirurgi, fødsler, behandling av nyfødte barn og behandling med kostbare legemidler. I tillegg er det satt et øvre tak på om lag kr 30 000 (2012-tall) for enkeltopphold som omfattes av ordningen. Helse- og omsorgsdepartementet og Helsedirektoratet vil fortløpende følge utviklingen mht. kommunal medfinansiering og utskrivningsklare pasienter, herunder situasjonen vedrørende gjentatte innleggelser for samme sykdom, og vurdere endringer dersom ordningene får uheldige eller utilsiktede virkninger.

Spesielle merknader**Kapittel 1. Formål og virkeområde****Til § 1 Formål**

Forskriftens formål er å bidra til bedre arbeidsfordeling mellom tjenestenivåene i helse- og omsorgstjenesten, skape gode pasientforløp og kostnadseffektive løsninger som kan gi pasienter et like godt eller bedre tilbud i kommunens helse- og omsorgstjeneste som i spesialisthelsetjenesten. Kommunal medfinansiering av spesialisthelsetjenesten og kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter skal bidra til denne utviklingen.

Det er likevel viktig å understreke at denne forskriften ikke skal regulere hvor pasienten skal få behandling, eller i hvilket omfang pasienten skal gis tilbud om behandling. Dette følger av andre bestemmelser i helselovgivningen, for eksempel i pasient- og brukerrettighetsloven, helse- og omsorgstjenesteloven, spesialisthelsetjenesteloven og helsepersonelloven. Det grunnleggende er at pasienten skal få forsvarlig behandling. Vurderingen av hvor pasienten

skal få behandling og i hvilket omfang pasienten skal få behandling, skal ta utgangspunkt i en helsefaglig forsvarlighetsvurdering.

Til § 2 Virkeområde

Forskriften regulerer to ulike ordninger. Den første ordningen er kommunal medfinansiering av spesialisthelsetjenesten. Denne ordningen reguleres i forskriftens kapittel 2. Den andre ordningen er kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter som reguleres i forskriftens kapittel 3.

I første ledd avgrenses kommunal medfinansiering av spesialisthelsetjenesten til kun å gjelde behandling innen somatikk. Videre avgrenses kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter til kun å gjelde utskrivningsklare pasienter som blir liggende på sykehus i påvente av et kommunalt tilbud. For begge ordningene presiseres det at betalingsplikten er relatert til personer som er folkeregistrert i kommunen. Dette innebærer at det er kommunen hvor pasienten er folkeregistrert som skal betale for pasientens opphold på sykehus, enten det gjelder kommunal medfinansiering eller i tilfeller hvor vedkommende oppholder seg der i påvente av et kommunalt helse- og omsorgstjenestetilbud.

I andre ledd presiseres det at forskriften gjelder ved behandling i offentlige sykehus og private sykehus som har avtale med et regionalt helseforetak, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a sjette ledd. Presiseringen er en naturlig konsekvens av at de regionale helseforetakene inngår avtale med andre private sykehus om levering av helsetjenester. Det innebærer at behandling ved private sykehus uten avtale med et regionalt helseforetak ikke er omfattet av ordningene.

Det fremgår av tredje ledd at visse typer behandling og behandling hos bestemte tjenesteytere, ikke er omfattet i ordningene med kommunal medfinansiering og betaling for utskrivningsklare pasienter.

Kapittel 2. Kommunal medfinansiering

Til § 3 Kommunens medfinansieringsplikt for pasientbehandling i spesialisthelsetjenesten

Det følger av første ledd at kommunen skal finansiere deler av behandlingen av kommunens pasienter i spesialisthelsetjenesten etter systemet for diagnoserelaterte grupper. Det innebærer at kommunen skal delvis dekke sykehusets kostnader for behandling av somatiske pasienter.

Kommunal medfinansiering baserer seg på ordningen med innsatsstyrt finansiering (ISF). Gjennom innsatsstyrt finansiering gjøres deler av budsjettet til regionale helseforetak avhengig av hvor mange, og hvilke pasienter som får behandling etter systemet for diagnoserelaterte grupper (DRG). Dette systemet klassifiserer sykehusaktivitet i ulike grupper basert på medisinsk og administrativ informasjon i sykehusenes pasientadministrative systemer. Disse kodene danner ikke bare grunnlaget for innsatsstyrt finansiering og kommunal medfinansiering, men også for forskning, statistikk og styringsinformasjon.

ISF-systemet gjør det mulig å sammenlikne sykehus selv om de behandler forskjellige pasienter. Hver enkelt DRG har en kostnadsvekt som er en relativ størrelse som uttrykker hva oppholdene koster i forhold til gjennomsnittspasienten. Aktivitetsutviklingen i ISF-ordningen måles i antall DRG-poeng. En kostnadsvekt på 1 tilsvarer ett DRG-poeng.

Innenfor hver enkelt pasientgruppe (DRG) kan det for den enkelte behandling være avvik mellom faktisk ressursbruk og ISF-refusjon. Årlige revisjoner av kostnadsvektene og DRG-systemet skal imidlertid sikre at refusjonene i størst mulig grad avspeiler kostnadene. Målet er å ha en mest mulig oppdatert finansieringsordning, men medisinsk praksis endres kontinuerlig og det vil ikke være mulig å være a jour med den medisinskfaglige utviklingen til enhver tid. Helsedirektoratet har helhetlig ansvar for forvaltning og utvikling av aktivitetsbaserte finansieringsordninger og arbeider systematisk med å gjøre ISF-ordningen mest mulig riktig.

Det følger av andre ledd at kommunens medfinansieringsplikt ikke omfatter DRG-er som har kirurgi, fødsler, behandling av nyfødte barn og behandling med kostbare legemidler som hovedinnhold. Som nevnt baserer kommunal medfinansiering seg på ISF-systemet, og den konkrete avgrensningen foretas der, jf. tredje ledd. For eksempel vil det være gråsoner mot hva som er å anse som kirurgi og hva som faller utenfor. Det innebærer at det vil fremgå av ISF-regelverket hvilke konkrete DRG-er som er omfattet av den kommunale medfinansieringsplikten. Helsedirektoratet har ansvar for å forvalte ISF-systemet og utarbeider årlige retningslinjer for ordningen. Regelverket for innsatsstyrt finansiering finnes på Helsedirektoratets hjemmesider.

De regionale helseforetakene er ansvarlige for at regelverket for innsatsstyrt finansiering gjøres kjent og følges i virksomheter som utfører helsetjenester på vegne av dem.

Til § 4 Kommunens medfinansieringsandel

I første ledd første setning fastslås det at kommunen som utgangspunkt skal medfinansiere 20 prosent av antall DRG-poeng for de typer pasientbehandling som er omfattet av ordningen. Det konkrete medfinansieringsbeløpet blir dermed fastsatt slik: antall DRG-poeng × prisen på ett DRG-poeng × 20 prosent = kommunal medfinansiering. Det gjelder likevel en begrensning på inntil 4 DRG-poeng for ett enkeltopphold, jf. første ledd andre setning. Maksimalt kommunalt medfinansieringsbeløp for ett enkeltopphold blir dermed: 4 DRG-poeng × prisen på ett DRG-poeng × 20 prosent = kommunal medfinansiering.

Det følger av andre ledd at prisen for ett DRG-poeng i kommunal medfinansiering fastsettes i statsbudsjettet. Prisen på ett DRG-poeng endres årlig. Prisen på ett DRG-poeng for 2012 er i statsbudsjettet fastsatt til kr 38 209.

Til § 5 Datagrunnlag for beregning av kommunens medfinansiering

Det følger av bestemmelsen at grunnlaget for den kommunale medfinansieringen er data fra Norsk pasientregister. Sykehusene rapporterer inn data til Norsk pasientregister som grunnlag for innsatsstyrt finansiering.

Medisinsk koding skal foretas i tråd med gjeldende nasjonal kodeveiledning fra Helsedirektoratet. Det skal være samsvar mellom den skriftlige journaldokumentasjonen og de medisinske opplysningene som er kodet. Den nasjonale kodeveiledningen oppdateres årlig. Helsedirektoratet klassifiserer den rapporterte aktiviteten (kodene) etter systemet for diagnoserelaterte grupper (DRG).

Til § 6 Administrasjon av det økonomiske oppgjøret

Det følger av bestemmelsen at det er Helsedirektoratet som skal utarbeide grunnlaget for det økonomiske oppgjøret ved kommunal medfinansiering i henhold til bestemmelsene i dette kapitlet. Det etableres følgende en sentralisert oppgjørsordning basert på data rapportert til Norsk pasientregister. Datagrunnlaget for kommunal medfinansiering vil være det samme som datagrunnlaget for ISF-ordningen. Helsedirektoratet beregner a konto-beløpene og formidler disse til de regionale helseforetakene og kommunene sammen med oversikt over forfallsdatoer og kontonummer mv. Betalingsbeløpet per måned beregnes a konto.

Kommunene betaler til regionale helseforetak konto i 12 terminer, med to tertialvise avregninger i løpet av året, i tillegg til en samlet årsavregning. Kommunene gjennomfører betalingene gjennom sine respektive økonomisystemer og bankforbindelser i tråd med spesifikasjonene fra Helsedirektoratet.

Helsedirektoratet holder til en hver tid oversikt over a konto-beløpenes størrelser for hver kommune og endringer i disse, samt over resultatet av foreløpige avregninger og endelig årsavregning. De regionale helseforetakene forestår betalingsoppfølging basert på opplysninger formidlet av Helsedirektoratet.

Tidspunktet for betaling hver måned vil fremgå av Helsedirektoratets hjemmesider.

Kapittel 3. Kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter

Til § 7 Vurdering av en pasient som legges inn på sykehus

For å sikre at det på et så tidlig stadium som mulig i pasientforløpet blir klarlagt om pasienten trenger hjelp fra kommunen etter utskrivning fra spesialisthelsetjenesten, skal sykehuset foreta en slik vurdering av pasienten ved innleggelsen. Det innebærer at vurderingen skal foretas så tidlig som mulig. Bestemmelsen sier ikke noe uttrykkelig om hvem som skal foreta denne vurderingen, utover at det skal være en vurdering foretatt av helsepersonell. Det er opp til sykehuset å finne gode og forsvarlige rutiner for denne innledende vurderingen.

Dersom vurderingen tilsier at pasienten ikke vil ha behov for hjelp etter at pasienten er ferdig behandlet i spesialisthelsetjenesten, kan sykehuset i utgangspunktet se bort fra de øvrige prosesskravene i forskriften. Bestemmelsen må likevel sees i sammenheng med forskriften § 8. Selv om den innledende vurderingen tilsier at pasienten ikke vil ha behov for hjelp fra kommunen ved utskrivning, kan dette endre seg i løpet av sykehusoppholdet. Sykehuset må følgelig til enhver tid vurdere om pasienten kan ha behov for hjelp etter utskrivning fra sykehuset, jf. § 8 første ledd andre setning.

Til § 8 Varsling til kommunen om innlagt pasient

I første ledd første setning fremgår det at sykehuset skal varsle kommunen innen 24 timer dersom den innledende vurderingen etter § 7 viser at pasienten har behov for hjelp etter utskrivning fra sykehuset. Fristen begynner å løpe fra det tidspunktet pasienten ble skrevet inn på sykehuset. Det innebærer at varselet til kommunen skal gå senest 24 timer etter selve innleggelsen. Likevel kan og bør sykehuset straks varsle kommunen etter at vurderingen av om pasienten har behov for hjelp er foretatt. Det vil si at dersom vurderingen etter § 7 er foretatt for eksempel 4 timer etter innleggelse, og man har tilstrekkelig informasjon for å foreta varsel til kommunen etter denne vurderingen, bør varselet til kommunen gå allerede på dette tidspunktet. Dette gjelder særlig i tilfeller hvor pasienten forventes utskrevet relativt kort tid etter innleggelsen.

Det fremgår av første ledd andre setning at selv om den innledende vurderingen etter § 7 tilsier at det ikke er behov for hjelp i fra kommunen ved utskrivning, kan dette endre seg i løpet av sykehusoppholdet. Sykehuset må følgelig til enhver tid vurdere behovet for pasienten etter utskrivning fra sykehuset. Ny 24-timers frist for varsel til kommunen begynner å løpe fra det tidspunktet vurderingen av at pasienten har behov for hjelp etter utskrivning fra sykehuset er foretatt.

I andre ledd fremgår det hva varselet til kommunen som et minimum skal inneholde. Varselet skal inneholde pasientens status på tidspunktet for varslingen, antatt forløp og når det kan forventes at pasienten skrives ut. Det er likevel ikke noe i veien for at sykehuset gir mer informasjon dersom dette vil være av betydning for hvordan kommunen skal innrette seg frem mot tidspunktet for utskrivning. Det er viktig å understreke at varselet ikke skal bestemme eller gi uttrykk for hvilket tilbud pasienten skal ha i kommunen etter utskrivning. Det er opp til kommunen å vurdere hvilket tilbud og hvilket omfang tilbudet til pasienten skal ha etter utskrivning, og om tilbudet i kommunen totalt sett er forsvarlig.

I tredje ledd gis det unntak fra plikten til å varsle kommunen innen 24 timer. I en del tilfeller vil det være vanskelig å foreta en tidlig vurdering av hvilken hjelp det vil være behov for etter utskrivning. Dette kan enten være fordi det er behov for langvarig behandling på sykehuset, eller at det er en så omfattende behandling pasienten skal gjennomgå, at det er vanskelig å forutsi hvilken hjelp det kan være behov for etter utskrivning. I andre tilfeller kan

pasientens status være så uklar i perioden etter innleggelsen, at det ikke vil det ikke være hensiktsmessig å varsle kommunen, da informasjonen vil være helt eller delvis ufullstendig. I slike tilfeller hvor det ikke er mulig eller hensiktsmessig å foreta varsling til kommunen 24 timer etter innleggelsen, plikter sykehuset så snart det lar seg gjøre å foreta en vurdering og varsle kommunen. Det innebærer at sykehuset fortløpende må vurdere om når det er mulig å foreta en varsling til kommunen.

Det fremgår av fjerde ledd at sykehuset skal varsle kommunen dersom det blir endringer i forventet utskrivningstidspunkt og forventet hjelpebehov. Det vil si i de tilfeller hvor sykehuset har varslet kommunen, men hvor tilstanden for pasienten endrer seg slik at den opprinnelige informasjonen ikke lenger er riktig eller er ufullstendig. I mange tilfeller vil pasientens status og hjelpebehov endre seg i løpet av sykehusoppholdet. Det er da viktig at kommunen får denne informasjonen, og ikke baserer seg feilaktig på den informasjonen som fremkom av det første varslet. Sykehuset plikter derfor å holde kommunen informert om endringer som har betydning for innretning og omfang på den hjelp som kommunen skal yte til vedkommende pasient etter utskrivning. På samme måte plikter sykehuset å holde kommunen informert dersom utskrivningstidspunktet som det er varslet om endres. Dette for å sikre at kommunen ikke unødvendig holder av for eksempel en sengeplass på institusjon for en utskrivningsklar pasient.

Til § 9 Vilkår for at en pasient er utskrivningsklar

I første ledd første setning fremgår det at en pasient er utskrivningsklar når lege på sykehus vurderer at det ikke er behov for ytterligere behandling i spesialisthelsetjenesten. Det innebærer at dersom pasient er innlagt på en avdeling på et sykehus, men skal overføres til en annen avdeling, et annet sykehus eller annen behandling i spesialisthelsetjenesten, er pasienten ikke å regne som utskrivningsklar i forskriftens forstand. Det er lege på sykehus som skal fatte avgjørelsen om pasienten er utskrivningsklar.

Det er likevel presisert i første ledd andre setning at denne avgjørelsen skal være basert på en individuell helsefaglig vurdering. Det innebærer at legen må gjøre denne vurderingen i samråd med annet helsepersonell på sykehuset, som for eksempel sykepleier. I tillegg til den individuelle helsefaglige vurderingen, skal visse punkter være vurdert og dokumentert i pasientjournalen. Dette er en videreføring av de kravene som fremgikk av forskrift om kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter i § 3. Det er imidlertid ett krav som ikke er videreført, og det er nr. 4 i dagens forskrift § 3 om blant annet videre plan for oppfølging av pasienten. Innholdet i dette kravet er i all hovedsak ivare tatt i forskrift om habilitering og rehabilitering, individuell plan og koordinator.

Til § 10 Varsel til kommunen om utskrivningsklar pasient

Det følger av første ledd første setning at sykehuset straks skal varsle kommunen når pasient er definert som utskrivningsklar. Det vil si når vilkårene i § 9 er oppfylt. Av pedagogiske hensyn er det tatt inn i første ledd andre setning at dette ikke gjelder pasienter som ikke har et behov for helse- og omsorgstjenester fra kommunen etter utskrivning.

Til § 11 Melding til sykehuset om når kommunen kan ta imot pasienten

I første ledd første setning fremgår det at kommunen straks skal gi beskjed til sykehuset om de kan ta imot pasienten etter å ha mottatt varsel om utskrivningsklar pasient fra sykehuset. Med «straks» menes så snart det lar seg gjøre for kommunen å avgi svar. Det innebærer ikke at kommunen kan avvente med å gi svar fordi varsel er kommet etter ordinær arbeidstid eller fordi kommunen ikke er bemannet slik at det er mulig å avgi svar straks. Plikten til å avgi svar straks gjelder i utgangspunktet hele døgnet. Det skal bemerkes at det følger av pasient- og brukerrettighetsloven § 2–7 første ledd at forvaltningsloven kapittel IV og V om enkeltvedtak ikke gjelder ved vedtak om rett til nødvendige helse- og omsorgstjenester. Kommunen trenger derfor i utgangspunktet ikke å treffe enkeltvedtak ved overføring av pasient fra sykehus til kommunen, og det er således ingen forvaltningsmessige hindringer for at pasienten kan mottas straks. For vedtak om tjenester etter helse- og omsorgstjenesteloven § 3–2 første ledd bokstav nr. 6 som forventes å vare lenger enn to uker, gjelder likevel reglene i forvaltningsloven om enkeltvedtak. I slike tilfeller må kommunen fatte et vedtak i etterkant, dersom en forsvarlighetsvurdering tilsier at vedkommende pasient bør ha for eksempel institusjonsplass i mer enn to uker etter utskrivning fra sykehus. Rett til nødvendige helse- og omsorgstjenester oppstår når behovet for hjelp er til stede, og ikke fra det tidspunktet vedtaket er fattet.

Det er imidlertid svært viktig at kommunen og sykehuset i de lovpålagte samarbeidsavtalene blir enige om gode rutiner for varsling mellom partene, slik at overføring av utskrivningsklare pasienter kan skje på en rask og god måte. Sykehusene har normalt rutiner for når pasienter blir skrevet ut, og dette skjer vanligvis på dagtid. Sykehusene bør derfor normalt søke å varsle om utskrivningsklar pasient på dagtid.

I første ledd andre setning gis det et unntak fra plikten til å gi beskjed straks. Unntaket gjelder når det er foreliggende omstendigheter utenfor kommunens kontroll som ikke gjør det mulig for kommunen å avgi svar straks. Dette er en snever unntaksregel, og vil som regel kun være aktuell når IKT-systemer eller andre kommunikasjonssystemer som brukes ved varsling til sykehuset er ute av drift. Varsel til sykehuset skal foretas så snart det lar seg gjøre etter at de omstendigheter som har medført at det ikke har vært mulig å avgi svar, er rettet opp eller ikke lenger er til stede.

Det følger av andre ledd første setning at dersom kommunen ikke kan ta imot pasienten, skal kommunen varsle sykehuset om når man antar at man kan ta imot pasienten. Med andre ord har kommunen to valg når man mottar

varsel om utskrivningsklar pasient fra sykehuset, enten gi beskjed om at man kan ta imot pasienten eller gi beskjed om når man kan ta imot pasienten, for eksempel om to dager. I andre ledd andre setning fremgår det at dersom kommunen først har gitt beskjed om at de ikke kan ta imot pasienten og gitt et tidspunkt til sykehuset om når man antar at man kan ta imot pasienten, skal kommunen straks gi beskjed når tilbudet til pasienten er klart.

Til § 12 Overføring av utskrivningsklar pasient fra sykehuset til kommunen

Av første ledd fremgår det sykehuset kan overføre utskrivningsklar pasient etter at kommunen har bekreftet at de er i stand til å ta imot pasienten. Det innebærer at sykehuset har en plikt til å ta vare på pasienten frem til kommunen har gitt beskjed om at vedkommende pasient kan tas imot. Videre er det sykehuset som har ansvaret for at pasienten fysisk overføres til kommunen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 2-1a første ledd nr. 6. Det innebærer at dersom pasienten blir liggende på sykehuset etter at kommunen har gitt beskjed om de kan ta imot pasienten, inntre ikke betalingsplikten. Det er viktig at partene i de lovpålagte samarbeidsavtalene blir enige om gode rutiner for overføring av utskrivningsklare pasienter fra sykehuset til kommunen.

I andre ledd er det presisert at sykehuset skal sende med epikrise eller tilsvarende informasjon ved utskrivning slik at det helsepersonellet som skal motta pasienten i kommunen kan gi pasienten forsvarlig oppfølging. Dette kravet følger i all hovedsak allerede av forskrift om pasientjournal § 9, men er tatt med av pedagogiske hensyn. Det er imidlertid et nytt tillegg ved at begrepet «tilsvarende informasjon» er tatt inn. Dette er tatt med fordi epikrise i en del tilfeller ikke vil være ferdig på utskrivningstidspunktet, og det presiseres derfor at det i slike tilfeller ikke vil være nødvendige å sende denne, men at tilsvarende informasjon skal vedlegges. Pasienten kan motsette seg at epikrise eller tilsvarende informasjon utleveres, jf. helsepersonelloven § 45. I enkelte tilfeller vil imidlertid tungtveiende grunner gjøre det rettmessig at de opplysninger som er strengt nødvendig for å iverksette en forsvarlig oppfølging av pasienten utleveres. Det vises til merknadene til helsepersonelloven § 45 og merknadene til forskrift om pasientjournal § 8 og § 10.

Til § 13 Betaling for utskrivningsklare pasienter på sykehus i påvente av et kommunalt tilbud

I første ledd fremkommer betalingsplikten. Kommunen skal betale for utskrivningsklare pasienter som er innlagt i sykehus i påvente av et kommunalt helse- og omsorgstjenestetilbud. Dette fremkommer også av helse- og omsorgstjenesteloven § 11-4 første ledd, men er tatt med av pedagogiske hensyn. Dette er pasienter kommunen i utgangspunktet er forpliktet både til å yte og finansiere tjenester til, jf. helse- og omsorgstjenesteloven § 3-1 og § 11-1. Følgelig er kommunen pålagt en betalingsplikt for pasienter de i utgangspunktet skulle tatt ansvar for, men som blir liggende på sykehus i påvente av et kommunalt tilbud.

I andre ledd første setning reguleres når betalingsplikten inntre. Betalingsplikten inntre fra det tidspunkt spesialisthelsetjenesten har foretatt en konkret helsefaglig vurdering av pasienten og kommet frem til at pasienten er utskrivningsklar, og de prosessuelle vilkårene i § 8 til § 10 er oppfylt, og kommunen har gitt beskjed om at den ikke kan ta imot pasienten. Det er altså tre hovedvilkår som må være oppfylt for at betalingsplikten skal inntre; 1) pasienten er definert som utskrivningsklar, 2) de prosessuelle vilkårene er oppfylt, og 3) kommunen har gitt beskjed om at de ikke kan ta imot pasienten. Betalingsplikten inntre fra og med den dagen disse vilkårene er oppfylt. I andre ledd andre setning presiseres det at betalingsplikten også vil inntre dersom de to første hovedvilkårene er oppfylt, men hvor kommunen ikke svarer sykehuset på varsel om utskrivningsklar pasient. Det innebærer at dersom kommunen ikke «straks» gir beskjed om når den kan ta imot utskrivningsklar pasient, vil betalingsplikten inntre (forutsatt at de andre vilkårene er oppfylt). Betalingsplikten vil opphøre fra den dagen kommunen gir beskjed om at den kan ta imot pasienten, jf. § 11 andre ledd siste setning. Det er da sykehuset sitt ansvar å få overført pasienten til kommunen, jf. § 12.

Det følger av tredje ledd at sykehuset plikter å rapportere til Norsk pasientregister når en pasient er utskrivningsklar i forskriftens forstand. Det vil si at sykehuset først skal rapportere til Norsk pasientregister når alle vilkårene i forskriften er oppfylt.

Av fjerde ledd fremgår det at døgnpris for opphold for utskrivningsklar pasient i sykehus fastsettes i statsbudsjettet. Døgnprisen for 2012 er fastsatt i statsbudsjettet til 4 000 kroner.

Til § 14 Krav på redegjørelse

Det følger av første ledd at kommunen kan kreve å få en redegjørelse for de vurderinger sykehuset har foretatt etter § 9. Bestemmelsen gir ikke rett til innsyn i pasientjournalen, men gir sykehuset en plikt til å gi nødvendig og tilstrekkelig informasjon til kommunen slik at den kan etterprøve hvorvidt vilkårene i § 9 er oppfylt. Det avgjørende er at kommunen får tilstrekkelig informasjon til å kunne foreta en egen vurdering av om vilkårene er oppfylt. Partene bør avtale hvilken informasjon som skal gis og hvordan denne informasjonen skal formidles til kommunen i de lovpålagte samarbeidsavtalene.

I andre ledd presiseres det at de alminnelige reglene om taushetsplikt gjelder ved utlevering av opplysninger etter første ledd. Det innebærer at kommunens kontrollbehov må ivaretas innenfor de rammer lovgivningen setter om utlevering av personsensitiv informasjon.

Til § 15 Det økonomiske oppgjøret

Det følger av bestemmelsen at de regionale helseforetakene skal sørge for at det sendes regning til kommunen for betaling av utskrivningsklare pasienter som er blitt liggende på sykehus i påvente av et kommunalt tilbud. Det legges

følgelig opp til en desentralisert oppgjørsløsning, basert på beste praksis i dag, og slik at personvernmessige hensyn ivaretas. Det regionale helseforetaket kan bestemme at helseforetakene skal ha ansvaret for å sende regningene.

Det er det regionale helseforetaket som har ansvaret for at regningene er korrekte, det vil si at det er beregnet korrekt antall dager i henhold til bestemmelsene i dette kapitlet. Grunnlaget for det økonomiske oppgjøret skal være dokumentert gjennom rapportering til Norsk pasientregister. Videre forutsettes det at kommunene kan gjennomføre tilstrekkelig kontroller med betalingsgrunnlaget, likevel slik at personsensitive opplysninger ikke utleveres til andre enn dem som allerede er kjent med opplysningene. På Helsedirektoratets hjemmesider vil det bli publisert hva fakturaen kan og bør inneholde av informasjon, og hvorledes kommunene kan kontrollere fakturakravet basert på informasjon helse- og omsorgstjenesten i kommunen fra før har om den enkelte utskrivningsklare pasient.

Partene bør bli enige i de lovpålagte samarbeidsavtalene etter helse- og omsorgstjenesteloven § 6–1, om hvordan en eventuell uenighet vedrørende betaling skal løses. Et alternativ kan være å bruke det nasjonale tvisteløsningsorganet.

Kapittel 4. Ikrafttredelse

Til § 16 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft samtidig som helse- og omsorgstjenesteloven, 1. januar 2012. Fra samme tidspunkt oppheves forskriften som regulerer kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter.

18. nov. Nr. 1116 2011

Forskrift om endring i restkontrollforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 18. november 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd og § 16 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, jf. lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 18 tredje ledd og § 24 sjette ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I nr. 7.1.1 (direktiv 96/22/EF endret ved direktiv 2003/74/EF og direktiv 2008/97/EF). Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 27. januar 2000 nr. 65 om kontrolltiltak for restmengder av visse stoffer i animalske næringsmidler, produksjonsdyr og fisk for å sikre helsemessig trygge næringsmidler gjøres følgende endringer:

Hjemmelfeltets henvisning til EØS-avtalen skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I nr. 7.1.1 (direktiv 96/22/EF endret ved direktiv 2003/74/EF og direktiv 2008/97/EF), nr. 7.1.2 (direktiv 96/23/EF) og kap. VII nr. 19 (vedtak 2002/657/EF endret ved vedtak 2003/181/EF og vedtak 2004/25/EF) og innledende del nr. 7 (vedtak 2011/163/EU).

§ 3 første ledd nr. 14 bokstavene d og e oppheves.

§ 3–2 (endret) skal lyde:

§ 3–2. Påbud om direkte, veterinær behandling

Behandling som omtalt i § 3 nummer 14, skal utføres direkte av en veterinær, ikke av medhjelper, på klart identifiserte dyr.

§ 3–3 første ledd innledende tekst foran kolon (endret) skal lyde:

Veterinæren skal føre følgende opplysninger om behandling som omtalt i § 3 nummer 14 i sin journal, jf. dyrehelsepersonelloven § 24 annet ledd:

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

21. nov. Nr. 1117 2011

Forskrift om endring i forskrift om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apotekvirksomhet

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 21. november 2011 med hjemmel i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. § 29 nr. 2. Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 28. februar 2003 nr. 221 om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apotekvirksomhet gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Fastsettelse av premienivået

Premiesatsen for Pensjonsordningen for apotekvirksomheten fastsettes til 16,1 prosent av pensjonsgrunnlaget. Fordelingen av premien skal være 13,1 prosent for arbeidsgivere og 3,0 prosent for arbeidstakere.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2012.

21. nov. Nr. 1118 2011**Forskrift om endring i forskrift om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 21. november 2011 med hjemmel i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser § 11a og delegeringsvedtak 11. februar 2011 nr. 150. Kunngjort 22. november 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 8. februar 2008 nr. 112 om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Forskriften skal bidra til at ansatte i virksomheter som utfører tjenester og bygge- og anleggsarbeider for offentlige oppdragsgivere, ikke har dårligere lønns- og arbeidsvilkår enn det som følger av gjeldende allmenngjøringsforskrifter eller landsomfattende tariffavtaler.

II

Endringen trer i kraft straks.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 2/2011 s. 335 (i forskrift 1. mars 2011 nr. 212 om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Lillehammer)

Ved en inkurie ble § 28 pkt. 28.6 delt i to. § 28 pkt. 28.6 skal lyde:

28.6 En student har rett til å framstille seg til eksamen ved høgskolen i samme emne tre ganger, med unntak av praksis i profesjonsstudiene, jf. pkt. 27.1 og masteroppgaver jf. 28.8. I særlige tilfeller kan studiedirektøren gi anledning til flere forsøk etter søknad fra studenten og uttalelse fra studieleder. Dersom emnet utgår gjelder retten til å gå opp til eksamen i inntil ett år etter at emnet har utgått.

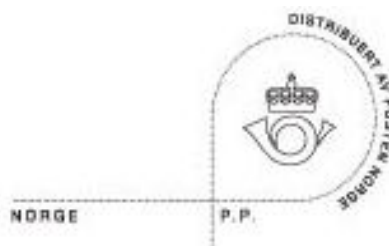
Nr. 9/2011 s. 1337 (i forskrift 21. oktober 2011 nr. 1050 om endring i forskrift 20. desember 2010 nr. 1756 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011)

§ 20 sjette ledd første punktum skal lyde:

Fra og med 24. oktober 2011 er det likevel adgang for fartøy i *åpen gruppe* å ha inntil 50 % bifangst av torsk i den enkelte fangster og ved landing såfremt all fangst leveres fersk.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2011-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2007	4	491	Forskrift nr. 378	4
2009	3	488	Forskrift nr. 289	2
2009	6	897	Forskrift nr. 595	2
2009	12	1961	Forskrift nr. 1402	6
2010	4	738	Forskrift nr. 400	2
2010	6	1022	Forskrift nr. 682	6
2010	7	1275	Forskrift nr. 786	6
2010	7	1282	Forskrift nr. 795	1
2010	8	1485	Forskrift nr. 966	1
2010	13	2282, 2283	Forskrift nr. 1504	1
2010	14	2488	Forskrift nr. 1648	9
2010	15	2708	Forskrift nr. 2825	2
2010	15	2645	Forskrift nr. 1785	4
2011	1	3	Forskrift nr. 1849	9
2011	2	295	Forskrift nr. 190	4
2011	2	300	Forskrift nr. 198	4
2011	2	301	Forskrift nr. 202	3
2011	2	315	Forskrift nr. 203	3
2011	2	315	Forskrift nr. 203	5
2011	2	335	Forskrift nr. 212	10
2011	4	477	Lov nr. 11	5
2011	5	Forside		6
2011	5	609	Forskrift nr. 406	8
2011	5	622	Forskrift nr. 478	7
2011	5	715, 716	Forskrift nr. 594	6
2011	7	997	Forskrift nr. 708	9
2011	7	1103	Forskrift nr. 777	8
2011	7	1103	Forskrift nr. 777	9
2011	8	1133	Forskrift nr. 788	9
2011	8	1163	Forskrift nr. 833	9
2011	9	1337	Forskrift nr. 1050	10

Returadresse:

Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:
Med E-post: Itavd1@lovdata.no for avdeling I
Itavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2011 koster	Avd I	kr 1375	kr 2055	kr 2850
	Avd. I og II	kr 1730	kr 2980	kr 4200

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no